

SERXWEBÛN

JI SERXWEBÛN Û AZADIYÊ BI RÛMETTIR TIŞTEK NÎN E

Yıl: 11 / Sayı: 124 / Nisan 1992 / 4.- DM

Bağımsız Kürdistan yolunda

ÖZGÜRLÜK YÜRÜYÜŞÜ DURDURULAMAZ!

Newroz'a birlikte Kürdistan ve Türkiye'de daha da hızlanan gelişmeler yoğunlaşarak sürüyor. Her geçen gün TC'nin Kürdistan'a yönelik politikalarını daha çok gün yüzüne çıkarırken, Kürdistan ulusal kurtuluş mücadelesindeki gelişme de derinleşti ve genişliğine boyutlanıyor. 22 Newroz'un niteliksel gelişmeler ortaya çıkardığı ve hiçbir şeyin geçmiştiki gibi olamayacağı yolundaki belirlemeler yaşanan gelişmelerle her geçen gün biraz daha somutluk kazanıyor.

Newroz'da TC'nin gerçekleştirdiği katliam, Demirel-Inönü hükümeti eliyle Kürdistan halkını aldatmaya yönelik sözde şefkat politikasının iflasının belgesi oldu. "Kürt realitesini tanıyoruz" diyerek Kürdistan halkının gözünü boyadığını ve onu devletin "şefkatli kollan"na çekileceğini sanan koalisyon hükümeti gerçekte özel savaşın yürütücü gücü

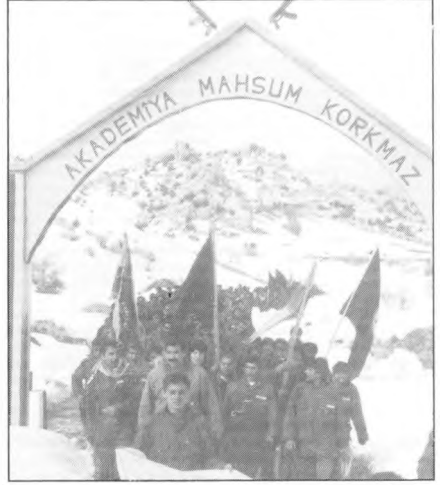
olmaktan öteye bir işlevi olmadığını çok çabuk ele verdi. Ekim seçimleri öncesinde özel hal uygulaması ve koruculuğun kaldırılması gerektiğinden söz eden ve hükümet programında da buna yer veren koalisyon ortakları iktidara geldikten sonra Milli Güvenlik Kurulu'nun bütün "tavsiye" etiketli talimatlarını canı gönülden hayata geçirmeye başladılar. Böylece, "farklı bir hükümet" aldatmacası çok çabuk deşifre olup tüm gerçeklik netçe halkın gözleri önüne serilmeye başladı.

Newroz'da Kürdistan'da yaşanan katliam, TC'nin bu "yeni" aldatmaca çabalarının altındaki gerçek ve aslında biricik yüzünü bir kez daha ortaya koydu. Ve netçe görüldü ki, TC, Kürdistan sorununa katliam, zor, baskı ve işkence dışında bir yolla yaklaşma gücünde değildir. Tarihsel karakterini bugüne kadar olduğu gibi bundan sonra da konuş-

turacak ve bu kanlı karakteri içinde boğmaktan kurtulamayacaktır. Partimizin sorunun siyasal çözümü için harcadığı tüm çabalara rağmen TC saplandığı bu insanlık ve halk düşmanı politikadan başka politikalara yanaşmamış, bununla da aslında nedensiz çürümüş ve güçsüz olduğunu tüm dünyanın gözleri önüne sermiştir. Çünkü, ancak güçlü olanlar, ancak yenilenme gücünde olanlar çok yönlü politikalara yönelebirlir. Çürüyen ve dağılanlar ise bir tek politika uygulamaya muktedirler: Şiddet politikası. Bu politika da hedeflediklerinden çok, kendi sahiplerinin sonunu yaklaştırdı. Tarih bunun sayısız örneğini tanıtır.

TC, Newroz katliamıyla Kürdistan halkını artık hiçbir biçimde kendisine bağlayamayacağı şekilde kaybetmiştir. O güne kadar cılız da olsa kâfalarında TC'nin niteliği ko-

Devamı 2. sayfada

PKK Genel Sekreteri Abdullah ÖCALAN yoldaşın yurtsever Kürdistan halkına, tüm partililere ve savaşıtlara çağrısı:

“Özgürlük yürüyüşü devam edecektir, ucuca tam bağımsızlık ve özgürlük vardır, savaş da, barış da, görüşme de onun içindir...”

YAZISI 4 SAYFADA

PKK Genel Sekreteri Abdullah ÖCALAN yoldaşın "İktidara Yürüyüş Eğitim Devresi"nde yaptığı konuşma...

“Halkın 1992 Newroz kalkışı PKK'nin önderliğini ölümüne onaylamasıdır!”

Böyle bir günde tekrar görüşebilmek, tartışabilmek ve daha da derinleşerek bazı sonuçlara, kararlara güç getirebilmek her zamankinden daha fazla güç verebilir. Bu dönem özgürlüğün en çok yakınlığına bir sürecin de başlangıcını ifade ediyor. Sadece doğuda bir diriliş değil, denilebilir ki, toplumsal düzeylerde bir dirilişin çok güçlü bir biçimde kendisini hissettirdiği, kanlandığı, canlandığı bir aydazdır. Yine çok şeyler söylenebilir. Öyle gerçekler var ki ve hatta öyle bir gerçeği yaşıyoruz ki, zincirleme bir reaksiyon gibi, ardı arkasına her an patlayıp çoğalabilecek bir tohumlama gibi oluyor. Kürt gerçeği biraz öyledir. Bir anlamda kendimizde açıklığa kavuşturduğumuz gerçeklik, hergün yeni çözümleremler istiyor, yeni açılımlar istiyor. Öyle anlaşıyor ki, bu bir yerde gerçeğin tabiatına da uygun ve zorunludur. Fakat ağır bir caba ve yük kaldırmayı gerektiriyor. Çok iyi anlayan, kavrayan bir düşünce gelişmesi kadar, yürekli çıkışları, çok büyük ve yoğun çabaları gerekli kılıyor.

Bütün bunları içiçe göstermek kaçınılmaz. Bu devrim öyle bir devrim ki, herşeyini içiçe ve birlikte götürülmektedir. Sadece birisini öne alıp diğerini ihmal etmeye gerçekliğimiz müsaade etmiyor. Bunun için, bizim hepimizden istediğimiz, bu işe yatkın kişiliğe bu temelde hazırlanmıştır, bu gücü gösterebilmektir. Bu büyük tutarlılığı ve olgunluğu gösterebilmek, Kürt gerçeğini en tartışılan gerçeklerden birisi haline getirirken, hala en ağır yük bizim omuzumuzdadır. Meselenin sahibi, açıklayıcısı da biziz. Fakat gerçekten, bizim her zaman belirtmiş gibi, zorluk düşmüştür, bizleri, kendimizi geliştirmekten, inşa etmekten kaynaklanıyor.

Kendi kimliğini en çok yitiren halk olduğumuz bilinir. Tabii kimlik, irtifak aynı zamanda birçok insanı vashı yitirmeye içiçe olur. Bu her

Devamı 11. sayfada

İlahiye direniş şehitlerimiz ölümsüzdür

7. SAYFADA

Abdi AY

8. SAYFADA

Şakir ALPARSLAN

8. SAYFADA

Hüseyin HOŞGÖREN

9. SAYFADA

Hüseyin DOĞAN

9. SAYFADA

Sadık DÜLÇEK

9. SAYFADA

PKK Genel Sekreteri Abdullah ÖCALAN yoldaşın 8 Mart Dünya Emekçi Kadınlar Günü dolayısıyla yaptığı değerlendirme:

“Mülkiyet dünyasını ister egemen, ister köleci tarzda yaşayanlar, kadının kurtuluşu konusunda yaratıcı düşünce ve özgür davranışlara yol açamazlar!”

8 Mart'a, geleneksel olarak bir kadın günü olarak anlam verilmeye çalışılıyor. Bunu vesile bilecek, kadın için böyle bir günün anlamı nasıl açıklığa kavuşturulur? Yeni olan bir şey söylenebilir mi? Özgürlük anlamında bir katkı günü haline getirilebilir mi? Gücümüz ne bu konuda? En azından, özellikle kadınlara ilişkin bir halk gerçeğini köklü bir biçimde düşünmeye ve özgürlüğü bu temelde yakalamaya çalışan bir hareket olarak daha fazla sözler söyleyebilir ve tutumlar-tavırlar geliştirebiliriz.

Öyle anlaşıyor ki, kendini en çok özgürlükten, bu konuda doğru sözler etmek kadar, kadının kurtuluşu açısından da özerklik adımlar atabilmeli. Mülkiyet dünyasını, egemenlik dünyasını, ister köleci, isterse de egemen tarzda yaşayanlar, kadın kurtuluşu konusunda fazla çare yaratıcı düşünce ve özgür davranışlara yol açamazlar. Kendi çalışmalarını bu açıdan değerlendirebiliriz. “Daha doğru söz gücü kadar, tavır gücünü ne kadar geliştirebiliyoruz?” sorusunu, genel özgürlük mücadelesi gözününe getirerek sık sık kendime soruyorum. Ve halen de tutuculardan, gelişmeye açılma yönünde çok uygun söz ve tavır sahibi olma yaklaşımını sürdürüyorum.

Devamı 16. sayfada

Milliyet gazetesinden Yalçın Doğan'ın PKK Genel Sekreteri Abdullah ÖCALAN yoldaşıyla yaptığı röportaj:

“PKK'yi imha politikasını devam ettirirlerse, halkı topyekün karşılarına alırlar!”

YAZISI 21. SAYFADA

PKK Genel Sekreteri Abdullah ÖCALAN yoldaşın yurtsever Kürdistan halkına, tüm partililere ve savaşıtlara çağırısı:

“Özgürlük yürüyüşü devam edecektir, ucunda tam bağımsızlık ve özgürlük vardır, savaş da, barış da, görüşme de onun içindir...”

Tarihimizin en anlamlı yılını bu Newroz’la birlikte yaşamaya başlarız, hepimizi tekrar bu büyük mücadeleye ve savaş yılına sevgi ve saygıyla selamlıyoruz.

Gerçekten her şeyimizi bir kez daha gözler önüne sererken, tarih neydi, dün ve bugün bizim için ne yazıyor, yakın gelecekte nedir? Herkesten daha çok, her halikattan daha fazla sonuç alıcı savaş veren önder bir partimizin savaşıtları olarak, bir defa düşünmek bir defa düşünmek, bir yapın bir yapmak, bunun için hiç sınıp tanımamak esastır. Bu özgürlük fırsatını yakalamışken bırakmamak, engel ne olursa olsun, aldatmaca nereden gelirse olsun, zorluklar ne denli fazla olursa olsun ısrarla hedef üzerine yürümek ve mutlaka kazanmak, tek doğru yolumuzdur. Savaşımız bu yolda gerçekleşiyor.

Düşman saflarında bizim için her gün çok şey söyleniyor. Yüz yılların sahte, alçak işbirlikçileri son demlemleri yaşarken, ellerinden geleni, açık düşmanı bile geride bırakan bir tutum içinde sergileme cesaretini gösteriyorlar. Suçüstü yakaladığımız düşman, hileyle baş vuruyor. Bugünlerde hakkımızda çok şey söyleniyor. Düşman çok şey yapmak istiyor. Tekrar gerçeklerimizi açıklarken, mücadelemizden, sonuç alıcı doğru yolumuzdan ayrılmak şurda kalsın, daha sağlam adımlarla yürümek için tekrar da olsa, bazı gerçekleri yinelemek gerekiyor.

İlk defa kendisi için tarih yapma imkânı ele geçiren Kürdistan halkı ve onun onurlu militan partili savaşıtları!

Bugün deyiş geçmemek gerekiyor. Kazanılış hikayesi, destanı kolay yazılmazdı. İki saatlik maraton koşuları vardır. Biz bunu yirmi yıla çıkarırdık. Öyle bir hızla yürüyor, koşuyoruz. İnsanlığın vazgeçememesi,

kır’da, Bingöl’de, Dersim’de böyle yaptılar. Bütün Kürdistan’da halka bunu reva gördüler. Benzer bir planı da bize uygulamak istedi. Newroz’da bunu hayata geçirmek istedi.

Düşman bunu bilerek mi yapıyor, yoksa gerçekten bir gaflete düşerek mi? Bu onun bileceği iş. Fakat bizlerin hiç de kolayca ezilecek, tes-

denecek kadar azdır. Bütün dünyada ve Türkiye’de maskesi düşmüştür. Kürdistan’da değil halkı yanına çekmek, daha da tecrit olma ve halkı toptan kaybetmeyle yüz yüze kalmıştır. Burada iyi anlamamız gereken, partimizin özgüce dayanan, son ferdide kalsa teslim olmayan kişiliğinin başını için temel esas olduğu ve halkımızın da bunu esas aldığıdır.

ceklermiş! Gerçek devrimci Kürdistan partisi, tarihin ender taidığı büyük direnişle, zindan direnişle, dağ direnişle, yurt dışı direnişle, yillardır eşine eender rastlanan bir mücadeleyle yaratılmıştır. Savaşın aşkında pişerek ortaya çıkmıştır.

Bu yeni Kürt partisi de ne oluyor? Destansı bir mücadeleyle or-

lim ki, halkımız için sadece imhaya, ölümü planlayan ve yeni bir tanesini daha sahneye koymak isteyenlere bu biçimde tapınmak. İran’a, Irak’a, ABD’ye, hatta Avrupa’ya tapınmaya benzemek. Onlar, ihanetin sonucunun ne olduğunu anlayacaklar. Şimdiye kadar yaptıkları yanlışları kalmadı ama, artık Kürdistan eski Kürdistan değil. Kürdistan son yıllarda PKK önderliğinde ayağa kalkmak istiyor. Binbir belayla, acıyla ve gerçekten inanılmaz zorluklarla, şehit kanıyla yürütülen bu mücadelelerin ortaya çıkardığı mirası, değerleri düşman peşkes çekmek istiyorlar. Gelene geçene, “sana bu kadar uzatırsan, sana bu kadarna satırsın” diye uykeli satılık çıkarışlardır. Avrupa’ya, ABD’ye, Suudi Arabistan’a gidip pazarlık yapıyorlar. Bu kadar sınırsızlık olmaz. Belki uccarlığın, sınırsızlığın ticaret piyasasında bir değeri vardır ama, insan kanı üzerinde, hele hele çok soyuk emeller üzerinde böyle sınırsızlık en lanetli bir meslektir. Bunlar bu lanetli mesleği icra ediyorlar. Buna yaparken de, PKK’nin siyaset bilmedikleri, demokratik olmadıkları söylüyorlar. Kendilerinin barışçı siyaset yoluyla iş yapmak istediklerini söylüyorlar. Sizi alçaklar sürüldü! Düşmanımız tepeden tırnağa silahlanmışken, siz bunları nasıl söylersiniz?!

İşte, en son gördük. Düşman Cizre’yi, Şırnak’ı gözünü kırpmadan hırsıyla eline etmeye çalışarak halka saldırırken son neredeydik? Kürt halkı için oğul de düşman için siyaset yapmayı sana kim öğretti? Ankara’da da düşmanımızda yaptıkları anlaşma gereğince Güney’de bir savaş cephesi açtıklarını söylüyorlar. Günümüzde de kendilerinin PKK’ye karşı savaşıtlarını ilan ediyorlar. Bir Kürt olacaksın ve PKK’ye karşı savaş ilan edeceksin! Onu defa savış ilan edip, bize karşı savaşıtlar da.

Kürdistan halkının tek umudu, tarihte ve günümüzde onun şeref duyulabileceği nesi varsa onu temsil eden partimiz PKK’ye dört taraftan saldırıcağınsın, onu ezereceğinsin, üstüne de Kürt partisi diye ne idüğü belirsiz bir şey çıkaracağını! Biz bu oyunu bozarak.

Onlara ateşle oynanmayacağını öğreteceğiz.

İşte böyle piyasada dolaşanlar var. Düşmanın izniyle, halka yalvarmaya, konferans yapmaya istiyorlar. Sözümona özgürlük komiteleri, girişim komiteleri, vakıflar ve daha neler neler kurmak istiyorlar. Burada şunu açıkça belirtirim ki, o çok güvencikleri ABD’de, Barzani’de, Talabani’de, bunları kurtarmak şurda kalsın, artacak olan PKK gazabı karşısında bu dünyada içine girecek delik bile bulamazlar.

Böyle hainane oynamak, bunlar için en azaplı, en cehennemli bir yaşamın yolunun açılması demektir.

Bunları uyandırınız!

Esikden gizli ajanlık yaptılar. Ama şimdi açık yapmak isteyen bu sahte Kürtçülere diyorum ki, yıkılıp yıkılmayı, hem de her şeyinizle yok olup gitmeyi istemiyorsanız, oynamayın! Şehitlere saygı, direnişle saygı, kahraman devrim savaşımızda saygı duyun! İşlemiş olduğunuz ağır suçlardan ötürü haktan, partimizden af dileyin!

Bu sizin için tek çaredir. Linç olmaktan bile kurtulamazsınız.

Malınızın-mülkünüzün altı üstüne gelir.

Biz ki, TC gibi bir yıllan barbar bir egemenliği hıyaya getirdik.

Siz kim oluyorsunuz da, sizin işinizi halletmeyeceğiz!

İlim alınacak bir güç olmadığımız ortadadır. Halkımız, acaba tarih tekrar hortlayacak mı diye endişe içinde olabilir. Hayır! İlk attığımız adımlardan şimdiye kadar, bütün adımlarımız bilinçli, örgütlü ve planlıdır. Geriye çark etmek mümkün değildir. Hiçbir partiyi nasip olamayacak güveni, biz bu temelde elde ettik. Şim-

PKK’nin ayağa kaldırdığı halk bir da-ya-yere düşmez. Ayağa kalkan halkımız önderi partimizin militanları, son ferdide kalsa gerçekten önder olmaları aikonulandır.

Bugün Kürdistan ülkesinde dost, düşmana ve bütün dünyaya kendisini güneş kadar yakıcı bir biçimde kanıtlayan gerçek budur. PKK, öyle çokça hıyaya getirdikleri gibi kendi yollarına çekilecek bir parti değildir. Ayağa kaldırdığı halk da devletin sahtekarca uzattığı şefkat kollanına teslim olacak bir halk değildir. Bu gerçek ortaya çıkmıştır. Bunu sapırmak için bazı yeni girişimlere başvurulduğunu görüyoruz. Önce “Kürt kimliği” dediler. Demirel-Inönü başa geldiklerinde Diyar-

bakır’a yaptıkları seferde, “Kürt kimliği kabul ediyoruz” dediler. Bu, hainane bir kabul ediydi. “Size şefkat kollarımla uzatıyoruz” dediler. Bu yine sahtekar ve sinsice yaklaşımdı. Gerçek neydi zülmüdü? Kendi deyişleriyle pamukla sarıldıkları bir zürlü eldi. Vurmak istiyorlardı, fakat zürlü ellerini pamukla kamufle edebildiler. “Şefkat” sözcüğünün anlamı tamamlanma buydu. Her şeyin yaratıcısı olan direniş, her şeyin gerçek sahibi olan direniş şehitlerinin kanını, gelişimin gerçek sahibi olan savaşmış güçlerini mahkum ederek unutturacaklardı. Şuçlu ilan ederek o eski usulları, işbirlikçilerini de devreye sokarak eskiki tekrarlama istedi. Ağzlarında bir Kürt partisi lafı vardı. Kürt partisine izin de vere-

ş yeni bir Kürt partisini kurmak için anlaşılar. Bu oyun bir yıldır devam ediyor. Akılları sırtı PKK’yi ezdikten sonra sahte bir Kürt partisi kurup, şehitlerin kanına ve tarihsel mirasına sahip çıkacaklar. Daha önceleri çok alçakça ve haince icra ettikleri sanati bir kez daha icra edecekler! O büyük acının, işkencenin imbiğinden geçmiş en soylu özgürlük kanını kurtacaklardı! Her şeyimiz olan unuttuğumuz kirlitecekler! Nun yerine, o alçakça çıkarışları, şahsi hanecek çıkarışları bir kez daha sürdürme imkânı elde edecekler! Ankara’ya bunun için gittiler. Törenlere ilk defa Çankaya’da ağırlandılar. Atatürk’ün mezarına gidercek secde edecekler.

Bu aşkiki günha şunu söyleye-

Bizlerin hiç de kolayca ezilecek, teslim alınacak bir güç olmadığımız ortadadır. Halkımız, acaba tarih tekrar hortlayacak mı diye endişe içinde olabilir. Hayır! İlk attığımız adımlardan şimdiye kadar, bütün adımlarımız bilinçli, örgütlü ve planlıdır. Geriye çark etmek mümkün değildir.

“ben de insanın” diyebilmenin son fırsatını ele geçirmiş, bu güle kurtuluş fırsatını ele geçirmiş bir halk olarak, parti ve onun savaşıtları olarak, düşmanın dayattığı imha ve teslim olma bizi dayattığımız savaş ve zafer yürüyüşünü başarıyla götürmek için yapılacak çok şey var. Son günlerde, düşmanın yüz yıllardır beri halklara karşı kullandığı bu köhnemiş ordu gücünü, barbar sürülerini, bir kez daha Kürdistan’a seferber ederken, yine o çok iyi bilinen işbirlikçilerini de harekete geçirdi. Newroz dolayısıyla taarruzdan bahsettiler. Kendilerine göre bir Kürt ayaklanması var ve onu ezip geçecekler, kalani da teslim alacaklar! Bu eski bir taktiktir. Vuracağız vur, kalani teslim al! Yakın tarihimizde Diyarba-

di bu güven, daha derinliğine bütün halkımız, sizleri sararak devam ediyor. Newroz’da katkıladım, düşmanın için bir yenilidir. O, bu katliamla dememesiyle ayağa kalkan halkımızı sindirebileceğini ve teslim alacağını sandı. Hayır, daha fazla kin, öfke, daha fazla ayağa kalkma ve savaşa yönelme söz konusudur. Cizre’de, Şırnak’ta, Nusaybin’de ve tüm Kürdistan’da 1992 Newroz’u oynaması gereken rolü oynuyor ve giderek daha derinden bütün Kürdistan’ı ayağa kaldırıyor.

TC bütün gücünü seferber etti. Bir avuç kadar gerillayı bile etkisizleştirdi. Çok büyük masraflarla tank, uçak gücünü kullanarak Botan’da ne elde edebildi? Kendi kayıplar yanında bize verdiğiyi kayı, hiç

PKK’nin yenildiğini söylüyorlar, halkın da yenildiğini söylüyorlar. Eğer bundan eminseniz, o zaman bu yenili üzerine istediğini yapmakta özgürsünüz. Fakat yenilmeyenlerin de, sizlere istediğini yapacaklarını unutmayın!

Ankara’ya şirin görünmek için ne gerekliyorsa onu yapılar. ABD’yi çağırıyorlarmı. Ankara’ya çağırıldılar. Bütün Avrupa’ya çağırıldılar da o yetmedi. Daha ne kadar güç varsa çağırılıyor. Güney Kürdistan’da bunları hespine demokrasi var, hespine budo açtıyorlar. Zaho’da, Duhok’ta MIT bürolarından geçilmiyor. Fakat PKK’ye karşı da savaş açıyorlar. Amerikan subayları Kürdistanı Cephe’nin toptanlanına alarak onları huzurunda PKK’ye karşı savaş bildirileri çıkıyorlar.

Bu nasil yeterlik? Bunun Kürde hayır ne olacak? Bunlar halkın sırtından yüz yıllardır beri sultanlara, şahırlara, mekilelere ülkemizi satmaya alışmışlar. Sanyorlar ki, PKK’ye karşı da aynınsı yapacaklar ve

Kürdistan'ın partisi de vardır.

*Hiç izin almadan, sonuna kadar kahramanca bir direnişle
bu parti yaratılmıştır. Halkımızın bin yıllık umududur,
rüyasıdır ve bu gerçekleşmiştir.
Devrimcidir, demokratır ve sosyalisttir.*

başaracaklar. Biz şuna and içtik ve çok kararlı bir biçimde tavır aldık. Biz yaşadıkça, bizim mücadelelerimiz, mücadelemiz altında ayağa kalkın halkımıza karşı bu oyun, bu ajanlık tutmayacaklar.

Bunlara göre düşman başaracak. Düşman başaramazsa, kendileri de bizzat savaşa gerekçe başaracaklar. İşte onun ardından da Kürt partisi doğacak! Kürdistan halkının tek umudu, tarihte ve günümüzde onun şeref duyulabileceği nesi varsa onu temsil eden partimiz PKK'ye dört taraftan saldırıcağısın, onu edeceğin, üstüne de Kürt partisi diye

mel ediyordunuz? Bunları yaparken Kürtlük yoktu da, şimdi mi Kürtlük var? Ankara'ya gidip ne kadar uğursuz, hain görevler varsa üstlenip yapacaksınız ve sonra da Kürtlükten söz edeceksiniz! Kendiniz buna inanıyor musunuz?

Türkiye'nin açtığı "demokrasi paketi" değildir. "Demokrasi paketi" diyorlar, yalandır bu. "Demokrasi paketi"nin Cizre'de, Şırnak'ta ne olduğunu herkes gördü. Bütün bir şehir halkı ayağa kalktıydı. Bu paketin ne anlama geldiğini bütün halk gördü, siz mi görmediniz? Sözümün bakan, milletvekili, bürokrat olmuş-

nelmedik, vurma kararları almadık. PKK gerçeğini görmeden, ona saygılı olmadan, onunla dayanışma içine girmeden Kürtlüklük yapılabileceğini nereden öğrendiniz? Size bu Kürtlüğü kim öğretti? Ankara, Kürtlüklük mü öğretti, yoksa imha mı eder? Siyasette belki de hiçbir halkın içinde, milletin içinden kıymayacak kadar aşağılık olabilsiniz, fakat onları bile bir gerçeği hesap ederler. Kendi halkına hiçbir şey veremeyenleri, halkına her şeyini verenlerin anılarını bu biçimde ters düşmeleri, belki de dünyada içine girilmemiş bir durumdur. Belki ilk defa siz buna yeltiniyorsunuz. Sonuçta düşünemeyeceğinize kadar yıkım getirecek tehlike hesapları yapmayın. Düşman bile gerçeğimize bakarak, her gün sözümüne yeni reformlar peşindeyken, PKK'nin kaderine dayalı yanlış hesaplarınıza yaşamı bir oyundan, yaşamı bir yalandan ibaret sanan sizler için, bu gerçeğin talihsizlik olur. Yaşamı öğreneceksiniz. Kürdistan'

dayanışma ve savaşa, devrimle kazanılması gerekir ve şanlı döneminde, böyle uğursuz ve düşmanın kırılmaması olan bir savaşa girerlerse, bu yolda hiç ummadıkları çok lanetli bir sonuçla karşılaşlar. Kaybeden kendileri olur. Böyle ayağa kalkın, bu gelişmeyi yakalayan bir halk, sizin geliştirebileceğiniz savaşıla durdurmak imkansızdır. "PKK Güney'de kalmıyorsa, savaş planlayıp Kuzey'de mücadeleğiz olan Türkiye'ye vuruyormuş" bu, gibi sahtekarlıkların birakın! Kendiniz "Kürdistan var, Kürtler bir halktır, milletler" diyorsunuz. Millet için birlik gerekir. Ülke için birlik gerekir. Düşmandan önce, Kürdistan için her şeyi ortaya koydularla birliği düşüneceksiniz! Mese-

Vay sen misin "halkın üzerine fazla gitme, bu silahları halkına karşı kullanma" diyen! Görümemiş bir şövenist histeriyi, şöyle Alın, böyle Alın diye saldırıya geçtin. Ardından Mitterrand'ı çağırıp Almanya'nın yerine Fransa'yı geçiyorlarmış! İngiltere de devredememiş, dostları Hüseyi de daha da artırıyormuş! Gipsi de PKK teröristi diyorlmuş ve bu PKK'yı bitirmek için iyi bir politikaymış!

Behude cabaları! Sürekli taviz vererek Türkiye'yi dışa daha da bağimli kıyorlar. Biz bu politikayı eskiten de tanyorduk. İsveç Kürt meselesine mi el atmış, al sana taviz!.. İsveç, Almanya hepsine taviz verdi. Şimdi büyükbaş Fransa'ya vermedik. İngiltere diyor, "benim yeni

**Bekaa'yı vurmakla, Güney'deki işbirlikçi hanlırları
karşımıza çıkararak, bu savaşı durduracaklarını
saniyorlarsa aldanıyorlar.**

Gerilla sadece Bekaa'ya dayanmıyor.

Sadece Güney'e dayanmıyor.

Halkın yüreğine, bilincine dayanıyor.

Halkın desteğine dayanıyor. Dağlara dayanıyor.

**Kendine dayanıyor. Her türlü zorluğa göğüs geren öz savas
gücüne dayanıyor. Böyle dayanan bir gerillanın yenilmesi,
eğer kendi kendini yeniliğe götüremese imkansızdır.**

ne düğü belirsiz bir şey çıkaracak-sın! Biz bu oyunu bozarız. Onlara ateşle oynamayacağımızı öğreteceğiz.

İşte böyle piyasada dolışanlar var. Düşmanın izniyle, halka yalvarmayla, konferans yapmak istiyorlar. Sözümüne özgürlük komiteleri, girişim komiteleri, vakıflar ve daha ne neler kurmak istiyorlar. Burada sözün açıkça belirteyim ki, o çok güvencikleri ABD'de, Barzani'de, Talabani'de, bunları kurtarmak sırda kalsın, artacak olan PKK garazı karışısında bu dünyada içine gerekce delik bile bulamazlar. Böyle hainane oynamak, bunlar için en azaplı, en cehennemini bir yaşamın yolunun açılması demektir.

Bunları yanıyorz!

Esikiden güzel ajanlık yaptılar. Ama şimdi açık yapmak isteyen bu sahte Kürtçülere diyoruz ki, yakılıp yakılmıy, hem de her şeyinize yok olup gitmeyi istemiyorsanız, oynamayın! Şehitlere saygı, direniş saygı, kahraman devrim savaşımızla saygı duyulmuş olduğunuz ağır suçlardan ötürü partimizden ayrı suçladın!

Bu sizin için tek çaredir. Linç olmaksızın bile kurtulamazsınız. Malınızın mülkünüzün altı üstüne gelir.

Biz ki, TC gibi bin yılları barbar bir egemenliği hıziya getirdik. Siz kim oluyorsunuz da, sizin işinizi hatırlamıyoruz! Bize demediğiniz nutukları çekmeyin. Her şeyi ihanet edirlen, en aşağılık inkar ve imha yaşıyanların siz neredeydiniz? Kürtlüğün her şeyi yerle bir edildikten, siz kime ajanlık yapıyordunuz? Kime hiz-

sunuz, bu "demokrasi paketi"nden ne çıktığını sizler de mi hiç görmediniz?

PKK'nin yeniliğini söylüyorlar, halkın da yeniliğini söylüyorlar. Eğer bundan emininseniz, o zaman bu yeniliği üzerine istediğinizi yapmaktaki özgürsünüz. Fakat yenilemeyenlerin

da geliştirdiğimiz yaşamı da dikkate alacaksınız. Azıcık ulusal onurunuz, zerre kadar bir insanlığınız varsa, gerekeni yapacaksınız.

Bu bir uyarıdır!

Gerekeni yapmak bunlara düşer. Kürdistan'ın partisi de vardır. Hiç izin almadan, sonuna kadar kaha-

**Savaşmak yaşamaktır. Bu özgürlük silahını ele almak,
en büyük mutluluktur. Onun için, bu silahın değerini iyi bilin.**

Kolay kolay yere düşmeyin. O silaha oynamayın.

**Onun temsil ettiği siyaseti, her zamankinden daha fazla
kavrayın. Yerinde tutun. O, lanetle hesaplaşmanın silahıdır.**

O, onur silahıdır. O, geleceğimizdir.

**Ona layık olmayı bilerek, bu silaha, zaferi
saglayınca kadar, kursursuz savaştırarak hakkını verelim.**

de, sizlere istediğini yapacaklarını uyarıyorsunuz! Siz bu kadar kahra, acının üzerine pis bir dünya mı kurmak istiyorsunuz? Barzani'lerden, Ankara'dan, ABD'den, Avrupa'dan medet mi umuyorsunuz? Bu bir yarınlıdır. Bu hesabı yapmayın. PKK, Kürdistan'ın kurtuluşunun yolunu açmıştır. PKK namusun, onun yolunu açmıştır. Azıcık haysiyetli olanın ne yapması gerektiğini ortaya çıkarmıştır. Dost olmak istiyorsanız, size yol var. Kendinizi affedin ve dost olun. Az olun, çok olun, bu mühim dedik. Yerinize de oturalırsınız. Yok, eski uğursuz sanatınızı icra edebileceğinizi sanıyorsanız, sizin kararınızdır. Düşünemeyeceğinize kadar yıkım üzerinizdedir. Biz şimdiye kadar şiddetle yä-

manca bir direnişle bu parti yaratılmıştır. Halkımızın bin yıllık umududur, rüyasıdır ve bu gerçekleşmiştir. Devrimcidir, demokratır ve sosyalisttir. Milyonlara mal olmuştur. Yenilemeyen ve zaferi doğurmayan partidir. Bu partiyi anlaşıp alabileceğinize göre vurma almayla kaçın. Siz söyleyeceğiniz tek şey budur.

Bize Barzani'ler, bilmem kimler savaş açmış! Bunlar da bu savaştan ne anlama geldiğini iyi düşününler. Biz kendimize zoraki düşman yaratmak istemeyiz. Amazın bir düşmanla boğuşurken, fazladan düşmanla boğuşmak istemeyiz. Fakat birileri çok içreng ve hiç de halkın çıkarına olmayan, tarihimizin mutlaka birlik,

elerinizi onlarla halledeceksiniz. Siz buna gelmiyorsunuz. Yüzyılları bir kez daha ırac etmek istiyorsunuz. Güçlüye dayan, halkına karşı her türlü ihaneti yapı! Buna devam ederseniz, biz de elimizden geldiği kadar halk düşmanlarını, hanlırları, düşmandan daha fazla darbe vuracağız. Halkın içinde böyle hanlırları ortaya çıkıttıktan sonra, hele buna açıkça savaş durumuna çıkardıkları sonra, onlara karşı yapılacak ilk iş, en önemli iş, onları bitirmektir.

Biz, parti tarihimize de biliyoruz. En tehlikeli ajan odakları, kış ve kurumları hedeflemeseydik PKK olmazdı. Şimdi bunu daha da geliştireceğiz. Kürdistan çapında bu ajan, işbirlikçi kurum tasfiye edilmeden, Kürdistan'ın birliği ve bağımsızlığı sağlanamaz. Dolayısıyla, sizlerle amansız uğraşacağız ve Kürdistan genelini birlik ve bağımsızlığı yolunda büyük bir adım atacağız.

Sizin bu savas ilanınız, bizim bu kutsal mücadelede, halkımızın birliği ve bağımsızlığını içine içine sürdüğünüzümüze iyi açacaktır. Daha şimdiden bütün Kürdistan halkı için bir bağımsızlık cephesi ilan ediyoruz. Kürdistan bağımsızlık cephesi Kuzey'i, Güney'i birleştirir cephe.

Bu, kırk yıldır süren veremeyen sahte otomonye karşı, halkımızın gerçek cephesidir, özlendir, umudur ve tamamlama yapılması gereken çalışmasıdır. Güney'de bizimle savaşmaz istemeyen karşı bizim Güney halkıyla kurtuluş kuvvetleri biçiminde birleşip, Güney'i Kuzey'in silahlı savasım güçleriyle de birleştirecek gerçek bir halk savasımızın yoluna sokacağız. Böylece Kuzey ile Güney'in silahlı güçlerini birleştirmek adımı, tarihte ilk defa biz atacağız. Sizlere verebileceğimiz en iyi karşılık budur. Bu karşılığı daha şimdiden, büyük bir devrimin en temel adımlarından birisi haline getirecek yürüyoruz.

Düşmanımızın yeni geliştirdiği bazı taktikler de diplomasi cephesinde oluyor. Demirel gibi ABD ile görüştü, "bize yeşil ışık yaktı" dedi. Her gün dışişleri bakanı ya da destekliyoruz, genelkurmay başkanı PKK'ye böyle karşı, Türkiye'yi sözümlüne böyle destekliyor dediler. Almanya biraz karşı mı çıktı, yay sen misin bunu yapar" diye tepki gösterdi. Almanya seniyeli seniyeli besliyor. O olmasa, bugüne kadar ayakta kalamazdın.

payım", ona da diyor "al sana bu." Neredeyse PKK'nın "terbistliğine" karşı çıkışınlar diye bütün Türkiye'yi verecekler. Bir demec karşılığında bile taviz veriyorlar. Şimdi de Suriye'ye gittiler. "PKK'ye terörist de, bu mu istersen, bütün Fırat'ın suyunu veriz, ne istersen veriz. Türkiye güçlü ülke." Evet utanmadın, çok kuçumsadık! Suriye'ye her şey vermiyoruz. Yeter ki, PKK'ye karşı bir demec alsın.

Velhasıl böyle bir düşman ki, bütün Türkiye'yi einden çıkarsa, PKK'ye karşı yenilgisini itiraf etmeyecek. Doğru yola, insanı yola, uyar çözüm yoluna girmeyecek. Bu onun bileceği bir iştir. Yapsın. Yakın dönemde içinde ne yaptığını biliyoruz. Uçaklarını kaldırıp her tarafı bombaladı. Dünyada hangi ülke teröristlere karşı, ülkemizde dediği toprakları bombalamıştır? Bunu Türk hükümeti yapar. Tanklarını halkına karşı hareket ettirir. Çekoslovakya'da Prağ Baharı'nın nasil öldüğü yirmi yıldır halen unutulmamış ve eleştiriliyor. Pekizi sizin tanklarınızla edizdiniz. Kürdistan Newroz baharında, Newroz Newroz andı kullandığınız tanklar neye karşıydı? Onlara göre teröristimiz ezilmesidir. Hatta demokrasinin kurtuluşudur, Yaklaşım bu kadar sahtekarca.

Bir halk karşı, hem de "kendi halkından", sefkat politikasıyla yaklaşıyor" diyerek bu kadar utanmaz, ikizlülce ve baskıcı başka bir rejim olacağını sanmıyorsunuz. Kendini yalanlamadığınız diyordun.

Genillan üzerine 600 bin kişilik ordusundan dörtte üçünden fazlasını sürmüştür. Neymiş, genillan için çok kısa bir sürede halledecektmiş! Kontr-genillanıyla her gün cinayet işliyor. Neymiş, bir ocağı daha söndürecekmiş! Bir PKK mevzisi daha düşürecekmiş! Her gün provokasyon düzenliyor. Neymiş, PKK'yı düşürecekmiş!

Geldik 1992 baharının ortasına. Tamam öldürdüler, bütün müftüklerini ayağa kaldırdılar. Biz dünyadan tecrit edebilir, içerde zırı kutlatmasın alabilirler. Ama gördüğümüz nedir? Mutlaka kazanması gereken ve başarıya ulaşması için her şeyini ortaya koyan halkımız ve onun öncü savasçılardır. Düşmanın niyetleri ve uygulamaları bu iken, biz gerçeğimizi nasıl koyacağız? Onların ülkemizdeki

hain işbirlikçileri böyle hainane faaliyetler içindeyken, dostlarımız ne yapmalı?

Biz işe iki keimeyle başlarken de halka inanıyorduk, şimdi de milyonlarca tek vücut halinde birleşmiş ve güveniyoruz. Bu inanç artar, eksilmez. Partimizin doğru çizgisine, iki kelime iken de inanmışık, şimdi de tam başarıya inancımız daha kesindir. Ama bu, her şey rahatlıkla başarıyla ve zorluklar olmayacak anlamına gelmez. Zorluklar olacak, hem de daha fazla olacak. Gerçek bir halk savaşına yeni girdik. Bu büyük bir gelişmedir. Kürdistan halkının bu Newroz'la yakaladığı, daha cesur, yürekli bir halk savaşını gerçeğidir. Daha genişlemiş, daha cesaretleşmiş bir halk savaşıdır. Bunu derinleştireceğiz. Serhildanlar şu geçen üç yılda denemeydi. Bundan sonra daha güçlünisi yapacağız. 1992 serhildanları gelişmeye devam edecek. Silahlı, silahsız olacak. Kentlere girerek daha fazla vuracağız, daha fazla kalacağız. Köyer tamamen kazanılıyor. Kirsal alan ka-

Ekim Devrimi'nin mirasının boşa gitmediğini, onun, kahraman savaşçıların anısının unutulmadığını, kendi mücadelemizde, kendi devrimimizde dünyaya, hem de emperyalizmin dayattığı yeni nizamına karşı, en kapsamlı bir devrim olarak, sınırlarını kendisinin tayin edeceği bir dünya devrimi biçiminde dayatarak göstereceğiz.

zanimliştir. Kentler de tamamen kazanılacaktır.

Halkımız yürümeye devam edecektir. Öyürmesini durdurmadı. Ölüme yürüdü. Şehitleri tanklara siper ederek yürüdü. Göçülerimizin anısı, bizim için bir emirdir. Bütün halkı yürüyüşe kaldıracak mücadeleyi genişletecek ve şehitlere bağlılığı göstereceğiz. Köyden kente, kentten köye, kuzeyden güneye, güneyden kuzeye başlayan yürüyüş, daha planlı, daha sonuç alıcı bir biçimde devam edecektir. Bu yürüyüş zafere kadardır. Zafere tam sağlama dam bu yürüyüşün durdurulması imkansızdır. Taktik geri çekilebilir olabilir. Bir adım geri üç adım ileri olabilir. Bunlar taktikler olur. Fakat yürüyüş kesintisizdir.

PKK adına her kim ki ortaya çıkar da erteleyelim derse, yalan söylüyor, sahtekardır. Siyasi görüşme de olsa, bu özgürlük yürüyüşü devam edecektir. Üçüncü tam bağımsızlık, özgürlük hedefi vardır. Her şey ona ulaşmak içindir. Savaş da, barış da, görüşme de. Başka türlü PKK adına kimse politika yapamaz. Legal parti de kurulsun, bu partiyi, "PKK'ye dostuz" diyenler de kursa, onlar da tam özgürlüğü, hak eşitliğini sağlayıncaya kadar, bu ülke ve halka hizmet etmekle mükellef olduklarını unutamazlar. PKK dostluğu da, PKK'nın legal faaliyeti de böyle olur, başka türlü olmaz. Diğer bütün çağrılar, bu özgürlük yürüyüşüne bağlıdır. Hiç kimse yanlış hesap yaparak kendini aldatmasın.

En önemlisi, bütün gelişmelerin kaynağında yer alan gerilla savaşımız, devam edecektir. İlk defa, bütün gelişmeleri tayin eden silahlı savaşımız, ordumuz ARGK'ni ilk kez yayılmıştır. Her tarafta savaşıyor. Eskiden bir çatışma yapıyorduk, şimdi savaşı günlerce sürebiliyoruz. Şu günler süren savaşlara tank oluyoruz. Hem de onlara cepheye yürüyün bir savaş. Ö Türklerin çok övündükleri ulusal kurtuluş savaşı, I. ve II. İndü savaşımız bizim günlük olarak verdiğimiz savaşın yanısırdır. Daha şimdiden böyle çarpışan gelişim, önümüzdeki günlerde daha

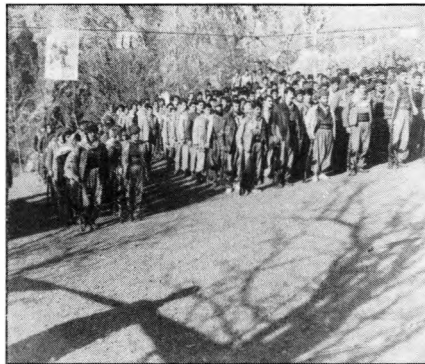
yağın savaşmayı becerecektir. Hazırlık yapılmıştır. Güç takviyesi de yapılmıştır. Onlar Bekaa'yı vurmakla, Güney'deki işbirlikçi hainleri karşımıza çıkarmakla, bu savaşı durduracaklarını sanyorlarsa aldanıyorlar. Gerilla sadece Bekaa'ya dayanmıyor. Sadece Güney'e dayanmıyor. Halkın yüreğine, bilincine dayanıyor. Halkın desteğine dayanıyor. Dağlara dayanıyor. Kendine dayanıyor. Her türlü zorluğa göğüs geren öz savaş gücüne dayanıyor. Böyle dayanarak bir gerillanın yenilmesi, eğer kendi kendini yenilgiye götürmezse imkansızdır.

Hatalar vardır, aşılıyor. Tarihimize de ilk defa bir ordulaşmaya doğru gidiyoruz. Halkın ordulaşması başlamıştır ve çığ gibi büyüyor durdurulamaz. Dünya halkları artık bizi tanıyor. Fransa mı onları destekledi, ikinci gün Fransa partiyi daha iyi ilişki arayacaktır. Almanya'yı mı başımıza kaldırmak istedi. Almanya'nın kendisi ilişki arayacaktır. ABD de ilişki aramak üzeredir, TC bunu iyi bilir. Suriye'ye yeniden gittiler, kıymetimiz daha da artmıştır. Belki görünüştü bazı şeyleri kırtarımdı diye kendilerini avundurabilirler. Ama eğer biz kendi kendimizi saptırmıyacak, tamamen güçlü çıkacak olan biziz. Daha şimdiden güçlü kıldığımızı görüyoruz. Kürdistan'ın dostları hiçbir dönemde karşılaştırlamayacak kadar artacaktır. Artık düşmanları bile Kürdistan halkına saygılı bir tutum içine giriyor. ABD, "daha endişeli ve daha ciddi olmalıyım" diyor. Almanya, "karşıma almayayım" diyor. Fransa, "daha fazla yanına çekemiy" diyecekler. Ortadoğu devletleri, "hep düşmanlık yaptık yeter, biraz dostluk geliştirelim" tavrına girecekler. Bunlar daha şimdiden başlamıştır. Dolayısıyla, düşmanın diplomasi seferleri de sandığın aksine sonuçlar yaratacaklar. Bunu kısa süre içinde anlayacağız. Şu on yıldır Türkiye halkına ne çektiğimizi, Kürdistan halkı da yakında anlayacaktır.

Türkiye halkının sırtında bu on yıl nasıl geçirdi? 50 milyon doları içinde 50 borç, bundan daha fazla iç borç, yüzde 70'lerden aşayağı çekilemeyen enflasyon, sonuna ka-

dar bozulmuş toplum yapısı gerçek suçluyla ortaya çıkaracaktır. Türkiye halkı da yakında o suçlunun üzerine yürümesini bilecektir. Yüzyıllardan beri "devlet baka" edebiyatıyla Türkiye halkıyla çok oynandı. "Etraki bil dirak" deniliyordu. Yani "diraksız Türkiye" deyip kendi halkını yabancı halklardan bile daha kötü gösteriyorlardı. Bu halkın da ilk defa ayağa kalkma imkanı ortaya çıkmıştır. Hem de Kürdistan devrimine dayanarak. Gerçekten kardeşlik bağlarıyla ilişkilenmek istediğimiz, halkların onuruna, şerefine, bağımsız ve özgürce sahip olmalarına inandığımız için, Türkiye halkıyla en iyi ilişkilen bir kuracağız. Bu tarihin lanetli ilişkileri yerine, halkları güçlendiren, yalnız bir gün için değil, bundan sonraki bütün geleceklerine güç verecek birliğine yönelmede kararlıyız. Türk halkını doğru birliğe çekeceğiz. Bu büyük birlik, dünya halklarının da gerçek çıkarı birliğidir.

Ekim Devrimi'nin sonuçları na ihnet vardır. Bu büyük devrimin ayağı kaldırıldığı halklara ihnet vardır. İhnet, Ekim Devrimine temel teşkil eden Rusya'da başladı. Biz bu ihnetin telafisini de birliğe çektiğimiz Kürdistan'da, Ortadoğu bölge halklarıyla karşılıklı mücadele edeceğiz. Daha şimdiden böylelikle-

zında böyle bir uluslararası etkisinin ortaya çıktığını, bunun büyük bir devrimin eksi olduğunu bilerek karşılıklı gerçekleştireceğiz. Ekim Devrimi'nin mirasını boşa geçitmiğün, onun, kahraman savaşçıların anısının unutulmadığını, kendi mücadelemizde, kendi devrimimizde dünyaya, hem de emperyalizmin dayattığı yeni nizamına karşı, en kapsamlı bir devrim olarak, sınırlarını kendisinin tayin edeceği bir dünya devrimi biçiminde

Yürüttüğümüz savaş kutsaldır ve kesintisiz yürüyecektir. Zafirimiz kesindir. Yine bu temelde diyorum ki, bu savaşın yakın dönem şehitleri, başta Cizre, Nusaybin, Şırnak olmak üzere, tüm Kürdistan'ın Newroz şehitleri ölümsüzdür. Onların anlarına vereceğimiz en iyi karşılık, daha da fazla zafere inanmak, savaşa inanmak, ona kahımlık ve savaşmaktır.

dayatarak göstereceğiz. Büyük azmımız, büyük savaşımız, devrimimizin böyle büyük bir devrim olduğunu da ispatlayacaktır. Kendi değerlerini çok iyi tanıyan bir devrim olarak uluslararası halklar gerçeğini böyle bir armağanımız olacak. Bu belki büyük bir hayal gibi gelebilir. Ama unutmayalım ki, Kürdistan için bugün yapılanlar da hayal bile ediliyordu. Yeter ki kararlı yürünsün. Yeter ki partimiz görevler üzerine doğru yürüsun.

PKK kendisiyle en çok uğraşan bir partidir. Düşmanımızla uğraştığımızdan daha fazla kendimizi uğraşırız. Bu kadar imani esas alarak sonuç alabilir bir parti, çok zor da olsa bu devrimi de başarabilir. PKK devrimçileri böyle hazırlanır ve böyle bir devrimci olur.

Kürdistan halkı, onun militanları ve tüm savaşçıları!

Gerçeğimiz budur! Halkımız bu gerçeği bütün yönleriyle kavrayabilmeli, kendi savaşımında çok kararlı ve sonuç alıcı bir biçimde yürümelidir. Öncü güç partimiz bu savaşı yöneten bir güç olduğuna unutmamalı, her zamankinden daha fazla atılımını, çizgiye hakimiyetini, en üstün sorunlar karşısında, zorluklar karşısında bile gerekeni layıkla, direayetle yerine getirecek yüretilmelidir. Devrime yürürken, "şu nedenle geri kaldım, doğru yoldan saptım" biçiminde kendimizi olmadık durumlara düşürmeye hakkımız yok. Bu şerefli ve tanlı görev, büyük devrimlere yaraşır gibi bir önderlikle sahip çıkmayı bilelim. Hiçbir güç, hiçbir engel bizi böyle bir role sahip çıkarmaktan ve başarmaktan alıkoymamalı. Ö. bütün savaşan güçlerimiz, savaşın bizim için bir yaşam olduğunu, onun dışında hiçbir seçeneğimizin olmadığını bilerek savaşçıklarımızı kusursuz yürütünler. Gerçekten, savaşmak yaşamaktır. Bu özgürlük silahını

ale almak, en büyük mutluluktur. Bunun için, bu silahın değerini iyi bilin. Kolay kolay yere düşürmeyin. Ö. silahlı oynamayı. Onun temsil ettiği siyaseti, her zamankinden daha fazla kavrayın. Yerin de vurun. Ö. lanetle hesaplaşmamız silahlıdır. Ö. onun silahlıdır. Ö. geleceğimizi. Ona layık olmayı bilerik, bu silaha, savaşı taşılayncaya kadar, kusursuz zaferi taşırayak hakkını verelim.

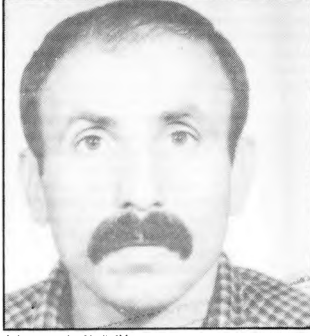
Tüm dostlarımız, halk olarak haklı, adil ve mutlaka başarıyla yenilmesi gereken bir savaşı girdiğimiz için bilerik, bizzat savaşın içine atılarak ellerinden gelen desteği vermeliyizdir. Kananan Kürdistan halkı, kananan Türkiye halkı, kananan Ortadoğu halkları, kananan dünya insanlığı olacaktır. Mücadelemizde bu temelde yakaşmalı ve bu temelde Ekim Devrimi'nde görüldüğü gibi, hatta onun aşan yuce enternasyonalist bir ruhla bizi desteklemeyi bir an bile gözardı etmemelidirler. Bu onların kavayışdır. Özellikle "sosyalist", "demokratik", "emperyalizmin dayattığı" öğreñ, tahammül edilemez her şeyden rahatsızlım" diyenlerin, kendi öz savaşımında, Kürdistan özgürlük savaşımına ve onun öncü güçlerine sonuna kadar yureklerini açmaları, desteğini sunmaları, sadece ve sadece kendi özlem ve amaçlarına tutarı bağlı bir gerçektir.

Bu temelde diyorum ki, yürüttüğümüz savaş kutsaldır ve kesintisiz yürüyecektir. Zafirimiz kesindir. Yine bu temelde diyorum ki, bu savaşın yakın dönem şehitleri, başta Cizre, Nusaybin, Şırnak olmak üzere, tüm Kürdistan'ın Newroz şehitleri ölümsüzdür. Onların anlarına vereceğimiz en iyi karşılık, daha da fazla zafere inanmak, savaşa inanmak, ona kahımlık ve savaşmaktır.

- Yaşasın şanlı ulusal kurtuluş savaşımız ve onun önder gücü partimiz!

- Kahrolsun emperyalizm, barbar faşist Türk sömürgeçileri ve onun her soydan işbirlikçileri!

Abdi yoldaşın onurlu yaşamı, büyük fedakarlığı yüreğimizde ve beynimizde zaferin silahı olacaktır

Adı, soyadı: Abdi AY
Kod adı: Sabri
Doğum yeri, tarihi: Pîrsûs (Sûrûç) - Saygın köyü, 1957
Katliş tarihi: 1979

Parti hareketimiz, mücadelenin ideolojik grup aşamasında katılan Abdi AY yoldaş, 1957 yılında Riha (Urfa)'nın Pîrsûs (Sûrûç) ilçesinin Saygın köyünde yoksul bir ailenin çocuğu olarak dünyaya geldi. Her yoksul Kürt çocuğu gibi yaşamın acılarını, çilesini ve ızdırplarını ilklerine dek yaşayarak büyüdü. Yoksul aile ortamında büyümesi ve maddi olanaksızlıklar nedeniyle, ilkokuldan sonra tahsilini sürdüremedi. Evli ve iki çocuk babası olan Abdi yoldaş, yoksul olan ailesine maddi katkıda bulunmak için, küçük yaşlardan itibaren yaşam kavgasına atıldı. "Ya-

şamın, adeta çilelerle dolu geçen bir maratondur" diyen Abdi yoldaş, feodal-telâfeci, sömürücü toprak ağalarının tarlalarında ırgatlıktan, sınır boylanındaki mayın tarlalarında yuk hamallığına kadar en zor ve tehlikeli işlerde çalışarak, yaşama yön vermeye çalıştı. Gece-gündüz demeden çalışmak, emek harcamak kanı dökmeye yetmiyordu. Bu geçiğin farkına vatan Abdi yoldaş, çareyi Türkiye metropollerine gide-

ralarında ve Sûrûçspor'da amatör olarak futbol oynadığından, yörede "Futbolcu Abdi" lakabıyla tanınan Abdi yoldaş, 1978 yılının sonlarında partili yoldaşlarla tanıştı ve onlardan etkilenmesi sonucu, yaşamını örgütlemeye "mekanı" seçtiği metropolere terk ederek, Kürdistan'a (Pîrsûs'a) döndü.

Devrimci mücadeleye katılmasında, işçi-emekçi kökenli bir aileden gelmesi, sömürücü, işbirlikçi-feodal yapının ağır baskı, sömürü ve zulmüne maruz kalmanın yarattığı kin, öfke ve intikam duygularının yanı sıra, bölgede sömürücü, işbirlikçi, feodal-asiretçi hain yapıya karşı verilen ulusal kurtuluş mücadelemiz gibi faktörler belirleyici oldu. 1979'ların başlarında fiilen parti mücadelesi içerisinde yer almaya başlayan Abdi yoldaş, kısa denlebilecek bir pratik faaliyetlik süreci akabinde tutuklandı. Sömürgeci yeraltı işkence mahzenlerinde, işkenceci cellatların tüm insanlığı işkence yöntemlerini rağmen, çözülmeyerek sorguda direnişçi militan bir tutum sergiler.

Uzun yıllar Diyarbakır zindanında tutsak kalan Abdi yoldaş, faşist sömürücü düşmanın tüm teslimiyet, ıtır ve ihanet politikaları ve uygulamaları karşın halka, partye, devrim şehitlerine ve mücadeleye olan derin, sarsılmaz aşık, bağlılık ve kararlılığı ile direnerek, parti olmanın sorumluluklarını yerine getirmeye çalışır. Düşmanın tüm amansız, insanlık dışı işkence, vahşet politikalarına ve olumsuz koşullara rağmen, direnişçi militan kişiliğinden taviz ver-

mez. Sömürücü mahkemelerin yargılama sandalyelerini, sömürgeciyi yargılama, hesap sorma kürsüleri haline getirerek, parti ideolojisi ve politikasını, tüm işkence, imha ve ölüm tehditlerine karşın, büyük bir kararlılık ve bağlılıkla savunur. Dürüst, yığıt, fedakar, alçakgönüllü ve esprileriyle, en olumsuz koşullarda bile yoldaşlarına moral kaynağı olmasını bilen kişiliğiyle, düşmanın zindanında, tutsak partili yoldaşların şahsında ulusal kurtuluş mücadelemize dayattığı imha siyaselinden boşu çıkarılmasında üzerine düşen görev ve sorumluluklarını yerine getirmesini başarır. Uzun süre berabere yaşadığı Mazlumların, Kemallerin, Hayrilerin yaşam tarzları ve sergiledikleri görkemli direnişlerini verdiği daha yüksek cesaret, coşku ve inançla daha tutsak iken, halka, partiyeye ve şehitlere bağlılığını gereği olarak, dışarda bıraktığı yerden mücadeleye katılmanın planlarını yapar. Diyarbakır zindanında düşmanın tüm imha ve özel yönelim politikalarına karşın, tüm direnişlere katılarak başarılı savaşlardan geçerek Halka, partiyeye, şehitlere olan derin bağlılık ve mücadeleye olan sonsuz inancıyla çözümlenmiş bir militan kişilikle, PKK - Sûrûç, davasında aldığı idam cezasının yargıtayca bozulması üzerine, onurlu direnişçi zindan yaşamını Amed'de notkalararak, 1987 yılının sonlarında tahliye olur.

Zindandan çıktıktan bir süre sonra, parti ile yeniden ilişki kurarak Abdi yoldaş, 1988 yılında partimizin Akademisi'ne girer. Mahsum Kork-

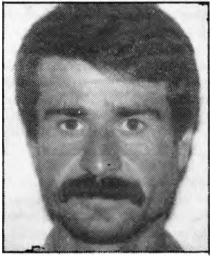
maz Akademisi'nde iki devre gördüğü siyasi ve askeri eğitime, uzak kaldığı parti gerçekliği ve mücadele sorunlarımızı önemli ölçüde bilince çıkarır. Yetkince kullandığı eleştirel-özleştirici silahıyla yetmez, yanlışlığı zindan kişiliği aşmaya çalışarak, partinin militan kişilik ölçülerine hızla ulaşmayı başarır. Yaşama özlu katılımı, eğitime doğru yaklaşımı, atak, canlı, fedakar ve azimli kişiliğiyle yoldaşlarına örnek olan Abdi yoldaş, Botan planlamasında birlikte yer aldığı bir grup yoldaşıyla, Mart 1989 bahar atılımıyla birlikte ükreye girer.

Savaşımızın merkez alanı olan Botan Eyaleti'nde, uzun süre faaliyet yürüten Abdi yoldaş, halka ve yoldaşlarına güven, cesaret, kararlılık ve moral aşılayan yapısı ve sonuç alıcı çalışmalarıyla saygın bir konuma ulaşır. Düşman hedeflerine yönelik saldırılarda her önde yürür. Düşmana vurduğu öldürücü darbelerle partiyeye, şehitlere, değerlere bağlılığını ve zindandaki yoldaşlarına verdiği ımtkân, şeref sözünü yerine getirmeye cabasındayken, 1991'in sonlarında Botan'da düşmanla çıkan çatışmada, kutsal davaya bağlılığını ve kararlılığını sembolik olarak, kahramanca son nefesine dek direnerek şehit düşer.

Direniş ve mücadeleye yoldaşların olarak, Abdi yoldaşın onurlu mücadelesi ve direniş mücadelemiz andımız olacaktır. Bu yemine sonuna dek bağlı kalacağız. Anısı, şehitlerin kanlarıyla kızıllaşan Kürdistan toprağında, mücadelemizde, yüreğimizde ve beynimizde sonsuza dek yaşayacaktır.

Mücadele arkadaşları

"Bin yılların yarattığı yetmez kişilik yanlarımızla tarihsel hesaplaşmaya girdim..."

Adı, soyadı: Şakir ALPARSLAN
Kod adı: Aras
Doğum yeri, tarihi: Nisêbin - Durakbaşı köyü, 1962
Katliş tarihi: 1985

Şakir ALPARSLAN yoldaş, 1962 yılında Nisêbin'e bağlı Durakbaşı köyünde yurtsuvar, yoksul bir ailenin çocuğu olarak dünyaya geldi. İlk, orta ve lise öğrenimini Nisêbin'den yapan Şakir yoldaş, evli ve iki çocuk babasıydı. Kendisinin büyük iki ağabeyi de devrimci savaşlarda olduğu için, ailesinin, siyasete buluşur kaygısıyla izin vermemesi üzerine, çok istediği halde üniversite sınavlarına girmede ve okulu bıraktı.

Yurtsuvar bir çevrede yetişen Şakir yoldaş, TK askerliğine gidene dek, ailesine köy işlerinde yardımcı olarak yaşamını idame ettirdi. Genç yaşta evlenmenin getirdiği zorlukları

yenmek ve ailesinin geçimini sağlamak için, askerlik dönüşü metropol kentlerine göç eden Şakir yoldaş, bir süre inşaat işlerinde çalıştı. Gece-gündüz demeden en zor işlerde çalışmanın kanı dökmeye başladığını görünce, "yasadışı" ticarete başladı. Çıkardığı işçi pasaportuyla Lübnan ile Türkiye arasında mekik dokuyan Şakir yoldaş, ülkedeki silahli mücadeleden ve Lübnan'da tanıdığı partili yoldaşlardan etkilenmesiyle, sömürücü kültürel yapının oluşturduğu şekilsiz, çarpık sosyal yaşam tarzından hızla kendisini anındırma başladı. Yurtsuvar, atılgan, korkusuz ve çalışan kişiliğiyle gelecek vaadeden Şakir yoldaş, bağımsızlık mücadelemizin değerli şehitlerinden PKK-MK üyesi **Salah (Abdullah AVCI)** ve ARGK'nin seçkin komutanı **Bettal (M. Salih YIGİT)** yoldaşlarla tanışması sonucu, parti saflarına 1985'te Lübnan alanında katıldı.

ERNK üyesi sıfatıyla, 1987 yılına kadar aynı alanda parti kuryesi görevi yanında, yürüttüğü kitle vb. parti faaliyetlerinde başarılı bir çalışma grafiğini çizen Şakir yoldaş, dönem dönem gittiği ülke pratiğinde, Mardin Eyaleti'nde gerilla birliklerinin üslenme, bannına, lojistik, depolama çalışmalarında aktif görevler alır. Bölgenin coğrafyasını ve halkın yapısını iyi bildiğinden, yoldaşlarına öncülük görevini en olumsuz koşullarda bile yerine getirecek, tüm yete-

neklerini mücadelenin hizmetine sunar. Cizira Botan (Cizre), Nisêbin (Nusaybin) ve Elîh (Batman) gibi şehir merkezlerinde senhildanların geliştirilmesi komitesinde yer alan Şakir yoldaş, halka güven veren, sorunlarına çözüm gücü olan ve kendisini halka kabul ettiren, halkı bütünleştirmesi başarıları fedakar, azimli, kararlı ve cesaretili kişiliğiyle, mücadeleye saflarında saygın bir konuma ulaşır. Ülke içerisinde ve dışarda aldığı her görevi başarıyla yerine getiren Şakir yoldaş, artık bir gerilla olarak dağlarda özgürlük kavgasının bir neresi olma, sömürücü düşmana karşı savaşma özlümü ağır basınca, partinin onayı ile 15 Ağustos 1990'da Mahsum Korkmaz Akademisi'ne gitti.

Yaklaşık altı ay Akademide gördüğü eğitime kişiliğini dönüştürme sınavını başarıyla gerçekleştiren Şakir yoldaş, Ocak 1991'de ükreye yönelme arifesinde partiyeye yazdığı kararlılık raporunda şunları belirtir:

"Akademide sahasında kaldığım altı ay süresince, geçmiş eski yaşamın şekillendirdiği kişilik yapıyla ve bu kişiliğin yarattığı yetmez yanlışlıklar ve hataların tarihsel hesaplaşmaya girdim. Dört dürtük olmasa da, kişiliğimi önemli oranda dönüşümüne uğrattım. Bilince çıkardığım ve halen beninde varlığını sürdüren kin yetmezliklerime rağmen, ülke pratiğine yönelmeye hazırlanırken, devrimci görevleri yerine getirmeye önünde engel teşkil edecek

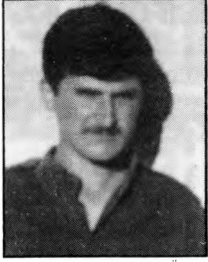
bir yetmezlikim söz konusu değildir. IV Kongre kararları ışığında partinin voreceği her görevi başaracağına inanıyorum tamdır."

Mart 1991 Atılımıyla, Mardin Eyaleti'ne görevli gönen Şakir yoldaş, güçlü militan yapısıyla, düşman hedeflerine imha etme saldırılarında önemli bir rol oynayarak, üstün ve başarılı bir pratik sahibi oldu. Mü-

cadelede fedakarlığını, cesaretini, yığıtlığını, yenimez azmin, kararlılığını ve ıradenin zaferi olan Şakir yoldaş, Mardin Eyaleti'nde 1991'in sonlarında doğru düşmanla çıkan bir çatışmada kahramanca direnerek şehit düştü. Anısı özgürlük mücadelemizde, bilincimizde ve yüreğimizde sonsuza dek yaşayacaktır.

Mücadele arkadaşları

"Kanımın son damlasına kadar partiye layık olacağım..."

Adı, soyadı: Hüseyin HOŞGÖRNER
Kod adı: Rûbar, Sadun
Doğum yeri, yılı: Bêrecûk, 1965

Rûbar yoldaş, maddî durumu iyi olan bir ailenin çocuğu olarak dünyaya geldi. Kan davası nedeniyle ailesi Diûk (Antep)'ün İslahîye ilçesine göç etmişti. Rûbar yoldaş, ilkökulu ve orta öğrenimi burada tamamladı.

Rûbar yoldaş, daha ortaokul sıralarından partiye katılmıştır. Ağabeyinin parti çalışmaları nedeniyle, onun yoldaşlığına katılmıştır. Fakat daha sonraları 12 Eylül faşizminin yönetimine gelmesi ve yine partimizin cuntanın günlerinden başlayarak geri çekilme taktiklerini uygulaması nedeniyle dolaylı ilişkileri kesilmiştir. Bu yeni duruma rağmen Rûbar yoldaş, kendi çevresinde çeşitli düzeylerde propaganda faaliyetlerini yürütmeye devam eder. Bir yandan da öğrenimini sürdürür.

15 Ağustos Atılımı'nda bir çocuğu ve daha bir kararkil gelişir. Bundan sonra mücadele safına katılmak için partiye ilişki kurmaya çalışır. Bir ara uzaktan ilişki kurmaya başarsa da, bazı olumsuzluklar nedeniyle istenilen sonucu elde edemez. Daha sonra askere gider. Askerlikte Kürt olan askerlerle ilişki kurarak onları örgütleme çalışır.

Rûbar yoldaş, askerliği 1989 yılında bitirir. Eve döndüğünde tekrar ilişki arayışına başlar ve istediği ilişkiyi yakalar. Alanı terk edeceği sırada bir ajanın ihbarı sonucu yakalanır. Cezaevine atılan Rûbar yoldaş

çok çeşitli işkencelerden geçirilir. En sonunda düşman zorla alınmaz, serbest bırakılır. Zorunda kalır. Rûbar yoldaş, bir yolu bulup partiye ulaşır. Başından geçenleri de aktarır.

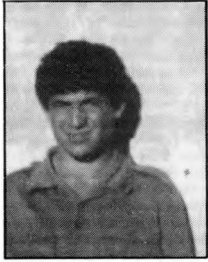
Rûbar yoldaş, 1989'da Akademi sahnesine girer. Ortamın eğitici ve dönüştürücü olanaklarından yararlanmaya çalışır. İçişlerinde yetmezliklere karşı mücadeleyi sabırla yürütür. Bunda başarılar elde eder ve böylece ülke savaşına hazır bir konuma ulaşır. Kürdistan'a yönelirken son sözleri şöyle: "İçerisinde bulunduğumuz dönem daha yoğunca çaba gerektiren bir dönemdir. Kendine devrimciyim diyen herkes kendine yoğunca yönelmelidir. Bir

yıldır üzerimizdeki her türlü baskıya son vermek için tarihsel fırsat değerlendirdik, halkla bütünleştiler. Devrim giden yol adımdır güçlendirilmeli, şehitlere bağlılık esas alınmalıdır. Buna bağlı olarak Parti Önderliğinde, partiye, devrim şehitlerine, dağ ve zindan direnişçilerine ve Kürdistan halkına söz veriyorum."

Rûbar yoldaş soylu kararlılıkla ilkeye yönelirken, "Kanımın son damlasına kadar partiye layık olacağım" diyerek yola çıkıyordu. O, bu sözlerine bağlılık içerisinde direndi ve şehit düştü. O'nu mücadelemizde yaşatarak ölümsüzleştireceğiz...

Mücadele arkadaşları

Hüseyin yoldaşın anısını sonsuza kadar yaşatacağız

Adı, soyadı: Hüseyin DOĞAN
Kod adı: İlhami
Doğum yeri, yılı:
Dep (Karakoçani)-İsabey köyü, 1965

Hüseyin yoldaş, İsabey köyünün en yoksul ailelerinden birinin çocuğu olarak dünyaya geldi. Köyün en kalabalık ailesi olarak, geçimini rençberlikle sağlamaya çalışıyordu. Ailesinin yoksulluğu nedeniyle okula gidip öğrenim göreme olanağına sahip olamadı. Daha küçük yaşlarda ailenin geçimine katkıda bulunmak amacıyla gıbanlık yapmaya başladı. Hayatı, çalışma yaşamı içerisinde tanıdı. Yine annesinin alev, babasının ise sünni olması, ayrıca da çevresindeki alevi sünni çekişken nedeniyle ortaya çıkan huzursuzluklar da erken yaşadı. Bu çekişkenleri kavramasa da, daha o dönemde bunların nedenlerini bulmaya çalıştı.

Köyde yaşam koşullarının ağırlaşması ve bunun üzerine geçim sıkıntısının daha da artması nedeniyle ailesi Adana'ya göç etti. Hüseyin yoldaş, ilk başlarda bu göçe sevinirdi, ancak kısa bir süre sonra daha büyük çekişkenler karşılaştı. Buranın da bir kurtuluş olmadığını yaşayarak gördü. Adana'da altı aya yakın bir süre boyayıcılık yaparak ailesinin geçimine katkıda bulundu. Gerek düğmanın ağır baskıları ve gerekse de yaşam koşullarının ağırlaşması, O'nda, çözüm çözümlü bulamadığı çekişkeni daha da artırdı. Bir süre sonra, Almanya'da bulunan ağabeyinin yanına gitti. İkinci kez de buna sevinirdi, fakat buranın da kurtuluş olmadığını gördü. Ağabeyinin yurtsever oluşu sonucu, o da ulusal kurtuluş mücadelemize yakından tanıştı. Mücadeleyi tanıdığı oranda kafasındaki çekişkenlere de çözüm buldu. O'nun için bir, bir anlamda yeni bir yaşama adım atma oldu. Öte yandan bu yaşama adımını atarak, mücadeleye ilgisini, katıldığı daha da arttı. O güne kadar yaşamını olumsuz yönde etkileyen

kumar ve içki gibi alışkanlıklarını da terk etti.

Hüseyin yoldaşın parti mücadelesine tanışması, onun yaşamında bir dönüm noktası oldu. Kurtuluş yolu olarak gördüğü parti mücadelesine katıldı. Mücadeleye katılım sağladıkdan sonra eğitimine büyük bir önem verdi. Bu temelde bir netleşmeye sağlamaya çalıştı. Halk gerçekliğimiz, somurgencilik bilince çıkarmaya çalışarak, bu temelde kendi kişiliğini daha yakından tanıdı.

Hüseyin yoldaş, belli bir süre Avrupa çalışmalarıyla yer aldıktan sonra, Kürdistan'daki sıcak savaş cephesinde yer almak için partiye, Akademiye gitme istemini bildirdi. Bu istemini parti tarafından olumlu karşılanması üzerine Akademiye gitti. Akademi sahasında ilk başlarda yabancılık çekse de, daha sonraları ortamın eğitici olanaklarından yararlanarak üzerindeki yetmezlikleri gördü, bunları gidermek için çabalar içerisinde girdi. Olgun yaklaşımın, yoldaşlık ilişkileriyle yoldaşlarının sevgi ve saygısını kazandı.

Askeri ve siyasi eğitimi tamamlayan Hüseyin yoldaş, böylece ülkedeki silahlı savaşına hazır hale geldi. Bir grup arkadaşıyla birlikte topraklarına yöneldi. Grup Kürdistan'a girdikten kısa bir süre sonra İslahîye alanına, bir düşman ajanının ihbarı sonucu TC askeri güçlerinin pususuna düşer. Çıkan çatışmada Hüseyin yoldaş kahramanca bir direniş içerisinde yararlanır ve arkadaşlarından kopar. Bu kopuş üç hafta kadar sürer. Sonunda, güçlü bir iradeyle çabalararak partiye ulaşmayı başaran. Bu yararlanma ve ardından grupun kopuş olayı onun için önemli sonuçlar ortaya çıkarır, her şeyden önce azzını daha bir güçlü kılar. Mücadelenin zorlukları ve buna karşılıklı nasil bir irade gücünün sergilenmesi gerektiğini daha iyi kavrar. Bu değişim, tekrar içinde yer aldığı faaliyetlere de yansır.

Hüseyin yoldaş, pratik savaş içerisinde görevlerini yerine getirme çabaları içerisindeyken, 31 Temmuz 1991 tarihinde Gürgünç (Maras)ın Engizik dağlarında çıkan bir çatışmada yoldaşlarıyla birlikte kahramanca bir direniş sergiler. Geri çekilme esnasında düşmanın kurşunlarına hedef olur ve soylu bir ölüme şahade- te ulaşır.

Hüseyin yoldaşın direnişçiliğini örnek alarak, anısını sonsuza kadar yaşatacağız...

Mücadele arkadaşları

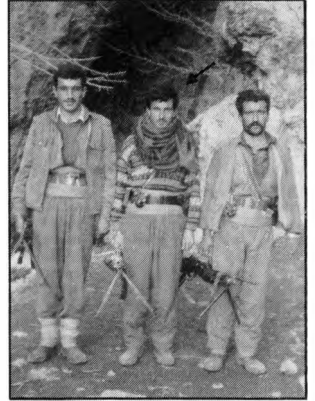
O, fedakar bir devrim kahramanıdır

Ulusal kurtuluş mücadelemizin öncüsü PKK'nın, şanlı 15 Ağustos Atılımıyla halk tarihindeki bir yıldırın köle, karanlık ve esaret dolu yaşam zincirlerini parçalanarak kendine duyulan güvensizliğini inanca, korkaklığını cesarete, kaçışın savaşmaya yol açtığı, böylece özgürlük ve bağımsızlık mücadelemizin tarihsel gelişmeleri ortaya çıkardığı bir dönemde parti saflarına katılan Sadık yoldaş, yoksul bir ailenin çocuğu olarak 1966 yılında, Şîrxex (Şîrxak)ın bir köyünde dünyaya gözlerini açtı. Büyüdüğü yorede ağır feodal-şiretsel, dinsel-mezhepsel çekişke ve çatışmaların etkisine rağmen varlığını koruyan yurtseverlik bilinci, Sadık yoldaşın çevresine de egemendir. Bundan dolayı, yorede halka yaptığı baskı ve zulmüyle ün salan işbirlikçi, hain-çete Alihan (Aii Tarar) gürhuna karşı kabile olarak tavır alır. Bedeli ağır somurgeli baskı ve işkenceler olsa da, işbirlikçi-hain kesimlere karşı direniş esas alınır.

Mücadeleye tanıştığı dönemde kadar, yoksul olan ailesine maddî katkıda bulunmak için göyde gıbanlık yapan Sadık yoldaş, mücadelenin gelişmesiyle birlikte partiye tanıştıktan sonra, gıbanlığı kırarak, Parti saflarına katılmadan önce, aşiret olarak, PKK taraftarı olma konularını söz konusudur. Ancak kendi ilade-siyle, KUK denilen reformist-işbirlikçi örgütün mücade- le etme, Kürdistan'ın kama diye bir amacının olmadığını görünce, PKK önderliğinde gelişen ulusal kurtuluş saflarına kabile olarak katılma, destek verme karar alınmazsa KUK ile ilişkileri sona erer. Sadık yoldaşın fiilen mücadeleye içinde yer alması nedeniyle, çalışan kımsesi ve ailenin ekonomik bir geliri olmadığının ailesinin bakımını parti üstlenir.

Gerilimin görkemi vuruşlarıyla halkımızın yaşam gözkenlerinin açıldığı Botan alanında mücadeleye atılan Sadık yoldaş, sırasıyla Cûdî, Olaban (Uludere) bölgelerinde sürdürüldüğü pratik faaliyetlerin ardından, geçici olarak Güney Kürdistan'a gönderilir. Bir süre sonra, görevli olarak Cûdî çalışmaları döner, oradan da Doğu Kürdistan'daki Lolan'a gönderilir. Buradayaklaşık dört ay siyasi-askeri eğitim sürecine tabi tutulur. İçinde geldiği grup toplumsal, sınıfsal ve ailesel özelliklerinin yanı sıra, parti ideolojisi, politika- sı ve taktik çizgisini bilince çıkarır. Artık, eski safl, yurtsever köylü özelliklerini taşıyan değildir, aldığı siyasi-askeri eğitime ulusal ve sınıfsal bilince erişen, böylece her düzeyde mücadeleye sorunlarına çözüm çözümleri olan, dönemin dayattığı görev ve sorumluluklara çare üreten, partinin militan kişiliğini şahsında somulaştırılan bir konuma ulaşır. Böylece savaşımızın komuta-kademe düzeyinde sorumluluk üstlenilecek düzeyde militan bir yoldaş olarak, partinin uygun gördüğü her alanda engin cesareti, özverinin ve fedakarlığın sembolü olarak, halkımızın ve insanlığın baş düşmanı vahşi, barbar ve katliamcı faşist-somurgeli TC hedeflerine yapılan saldırılarda ve on safarda yer almakta tereddüt etmez. Düşman karakollarına karşı yapılan bir çok baskında yer alan Sadık yoldaş, düşmana vurulan darbelerde önemli rol oynamasının yanında, yoldaşlarına güven, cesaret, kararlılık ve esipirici özellikleriyle moral vermenin de kaynağı olur.

Sadık yoldaş, sıcak savaşın kesintisiz sürdürüldüğü Cûdî, Olaban, Behdinin ve Doğu Kürdistan alanlarında yaklaşık 4 yıl politik-pratik faaliyetlerde bulundu. Bu süreç zarfında namus ve takim komutanlığı düzeyinde, parti taktik çizgisinin ısrarı ve tavizsiz tarzda yaşama geçirilmesini yılmaz savaşçısı,

Adı, soyadı: Sadık DÜLÇEK Kod adı: Çihat
Doğum yeri, tarihi: Şîrxex, 1966

timsali oldu.

Sadık yoldaş, faaliyetlerine devam ettiği Eylül 1989 yılında, partinin istemi üzerine merkez eğitim sahanız olan Mahsum Korkmaz Akademi'ne gitti. İki eğitim devresi boyunca siyasi-askeri eğitiminde geçti. Sıcak savaş koşullarının olgunlaştığı siyasi-askeri kişiliğini, Akademi sahasında aldığı eğitime daha da donatarak yetkinleşmiş militan konumuna ulaşmakta zorlanmadı. Akademi'de kaldığı süre içinde yaşama katılımı özü oldu. Canlı, atılgan, hareketli ve en olumsuz koşullarda bile yoldaşlarına moral vermesini bilen özellikleriyle dikkat çekti. Ayrıca, Akademi'de bir bütün olarak yürütülen faaliyetlere, ortaya çıkan sorunlara doğru yaklaşım noktasında çözüm gücü olan, olumsuzlukların üzerine yürüme, değerdendirme, sonuç çıkarma ve bu temelde kendine özeleştirici yaklaşarak yeniden kendini yaratma konusunda duyduğu sadıqlı ve sorumluluk bilinciyle hareket etmesi gibi özellikleriyle örnek bir kişiliğe nasıl ulaşılması, temsil edilmesi gerektiği hususunda güçlü bir pratik sergiledi. Yine bu dönemde partinin II. Ulusal Konferans hazırlık çalışmalarına da katıldı.

Eğitim sürecini tamamladıktan sonra, belirlenen Botan planlama grubu içinde yer aldı. Mayıs 1990'da ülke pratiklerine döndü. Sadık yoldaş, hareketlilikle tanıştığı ilk gününden, halkımızın özgürlük ve bağımsızlık kavuşu uğrunda kutsal vatan topraklarında düşman kurtuluşa uğru ana dek, cenniyetseverlik bilinciyle, cesaretiyle, fedakarlığıyla, özverisiyle bir yıldırın intikamını düşmandan almasıyla, özgürlük kavgasının yoldaşın her safından yer aldı.

Sadık yoldaşın en verimli çağında mücadeleden kopması ulusal kurtuluş savaşımız açısından büyük kayıptır. Biz geride kalan yoldaşlar olarak, onun soylu direniş yaşamını unutmayacak ve mücadelemizi büyük bir azim ve kararlılıkla yükseltmek anısını yaşatacağız...

Mücadele arkadaşları

Cûnek şehitlerinin anısına bir değerlendirme:

Şahadet olaylarından ders çıkarmak, şehitlere bağlılığın bir gereğidir

19 Aralık 1990 tarihinde Cûnek (Yaşayeder) ile Kislê (Nazîmîye)'nin arasındaki kışal kesimde şehit düşen 11 arkadaşın şahadet olayı üzerinde durmakta yarar vardır. Bu şahadet olayından çıkarılacak çok önemli dersler söz konusudur.

Bu arkadaşlar, Botan sahasında, partimizin sıcak mücadelesi alanında ve mücadele içerisinde yetmişmiş, partimizin güçlü savaş tecrübelerini alarak, bu çok güçlü savaş tecrübesiyle Dersim sahasında 1990'nın son aylarında bir müdahale grubu olarak gönderilmişlerdi. Alana gelen gücümüzü bekleyen çok ciddi parti görevleri söz konusuydu. Bu gün, herşeyden önce Dersim'deki halkımızın ve özellikle gerilla birliklerinin somut durumuna olumlu yönde müdahale edilecek ve mevcut sorunlara çözüm günü olabilecek bir نتیجه sağlanırdı. Bu gün daha çok da partimizin IV. Ulusal Kongresi'nde netleştirilip "İhanet pratiği" olarak adlandırılan ve mahkum edilen, Dersim'deki gerilla güçlerinin savaşa yaklaşım ve genelde mücadelede yaklaşım konularında yaşadıkları yetersizlikleri bertaraf edecek, parti çizgisini alana egemen kılacak, Dersim'in tarihine ve şanına yarışır bir pratiği PKK'nın çizdiği doğrultusuna da yerli yerinde oturtacak bir sorumluluk yükleyezdi. Elbetteki çok ağır görevleri vardı. Ve bu görevler sıradan olmadıkları, sıradan bir çaba ve sıradan yaklaşımlarla da başanabilecek, istesinden gelinebilecek görevler değildi. Bu maksatla gelen müdahale grubundaki arkadaşlar, ulusal kurtuluş mücadelemizin daha çok geliştiği, savaşın yetkinleşti ve büyük komutanların yetiştirdi Botan sahasından aldıkları yükülcü ile bu alana geliyorlardı.

Bu durum, aslında bu arkadaşların kendi görevlerine sahip çıkacaklarına dair önemli bir güvence sağladı. Şekil ve içerik yönünden. Partinin bu arkadaşlardan beklentileri vardı. Bunların mutlak suretle ihnet pratiğini taşıyarak ederek parti çizgisini oturtabilecek güç ve yetenekleri de söz konusuydu. Ki parti de zaten arkadaşların bunun için çok yönlü gelişmiş ve yetkinleştiği. İhanet pratiğinin yetkinleşmesi ancak bu şekilde sağlanırlı ilce hareket edilmis. Güçlerinin, boyanesine ağır sorunları yüzüne alarak Dersim alanına geldiklerinde ilk planda el atmaları gereken görevler vardı. Fakat daha işin başında iken bu şahadet olayı yaşandı. Niçin böyle oldu? Bu kadar yetkin, bu kadar gelişmiş, bu kadar savaş tecrübesi içerisinde pişmiş olan bu arkadaşların kendi kendilerini düşmanın ağına düşürerek partiyi boyanesine ağır bir yükün altına soktu? Nasıl yaklaşmışlardı? Kendi sorumlulukları neyi gerektiriyordu ve bu tutumu sergileyemeler miydi? Bu sorulara cevaplar aramak ve yaşanan şahadet olayından dersler çıkarmak gerekmediklerdi. Bu, şehitlerinin anlarına bağlılığın da kaçınılmaz bir gereğidir. Gerek askeri tecrübe bakımından ve gerekse siyasal yetkinleşme bakımından, şehit düşen hemen hemen bütün arkadaşların parti çizgisine hakim olma ve parti savaş anlayışını oturtma gücündeydiler. Başarabilecekleri, istesinden gelinebilecekleri çok iş ve görev vardı. Fakat alana gelen gücümüzce acaba kendi sorumluluklarını gerekliliklerine yerine getirmek için, güncel yaşıdın tutalım yaşayın bütün sahalanına kadar nüfuz edecek bir tutu

tumu sergiledi mi? Bunlar ele alınması gereken hususlar oluyor.

Herşeyden önce IV. Ulusal Kongremiz'de de netleştirildiği gibi, Dersim'deki ihnet pratiği içerisinde basırlı olmak elbette savaşçı yürekli güçlerimizde oluyor. Güçlerimiz ihnet pratiği içerisinde yetmişlerdir. Bu güçlerimiz öncelikle nasıl yaklaşılacak ve bu ihnet pratiği içerisinde, doğru parti hattına nasıl çekileceklerdir? Yetkililer nasıl kullanılmırlar? Bu konular ve alanda ortaya çıkan diğer sorunlar bilinen parti ölçütleri içerisinde ele alınmış olsaydı, elbetteki boyanesine bir şahadet olayı yaşanmayacaktı. Fakat şu herşeyden önce özellikle belirtmek gerekir: Sorumlulukların bilincinde olunnakla birlikte, sorumlulukların gereğini uygun olarak güncel yaşama ayak uyduramadığı ve bilinen bu şahadet olayı yaşandı.

Dervimci sorumluluklarının gereğini güncel yaşama ayak uyduramalarının nedenlerinin başında şu yetersizlikler ve yaklaşımlar rol oynamıştır. Gelen arkadaşlarımızın özellikle kendilerini ihnet pratiğine emanet etme durumları ortaya çıktı. Kişinin işlenme hazırlıklarının yapıldığı Kislê (Nazîmîye) sahasında, düşman bütün faaliyetlerinden haberdardır. Dolayısıyla bu durumda sürdürülen bütün hazırlıklar, düşman hakimiyeti altında sürdürülmektedir. İşlenme sahası olarak heresi seçilmişti ve işlenme hazırlıkları ne yapılmıştı? Araç-gereçler ve ihtiyaçları nereden ve nasıl temin ediliyordu? Bunların bütünü düşmanın bilgisi dahilindedir. Bu pratiğin sahibi, bilinen güçlerimiz oluyor. Gelen müdahale grubumuz da, kendisini boyanesine bir pratiğe emanet ediyor. Kendisinin boyanesine emanet ediyorsa, aslında ciddi bir duyarlılıktan kaçınıyor ve aynı zamanda mevcut ihnet pratiğine yaklaşım konusundaki ciddi düzeyde bir yanlış taşıyor. Sorunu bütün yönleriyle anlamama, doğru sonuç çıkarmama ve giderek subjektif değerlendirmeye, çözüm konusunda ise partinin çizimleyici yetimlenmesi esas alınma, sorunun ciddiyeti düşüncele bilinse de, pratikte ortaya çıkan duyarlılık, işte bilinen bütün bu sonuçlara iyi açmaz. Burada gösterilen esas yaklaşım şu olmuştur: "Biz Botan savaş cephesinde belli bir tecrübe edindik. Partinin savaş pratiği hakkında bilgi, beceri ve deneyimlerimiz var. Bunun için de ortaya çıkan sorunları aşabiliriz. Ne olursa olsun, eski yaşam, ilişki ve çalışma tarzı ile yaşanan ihnet pratiğini bertaraf edebiliriz. Bu na yetecek ideolojik ve pratik gücümüz olduğundan, başarabiliriz." Elbette boyanesine bir yaklaşım doğru ve sağlıklıdır bir yaklaşım değildir. Koşullar gözönüne getirildiğinde, iş işlenme hazırlıkları nasıl ve kimler tarafından yapılmıştı? Düşmanın, bu hazırlıkların hakkında bilgilenme düzeyi ne kadardı? Düşmanın alandaki takvimi hangi temel etmenlere dayanıyor ve halk ile ilişkileri nasıldır? Güçlerinin halkla ilişkileri nasıldır? Bütün bu sorunların hesabına katılması gerekirken, derinliğe üzerinde durulmamıştır. "Kış yaklaşılacak, alenelecek eksikliklerimiz tamamlanmış" biçiminde, işler olduğu yetirilmiştir. Eksiklikler sadece bir erzak sorunuyla sınırlanmıştır. Burada çalışma tarzı ve parti taktiğinin uygulanması sorunu üzerinde durulmamış, çalışma tarzı izlenmemiş ve özine inilmemiştir. Düş

şünceye buna gerek duyulsa da, pratikte, "Kış hazırlıklarımız tamamlanmış ve iş sahalımla çekilelim" tarzında tek yani bir yaklaşımla sorunu geçitirilmiştir. Bu şahadet olayının temelinde bu yaklaşımlar yatmaktadır.

Kuşkusuz sorunun ayrıntılarına inildiğinde kayıplarımızın farklı nedenleri de vardır. Fakat esas neden, belirttiğimiz gibi, çalışma tarzı ve parti taktiğinin uygulanması sorununa tek yönlü, yüzeysel yaklaşımdır. Yine müdahale grubu, görevlerinin gerekliliklerini istenildiği gibi yerine getiremedi. Parti, kendilerine her türlü yetkiyi verdiği halde, pratik sorunlara ve esas olarak da görevlerine tereddütlü yaklaştılar. Biz yeni bir yönetim oluşturacağız, bu yönetim nasıl olmalı? Eski güçlerimiz ortak bir beşleşken nasıl oluşturulmalı, bu güçlerimizden yararlanma düzeyi ne olmalıdır? Onların tecrübelerini kendi tecrübelerimizle nasıl birleştirelim? Onları, doğru bir tarzda parti hattına nasıl çekelim? Çalışma tarzından kaynaklanan olumsuzlukları açığa çıkararak bu güçlerimiz nasıl inka edelim? Bütün bu konular üzerinde derinliğe düşünülmedi, görevler geçitirildi. Söz konusu görevlerin gerekliliklerine yerine getirmek uzun bir süreç gerektirecekti beraber, müdahale grubu, boyanesine önemli sorumluluklara görevlerinin üzerine yönelirken -bütün görev alanları için bu bölgedir- öncelikle rolünü oynaması, yeniyi taşımada eskiye alternatif doğru çözüm yollarını ortaya koyması, bunu güncel yaşamdan çalışma tarzına kadar her alanda uygulamaları gerekirken, yetersizliklere düştüldü ve söz konusu şahadetler meydana geldi. Oysa ki, düşman, çalışma tarzından ve işlenme hazırlıklarından haberdardır. Fakat zamanla itibarıyla imha edilecek güç koşulları bırakmayı planlıyordu. Düşman, 1990 sonlarında alana gelecek olan grubun imhasını gerçekleştirmek ve dolayısıyla bahar atılımı bosa çıkarmak için hazırlıklarını bu koşullara göre yapıyordu. Yoksa hazırlıkların başyapıda bile bir imha saldırısı gerçekleştirilebilirdi. Ancak düşman çok uestaca yaklaştı ve hazırlıklarımız daha bahara çıkarmadan güçümüzü imha etti. İşte hem bu yetersizlikler ve hem de bilinen ihnet pratiğinin iyi açığı, çalışma tarzının bir sonucu olarak bu imhalar ortaya çıktı.

Söz konusu şahadet olayı partimizin ve halkımızın istemediği bir dönemde meydana geldi ve bu da partimizin alandaki güç darbeleri yemesine yol açtı. Kuşkusuz bu darbeler partimizin Dersim alanında yeldiği alandaki birşey söylemek istemiyoruz. Partimiz alanda yeldi etkindi ve güçlüdür. IV. Ulusal Kongre ardından gönderdiği yeni gruplara alana müdahale etmiştir. Gönderilen yeni güçlerimiz çok daha güçlü tecrübeli, bilince, yetenekle alana geldiler. Bu partimizin şehitlerine ve yarım kalan görevlerin yerine getirilmesine ne tür bir sorumlulukla yaklaşıldığını bir ispatı oluyor. Elbette savaşın doğası gereği meydana gelen kayıpların yerinin doldurulması zorunludur. Partimiz de bu temelde soruna yaklaşıyor.

Alana gelen müdahale grubu, doğan boşluğu nisbeten doldurmuştur. 1990 sonlarında güçlerimizden yarması gereken görevler, 1991 baharında, yeni kongre sonrası gönderilen güçlerimiz tarafından yine

getirilmiş ve düşmanın planları bosa çıkarmıştır. Bu süreçte başarılı görevler nelerdir? En başta düşmanın planları bosa çıkarmıştır. Yeni güçler alana takviye edilecek bahar atılımı gerçekleştirmiştir. Yapılmasına göre önemli oranda yerine getirilmiştir. Bu durum, ortaya çıkan yetersizliklerimiz gözden geçirilme, değerlendirilme anlamına gelmez. Yetersizliklerimizi açığa çıkarıp, bunlardan ders alacağız. Açık ki, gücümüzün sayısı az olmakla beraber, bütün arkadaşlarda yüklü savaş tecrübesi vardır. Her arkadaş bir takım ve bölüğü yönetecek güce sahiptir.

Komutan düzeyindeki güçlerimizin şahadet üzerinde önemli durumlar zorunludur. "Komutanlar neden şehit düştümler", "buna yol açan nedenler nelerdir" sorunlarına cevap vermek, pratiğin derslerinden doğru sonuçlar çıkarmak açısından gereklidir. Ve yine partinin, halkımızın ve bütün komutanlardan beklentileri vardır. Bu beklentilere cevap verilemez miydi? Bu soruya cevap vermek gerekir. Elbette biz, sonuna kadar şehitlerimizle bağlıyız. Şehitlere bağlılık ne anlama gelir? Bizde, yani partimizde bu sorunun cevabı doğru tarzda verilecek netleştirilmştir. Bizde, şahadet olaylarını ele almama, yetersizlikleri açığa çıkarmama ve gereken sonuçlara ulaşmama tarzında bir yaklaşım söz konusu değildir. Tam tersine, her şahadet olayı, bize yeni bir yaklaşım, yeni bir perspektif ve bir üslup sunuyor.

Şahadete neden olan diğer pratik durumların üzerinde de durmakta yarar vardır. Görevlere yaklaşım duyarlılık, düşmanın gücünü doğru değerlendirip buna göre mevzilenmeyi yapmama, somut durum ve koşulları derinliğe değerlendirilme, önemlere pratiğin ortaya çıkarması ve dolayısıyla kayıplara neden oluyor. Bizim pratiğimizde yaşanan bu oldu. Yine, bölgede parti yetkilileri elinde bulunduran birinin, yetkililerden nem edilmesi gerektiriyor. Ancak bu yapılmadı gibi, söz konusu kişinin sorumluluk düzeyinin aşarışı indirilmesine ve hareket sahasının sınırlanılmasına da gidilmedi. "Alana ve coğrafyaya bunlar bilyor" denilerek, güçlerimiz olumsuz gelişim elinde bırakıldı ve bunlar öne çıkarıldı. Oysa ki, partimizin tecrübelerinden yararlanılacak, doğru bir yaklaşım ve görevlendirilmeyle bunlar yürütülebilir. Bu yapılmadı ve ortaya çıkan olumsuzluklardan düşman yararlandı. Böylece Dersim'de yürütülmesi gereken görevler yarı kaldı. 1991 bahar atılımını gerçekleştirmeye, 1992 yılındaki mücadeleye için alt yapı hazırlama ve bu yeni bir hamle yılına dönüştürme, önümüzde duran esas görevler. Şahadet olayı bu görevlerimiz yerine getirilmesinde büyük bir boşluğu doğurdu. Her ne kadar yeni takviyeler olduysa da, bu kayıplarımızın yaratığı boşluk tam giderilemedi.

Şehit düşen arkadaşlarımız her biri büyük değere sahipti ve parti safında uzun yıllardır yürüttükleri faaliyetlerle büyük emek sahibidiler. Yılların savaş ortamında edindikleri büyük tecrübe sahibidiler. En son anda düşmana karşı kahramanca bir direniş sergileyerek şehit düştüler. Çalışma alanı ve işlenme yerlerinin durumu ele alındığında, düşmanın çemberine anızın düşme ve böylece gafil avlanma durumuna söz

Cûnek şehitlerimiz

Ahmet ALEV (Yaşar)

Haydar ÇELİK

Mehmet OCAK (Zeki)

Servet KARABAY (Azad)

Hüseyin KAYABAY (Sınan)

Aziz TURHALI (Kazım)

Hüseyin GÜNDAR (Hasan)

Hüseyin ATEŞ (Mehmet)

Fethi ÇAKIR (Serdar)

Abdulkerim SANIR

... (Fuat)

konusudur. Tepelik alanda mevzilenen arkadaşların rollerini oynayamamaları sonucu 8 arkadaşımız imhaya yüzüne kalyor. Tepe mevzilenen üç arkadaşımız duyarlılığın geliştiğini ve araziye yaklaşımını gördüğü halde, ateş etmiyor ve diğer arkadaşlara haber vermiyor. Düşman, nehir kırmada bulunan güçlerimizi tam kuşatmaya alırdıktan sonra ateş ediyor. Fakat iş isten geçmiştir. Çünkü arkadaşlarımız düşmanın kısıncasına girmişti. Önceden haber verise, çatışarak düşmanın çemberi dışına çıkma şansını dahlilebilir. Buna rağmen ateş edilmiyor. Bu durum savaşı anlayamamak ve düşmanı küçük görmekten kaynaklanıyor. Düşman, arkadaşların bulunduğu alana doğru ilerlemesine rağmen, durum değerlendirilmiyor, olabilecek durumlara yaklaşımda yanlışlar vardır. Bu, savaşı ciddi yaklaşmama ve savaşı yaşamamadır. "Çalışın, düşman çemberini aşarız" biçimindeki yaklaşım, arkadaşların imhaya teredilmesine neden olmuştur. Düşman görüldüğü halde, düşmanın neden bir noktaya yönelindiğini anlamama ve buna gereken doğru karşılığı verememe, arkadaşlarımızın şahadetini beraberinde getirmiştir.

Yaşanan bu şahadet, 1992 yılı atılımımız için de bir boşluk yaratmıştır. Herşeye rağmen görevlere yaklaşımda parti ölçütleri ve çizgisi bizim için iyi göstericidir. Biz, parti yaklaşımını savagımızdan her alanda, yaşamdan ilişkilere ve çalışma tarzından savaş taktiklerine kadar uygulamakla görevliyiz. Görevlerimiz gerekliliklerini yerine getirme, sorumluluğumuzun özünü temsil eder. Parti çizgisinin uygulanması bizim elimizdir. Parti çizgisinden uzak bir yaklaşım kesinlikle imhadır, başarısızlık ve zafere getirmeyecektir. Görev ve sorumluluklarımızın gerekliliklerine uygun tarzı sergilemekten tutalım, çalışma tarzı ve savaşın sorunlarına kadar, yine düşmanın konumunu doğru değerlendirilmekten tutalım, taktik ve hareket sahalanına kadar herşey yaklaşımda parti çizgisini, önem emrettiği parti taktiğini ve partinin yaklaşımını esas alacağız. Şehitlerinin anısına bu değerlendirmeyi yaparken, bir kez daha belirtiyoruz ki, parti yaklaşım dışındaki hiçbir yaklaşım ve üslup biz zafere getirmeyecektir. Bu bilinc ve sorumlulukla hareket ediyor, şehit yoldaşlarımızı karşı görevlerimiz bu şekilde yerine getireceğimize inanıyoruz. Onların anlarını yaşatacağız.

Silah arkadaşları

PKK Genel Sekreteri Abdullah ÖCALAN yoldaşın "İktidara Yürüyüş Eğitim Devresi"nde yaptığı konuşma...

"Halkın 1992 Newroz kalkışı

PKK'nin önderliğini ölümüne onaylamasıdır!"

Başaralı 1. sayfa

türlü zayıflığın, düşkünlüğün esasları. Neden kimse şimdiye kadar normalde bu sorunların çözümüne cesaret etmemiştir? Hiçbir Kürt neden kendini vermemiştir? Şimdi çok iyi anlaşıyor ki, Kürtlük kadar onu muazzam bir şekilde yaşamakta çıkar görülmüyor. Tabii cesaret, fedakarlık, çabanın her türüsü gerekiyor. Bu olmayınca adam çıkmıyor, meselenin sahibi olacak çözümleyici güç olamıyor. Çok istismarcılar var. Çok ucuz sahtekarlar var. Bu nedenledir ki, yürüttüğümüz mücadele herhangi bir ulusal kurtuluş hareketi değildir. Sıradan bir ulusal kurtuluş hareketinden ziyade, bir ulus oluşturma hareketidir. Çünkü yaşanan her şey yabancıya ait, bir anlamda ihanet temelindedir; yabancılaştırıcıdır. Savaş biraz da, esas itibarıyla buna karşıdır. Neden roller bizde çok az kavranıyor, çok bozuk oynanıyor? En önemli bir nedeni budur işte. Kendi işlevini bilememek, kendi rolünü bilememenin böyle bir yabancılaşmayı yaşamakla ilişkisi vardır; inkarı, ihaneti yaşamakla ilişkisi vardır. Ganp bir olay ve dünyada eşine az rastlanılır bir gerçekliğimiz söz konusudur. Aslında bu, bizdeki devrimin baş özelliğini de ortaya çıkarıyor. Diğer bütün devrimler açığa çıkar, ulusal ve sınıfsal gerçekliklere dayanır, bizde böyle değildir. Veri kabul edilebilecek, objektif bir gerçek olarak saptayabileceğimiz ve diğer devrimlere benzer yanlarımız, özelliklerimiz çok. Bu özgün gelişmeyi, özgün olabilmeyi gerektiriyor. Bu, aynı zamanda yeni bir devrim gerektirir. Yani kalıplaşmış bir üretim gerçekleştirmeye değil de, yeni bir malmaze üretir gibi devrim üretmeye gereklesir. İcat etmeyi, örneği bulunmayan bir şey yaratmayı gerçekleştiren gibi bir devrimi ortaya çıkarmamız gerekiyor. Yeni derken, örneği olanın bir tekrarı değil,

çünkü çok hassas olmaları bundandır. Oluşumun kutlu şekillenmesi de bize bağlı oluyor, çok iyi ortaya çıkması da. Son yılları büyük hasas-yetinin gelişimi bu nedenledir. Biliyoruz ki, ciddiye alınabilecek saygı duyulabilecek bir oluşumun ana özellikleri kabul edilir. Düşmana da halka da, dostta da kabul edilir. Son günlerde etrafımızda tekrar yoğunlaşan bir tartışma var. Önderlik konusunda özellikle büyük bir tartışma var, bu tartışma içinde düşman da var, işbirlikçi de var, halk da var, bizler de varız. Düşman, en üst düzeyde bizi ağızına alarak, "amaçları nedir, hedefleri nedir, neye gitmek istiyorlar, ne olmak istiyorlar" biçiminde araştırıp soruşturuyor. İşbirlikçiler de, "böyle bir Kürt önderliği olmaz" diyorlar. Kendileri-

lişimine bu nitelikte değer verdiğini biliyor. Ve şimdiye kadar yapılan daha çok buna hizmet eder niteliktedir.

Son Newroz olayını bu açıdan da değerlendirebiliriz. Yani ortaya çıkan tartışmalı bir duruma kimlerin nasıl yanıt vermek istediği, oldukça dikkat çekici gelişmeler olarak kendini daha şimdiden sadece ülkede değil, uluslararası ortamda da tartışmalı bir biçimde hissettirdi. Düşman cephesinden gelen yanıtlı oldukça derli-toplu ve her türlü imhayı içeren bir acımasızlıkta, "önüne ne çıkarsa ezer-geçerim" biçiminde geleneksel barbarca bir politika, bir saldırı biçimindedir. Yani hiç yadırgamadığımız ve beklediğimiz bir yönelimdir düşman cephesinin bu yönelimi. Halk, gerçekleri daha iyi öğrenmesi için, az çok belli insanı anlayış ve tutum adına dostlar düşmanlar, değerlendirenler diye, bazı gerçekleri ortaya çıkarmaya özen gösterdik.

Cok utanmaz ve rezile bir saldırı olayı yürütmek istedikler. Aylarca önce her türlü tank, top görülmemiş yoğunlukta asker, her türlü birlikler ve uçaklar hazırlandı. Olanı direnme odakları etrafına yerleştirdi ve çok açığa kendi değişimlerle "bir korku dünyası yaratarak sonuç almak" istediklerini herkese gösterdiler. Bizim de yaklaşımları daha çok, ne olduklarını ortaya çıkarmak, "niyetleri nedir, uygulamaları nedir" onu halkımıza göstermek, dünyaya göstermek idi. O kendini, "bir ayaklanma olacak, biz de bastıracağız" havasına kapılmıştı. Biz de, özgürlük yürütüşümüzü kesintisiz ve durduramayacağı büyüklüğe sürdüreceğimiz şekilde bir yanıtla karşılık vermiştik. Sonuçta, her zaman olduğu gibi, filin hareketine bir karınca hareketiyle karşılık verme gibi bir durumla yüz yüze bırakıldı ve belki birkaç küçük karınca ayacı altında ezildi ama, kesinlikle yürüyüşe devam edidi. Halk savaslarını böyle genel bir rotası vardır. Bizde de sürekli yaşanan budur. Fakat, düşman kendini ele verdi. Kendi yandaşları, mit-

etfilken içinde bile ne kadar barbar olduğunu gösterdi. Kabul edilemeyeceği ortaya çıktı. Ve denilebilir ki, sistemin içindeki en tehlikeli bir rejimin nitelikleri gösterildi. Biraz teğşin, hatta tecrit konusunda ciddi bir durum yaşıandı. Ve süreç içerisinde giderek bunun etkileri daha da ortaya çıkacak.

Halkın daha kapsamlı biçimde kendi gerçeklerini görmesi söz konusu. Özellikle son yılları, hatta yüz yılları belki körleştirdiği, duyarsızlaştırdığı Kürt gerçekliğini, oldukça unutduğu bir gafi durumunda yavaş yavaş sıyrılma, yerine kendini tanıyama başlama; daha ciddi, daha az korkuyla ve "ölüm kader değildir,

dönemde yanbaşımda btiyor. "Böyle bir önderlik" diyor, "böyle bir önderliğin yöntemleri Kürt halkını bağlamaz!" Kürt halkı derken işbirlikçi süleyi kast ediyor. "Biz farklıyız. Biz sizin kafanızda ve ancak uşak labilir!" diyor ve düşman kaplarından ayırmıyor. Hala orada ve Newroz'un, "yeni gün" doğuşunun halkımıza getirdiklerini nasıl önleyeceklerini tartışıyor düşmanla. Köklü tartışıyor, köklü kararlar almıyor, onlar da istiyor. Bu bir rastlantı değil aslında, tarihte olup bitenin işbirlikçiler açısından açığa çıkarılmasıdır. Yani bunlar yüz yıllardan beri yaşadıkları bir gerçek çok trajik, trajikten de öteye, alçakça bir biçimde ortaya koyu-

Önderlik, gelişmeleri başlatırken, devrimcileştirirken, yeniden oluşturan, toplum ve ulus gerçekliğini açığa çıkarırken bunu önce kendi kimliğinde gerçekleştirmek durumundadır. Yani, ilerde bütün bir toplum içinde, bir halkın yeniden özgür oluşumunda sağlanabilecek her şeyi, yıkmak kadar yapma işini; önce araştırın daha sonra ayırtın, yıkılması gerekeni yapın, yapılması gerekeni yapan, bunun siyasi, kültürel, ruhi vb. bütün boyutlarda yerli yerne, iç içe oturtulmasını sağlayabilen, ayrıca amansız düşman takibi ve imha seferleri altında olduğunu bilerek buna göre düşmana bir karşı koşuya birlikte, burda başarıyı esas alan bir tempoyu tutturun ve kendini yanıltmayın, eğer adına PKK'de önderlik diyorsak, bu biçimde gerçekleştirmekten başka çare göremeyen, bir ön yürüyüşün, en önde yürüyüşün de adı oluyor, kendisi oluyor.

kurtuluş da mümkündür" biçiminde bir duygu ve düşünce arayışı içine çekti. Saniyoran halkta şu anda en yoğun yaşanan olay budur. Ve daha da öyle olacaktır. İlk defa bu iş bir gerçek, şakası olmayan bir gelişmenin ağır basma yönüdür. Başka bir yaşam mümkündür bir öz-yaşama denilen olay içine giriyoruz, o eskil sefil, her yönüyle kendini inkar eden, "benden birşey çıkmaz, benden adam olmaz, olmuş, bitmişim" türünden, hepini az çok yoğun biçimde etkileyen iflah olmazlığın asılabileceğine dair bir inanç, bir kararlilik artık söz konusudur. Bu, aslında ulusal, tarihi çapta bir yeni kavrayış ve karara ulaşma anlamına da geliyor. Daha çok incelemek gerekiyor. Gelişmelerin veya daha fazla konusl olmasını gereken devrim evası sahiplerinin durumunun gözlemlenmesi, araştırılması gerekiyor.

Bu durumda devrimin yoluna sokulması, onun yöntemini, hedeflerini, örgüt ve eylemleri bu derin uyanış hareketini geliştirmek kolaylaşır. Daha soylu değerler ortaya çıkar. Unutmayalım ki bu ilk defa kendini dışı varan geniş bir alanla bundan sonrasında getirebilecek özelliğe sahip bir çalısmadır. En ilginç gelişmelerden birisi de, geleneksel işbirlikçi, dedimmiş, yabancısı uşaklığı, hemzeliği; çok basit kişileri ve ailesel çalkantı temelinde yapılan kesim de gözüktüyor. Bunlar özelliği düşmanın başkentinde sefilge onayan sözcümüne önder Barzani kişiliğinde ortaya çıkıyor. Tam bugünlerde, halkımızın gerçekten ölüm-kalım günlerinde ve yenide doğru adım attığı bir

yorlar. Yeni tartışacaklar Ankara kaplarında? "PKK önderliği; nedir, nasıl yenilir, Kürt halkını, Kürdistan halkını yeni birtakım gelişmeler içine nasıliyor, öz-kimliğe nasıl kavuşturuyor?" Bunu görüştükçe, arından bunun önemek içine tedbirler, askeri-siyasi, ajantlık temelinde ne varsa onu görüştür değerlendireceğiz. Birlikte bastırma. Bunlar yüz yıllardan beri bu işi yapıyorlar. Halk o zaman dilsizdi, öcüsüzüdü, sessizdi, dolayısıyla açığa çıkmadan yapıyorlardı. Fakat PKK'nin ortaya çıkışının kendine has bazı özellikleri var. Her şeyi ortaya çıkaran, açığa çıkaran ve kim ne olduğunu açığa meydana gösteren özellikle olduğu için, bunları da açığa çıkarmak zorunda. Ve yüz yıllardan beri oynadıkları lanetli rolün halkımızda da görülməsi, sağladığı PKK Özgür gerçekliğimden düşman kadar korku duyuyorlar. Gelen bütün haberler öyledir. Müthiş bir korku, işbirlikçi cepheye de sarılmış. Mesela bir tanesini daha değerdendirilmiş: "Devletten duyduğumuz korkudan daha fazlasını PKK'den duyuyoruz" dediler. Bir gazetesinin sorusuna biz de karşılık verdik. "Bunlar kimdir ve neden PKK'den daha fazla korkuyorlar?" dedik. Doğrudur, bunların temsilcileri korkuyor ve devlet: sıcak buluyorlar! Devlet'in halkı çok ettiğini gördüler; çok-lu-çok, kadın demeden tankları üzerine sürdüğünü gözyolları devletlerin. Ama yine de, "Biz bu devletten korkmuyoruz, PKK'den daha fazla korkuyoruz" diyorlar. Bunların ne kadar tehlikeli bir biçimde düş-

Halkın son katliamı, önderlikless çıkışı onaylamasıdır. Hem de ölümüne onaylamasıdır. Kürdistan halkı PKK biçiminde somutlaşan önderliği, tabii esas itibarıyla da bizim yürüttüğümüz önderliği onaylamıştır. Kendimizi oya sunmadık, seçime sokmadık, ama o ölümüne ve hiçbir talimat bile almadan, kendi ruhunun derinliklerinde, kendi sezgisiyle nasıl yürüyeceğini, hangi sloganla, hangi haykışlarla, hangi tempoyla yürüyeceğini ortaya koymuştur.

örneği olmayan bir oluşumu ifade ediyoruz. Bu gerçeklik gelişmeler, tarihi gerek parti, gerek ulusal kurtuluş süreci ve hatta militandaki oluşum, tereddüdü ve ikircikli işe, dağalanan biçimde ise, bunun nedenleri işte günlük gelişmelerle açığa kavuşuyor.

Bazı haklar düşünüyor. Bu sadece düşman cephesi açısından değil, halk cephesi içinde de benzer bir yaklaşımı ele alıyoruz. Kimliği-mizi kabul etmiyor, halkımızı istiyor demek düşünülüyor. Dikkat edilirse, herşey oluşum halinde. Siyasi oluşum, askeri oluşum, kültürel oluşum, ruhi oluşum, hepisi böyle bir güncellik içinde gözlerimizin önüne

ne göre yöntemlerimiz çok tehlikeli, varlığını bir bütün olarak onları en aşkman kadar korkutuyor. Yine halkımız geleneksel tarihi sezgisiyle bu konuda bizi daha iyi anlıyor. Tartışma uluslararası düzeylerde de var. "Terör müdür, değil midir?" biçiminde sürüp gidiyor. Yapı da, yani sizler de aslında hazımsınız. Tartışmayı bu türü yaşamıyorsunuz. Aslında önce bu yapı en hızlı hazzemici olmalıdır. Halk tartışmaları hazırlayıcı ve lehte sonuç alan olmalıdır. Biz bu konuda bağnaz ve dar bir ulusalı yaklaşım içinde olmayacağız. Tartışmanın en kapsamlı bir insani devrime yol açması için ne lazımsa onu yapacağız. Devrimin ge-

manın yandaşları olduklarını, kendi itirafından daha iyi gösterecek bir değerlendirme yapamaz. Düşüme herhalde şu soru sorylur: "Niye erken bastırmıyorsun, niye başımıza bela ettin?" Şunu demeye girelim: "Biz bu halkın bir daha idare etmeyeceğini, ayakları altında hep sürüldüğünü bilecek, buna inanarak işbirlikçilik yaptık. Ortaya çıkardık! Amızı hizmetimize soktuk, ahlaklı ettik. Ama alttan bu halk uyanıyor ve bir defa bizim suçlarımızı görürse, ne kadar hıyanet ettiğimizi farkederse bizi linç eder!" Ve TC'nin kapısını bunun için açındırıyor! Avrupa'da, Avrupa'nın kapısını bunun için açındırıyor!

"Başımıza büyük belalar gelecek" diyorlar. Barzani, "Idi Amin" diyor bizim için, değil mi? Bir de böyle birşey uyduruyor. Yani bir korku edası ediyor. Idi Amin, aslında kendileridir. Çünkü aşiret gücüdür onun. Aşiret ağasıdır, Idi Amin de öyledir. Fakat gölgesinden korkan kişiler gibi kendi suçluluğunu bize yükleyerek, içinde bulundukları durumu bize mal ederek, hayalen de olsa kendini rahatlattıkları. Aslında bir kişi değil, bu bir sniftir. Çok geniş bir kesimdir. Bu sene bunlar derinden korku duydu. Ve en önemlisi de devletin kendilerini sonuna kadar konuşturacağını anladılar. Emperyalizmin zoru o kaplanına da basıyordu. Onlarda da, hula PKK'yı bastırarak bir güç gösterdiklerinden panik çindiler. Ve sanırım

şöz konusudur.

Bu anlamda Newroz bir yeniliğe sahiptir. 1992 Newroz'u bunları açığa çıkarmada, maskelerini düşürmede ve bu yüzüyle en çok zarar veren iç düşmanını, yani bir vücutta bulunan kanser uru gibi daha üretemez durumu düşürmede önemli bir rol oynuyor. Bu anlamda 1992 bir hesaplaşma yılıdır, sonuç alma yılıdır. Önemli bir gelişmedir. Öyle tamtama tahripkar, tehlikeli, çürütücü özelliklerdeki bir gücün tasfiyesidir. Temizlenmesi için yol almadır, ondan kurtulmaktır. Bu ortaya çıktı. Daha ağır bir biçimde, geçen yıllarda da kendini hissettirdi, ama bu sefer daha fazla ortaya çıkıp, sonuç almaya doğru gidiyor. Esas itibarıyla belirleyici olan, halktaki yeni oluşumun sancıları, umutları, heyecanları, korku kadar korkusuzluğu, nazikliği kadar katılığıdır.

Bir halk devriminin birçok özelliğinin sükün etmesi söz konusudur. Kendini gün yüzüne çıkarmasıdır. Öyle bir gün yüzüne çıkarma ki; işt ve senenin kar yağışını gördük, hula nasıl bu bitkiler kendilerine geleceğini, yine kayıklar altında zor belâ başını uzatan bir bitki sarırap solmuş olarak nasıl pıyorsa, bir halkın öyle boy vermesidir. Çok katı, doruğuca bir soğukluk ve çok sert bir kayalık altında sarırap solmuş olarak filiz verme bir durumdur gün işi, tarih sahnesine çıkması söz konusudur ve bu önemlidir. Hassaslığı, nazikliği kadar, umut vaade-

yarılarını esas itibarıyla öncüye hasretmemiz yerindedir, gerekçidir. Çünkü öncü kazanılmadı, toplumsal gerçekliği dönüştürme başlanmadı. Öncü kazanılmadı halk kazanılmadı. Öncü başın yoluna sokulmadı halk başın yoluna çekilemez. Çok yoğun bir uğraş tamamen bu nedenle veriliyor. Tabii ki önderlik de buna çözüm olabilir geçercidir. Başlarken bunu vurguladık. Önderlik, gelişmeleri başlatırken, devrimcileştirirken, yeniden oluştururken, toplum ve ulus geçercini açığa çıkarmak bunu önce kendi kimliğinde gerçekleştirmek durumundadır. Yani, ileride bütün bir toplum içinde, bir halkın yeniden özgür oluşumunda sağlanabilecek herşeyi yapmak kadar yapma işini, önce araştırın daha sonra ayırtın, yıkılması gerekeni yapın, yapması gerekeni yapın, bunun siyasi, kültürel, ruhi vb. bütün boyutlarda yerli yerine, işiç oturtulmasını sağlayın, ayrıca amansız düşman takibi ve imha seferleri altında olduğunu bilerek buna göre düşmana bir karşı koşula birlikte, burada başarıya esas alan bir tempoyu tutun ve kendini yenitirirsiniz, eğer adan PKK'de önderlik diyorsak, bu biçimde gerçekleştirmek başka çare görmezken, bir ön yürüyüşün, önünde yürüyüşün de adı oluyor, kendisi oluyor. Öncü daha çok kendini buna göre ele almalı, buna göre hazırlanmalı, önünde hareketli oluyor. Bu tartışılmaz, bu edirilir, ulaştır. Kendi yürüyüşümüz şimdiye kadar bu temelde oldu.

Şimdi tartışılıyor. Tartışmanın ağırlıklı yönü ben oluyorum: Nedir, kimdir, ne yapmaktır işiç, nasıl yürüyor, nasıl kuşatılır, nasıl etkisizleştirilir? Şu anda düşmanın gündeminde gece-gündüz yer alan ve yandaşlarıyla birlikte düşünce üretmek, politika geliştirmek halletmek istedikleri bir numaralı sorun bu. Tartışmalar: git-tiçe çok yaygın oluyor. Ayrıca çok uzat politikalarla birlikte, tehlikeli olanları kadar, komik olanları da geliştirmek istiyorlar. Şimdiye kadar bir başarıllık çıktı, gelişmeyi tayin eden bit oldu.

Halkın son katlımı, önderlikse çıkışı onaylamasidir. Hem de ölümlüne onaylamasidir. Kürdistan halkı PKK biçiminde somutlaşan önderlik, tabii esas itibarıyla da bizim yürüttüğümüz önderlik onaylamıştır. Kendimizi oya sunmadık, seçime sokmadık, ama o ölümüne ve hiçbir talimat bile almadan, kendi ruhunun denililerinde, kendi seçişine nasil yürüyeceğini, hangi sloganla, hangi haykırışla, hangi tempoyla yürüyeceğini ortaya koymuştur. Demek ki en önemli bir gerçeklik de, önderlikse çıkış kadar, halkın candan katılmışdır. Onaylamaktan da öteye müthiş katılmışdır. Bu önemli bir saptamadır.

Halkın söyledigi söz belirleyici sözdür. Halk etkin biçimde kararını verdikten sonra, herkesin akıllı düşürmesi gerekir. Halka sağiy varsa, "biz de bu halktan" diyenler, onun kan bedeli olan yürüyüş kararlılığına bağlı olmalıdır. Dolayısıyla eğer mesele bu insanların düzeyinde ele alınacaksa, bütün halkın insanları iseler, halkın çok iyi kantladığı ve kanyla "varım" dediği gelişmeye ayak uydurmalı, eğer öncülük edebilecekler öncülük etmeli ve bunu koruyup geliştirmelidir. Bu, eskisinden çok daha fazla güçlü bir halk emri-dir. Veya halkın kendisine bağlı olanların çıkarması: gerekten bir sonuçtur.

Halk bizimle, halk ve kendileridir. Bu arkt tartışılmaz ve önderlik. O açından militanlık yapan, komutanlık yapan, önderlik yapan, kendini halk yerine, önderlik yerine koyup sarılanları, önderlik yapamaz, saygısızlık yapamaz, hirsızlık yapamaz, düşkünlük

Sosyal gerçekleştirmemiz Ekim Devrimi'ne benzer, hatta onun birçok yönüyle belki de aşabilecek bir dünya olabilir. Onun hatırlına oluşumumuzu özgün kılmak, toz kondurmayalım. Buna inanalım önce, inandıktan sonra da gereklerini yapalım.

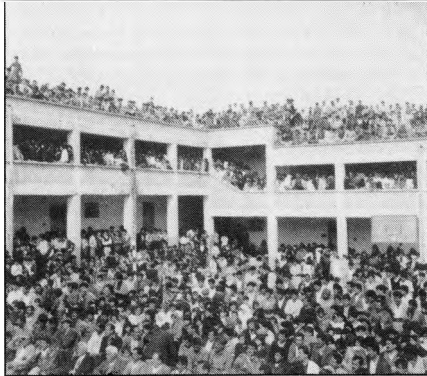
yapamaz, keyfine göre hareket edemez, halkın istem, halkın benimsediği önderlik ne emrediyorsa öyle emir alır, ne diyor öyle yapıyor. Militanlık, demek ki bu yılın Newroz olaylarından çıkaracağı en önemli bir ders budur. Ve "bilim söyle, bilim böyle" demeyecekler. İrade gücü haline gelen, karar gücü haline gelen bir halk yürüyüşünün bağladığı bir önderlik gerekçesidir. Bu açıdan önder militanlık bütün güçlerini onun emrine girmekten, onun özelliklerini yaşanaktan başka bir görevi alamaz. Bunu kafaında katıretmek zorundadır. Eger halk adına çok söz söylemek isteyen, "ben de halktan" diyenler varsa, lütfen bunların anlam ve önemini kendiniz düşünün. Hirsızlık, Hirsızlık, düşkünlük, önder, hoyun emmedik nedir, bu konudaki yargıya, karar gücüne, yürüyüş gücüne ölmüne gelmelidir. Onu geriyek söylemek, sağa sola yatırma, anlamız kaybettirme, çalışmadan, büyük bir çabandan, bir çabandan sahibi olmadan sudan-burdan değerler kermidir. Eski toplumun işbirlikçilerinin etkileridir. İşbirlikçilik son tahlilde bir hirsızlık hareketidir. Çalışmadan, çaba harcamadan, düşmanın da yardımıyla, kendi halkı soyup soğana çevirmek.

PKK önderliğinde, PKK militanlığında fedakarlık düzeyi nedir, çaba düzeyi, karışık düzeyi nedir? Bunlar işi gözönüne getirildiğinde önde gelen militanların, tamamen büyük bir fedakarlık ve yaratıcılıkla kendini vermek isteyen, onu da ortak devrimci gelişme için harcayan, herşeyi adayan bir karakterde olmaları gerekir. Dolayısıyla bununla gelişme, adına ne denirseniz düşman etkisi, sınıf etkisi, kalınlara; son tahlilde felç eden, kaybettiren bir tutum oluyor. Militan yitki böyle yapıyor. Militanlık, Militan, her zaman-kinden daha fazla kendini halkın o kati yürüyüşüne karınına bağlı hissedene, engel tanımayan, değil engel olma, geriye çekme, geriye çekmeye şans veremeyen kişilik oluyor. Bu emredici oluyor artık günümüzde. Tartışılmasını ve günümüzde başlanılması gereken, şimdiye kadar tartışılmaları, kararlara oluşturdumuz son somutluk kazanması ve son seçimde büyük bir güç olarak katılamamayan insanların özelliklerini toplamların olması: gerekten Newroz olaylarından militanların da büyük bir hassasiyetle çıkarılabilir ve temel sonuç, demek ki budur. Halkımız için büyük bir yekalamak ve çıkararak kazanmak anlamındaki güç, cesaretle diyoruz ki, gerçeklerden sonra böyle söyleyebiliriz, emredir, böyle yürütülür. Lütfen anlayalım varsa gücünüz ulaşalım. Yeniden yarıp kendinizi. Başlasesmeye, yani her bakımdan ziyatlıya götürün çürümeye kendinizi yatırırsunuz da, böyle gormeklemişse niye kendinizi veremiyorsunuz? İşte gerçekleştirmek, işte olaşma gücü, işte onun olanakları... Neden hala, "olamaz, gelmezse, başarlarsınız" diyorsunuz? Hala ne deriniz olabilir? Hangi gerçekleştirmek, neden doğruya tam gelemezceğiz? Bakın, işi bir yaşamın olanakları burununuz diğinden. Gözünlüzi kapatma-yı gerek var mı? Durum bir şuna benziyor bazıları açısından: Gözünü kapama, yüzünü buruşturma, kendi-

ne böylelikle yine de eskisi gibi yaşla-ma... Başaramayan kadro biraz böyledir.

Hayır, artık bunlara da söyleyelim ki, bu işler yürüyecek. Yani ölüm keleni yitirdi, yaşama coşkusunu, yaşama özysu artık çekiliyor halka... O halde siz de kendinizi bununla yaşatmaya çalışın. Fakat bu, lafla olmaz. Bu, kendini aldattarak hiç olmaz, kendini kandırarak olmaz. Bu işin kanunları var, bu işin ruhu var. Cesaretiniz varsa, gücünüz varsa öyle yapın. Bazılarınız saflarımızda arpacık kumrusu gibi düşünyör. "Vay neydi bu başımıza geleni" Ayp oluyorsunuz, size yakışmıyor. Uçuşlarınız yavaş yavaş benzeremeli. Güniş-gi doğmuştur. Ve öterseniz de, sabah kışları bir gün. Bunun için, çok halkı inanırsak, sahibi değilizmiş, zulme uğramış değilizmiş, yaşamış gerekçesi dedimiz insanların yaşam tutkularına en azından saygılı olmalıyız. Bu tür katkımız olakça yayın yapın, esirgemeyin. Fakat hangi kişilik, hangi dille, hangi yüzyıla? Laf-la olmuştur. İşte ben kendim, acımasız bir biçimde yirmi yıldır eyleme ki onun daha öncesi de vardır, beki de on yıl fazla- hırladığı büyük de, alacakaranlıkta, buz gibi, her türlü baskının egemen olduğu ortamlarda umutlu ve çok diri olarak geldim. Buzların halen bu günderle bile ciddi bir kalıksı, dirlisi sağlamsayorsa, onlar kendilerini çok çürümüş ve işe yaramaz olarak değerdendirip çok tenekesine atmalılar. Yani bir şimdiki, bu yeni oluşumun bu aşamasını başka nasil yansıtabiliriz? Başka türlü nasil kendimize yedirebiliriz? İnsanlar subjektif varlıklardır. Kendilerini yeni yerine koymaktan başka en zavalılar durumunda da getiren doğada işi ve anlamda eşine rastlamayan bir konuma getiren varlıklardır.

Gerçeklik nedir? Subjektivizmi can alıcı düzeyde aşabileceğiz dedim. Biz de aşamada biraz gerçekçi olacağız. Ne eskinin tanrı kulları ve kendini tanrı yerine koyma, ne de çok çok zavalı, sinek kadar bir değerde bile görme! Bu durumlarla kurtulacağız. Gerçeğe geleceğiz. Başka uluslar, gerçekliği bazı dönerlerde ve ilerici düzeylerde yakalamışlardır. Biz de, bu aşamada yakalayacağız. İnsanlık gerçekçidir bu, bilim gerçekçidir. Her türlü kültür gerçekçisi ve çağdaş özellikler taşıyabilir, yakalamak durumundadır. Bu açıdan subjektivizme son vermek gerekıyor. Hayal kuvvetleri, hiclik duygusu kadar onun diğer yüzü olan aşırı benlik de artık kabul görmeyecek bizim gerçekçilikimizde. Bu anlamda gün gerçekleşme gündür. Newroz'un zaten diğer bir anlamı da "yeni gün'dür". Bu, sanıyorum, tarihimizde de benzer anılara gelmiştir. Gerek baharı dirlisi, gerekse baharda doğum dirlisi, gerekse çok sert zulum rejimlerinin yıkılışında bir anlam ifade eder. İşte tamtamina bugün de gerçekleşme gündü. 70'inde de olsanız, yakaladığımız yeni doğuş budur. 71 yılında olmak, 70 yaşında olmak fazla bir anlam ifade etmiyor. Dirlisi yaşayan sadece düşman, işbirlikçi, halk olmalıdır. En başta siz olmalısınız. Dirlisi sizde seçtiğiniz yönlerle gerçekleştirmek. Önder olan daha böyle günderle kendinizi hakıyla gerçekleştiren adamdır. Bu gücü gösterebilirsiniz.

en çok panğı yavaşlanırlar birisi de bunlardır. TC'nin orduları veya rejimin süyari asker temsilcileri baki rahat durabilecek yerlerinde, çünkü ne de olsa dayandıkları bir ulus var. Kürtük kurtulsa da herşeyi kaybetmeyecekler. Yine de belli ölçülerde hayatta kalacaklar. Fakat bunların böyle bir durumu da çok. Bunlar toptan tarihin karanlık yıllarında da boğulacaklar, çok sepetine de atılacaklar. Daha fazla lanetli olarak, en kötüntü bir insanlık musveddesi olarak, bir halkın yüz karası olacaklar ayaklı atılacaklar.

İşte bunun verdiği korkuyla düşmandan daha fazla saırganlaşıyorlar. Son çirpışmaları bu halka vercekleri zarar verme, varsa varacakları vargınları yuma, kaçabileceklerse kaçma, yoksa bir kez daha son hamleye de olsa imha edip tekrar işbirlikçilerini sürdülerinin pozisyonu çindirler. Bu cephehin, bu işbirlikçi cephesinin çok çetisi fraksiyonları, önderleri, idetistik tavırları olabilir ama, özü budur. İstisnalar genel tavırları değiştirmez. Bizi iyiler pıksa da, bazı dönüşler olsa da, özde böyle bir son çirpışı yaşıma, tabii aynı zamanda verilebileceği zararı verme, eğer halkın eğilimi mümkünse son bir hamleye eğilimeye yardımçı olma durumu

diyor. Ama aynı zamanda çok tehlikeli, dikkat edilmemesi haklılıkla bilebilecek bir durumdadır. Şimdiki hassasiyetimiz, duyulmuş, tedbirlerimiz bu nedenle sonuna kadar geliştirmelidir. Vahşisi bu gün yüzüne çıkma olayı halkı gerçekçileştirecek kanyanay. Ve sizler de az çok bir öncü olarak yeniden seçilecekler, bunu değışik bir düzeyde yansıtmamız gözdari etmemelisiniz.

Mevcut sıkilenmenin, eskinin ağır ve ağır baskıları altında ve oldukça çarpık, heyecanlı, ıkkılı, tereddütlü, ama en az o kadar da umutlu oluyor. Netlik, kimlik sorusuna, siz de cevap veremeye muhtaçsınız. Ve bunlar bir gerçek. Unutmayın ki öncü, oluşumu kendi içinde baştan gerçekleştirmekle mükellef olan bir güçtür. Yani halk bünyesinde geliştirecek halkın siyasal, kültürel, sosyal gelişmesini öncülük eden işiç de gerçekleştiren bir hareketin adıdır. Yüz yıl sonrasının kendi içinde, dar bir yarı içinde gerçekleştirmelidir. Dolayısıyla öncüiy oluşuma, bütün yönleriyle öncüiy değerlendiren, oluşum özelliklerini geliştirme kadar ondaki olumsuz veya aşılması gerekeni asma, edinilmesi gerekeni edinme, olumlu olanları benimsetme, her öncünün kendi içinde gerçekleştireceği işlerdir. Son

lendirme, işte bizdeki çizgiye bu biçimde bir yaklaşım gösterme, askeri ve siyasi sanatımız özümseme, böyle bir başarıyı sağlamayı esas alarak, onu bir sanat olarak kavrama, aldığımız eğitim ve yaşadığımız tecrübeleri bu anlamda bize yüklediği görevleri yapma sorumluluğumuz vardır.

Görevler sadece ve sadece yerine getirmek içindir. Ve artık değişim gibi, günümüzde de bunu yapamamanın bizi birçok, çokşu-ndan da öteye bir şansa ve bir tek yaşam seçeneği olduğuna ve bir tek yaşamı istiyorsak, bu seçeneği iyi kullanmamız gerektiğini bilmemiz gerekiyor. Bir tartışma olacaksa, bu tartışmanın, daha iyi ve daha az kayıpla başan için olabileceği kesinlik kazanıyor. Bu temelde başari kazanması gereken de, hiçbir gerekçeyle başka türlü gösterilemeyecek ve baştan da bize hakim olan önderlik yürütüşünde, koşullar nedir, zemin-zamandır, hiçbir şüpheyi bunları gözönüne getiren, herşey böyle başarıyı emreden doğrudan işi kullananı derinden tutmalı değil olmayı bilmektir. Başlangıçta tek başımıza yaptığımız, ama şimdi bir halkla birlikte göremli bir biçimde götürüldüğünde temel budur. Ayrıca emrinde olduğumuz, her şeyimizle başarmak zorunda olduğumuz temel de budur. İşte bizi biraz daha özgür tarihimize yaklaşılan bu Newroz'a, onun özgürlük yürüyüşçülerine ve şehitlerine yaklaşılmış budur. Halk yürüyüşümüz bu temeldir. Ve buna yol açan öncü de, önderlik de budur. Açık ki, bugün bu bir tarih hükmü, vazgeçilmez bir yaşam biçimi, mecbur olmak kadar, her şeyimizle çok derinden ve gönüllüce katıldığımız yeni gerçeğimizdir.

Bundan sonra bazı tartışmalar daha yaparız. Tekrarladık ziyade, daha ön açıcı bazı tartışmalar geliştirilir. Esas itibarıyla biz bu meseleleri en sonuç alıcı bir şekilde aydınlatmaya kavuşturacağız. Bununla sıkı teklarımlar yerine, güçlü uyarılarına ve temsiline iyi götürülecek hususları aydınlatılmalı. Her şüpheşiz büyük bir devrimin gelişmesi çok konusunu. Bu devrimin, değişim yönlerinden sorunlarına açıklık getirmeye devam edeceğiz. Bizim bu devrimde, aynı zamanda ortalama bir parti devridir. Eskiler kadar yenileri, daha dakiler kadar zindandakileri ve Avrupa dakileri birleşiren bir devridir, bir iş ihtiyatı devridir, 1992'nin sığınağı böyle işi üreten bir alanda yaşayabilecek, dolayısıyla kalkışı bu işi olacak bir devrim. Esasta düşmanın gözü halka buraya dönüktür. Buradaki çalkışmalar halka belirleyici görüyor. Bizim de bütün gücümüzle üzerinde durduğumuz bir devridir. Bu devreye de birçok gelişmeye önderlik yapabilecek bir devre halinde getirmek için elden gelen yapacağız. Ve hatla denilebilir ki, parti öncülüğünün en sağlam yedek güç devresi de olacaktır. Kayırları karşılama kadar, birçok yetersizliğin de üzerine gidebilecek, asla bilecek bir devridir. Bu temelde yaklaşım göstermek gerekir.

Dikkatli değerdendirilim. Gerçekten oldukça zorlanan bir alandayız. Düşmanın her türlü imkânlarıyla sıkıştırması söz konusudur. Bu nedenle gümler asla değersiz değillerdir, kimsesiz geçirilemez. Sorumluluklar ağır, yerine getirilmesi gereken görevler büyük, bize düşen rolün büyük ve gücümüz de var. Varsa bir reysel düzeyde yetmezliklerimiz, hızla aşın. Son derece aydınlatıcı yaklaşıyoruz. Başarabilmemizi koşulları vardır. Dolayısıyla ciddi yaklaşılmalı, sonuç alıcı yaklaşılmalı. Bu devrim yalnız benim şahsi davam değil. Ki-

şilerin ötesinde, mutlak anlamda bir halkın davasıdır. Hatta bir insanlık davasıdır. Zaten bir kişinin bu kadar yüklenmesi de bu nedenledir. Dolayısıyla sizin en hayati bir davanızdır. Benden daha fazla sizin davanızdır. Dava devam olabilece, davanızın gereğini yerine getirebilmeniz anlamında sizin irdiğinizden da büyük, gerçekleştirmenizin de o denli başarılmalıdır. Bu bir borçtur. Herçbir gerekçe ile savaslanamaz. Geçmiş nedenlerle, nasil-neden yapamayacağımız düşünceleri veya eski işi gibi başarısızlık kabul edilemez. Gün, artık tam kazanma ruhuyla, bilinciyle, davranışlarıyla yitimi gündür. Şans iyidir. Tarihi incelemeyorsunuz, parti tarihini inceleyin. Onu da incelemeyorsanız, bir günlük konuşmayla dinleyin; çıkaracağınız sonuç sizi tam başarı yoluna sokar. Yaptığınız çok kötü değerlendirmenizdir. Ve kaybeden de, son tahlilde kendisi denir. Böylelerinden olmamaya kesin karar gösterin. Bunları kesin yaşamamıza ağırlık verin ve şansı en başarı, bütün partiyi başarı şansı verecek bir tarzda kullanın.

Evet, tekrar sizleri sorayım. Aslında, "nasilsiniz, ne yaporsunuz" sözünü çok de çok uzatıyorsunuz. "Nasilsiniz?" sorusuna "iyiyiz" diyorsunuz. Ama görüyorsunuz ki, nasilsiniz demek ve ardından cevabını vermek pek o kadar kolay değil. Yıllardır "nasilsiniz" sorusunun cevabını iyi verim diye hazırlıyor sizleri. Bu nedenle cevabınız, gönlü ama kabildinden ya da durumu kurtarma kabildinden olmasını; yakışmıyor çünkü!

Evet, durumu iyi olan var mı? Çok zorlandınız, bu kişin şiddetinde çektiniz. Fakat asıl sığınağınız, asıl kişin düşmanın dayattığı kıstır. Bunun asıl. Dolayısıyla bu doğa kınsından fazla etkilenmemelisiniz. Etkilenmeye gerek yok. Bizi burada yeni görülen de, işte belki çok hayal ettiğiniz -şu veya bu biçimde-, görmek istediğiniz yerimiz-yurdumuz burasıdır. Hareketimiz burada, bu çerçevede halinde yeniden yeniden üretmek gelişme yoluna soktur. Elimize gelen budur. Kimsin bize fazla birşey vermedin bu çalışt, çabaladık; şimdi burada birşeyler yapıyoruz. Gençşiniz, günümüzde büyük bir yüreklilikle sunduk. Umut edimin sizler de bu yeni çok çok orduşu kadar yürekli olursunuz. Kendinizi yenilemek gücünüzü göstermek iddialı, çokşu, güçlü kalırsınız. Başarılı kılın kendinizi ki, korkmayalım arızı sizden. Bize de ürkmeyin; beklenmedik düşüşlerle, tavırlarla sıkıyın. Yaz yapmadık bunları şimdiye kadar. Her şeyimizle umut olduk, cesaret olduk, başari olduk. Halki olarak sizlerden de bunu bekliyoruz. Evet, bu temelde "Nasilsiniz, var mısınız?" diye soruyoruz.

Evet, kimsin bu çerçevede içerisinde gelişmeleri çeşitlendir. Benim bu çalısmalarla kendi itiyatlarımdan ziyade, öncünün itiyatlarını gözönüne getirerek, gerekli çabayı sergilemek istediğimi biliyorsunuz. Mesele olan, benim yapıp başırsız değil, sizin yapıp başırsız verilebilmektir. Ben kendimi az-cok halletmiş sayılırım. Mesele sizi halletmektir. Kesinleştilim diyorum. Bana kalsaydı, yirmi yıl önce buna daha güçlü bir biçimde halledirdim. Fakat sürekli benle olmaz. Çok şeyler söyledim, çok şeyler yaptım. Yine de çok şeyler söylemişim mümkün. Büyük tartışma var. Herçün yeni durumlar var ve biz en iyisini yapmalıyız.

Neler var bakın, salınamızda, salınamızın dışında. Ne tartışmalar, ne acıyapıklar, ne sahtekarıklar var. Aslında bunları açmak istiyoruz. Ne yalanlar, ne düzenbazlıklar; herşey açığa çıksın. En son Alman İçişleri Bakanı'nın bizim için ne söylediğini

biliyorsunuz: "Çomak soktuk!" Burada çomak sokma olayı gerçekten çok önemli. Biz her şeyi açtık. Herkes tartışsın! Neler var, neler yok içinde, görüp bakırsın. En iyisi de budur aslında. Kendini adam yerine koymayan, eskiden nasıldılar? Şimdi nasıl olduklar? Kendimi yapıyor diyenler nasıldılar, nasıl yapıyorlar? Her türlü belki önküleri vardır? Bunların tümü orta yerde. Herkes boyunca öcünümlü alacaktır ve almaktadır. Düşman her türlü sahtekarıyla, uşağıyla, her türlü yaşam tutkuları ve dayatmalarıyla safları feci yapmak istiyor. Herşeyi bitirmek istiyor. İşte şimdi diyorum ki, meydan bu meydan! Namerde, sahtekara, yaşamı çok kötü tüketene fırsat vermiyoruz, hepsini yakaladık.

Evet, birşey olmaz. Tartışmayı biraz daha değişik yönlerle çekebiliriz. Bazılarınız katkı sunmak isteyebilir. Yeniden oluşturun birçok yönü üzerine cesaretle yaklaşım gösterilmeli. Devrim her zaman kendi yastarı da halinde kesin yürüyüşü dayatır. Sonunda kadar bu yastarı işletelim. Tutucu olmayacağız, fakat çöğünden da çıkarmayacağız. Sıkıntılar olan, atsin sıkıntılarını. Kendini çok yönlü yasa yatanı kalsın. Kendini isyana çekebilecek olan çeksin. Hepsine var. Asrılık sorunlarımızı çözüme kavuşturuyoruz. Bu gerek bir kavuşturmadır. PKK, ilk defa sorunları çözüme kavuşturan bir harekettir. Belirleyici sonu koymayı başırsız gerçekleştirebilir, cevabı biz veriyoruz.

Bazılarınız yeni geldiler. Yeni yeni tanışıyoruz sanıyorum. Bizi anlamaya başlıyorlar herhalde. Ne, bulmak istediklerini bulamadıklarında hayalleri yıkılsın, ne de fazla bulduklarında aşırı bir çokşu kapılsınlar. Bizim bu sahadaki yaklaşımlarımız, gerçekten çok yönlü ve karmaşık. Fakat birşey istiyoruz? Tüm özbenliğinizle, çokşunuzu, kendinizi tam verme ile eğitimizi geçirin. Buraya geliniz ve mutlaka güçleneceksiniz. Oo lursa, ben de kendimi tartıştırırım. Sizi eleştiriyor, tartıştırıyor. Fakat en kapsamlı tartışmayı benim üzerinde yürütülebile, çünkü baskında da epey tartışıyor. Her anlama gelebilecek tartışmalar yoğunluk kazandı. Biz, sizinle tartışalım, birşey olmaz. Beni tartışmak demek, bir halkı gerçeğini tartışmak demektir. Özellikle görüşlerimize doğru yürüyen bir halkı tartışmak, daha çok kendimizi de anlayabilmek demektir. Her yönüyle, gizlisi-saklısı kalmasın. İnsan her an, özellikle tarihi bir süreç içerisinde doğruyu yakaladı mı, insanın başarmayaacağı hiçbir şey yoktur. Zaten pratizim daha şimdiden bizim düşmana bile kabul ettirdi.

Evet, zor durumda olan var mı şimdi? Tek-tük bile vardır, ama ma hatlarıyla çoğu herhalde yaşamaya çalışıyor. Ölüler var mı aranızda? Onu çinşimsiz seyreden var mı? Sanırım ağırlıklı olarak yaşam çinşisinde adamı almıştır.

Demirel bizim için, "Elinden geleni ardına koymasın" diyor. Halbuki sözümüne o kocaman bir başbakan! Bu, şunu gösterir: Demek ki, elimizde gelen epey şey yapılmıştır. Diğer bir nokta da şudur: Tam hükmediyor muyum, etmiyor muyum? Mesele hükmedip etmemeye değil, mesele bazı doğruları egemen kılmadır. Şu anda da tam egemen kıldığımız söyleyemeyiz, ama başa çıkardığımızı da söyleyemeyiz. Hele, sizler gibi, tarihte özgür temelde asla zaftı ruptla anlamamız olanları doğrular temeline yürütemek önemli. Bu sağlanabilir. Daha da yapacağız. Ben birçok şeyi efselimi biliyorsunuz. Bu yaşma rağmen daha hırslıyım. Çok yorsanız da, bu şekilde yapacağımız işler

daha var. Sizin sandığınız gibi, yaptığımız şeyi bırakmayacağız. Hızaya getirmeye, doğruya getirmeye caba göstereceğiz. Siz engel olmayın, tepkili olmayın. Yüzeyel olarak verdiniz sözden de denliştirecek, karşılık verin. Ben de kendimi doğruların emrine, hem de buyruksuz soktum.

İçinden birçok komutan çıksa çok iyi olur, kırmalard da. Herşeyini, hayatın adayları çıkarabilmeli bu. Var mı böyle iddialı olan? Yoksa, bu iddaiyi geliştirin. Bir tanesini bile bulmak için anıyoz, yıllardır anıyoz. Yeni gelenlere de söyliyoruz. Umarım içinden çıkar. Pek çıkaracağımız mıyız? Kader mi? Bu yaşa geldikten sonra hiç olmazsa çıkabilmeli. Buradakilere olsun,

riminiz bunun imkânını bulabilir, ama halk olarak bulamaz. Buna bir kaç denedik. Başka elden ne gelir ki? Vicedan biraz varsa, bunun içindir.

Şimdi bazılarınz eline bazı silahları almış, kendim için biraz da günü idare edebilmem diyebilir. Ama bu benim için düşünülmez. Bu kadar olanak, benim için tatmin edici değil. Hiçbir şeyimi tatmin etmeye yetmiyor. Belki büyük his yedebilsiniz, ama alakası yok. Çünkü, isteyen halk, kazanması gereken halk o kadar tehlikede ki, o kadar çok ki, yaptıklarımız ancak bir damla sudur. Bu açıdan abartmamı kendinizi. Eldeklere de fazla güvenmeyin. Çok az! Her an elinizden gidebilir. Tabii, kıyamet bunun için kopuyoruz. Çünkü

Yaptığımız bir hizmettir, kabul görürse ne mutlu bize.

Halkımız kabul etmiştir, bundan mutluluk duyarız.

Sizler de değerli görüyorsunuz, katılıyorsunuz.

Biz bundan da mutluluk duyuyoruz. Fakat herşeyden önce görevlerimiz de vardır. Halkın da savaş görevleri, mücadele görevleri vardır, sizlerin de... Görev de herşeyden önce gelir. Bu da ancak doğrudan bütün tedbirleri alınarak, oldukça bilinç ve örgütte üzerine yürünerek başarılır.

başka yerdekilerden olsun, adam çıkacak mı içinden? Önderler dediğimiz topluluğa ulaşabilecek miyiz? Hasret kaldık. Kahramanlar var, fedailer var, korkusuzlar var, hatta benden daha fazla. Fakat önderler yine yok. Az veya zor-bela bizi kurtarıyorlar. Bizde kutlamam önderlik için yetmez. Sade daha nasıl anlayalım bu önderlik itiyatının karşılansın mı? Özellikle sağınza-solunza aldanıp, bizi yanlış anlamayın.

Gerçekten bu işlere komuta edebilecek kişiliklerin ortaya çıkmasını çok büyük önem veriyoruz. Herşey, hatta bir anlamda bizim buraya gelişimizin amacı, onların ortaya çıkması içindir. Buralara bakyorum; bu sahaya korkunc yükündik. Adım basamıyordır, bir kırakmış, hep bunun için. Bilmak yok, usannak yok. Halkın davası için, halk adamları; önderler olmak gerekiyor. Yani bizim de böyle bir inadımız var. Sizin de inatlarınız vardır. Ama nasıl? Benim ki mütevazicedir. Ben öyle abartmıyorum. Ama gerekli olduğu kadar, kıbmadan, usannadan, inatla verilecek esastır.

Benden daha çok terçihleriniz vardı, imkânlarınız vardı. İnadi olmayın, ısrar olmayın ki? Düşman bile bizim için, "Hırsını durdurmak için birşeyler vermiyeli?" diye. Mesele benim hırsım değil, mesele bazı doğruların egemen olmasıdır. Nasıl yapacağınızı kendinizi, bilemiyoruz. Düşmandan daha fazla sizi düşünüyorum. Dağlar da şimdi oldu. Ve ağır basan yön de, hatlatlara yüzmek. Hepsi de zorda. Bunları nasıl yapacağız, onlara nasıl ulaşacağız, hepsi sorun. Bütün gücümüzü sarfederek, sizleri biraz yapılandıracağız, nasil yapmalı sorusuna şahsınızda cevap vererek hazır oralara. İşte daha dün kadar göndերdim. En nefesini tüterek, bazılarını, bazı mücadele alanlarına ulaştırma büyük özen gösterdik. Biliyorsunuz, onbes gün içerisinde (...) kişiyi birçok doğrular temeline yola çıkardık. (...) kişiyi kırmadık, ne demek? Nasil hazırladık, anlayalım. Ve bu kaçınıcı kıztır! Benim inadım içindi değil, tarih için tırıştı. Toprakları inkar ederek yeryüzitme mülhissavrunu ugrayan sizsiniz. Ne yapayım yani? Bakyorum size, insanlara değer veriyoruz. Bunlara bir yer nasil tutulabilir diyorum. Kıyamet bunun için koparıyor. Sevilmeyeceksiniz, sayılmayacaksınız, kendinizi duyuramayacaksınız!.. Belki bi-

kü, o olmazsa olmaz. Ölmek de kurtarmaz. İşkencenye nasil çekebileceğin bakyorum, nasil yoksul yastıkları bakyorum. Sorumluluk anlayışı gerek. İnsan sadece "olamaz" diyor. O kadar! Olamazdan sonra neyi olur kıldysak, onu olur kıldırma çalırsınız.

Eskiden şunu diydünüz. Biraz önemli bir aşamayı aşkıtan sonra dinlenirim. Şimdi bakyorum ki, büyük bir kendim aldım diyebiliriz. Her geçen gün, digerden daha fazla çabayı gerektiriyor. PKK'de kural bu. Şimdiki kadar hep böyle. Bundan sonra da, herhalde bu tempo kolay kolay düşmez.

Evet, gerçeklerimizi kısaca özetlemeye çalışıyorum. Özellikle yeni gelenleri bu temelde karıştıyorum. İstiklere cevap vermeye çalışıyorum. Nasil, altından kalkabilecek miyiz? Ben bundan sonra daha nasil işi gütebileceğimi de kendime soruyorum. Ya sizler! Biraz omuzlayacak misiniz birşeyler? Kaldırabilecek misiniz? Çok çarpık ve çok salıplattınız. Farkındayız. Yırtığına toz kondurmak gibi bir tavır içinde olduğunuz işi, hemen hemen herşeyin altında gressiniz, ama çabucak da düşersiniz.

Evet, birşeyler var mı şimdi? Ne yapabiliriz? Bundan sonrasında dağ getirebilecek miyiz? Genel izlenimler siz de alıyorsunuz. Ülkedeki izlenimleri de alıyorsunuz sanırım. Gerçek bir değerdendirime yapıyor. Yani benim söylediğim temelde başarmak durumundayız.

Yılaşından beri üçüncü kezdir geliyoruz. Bu işi kazanmak için değerdendirim yaptık, tedbir aldık. Şimdi, yeni yılı daha iyi kazanmalı değerdendirime yapıyoruz. Bunlar doğru şeyler ve düşmanı da oldukça etkiledi. Düşman genelkurumunu, özellikle tüm devreye girdi. O da herçün "kararıyla, yapacağı" diye moral tutukları atıyor. Bu işi kazanmalıyız. O da diyor, "mutlaka kazanacağız", biz de diyoruz. Fakat sanıyorum daha çok kazanan biz oluyoruz. En azından gelişmeler bizim sorumluluğumuz altında. Yani çokten bir taş düşse, bizi yıksa, herhalde bu yenili anlamına gelmez.

Bizi aşmaya da çalışıyorlar tabii. Bir yandan zor gücü, bir yandan da bu işbirlikleri temeline bunu yapıyorlar. Hatta PKK'yi de etkilemek istedikler. Biliyorsunuz, zaten birçok kişi bizden kurtulmaya çalışıyor. Bu

Devam 26. sayfa

Savaş Hükümeti'nin inşası, bağımsızlığın müjdecisidir

1991 yılı dünyada, Ortadoğu'da, Türkiye ve Kürdistan'da yoğun gelişmelerin yaşandığı bir yıl olarak, yerini yeni bir yıla bırakırken, ulusal kurtuluş mücadelesinde de, PKK 14. Ulusal Kongresi'nden aldığı güçle yeni bir taktik aşamaya girmiştir. Mücadelemizin her alanında gelişmelerin damgasını vuran gerilla savaş, özellikle 1991 yılının Ağustos ayından itibaren kaydedtiği atılımı önemli bir taktik aşama olan Savaş Hükümeti'nin inşasını gündemleştirmiştir.

İç gelişmelerin başında gelen, yaygınlaşan gerilla savaşını, silahlı savaşa aşama yaptırarak düzeyde nicelik ve nitelik olarak bir büyüme kaydetmiş olmalıdır. Gerillaya paralel olarak serhilardan da yaygınlık kazanmıştır. Özellikle kendilerinde silahlı halk ayaklanmalarına bir hızla dönüşümünü, Yine siyasal anlamda mücadele, Terapistamento 20'nin üzerinde milletvekili seçtiği bir küçümsenmeyecek bir açılım sağlamıştır. Tüm bu gelişmelerin genelinde Türkiye ve Kürdistan, özellikle ise kutsal alanlarda büyük bir bölünmeden gerillanın denimini ve otoritesi tesis edilmiş, düşmanın etkinliği yerle bir edilmiştir. Yani, kurtulmuş alanlarda doğru hayli mesafe kaydedilmiştir. Kurtarılmış alanlarda aday Botan alandında düşmanın otoritesi hemen hemen sıfıra indirgenekce deruna getirilmiştir. Ve Kürdistan devriminde kurtarılmış alan; gerilla denetim ve otoritesinin, düşmanın her alandaki otoritesini yerle bir etmesi anlamında başarılmıştır.

Bu iç gelişmelere paralel olarak, partimizin ve ulusal kurtuluş mücadelemizin uluslararası alanda prestij ve saygınlığı alabildiğince gelişmiştir. Özellikle 1991 yılı içerisinde dünyayı saran kitlesel patlamalar, ulusal ve etnik sorunları yer yer kısca savaşa dönüştürerek reel çözümlere doğru seyretmesi, reel sosyalizmin kökünü yaşaması, başta devrimci önderlik sorunu olmak üzere, halkların bağımsızlık ve özgürlük mücadelelerinde partimizin ve onun önderliği ettiği ulusal kurtuluş mücadelesinin önemi kat kat artmıştır. Bir yandan uluslararası alanda gelişen siyasal etkinlik, öte yandan başta TC olmak üzere sömürgeci devletler içinde yürütülen silahlı savaşın bir parçası döneme göre taktik belirleme ihtiyacını doğurmuştur ki, bu da hedef olarak bir Savaş Hükümeti'nin inşasını gerektirecektir.

Kurulacak olan hükümetin, savaş karakterli olması da, şüphesiz koşulların bir dayatması sonucudur. Siyasal mücadelede büyük bir başarı kaydedilmişse rağmen, bu gelişmelerin gerçeğe yaratan gücünü temsil etme durumunda olamadığımızdan, tam tersine siyasal açılarından kendisi, savaşın gelişiminin bir ürünü olduğundan dolayı, inşa edilecek hükümetin savaş karakterli olması doğal ve kaçınılmazdır. Bu aynı zamanda faşist TC rejiminin, sorunun çözümüne gerici zor temelinde yaklaşımının bir sonucu olarak, böyle olmak zorundadır. Düşmanın sorunun çözümüne yaklaşımı, ta mücadelemizin ortaya çıkışından bu yana değişmediğinden dolayıdır ki, mücadelemizin gelişimi de gerici zora karşı devrimci zora esas almıştır.

Öte yandan sorunun bir de uluslararası boyutu vardır; mücadelemizin nicel ve nitel gelişimi, uluslararası ilişkilerde halkımızın hakları müca-

delesini bir örgüt, bir parti düzeyinde temsil etmemen boyutlarını aşmıştır. Gelişmelerden denk bir temsil alanı gerek ancak bir hükümet düzeyi ile ihtiyaca cevap verebilecektir. Bu noktada, yani uluslararası alanda da hükümetimizin savaş karakterli olmasını gerektiren nedenler vardır. Şöyle ki, Avrupa'da, Asya'da, hatta tüm dünyada bu kadar görmezlikten gelinen bir halkın mücadelesine rastlanamaz. Öte yandan, mücadelede bölüşümlü bir suskunlukla karşılanmasını karşılık, emperyalist ve gerici güçlerin faşist TC rejimini siyasal, askeri, ekonomik vb. her alanda alabildiğince desteklemeleri söz konusudur.

Görüldüğü gibi inşa edilecek olan hükümetin savaş karakterli olması için yeterli nedenler var. "Peki, neden başka alanda değil de Botan-Behdinin'da Savaş Hükümeti'nin inşası" diye sorulabilir.

Gayet açıktır ki, aynanın yere basan bir hükümet, (Filistin örneğini tersine) kendi denetimindeki topraklar üzerinde kurulur. Temel savaş alanımızın olan Botan, silahlı mücadelemizin ilk başlatıldığı ve çokça önem verildiği bir alandır. Yedi yıllık gerilla savaşıyla alanda düşmanın otoritesi kırılmıştır. Her ne kadar gerillanın otoritesi tesis edilmişse de, bu alandaki yaşamı kurumsallaştırma bir iç işleyle tabi kılmak bir otorite olmaktan uzaktır. Yani genel anlamda bir otorite boşluğu söz konusudur. Behdinin alanında da yedi yıllık gerilla emeli vardır. Ancak son Körfez Savaşı'nın sonunda hem Irak rejimi gelişmiş, hem ilkel milliyetçi güçler iktidarsızlaşmış, hem de uluslararası koşullar ve ülkenin coğrafyası emperyalizmin doğrudan bir işgalini imkansız kılmıştır. Bu anlamıyla bu alanda da bir otorite boşluğu vardır. Dolayısıyla emperyalizm, çeşitli taktikler geliştirilerek alanda kendi otoritesini işbirlikçilerinin eliyle de olsa tesis etmenin yoğun çabası içindedir. Birincisi; her iki alanda silahlı güçlerimiz alabildiğince bir yoğunlaşmışlardır. İkincisi; otorite boşluğunu kendi otorizemize döndürmek büyük önem arz eder. Üçüncüsü; her iki alanın coğrafik olarak bitişik, arazi olarak savunmaya daha elverişli ve merkezi bir alan olması itibarıyla, böylesi bir role uygundur.

Botan-Behdinin'da inşa edilecek Savaş Hükümeti, hiç şüphesiz dönemin dayattığı bir taktik hedefe ulaşması sonucudur. Ve aynı zamanda dönemin sorunlarına karşılık verebilecek bir çözümün öncüsü olacaktır. Yani mücadelemizin tarihinde tank olan örgütleniş mekanizmalarının her işlev bir biçimdir. Ve önemli bir geliş göröcektir. Her alanda etkin bir kurumsallaşma esasına göre inşası gerektirecektir. Olan bu savaş hükümeti, partinin öncülüğünde, partinin döneme ilişkin taktikliği hayata geçirme mükellefiyetine olacaktır.

Mücadelemizin gelişimiyse birlikte Savaş Hükümeti'nin inşasının gencelleştigini belirtmektir. Neden savaş karakterli olması gerektirildiği de özet olarak değindik. Hükümetin inşası ise, ülkemizin kurtuluşunun parça parça gerçekleşeceği gerçeğine dayanmaktadır. Salt askeri bir gücün sevk ve idaresi, savatışlarının sorunuyla değil, topyekün bir halkın savatışının sorunuyla kurulacak hükümet, en yüksek savaş kurmaylığı rolünü de yüklemektir. Bu nokta-

dan hareketle Savaş Hükümeti'nin inşasını gerektiren belli başlı koşullar şöyle sıralanabilir:

1- Gelişen aşamada gerillanın var olan etkinliğine rağmen, Botan ve Behdinin alanlarında görülen otorite boşluğunu, buradaki yaşayan halkımızın her türlü ihtiyacına (sosyal, siyasal, örgütsel, ekonomik, askeri, kültürel vb.) cevap verebilecek tarzda bir kurumun oluşturulmasına gerek vardır.

2- Günümüzde gerilla ve yaygın gerilla taktiklerini aşarak hareketli savaş aşamasına ulaşmış bulunan mücadelemin savaş sorunları hayli karmaşık bir hal almış görünümündedir. Gerilla, hareketli savaş ve silahlı halk ayaklanmalarını koordineli geliştirebilmek için mevcut karargah sistemleri, dönemi yanıtlamada yetersiz kalmaktadır.

3- Silahlı ayaklanma aşamasına ulaşmış serhilardan güdemede olduğundan şimdiki karargah görüşümü buyuyla birlikte katılmaların olduğu ve olacağı açıktır. Hem söz konusu katılmaların aktif savaş gücü haline getirmek, hem de halkı savaş için de kurmaya gerek vardır. Bu durumda savaş sorunlarının çözümünü yanı sıra halkın ekonomik, sosyal ve kültürel (genel dahil) sorunlarının çözümü önemli bir yer tutar.

4- Kızgın savaş, aynı zamanda her alanda kadrosal itilafın ön plana çıkarır. Başta siyasi ve askeri olmak üzere, mücadelemizin ihtiyaç duyduğu her dalda yetkin kadroların hazırlama zorunluluğu vardır.

5- Daha şimdiden ihtiyaç duyulan ve düşmanın her türlü saldırılarının yoğunlukla kazanacağı önümüzdeki dönemde, uzun vadeli halk savaşını sağlıklı bir şekilde sürdürebilmek için savaş ekonomisini örgütleme işlemlerini kazandırmak gerekecektir. Bu hem savaş güçlerimize, hem de savaşın içinde çekilen halk kitlelerinin ihtiyaçlarını karşılamak için hayati öneme sahiptir.

6- Bir diğer husus da yukarıda da değindiğimiz gibi, uluslararası alanda halkımızın bağımsızlık ve özgürlük mücadelesinin bir hükümet düzeyinde temsil etmek ve aynı zamanda bağımsızlık, demokrasi ve sosyalizm mücadelesinin daha gelişkin pratik uygulamış haline gelmek büyük ve önemli bir irtifaçtır.

Tüm bu görevler ilke düzeyinde mevcut merkezi karargahlarımızın sorumluluk alanlarında yerine getirilmeye çalışılmakla beraber, hem kapsam olarak bir darlık söz konusudur, hem de kurumsallaşma düzeyleri zayıf olduğundan, ağır sorunları çözebilecek yetersiz ve geç kalmaktadır. Bu nedenle bir taraftan alanların denetiminden tümen sağlanmasına hızla ulaşmak gerektirirken ki bunun için de savaş sorunlarının çözümüne yönelik bir gündemle eğitime ve görevlere yüklenmek şarttır. Öte yandan kurumsallaşma (silahlı mücadelede esasına dayalı) karargah bünyesinde baslatarak merkezi düzeyde çıkarmak ve giderek yetkinleştirmek ve yaygınlaştırmayı sağlama amaçlanmalıdır.

Lojistik, maliye, eğitim, basın-yayın (radyo dahil), sağlık, güvenlik gibi faaliyet kollarında savaşın en üst düzeyde irtimardığı koşulları gözönüne alınarak, her alanda savaşımızın gelişimine hizmet edecek tarzda bir kurumsallaşma ortamına gerek vardır. Kurumları yönetmek vb. yöntemlerle belli işlemler kuraları temelde oluşturulmalıdır. Maliye ve lojistik

kurumları savaş ekonomisinin inşasını pratik alanda gerçekleştirmekle mükelleflerdir. Bu kurumlar kurtarılmış alanlarda gümrük vergisini belli esaslarla bağlamak, tarım, hayvancılık gibi üretim konularında halkı örgütlemek, lojistik faaliyetleri yapmalıdır. Gerilla savaşının sürdürüldüğü diğer tüm alanlarda ise düşmana ait lojistik depolarına el koymak, ekonomik işletmelerin savaşımıza hizmet ettiği ölçüde vergiye bağlamak, aksi durumda imha etmek, işbirlikçi unsurları mümkün olduğu kadar nötrleştirmek, terti durumda ise düşman olan etmek veya düşmana yönelik politikamız kapsamında bir yaklaşım göstermek, byüteme elde edilmeden geliri savaş ekonomisini güçlendirmek, halktan gönüllük temelinde yardım toplamak, kitleleri ekonomik dayanışma örgütlerini kurmaya teşvik etmek, örgütleme yöntemlerini geliştirmek.

Eğitim alanında, kurtarılmış alanlarda akademik düzeyde okullar inşa edilerek, savaşın ihtiyaç duyduğu kadroları ve savaşçıları yetiştirmek gerektirecektir. Bu, mevcut eğitim sisteminin daha geniş ve kapsamlı bir biçime kavuşturulması mümkündür. Okul sisteminin belli alanlarla sınırlı tutmak doğru değildir; yaygınlaştırmak mümkün ve halkın eğitime de geniş bir şekilde yer vermek gerektirir.

Basın-yayın faaliyetlerini daha yaygın ve etkin kılmak hayati önemdedir. Gerek savaş güçlerimize ve gerekse halka yönelik basın faaliyetlerini, yazılı materyalleri çeşitlendirmek suretiyle, merkezi ve yerel olarak etkin kılmak gerektirecektir. Öyle ki, ulusal kurtuluş mücadelesinin etkisini yaygınlaştırmaya hiçbir alan kalmamış. Özellikle radyo yayınıyla, ulusal çapta halkı eğitmeye esas almak gerektirecektir. Bu konuda mevcut çalışmaların her nicelik, hem de nitelik olarak kapasitenin artırılması doğru bir uygulamadır. Basit dille yazılmış eğitim kitaplarından tutulup en kapsamlı kitaplara kadar, yazılı materyaller çoğaltılmalı, radyo yayınıyla siyasal, askeri ve kültürel konularda duyurucu-egitici yayınlar yapılmalıdır.

Sağlık konusunda, başta yereli hastanelerinin inşası olmak üzere hem savaş güçlerimizin, hem de halkın sağlık sorunlarının çözümünü esas almak gerektirecektir. Doktor ve sağlık elemanları mevcut düzeyden ihtiyaca cevap verecek düzeyde çıkarılmalı, kurtarılmış alanların dışındaki alanlarda da sağlık elemanlarını örgütlenirler olarak sorunun çözümüne yönelik çalışmaları halkla eğitilmelidir. Sağlık maliyetleri ve ilaçları teminine önem verilmelidir.

Önümüzde duran bu görevlerin yerine getirilmesinde parti militanları düşen görevlere gelince: Temel görev, dönemin taktik hedefi olan Botan-Behdinin'da Savaş Hükümeti'nin inşasını aktif bir şekilde katılmak, pratik alanda üstlenilen görevlere denir bir sorumluluk duygusuna yüklenmektir. Mücadelemizin yürüldüğü zeminde resmi sorunlarımızı düzeltmek olursa olsun her militanın kendisini dönemin görevlerine karşı sorumlu hissetmesi gerekir. Dönem, kişisel sorunlarıyla uğraşan militan yerine, kişilikte zafer kazanmayı ve tüm dikkatini mücadelemizin temel sorunlarının çözümüne yoğunlaştırmak bir militanlığı dayatır. Bu nedenle, hiçbir kişisel sorun ve dayatmanın kabiliyetli birer yokuştur.

Dönemin militanı, Savaş Hükümeti'nin inşası için gereken kurumsallaşma sağlamada katkı sahibi olan, onu işletenler. Yeni katılmı sağlayan güçleri, dönemin savaşın düzeyine göre eğitim ve savatışlardır. Savaş, savaş sanatını özümseyerek geliştirendir. Kısacası dönemin taktik sorunlarına çözüm getirebilenler. Bu anlamda, "Başarmaya mahkum" şiarı döneme yaklaşımın esprisini en iyi şekilde ortaya koymaktadır.

Hazırkı aşamasında koşullar, yine olması gereken hızla ilgili niteliğe dikkate alındığında çeşitli konularda zorlanmaların olacağı açıktır. Önemli olan, gündeme hakim olmak, temel doğrultudan sapmamaktır. Dikkat edilmesi gereken husus Burakçı, Kurumlaşma olayı, güçlerimiz açısından yeni bir olaydır. Denetlebilir. Kurumlarda yer alan parti kadrolarının kurumları işletmekte çeşitli yetersiz, hatalı ve yanlışlıkların görülebilecektir. Örneğin, birlik yönetimleri birer kurumdur. Hiyerarşik bir işleyişlerinin yanı sıra, kolektif bir işleyiş yanları da vardır. Her birlik yönetiminin üyeleri, parti işlemleri esasına göre ortak değer gücünü temsil edebilir, hem el birliğine sahip olmak istediği, doğru işlemleri yapması zorunludur.

Yine, bir askeri disiplini tuturma sorunu vardır. Sağlıklı bir ordulaşma, askeri disiplini şart kılar. Çünkü güçlerimizin ağırlıklı bir kesimini tecrübesiz, yeni katılmı savaşım yapı oluşturmaktadır. Devrimci kurumsallaşma yabancısıdır. Köklü bir bilince dayanmayan, duygusal etkiyle yemeli yani ağır basan bir katılmı sağlayıcılar, ağırlıklı kesim oluşturmaklar. Savaş sanatını özümsemeye çabasan da, savaşın sonuçları üzerinde kaba yoralar. Dönemin dayattığı savaşın sorunları, verilen eğitimi kapsamıllığı karşısında alabildiğince zorlanmaktadır. Bu nedenle, yetkin bir askeri disiplin ve kapsamlı bir ilgileneyle ihtiyacıları vardır. Yüklü bir programa verilen eğitim, niteliksel bir gelişim sağlanabilmesi, komutanların rolünü ön plana çıkarır. Dönemin komutanların atfedilen parti militanlarının yeni güdleri savaşa hazırlarlar, kendileri de savaşın döneme ilişkin sorunları olan savaş taktikleri üzerinde yoğunlaşma, savaşın cephesindeki gelişmelerin yakından izleme, gerilla savaşının yakından ilişkisi, ordulaşmanın sorunları, yönetim ve yönetime gereği vb. konularda gündemini kavrayıp hedefine göre oluşturulması gerektirir. Kişisel sorunluya çelbiyle, düşünmek göre çok birer yaklaşım olduğundan, bu sorun kesinlikle gündemden çıkarılmalıdır. Yeni savaşçı güç açısından bile bu sorun genel anlamda olmamakla birlikte, gündem dışı tutulmalı, söz konusu bu yapıya savaş içinde ya da benzeri bir ortam yaratılacak ve bu biçim verilmelidir; savaş ruhu, savaşma arzusu aşılmalıdır.

Diğer faaliyet kollarındaki kurumlar için de döneme yaklaşım, bazı biçimsel farklılıklar dışında, farklı olamaz. Mevcut durumda karargah bünyesinde, kurumlarda temel atılımı bulunuyor. Gündeme yaklaşım da olarak aydınlar. Kurum üyelerini bekleyen görevler, hızla kurumsallaşmaya adapte olmak ve mekanizmaları işleyişine ortak olarak çarlık sağlam bir disiplini oluşturmaktır.

Botan-Behdinin Savaş Hükümeti'nin inşası, nihai zaferimiz olduğu bilinciyle göre basıncı...

PKK Genel Sekreteri Abdullah ÖCALAN yoldaşın 8 Mart Dünya Emekçi Kadınlar Günü dolayısıyla yaptığı değerlendirme:

"Mülkiyet dünyasını ister egemen, ister köleci tarzda yaşayanlar, kadının kurtuluşu konusunda yaratıcı düşünce ve özgür davranışlara yol açamazlar!"

Baştarafı 1. sayfada

Bu gün vesilesiyle bir şeyler söylemeli. Madem bir yoğunlaşma gününü, madem bir kurtuluş günü olarak değerlendiriliyor -ki bu bizim açımızdan da öyle-, o halde partimiz ne söyledi, ne yaptı? Hele bu Kürdistan için düşünlün bir kurtuluş hareketiye. "Ne söyledi, ne yaptı, daha ne yapabilir?" sorularına bir kez daha açıklık getirmek gerekiyor. Uğruna çok kavgalar edilen, zaman zaman çok kötü düşüren ve kişiliklerimizin daha gençliğini bile yaşamadan sonunu getiren bu zincir bağını koparmaya yapması gereken şeyler vardır. Bunu aydınlatmadan, mevcut bazı zincirleri kırmadan ne devrimimizin faialet anlamı ifade edeceğine de bileysel özgürlüğün fazla yaşanacağını sanıyoruz. Bizim yönleriyle savaşı yaşayan bir hareket olarak, hem de olağanüstü bir aşamayı her gün artan yoğunlukta bir tutum olarak benimsenirken, görüntüye sosyal bir sorun gibi görünen ve yine özgürlüğe direkt bağlantılı ele alınması gereken bu hususa ilişkin, "Bir öne çıkarma, bir netleştirme yerinde midir?" sorusuna biz, "Evet, yerinde-dir" cevabını verebiliriz.

Bu gün dolayısıyla pratigimizle özletmeye çalışmalıyız diye düşünüyorum. Bu anlamda kapsamlı verileri nasıl bir sonuca bağlayabiliriz? Bu temelde bir tartışma sanırım uygundur. Buna güç ve cesaret getirmeliyiz. Özellikle de önderlik bazında söylenenler, yapılanlar önemli bir tartışmaya yol açabilir. Bu anlamda mevcut boşluk devrimleşme: miz oranında giderilebilir.

Halen bunu, insanın yönelirken en çok endişeleneceği, hatta çekineceği bir konu olarak düşünüyoruz. Tabu biçiminde değerlendirilmeye kadar -adı üstünde- fahiş olarak düşünülen bir konudur da. Bir fahiş yaklaşım, bir tabusal yaklaşım bu alan için hayli etkilidir. Mülkiyetle, yine despotizmle, köleliğin her biçimiyle oldukça bağlantılıdır. Aynı zamanda en yaşamsal önemde olan, hasta yaşamın özünü oturtulması gereken bir alan da ılgıl eden kadın sorunu etrafındaki dünya, ilişkili tarzı anlaşılmadan, eğer kast edilen özgürlükse, işte bu özgürlüğe giden tutum belirlenmeden devrimin amacına ulaşılmaz. Bu çerçevede devrimin kölelik, mülkiyet düzenleye bağlarından tam kurtulması da mümkün olmaz. Yani bu sorun açıklığı bastırılmadan, özgürlük-estilik kavuşa yaşılatmadan, toplumun eşit ve özgür bir temelde gelişme, dönüşümü uğratabileceği söylenemez.

Kadın sorununu mevcut düzeyi: ni dahi getirmek zor değil. Geleneksel yaklaşım, Türk kapitalizminin çözümü ya da geliştirilme çabıştı: zımına modern yaklaşım, ana hatlarıyla biliniyor. Çok üzerinde durduk ve PKK'de oldukça eleştiriy: tabi tutuldu. Kemalizm bu konuda: ki Batı kalkışlığını bizim özgürlük: gerçektir kadını, tarihsel sorunları: mız da cevap teşkil etmeyeceğini, mevcut sorunları düzeneğe bağıttı: mızda rahatlıkla görebiliriz. Geleneks: sel ilişki, tutum ve ahlakı yaklaşımla: rın temel bir kölelik kurumu ola: rak, yaşam biçimi olarak bu sahayı kapattığını, nefes almadı duruma ge: tirdiğini söylemek mümkündür. Hat:

ta Kürdistan ve Kürt ilişkileri açısın: dan söylemek en yerinde değeri: lendirmelerden birisi de, bu ilişki: alanının kapalılığı tarzı, ortbas edili: ş tarzı; kısaca bir bütün olarak kurulu: ş tarzıdır. Ki bu, bütün özgürlüşme ç: abaları önüne ciddi bir engel ola: rı kendini çıkarır. Burayı çözümü, ele: stiriye tabi tutmadan diğer alanların: çözümüne gitmek çok eksik kalır.

PKK pratiginin çok yoğun yaşama: ması bizde söz konusu iken, tabii ki: bu gerçekle de yüz yüze gelmek me: yk ya da bu alanı ortbas etmek, gözardı: etmek düşünülmezdi. Bununla bir: likte, soruna el atıp da kendini batır: mak -ki çoğunun yaptığı- budur- ve kaba bir inkarlar devrimin esaslanı: ma oldukça ters düşen bir tutuma düş: mek de olmazdı. Bu tutumumuz ne: deniylerdi ki, bugün PKK hareketin: de geniş bir kadın katılımı söz konu: sudur. Çoğuna garip gelebilir, ka: dının beklenmedik bir tarzda kendin: i serilidilerinde ve çeşitli faaliyet: alanlarında yanlışla durumu yaşa: maktadırlar. Fakat görüntüye yadırgatı: cı olsa da, bize esas itibarıyla hakim

duramayız. Kaldı ki, Ortadoğu tarihi: Batıların çok ilerisinde ve oldukça: zengin içişe sahip bir tarihtir. Dolayıs: ıyla özgürlükçü yaklaşım, Batı'yı: aşarsa buna şaşmamak gerekir. Batı'nın bencilliği ve kapitalist ölçü: lerdeki özgürlüğü, bugün çoktan bu: işin üzerine kapatmış ve yeni kölelik: biçimleriyle gelişin nedeni duru: muna gelmiştir. Özgürlük konusun: da gelişmekten çok gelişmeyi ya: şıyor. Şüphesiz bazı gelişmeler orta: ya çıkmıştır, ama tahribatı daha: fazladır. Dolayısıyla gözümüzü bu: Batı'nın özgürlük değerlerine fazla dik: meden, kendi tarihimize bakmak ve: yapabileceğimizi çok olduğunu: görmek doğru bir tutumdur.

Halkların ortaya çıkışını, toplams: al özgürlüğün ulusal kımlikler dü: zeyinde kendini ifade etmesi kadar, kadın kımılığı ve aile kurumu dü: zeyinde de büyük yenilenmeye ihtiy: acı vardır. PKK buna önderlik et: meye, bu konuda en özgürlük vaade: den söz kadar, eylemi de düzenle: meye çalışıyor.

Bu konuda kapsamlı çözümle:

me bu konuda oldukça ciddi tutum: sahibi olmak yararlı. Feodallerin ve: özellikle son yetime o burjuvaların: kapattığı bu dünyayı açmak kadar, tam bir savaşım gerçeği olarak onla: rın yaklaşımlarını da yerle bir ede: cek bir dönüşüme uğratabilmeliyiz. İnanıyorum ki, onlar bize dünyayı, bir: de bu alanda zehir ederek, yaşama: mıza fırsat verememişlerdir. Böylece: çeşitli sömürü yöntemleriyle, baskı: yöntemleriyle genelde değerler üze: rinde egemenlik kurarak bu alanı da: tam bir mal gibi değerlendirmişler, parası ve kuvveti olanların en çok: gaspettikleri, istedikleri gibi kulla: ndıkları bir alana dönüştürmüşlerdir. Yükselen her egemen sömürücü sin: ı, öncelikle bu alanı da mülkileştir: meyi, kapatmayı çok iyi yapmıştır.

Mesela, bugün kendisiyle savaştı: rımız TC sömürgeci sisteminin ka: dının işgaline, zaptına nasıl gıştiğini: gözönüne getirirseniz, sorunu da: ha iyi anlarsınız.

Türk boy beyleri Ortadoğuya ilk: yönleşlerinde ve sınıfı topluma me: sale alışlarında -ki bu feodalleşme:

değer yanları olduğu kanısındayım.: Giş şüphesiz feodal bir uğraşgılı gelişime islam devrimi yol açmış: tır. Ama islam devrimini tümüyle bir: feodal devrim olarak değerlendi: rirmek, özgürlük etkisinin hiç olma: dığını söylemek gerçeği değil. Bu, kadın için de söz konusudur. Bugün: islam gelenegé altındaki kadın, işte: halen başırdı davası nedeniyle gün: demeye geliyor. Yükselen islam, bir: anlamda yeni bir kadını da yarat: maya çalışıyor. Hz. Muhammed'in kendi yaşamında kadın ilişkileri ko: nusunda hayli dikkate değer yanlar: var ve bu çoğunun bence çok az: farkettiği bir durumdur. Günümüz: sofuların yaklaşımı ne kadar Hz. Muhammed ile ilintilirdi veya ona uy: gunluk arzeder, ne kadar düşündü: rdü, iyi anlamak gerekiyor. Şunun için: belirtiyorum: ilişkilerde daha çok: ıslamı ahlak ölçütleri egemen, ve: özellikle de halihazırda halk bunu: esas alıyor.

Çıkış yapmak açısından, Hz. Mu: hamed'in yaklaşımın nasıl oldu: ğunu biraz görmek gerekir. İncelen: meye değer bir konudur. Görebil: dığımız kadınlara değişik türden bir: özgürlük yaklaşımı. Hz. Muhammed'in: 13 eşinden ve çok sayıda cariyesin: den bahsediyorlar. İncelemeye: diler. Fakat bunu yaparken kadını: yu celtme istediğinden bahsedildiği: kadar, çeşitli aşiretlerden alınan ka: dınlarla siyasi etkiye yol açmak iste: diği de söyleniyor. Yani kadını hem: bir siyasi güçlenme aracı, hem de: bir yüceltme aracı olarak ele alıyor. Giş şüphesiz daha sonraki sultanlık: geleneginde ve özellikle Emviler, Osmanlılar, Selçuklular, Ortadoğ: u'daki bütün sultanlık rejimlerinde, de: ğişik bir kadın statüsünün ortaya: çıkması, bu tutuma dayanır. Cariye: kurumu, çok eşlilik, halen de devam: eden 4-5 eş alma gibi olaylar sevan: bir hükmi olarak gündeme ge: liyor. Aslında başlangıçta bir siyasi: tutum olarak, bir özgürlük tutumu: olarak düşünmek gerekiyor. Hz. Mu: hamed'in Fatma diye bir kızı var; çok: duyarlı, hassas bir kişilik olduğu: söyleniyor. Belli bir yüceltmeye: yaşıdığını söylebilir. Halen çoğunun: adı buradan kalmadır. Ayye, Fatma, Zeynep adları, Hz. Muhammed'in be: yinden sayılır. Yani eşdir, kızıdır, to: runlardır; bunu görmek gerekiyor.

Bir de Osmanlıya baktığımızda: şöyle ferahlanıyor çıkarıldığını: sık sık görüyoruz: Mesela Fatih, İslan: bul'u ılgıl ederken, "Üç gün, kadınla: ra da dahil her şeyi yağmalayabili: rsiniz, talan edebilirsiniz" diyor. Bili: ndiği gibi Bizans'ın bir aristokrat ge: lenegé ve dolayısıyla çok aristokrat: aileler var. Osmanlı'nın bir değiller. İste o her türlü talancı yeniciler: elvere getiriyorlar, ne kadar kadın: ız, çok oğlan varsa alıp evlerine götürüyor: lar. Dehşetli bir köleleştirme döne: midir aslında ve sadece istanbul'da: da uygulanıyor. Osmanlılar Ana: doluya yayıldıkları anda, savaşan: erkeleri veya hakim olan erkekleri: vurduktan sonra, bütünüyle değeri: lenen el koyuyorlar. Halen Yunanlın: ın çok korkak oldukları şeklinde ya: da "kahpe Yunan" biçiminde değeri: ndirmeler söz konusudur. Aslında: bir uygulamaların sonucudur. Tabii ki: bu, oldukça düşündürüldür. Bir cinis: dü düşümleridir. El koy, eve çek, sonra: köleleştir. Bundan sonra, Osmanlı

olan anlayış, sergilediğimiz tutum ve: davranışlar kadının sıkışına oldukça: imken veren ve onu mücaddeleye: çekecek nitelikte yaklaşımlardır. Bu: kenedilğinden değil, çok bilinci, ol: dukça planlı bir tutumun sonucudur. Ve halen çoğunun da farkedemedi: ği, ya çen için bir kadın kurtuluşu: n planlaması, onun yerinde tavir ve: davranışlarıdır.

Öyle anlaşıyor ki, bizim bu soru: nu ameliyat masasına yatırılması ge: reken bir olgu, bir ilişkiler sistema: tığı olarak görmemiz ve operasyonu: devam ettirmemiz yerinde bir tavırdır. Özellikle önderlik şahsında, bu: temideki bir yaklaşım, sanıyorum: sizlerin de tartışarsanız, üzerinde: durursanız- anlayabileceğiniz bir: durumdur.

Bizim yörendirdiğimiz devrim, sö: zümone birçok kadını özgürlük savaşı: ncının bile yaklaşımına cesaret de: meyeceği kadar güçlü olmalıdır. "Or: tadoğu toplumları oldukça feodal: kalıntılar taşıyorlar" diye, biz en: özgürlük tutumu yakalamaktan uzak

meler yaptık. Ben bu konuda yeni: şeyler söylemeye hazırım. Düşün: cede ve bu konuda tavır geliştirme: de düzey biraz düşü. Darlıklarınız: varsa, çekimden ifade etmeli, e: sas itibarıyla daha yuce olanı, yaşı: ma daha da mümkün kılana ulaşma: ya cesaret etmelisiniz. Biz günümü: z gözönüne getirildiğinde en devrimci: özgürlük hareketiyiz diyebiliriz. Dolayısıyla tartışma, tavır gücümüz: yüksektir. Bu kadar acımasız zorluklara, işkencelere tahammül eden bir ha: reket, bütün önemli sorunlara, büyük: cesaretle yaklaşım gösterebilir. Za: ten, en özgün yanlarımızdan birisi: de budur. Madem bu kadar çekiyor: uz, madem bu kadar zorluklara kat: lanyoruz, o halde her şeyin en iyisini: söyleyeceğiz, en özgür tutuma ula: şacağız. Bu kadar hayatını adımı: şlara, bu kadar tarihi şahadetlere: -buna kadını da girmişti- verebile: ceğimizi en iyi cevap, en özgürlükçü: ifade ve de uygulamala tarzına kavu: şmak. Bu, geliştirmeye çalıştığımız: yaşama saygının bir gereğidir. Bize

dir- görüyoruz ki, başkalarının toprakla: rını ılgal etmek kadar, insanlarını: ve tabii ki kadını da köleleştiriyor: lar. Halihazırda halen etkilendiğini: düşün, oluşan kışık bunun sonucud: ur. Kadının bir meta konusu hale: getirilmesinde Türklerin Ortadoğ: u'ya yayılmasının çok ciddi bir rolü: vardır. Hatta denilebilir ki, Türk fe: dalleşmesi, köleleştirilme Araplar: dan daha fazla yol açmıştır. Bugün: köleliği bu kadar derinliğine yaşı: yoran Ortadoğu halkları Türk işgali ve: istilasının bundaki payını çok iyi: değerlendirmek zorundadırlar. Bu: kadar düşürlmüş halk ve düşürülmüş: kadının tarihinde ve günümüzde: somutunda, Türk egemenlik siste: minin ilişkisi ve yaşam sistemi belir: leyici bir etkiye sahiptir. Araplar da: şüphesiz kadını kapatmıştır.

Ben, Hz. Muhammed'in gerçek: anlayışı ve uygulamasının ne oldu: ğu konusunda çok ıddialı konuşacak: değilm ama, bir tutum olarak, özelli: kle de günümüzde kadar Ortadoğ: u'yu etkilemiş bir kişilik olarak dikkate

yenicilerine karşı, "Özgürlüğüm var" diye, "Sana karşı bir kendisi savunmam lazım" demek mümkün olmuştur. Prensler bile derhal köleleştiriyor, sorgusuz sualsiz evlere kapatıyorlar.

Bu gelenek, sık sık toplum üzerinde de uygulanır. Şimdi siz kendinizi biraz özgürlük ya da gönlü, irade sahibi olarak görebilirsiniz. Ama bu biraz kendini yanıltmadır. Üstünlü düzeydeki imfah, talanı gözüne getirdiğinden, özgürlüğünün boyutunun ne kadar olduğunu anlarız. Altında bu uygulamalar vardır. Gerçekten bizim kişilikler, Osmanlı döneminde yorgunmuş kişiliklerdir. Alceden miras kalmıştır ki kişilikler; özgür olduğu gibi, çok sili ve köleleştirir. Kemalizm de kesinlikle bu gelenegün en barbar sürdürücülerindendir. M. Kemal bütün anlayış ve uygulamaları, bu gelenegi sürdürmede gösterir. Kadın konusunda da böyledir. Burada özgürlük yoktur. Kişilikleri kapatma, dillerini kesme durumu yaşanmaktadır. "Kadınlaştırmış bir halkız" derken, bunun bahsetmek istiyoruz. Kesinlikle basite almayalım kadınlaştırmış bir halk olmasın, kadınlaştırmış olmak nedir? Bu çok önemli.

Size Osmanlı sultanlarının bazı geleneklerini daha hatırlamakta yarar olabilir. Fatih'ten bir-iki örnek vererim. Çünkü imparatorluğun kurucusu ve temel damgasını vuran kişiliktir. Fatih, ılgal ettiği yerlerde sadece kadınları kapatma biçiminde bir uygulamaları sahbi değildi, ki bu bir Osmanlı zihniyetidir-aynı zamanda erkek çocuklarını da kapatıyor. Örneğin Fatih'in, Bizans'ın çok güçlü, hatta a aristokrat gelenegün en önde gelen bir ailesinin çocuğu olan bir prensi sarayına kapatması olayı vardır. Bu aileyi kendisi için bir kapı girmesi ya da o gelenegün ileride başına bela olabileceği düşüncesi veya bir emgeniklik, ıktidar olma hırsı ile bunu yapmış olabilir. Bu o kadar önemli değil. Sonuçta bir prensi si bilirsiniz, prensler çok erkeğimsi ve çok da gururludurlar- sarayına kapatması ve onu eşcinsellik pozisyonuna sokması söz konusudur. Bu önemlidir. Yine bir Bizans asilzadesinden iki erkek çocuğunu istemesi olayı vardır. "Çocukları bana yollayacaklar mıydı. Bizans asilzadesi, "Her şeyimi veririm, ama bu erkek çocukları vermem" demesine rağmen, zorla getirdi. Sanırım adamin da boyunu vurduyordur. Çok vahşi bir uygulama! Tabii sultan böyle yaparsa, sultanlar paşalar, bu işi kat be kat yarıtlar, işle bildiriz. Balkanlar'daki halkların, özellikle Yunan halkının düşürülmüşlüğü biraz böyle sağlanıyor. Çok ilginç bir hareket ve düşürme biçimi! Şimdi size sembolik gibi görüne de, halkları böyle kadınlaştırmaya durumları var.

Osmanlı ıktidarı süreci fecidir aslında. Osmanlı ıktidarı sürecinin ne kadar vahşi olduğunu anlamak açısından bir sultanın 18 tane laht aşırı şahid şehzadeyi boğdurduğuna belirelim. Böylece sultan ıktidarı sağlamla alıyor. Şehzadeleri kafeslere kapatıyor, sonra boğuyorlar ve bir de tören yapıp gömüyorlar. Aslında bu çok yaygın bir uygulama oluyor. Bu da vahşi bir uygulama. Sultan, saray böyle olursa, taban kimbilir ne yapar!

Türkiye'de sözümler tarih öğreniyor, ancak yeni yeni anlamaya başlıyoruz ki, gerçekler çok farklı: İnsanları şeref-shahiyyetinden düşürmek, insanları en aşağılık duruma düşürmek, en çok basvurdulardan bir yöntem oluyor. İnsan anlamakta bile zorluk çekiyor. Bu iliski, bu gelenek, iz bırakmaksızın birdenbire asılmaz. Ayrıca ciddi bir özgürlük devrimi buraya dayatılmadan da sonuç

alanmaz. M. Kemal'i gözönüne getirilebilir. Bir Osmanlı padişahından hiç farkı yoktur. İktidarı getirtilirken, "ki bu çok önemli, çünkü bunlar ıktidara süreçlerinde ortaya çıkıyor- daha da zalimane bir uygulama içinde olduğunu anlıyoruz. Şehzadeler ne yapılmışsa, tipik olarak, kendi yakın ıktidarı ortaklarına karşı aynıysa yapılmıştır. İttihat-ı Terakki'nin kadrolarından korkuyor ve sebezse yine önemli bir kısmını imha ediyor. Mahalli otetörler vardır, "gencilik" adı altında hepsini imha ediyor; yine komünistleri imha ediyor. Burada ölümlü milyyetçilik filan değil, çünkü ıttihatçılar da milyyetçi. Sultanlık aslında bunları biraz da padişahlık kültürünün sonucu olarak yapıyor. Bir de kadınlara yaklaşımları vardır. Geçenlerde Macaristan'ı ünlü bir artist olan Zsa Zsa Gabor'un bir açıklaması vardı basında. Böyle komünistlerden Burhan Dönke ile evli olduğu yıllarda M. Kemal'e bir masa da işi çekerken, M. Kemal kadının kocasını, "Burhan Bey, bu akşam eşini ben eve götürüyüm" diyor. Sözümler Burhan Bey de, "Hayır" diyor. Kadının deyisine göre, M. Kemal bu sözü bir tebliğatır, bir talimattır. Yani mutlaka yerine getirilecek bir gerekçesi. Emir yerine getirilmis mi, getirilmemiş mi, bu o kadar önemli değil. Fakat Burda Osmanlı'dan daha kötü bir gelenegün cumhuriyet döneminde, bizzat Kazım Karşıkın da geliştirdiğini söyleyebiliriz. Burada sistemli ve şarkadikini düşürme ve darbelemeye kölü bir biçimde kullanma yaşıyor. Bu anlamda, M. Kemal'in de kesin bir Osmanlı sultanlık gelenegünün devam ettirici si olduğu söylenbilir.

Kadına özgürlük şansı vermede, topluma özgürlük şansını vermede, düşünlemlerimizi açması vermede fazla düşülmeyeceği açıktır. Bu anlamda M. Kemal'in komünistlere nasıl hunharca bir katliamı dayattığı ve bir avuç komünisti nasıl oyna getirip boğdurmuş biliyoruz. Yine birçok müslüman topluluğu nasıl katlettiği, yani önünde biraz engel olanları nasıl vahşiyane bastırıldığı cumhuriyet tarihinde yaşanan olaylardır. İşte Şeyh Said örneği. Kaldı ki, kendi yıl arkadaşlarını ıktidarı alternatifli gördüğü için, hepsini tasfiye ediyor. Bunlar arasında birçok paşa ve ıttihatçı da vardır. Sonuç: Tek sultan!

Türkiye Cumhuriyeti'nin, toplumu nu ve bu arada kadını şekillendiren M. Kemal'dir. Tabii onun da dayandığı bir Osmanlı paşası var. Sultan Vahdetdin'den izin alıyor. Yani bu gelenegün içinde zenginleşmiş, güç kazanmış bir kişiliktir. Şimdi onun bir fakir çocuğu olduğu mücaadele ederek M. Kemal oluyor. Daha ikokuldurken, sultanlık mektebine alıyor, harp okulu oluyor, ordsunda yetişiyor, güç kazanıyor. Nedir yüzyıllık savaşlar? Feodal ve emperyalist savaşlardır. Bu ortamda yetişiyor, büyüyor ve yaşıyor. O temelde Anadolu'ya geliyor ve sözümlerine adına "Kurtuluş hareketi", "cumhuriyet" denilse de, esas itibarıyla eskiyi aratmayan bir diktatörlüğün kurucusu oluyor.

İste bilinyor ki, oluşumuzda en temel etkiyi yaratan bu kurumdur. Oradan gıdazını aldinız nehir. Bu temelde mesela biz Kürtler söz konusu olduğumuzda, bir kadından daha ba ter konuma sokulduk mı? Geçmiş Kürt isyanlarının başına getirilenler bakalım; hiç de sultanların uygulamalarından farklı değildir. Hatta bazı örnekler vereyim: Dersim'de isyan bastırırken yavaş kendi deyişleriyle "vahşiler" bastırılınca, o Türk subayların bir kadın yaklaştırmı var. Aslında bu konuda da birçok gerçekte örtbas edilmis. Yeniceiler İstanbul'u talan ederken, nasıl kadın-

lara, kızlara zorla el koyuyorlarsa. Türk subaylarında da benzer bir yaklaşım vardır. Tabii ki Dersim'de de yığıllardan beri, hem kadın özgürlüğü hem de aşiretlerin özgürlüğü itibarıyla belli gelenekler hala yaşıyor. Bütün Osmanlı sultanlarına, biraz da alevi gelenek olduğu için baştan beri teslim olma, belli ölçüde özgürlük onurunu koruma durumu var. Bu Türk subayları- ki bunlar Osmanlı gelenegünü yaşıyan, yeniceği gibi adamlardır- sorgusuz, sualsiz kadınlara el koymaya çalışıyorlar. Erkekler tasfiye edildikten sonra, kadınlara da Bizans kızları gibi yapmak istiyorlar ve sonuçta kadınlardan büyük bir kısmı kendini uçurumdan atıyor. Bu önemli bir nokta. Bu uçurumdan atması meselesi, bence köleleştirilmenin çok aşagılıktı, insanlık dışına çıkartıcı biçimde ıttihatlandırılabilir. Adam öyle bir işliki dayatıyor ki, o an kendilerini uçurumdan atmayı tercih ediyorlar. Bu önemli. Yani normal bir işliki yok. Aslında ıktidarı sahibidir, para sahibidir, biraz daha insanı yaklaşırsa belki çekebilir. Nitekim şimdi rahatlıkla çekebiliyorlar. Ama o zaman tam talanı ve elkoyma tarzında, yani çok aşagılık bir şekilde, karışındaki insanı mad, hayran mind aynı yapılmamda yaklaştığı için sonuçta bildirizmiş gibi çok acıklı öyküler ortaya çıkmıştır. Bu bir biçimdir. Ardından bir Dersim'de ne yapıldı? Beşikten tekrar bir yeniceleşme çok zalimane bir şekilde yapıldı. Tanhale bağını bıçakla keser gibi kesme ve bu temelde Kürdistan'da yeni bir tür yaratma girişimi başlatıldı. Buna unutmam. Siz böyle bir uygulamannı sözcüksüz. Yaşamızında yeni kişiliğin şekillenmesinde bu katliam kadar, ondan sonraki "beyaz terör" dedimiz, "Türkleştirme" dedimiz olayın da belirleyici bir etkisi var. Çok sistemli bir uygulama altında, temel insan onuru ve özgürlüğünden kopuk büyütüldü. Şeref, hayşiyet diye bir şey bırakılmadı; çünkü bunu kurumak isteyenler uçurumculu oldu.

Şimdi bazı arkadaşlarımız edebiyatçılık taslıyorlar. Hatta Dersimli bazı arkadaşlar çok şarane, çok edebiyatçı kesiliyorlar. Onlara ben suum sokmak istiyorum: Yüzlerce örneği olan ve çoğunun belleğinde hala yaşıyan bu uçurum gerçeği nasıl ortaya çıktı? Bu sair olanlar, çok edebiyat yapıyor, bunun edebiyatını niye yapıyorlar? Çoğu onların çok edebiyatçı sayılır. Bu büyük bir çelişki aslında. Ve şimdi duyduğum kadınıyla Dersim somutunda, kadın-erkek ilişkilerinde en yoz bir durum yaşıyor. Sanki yapılan onlara yapılmış, sanki daha dün o kendini uçurumdan atılan onların ana-babaları, dedeleri-nineleri değilmiş gibi, kemalizme taş çıkarcasına bir yaşama esası alıyorlar. Şimdi bu yaşama eleştirildiğimiz sözümler, "Apo Dersimlilerin kökünü kurutacakmış" diyorlar. Aslında bunu söyleyen, kemalizm işiç ettiği tipleirdir. Bir Dersim'in intikamı peşinde yürürken, kemalizm bin defa teslim olmuş, alçak, düşkünlüşmüş bu tip, bu tür sözleri sarıyıyor. Aslında bunlar şeklen Dersimlidir. Boyları, postları Dersim'i biraz hatırlar, ama öзде en aşagılık, Fatih Sultan Mehmet'in sarayına kapatılmış, işiç edilmiş tipleirdir. Birgün bunların yakasını niyi tutmak gerekir.

Biliyoruz, Osmanlı saraylarında da bir içgün beyi vardır. Bunun bütün gerekleri olduğu işiç edilmis, yani ıktidardan etkendir. Tabii bu kababıçimlidir. Bir de Kültür, kişilik, yani bir bütün olarak işiç edilmis toplum olayı var. İşte bu durum Dersim'de oldukça yaratılmaya çalışılıyor. Şimdi birisi size bir küfür etse,

bir tokat atsa buna fazla gelmemizi gözönüne getirin ve bir de bu Dersim'deki uygulamamı dercesini: Nasıl olur? Bir gafletten de öteye bir inhanet işte böyle geliyor. Bana normal geliyor. Yani ben, isyanda her şey iyi yapıldı, iyi düşünülde demiyorum. Fakat onun böyle unutulunun ve ona oldukça inkar temeline bir yaklaşım sayıydeğer bir yaşama olduğunu inanmıyorum. Zaten, bu nedenle tepki duyuyorum, tavır geliştiryorum.

PKK'nin Dersim somutuna giriş veya bir bütün olarak Kürdistan somutuna giriş, böylesine bir tarih anlayışına dayanır. Amacımız, Dersim'e zorla dayatılan işiçlemeyi açığa çıkarmaktır. Halen de bu işiçlemeden etkisinde olanlar ıktide bir karşıma çıkıyorlar. En çok muhalefet eden, en çok bölüp parçalayan burası. Neden? Parti kişiliğini gelleme neden? Sana düşmanın yapıtı belli, daha o kemik yığılan Murzur kalyanında, mağaralarda duyuyor. O zaman sen Ankara'da, İstanbul'da, Avrupa'da ne geziyorsun? Dün basında okudum, ayrıca radyo da söylediyorsunuz. ŞHP içinde PKK'nin veya ulusal kuruluşumuzun yön verdiğ, özet savaş ve bunun en önemli kurullarından biri olan Olaganüstü Hal'e karşı çıkma tavır taslıyorlar. Bir grup milletvekili kadrlarından sonra bir grup geliştiren, iki tane Dersimli ise bu tavra karşı çıkıyor: "Olaganüstü Hal'in kadrlarına gerek" diyor. Bunlar o çok gevze ve çok u kala olan Kamer Genc ve Mehmet Mogultay'dır. Sözde bunlar mecisin en demokrat yetileri. Bunlar Olaganüstü Hal'in, özel savaşın neden kalması gerektiğine önderler edebilir, bir grubu ıktide etmeye, bastırmaya çalışıyorlar.

Nereye bakarsanız bakın. Avrupa'da, Avrupa yaşantısına en balıklamına dalan bu kesimlerdir. Bizim saflarımızda bazı kişilikler vardır; sırf bu işliki yüzünden, yani o kemalist kültürü en yaygın yaşadıklarında buldu örgütümüzü tasfiye etme çabasinda en ıleri kölü oynadırlar. Bir kadim meselesi tutturuldu, bir yaşama meselesi tutturuldu, ne ahkaki değeri, ne bir örgüt değeri ve ne de bir dierinş değeri braktılar. Ve halen de Dersim'e rolünü oynatmamanı nedeni bu kişiliklerle bağlantılıdır. Tabii ki kemalizm, bu alana böyle vurup kalderken ve daha sonra düşürürken, elbette bize yansyan yapıpıda da bu tipler çıkacaktır.

Sonuç itibarıyla, birçok vahşi yöntemlere karşı, gerçekten o yığılların içinde zaptedilmeyen bir özgürlük var; onur var; bu kesindir. Ona saldırıldığında bir çırpıda kendini Munzurlara, uçurumlara terkeden kızlarımız, insanlarımız gözönüne getirdiğimizde, tarihe yenden bakmak onun ardından getirilen işiçlemeden iyi görmedik, kabul edilmese gerekene reddedilmese gerekene ne oluduğunu iyi belirlemek çok yaşama sadır. Bu aynı zamanda özgürlüğün, onurun edilebilmesinde el ki adımdır. Bu genelleştirilmeyiştir diyorum.

Şimdi de karşıma Batın getirdi. Çok ilginçtir, bir provokasyon dayatılırsa biraz daha ilgilenme gereği duydum. Polis bu alanda uygun kızları düşürüyor, her türlü aşagılık yaşamdın geçirdikten sonra saflarımıza gönderiyor. Ki bugün bile haber aldık, bu biçimde bazı ilişkiler gerilemiş mi. Şener provokatorünün burada bile işiç gücü düşürmeyi yürütme olmuştur. Dersim'deki provokasyonu, Batın'daki provokasyonu dokuyan tezgah aynıdır: MİT, Özel Savaş Dairesi. Orada öyle yığıllar, burada öyle yürütüyor. Fakir-fukara, çok düşürülmüş. Zaten işiç onur içinde. Bu erkekler, o kızları düşürüyor, her türlü yaşama içine

sokuyor. Ardından hastalık yayma merkezleri gibi, dağıtma merkezleri gibi her tarafla, bütün birimleriyle yolluyor. Zor bela bunları yıkımdı durdurmaya çalışıyor. Buraya bile yolladılar. Provokator ve bazılar da o alandan buraya geldiler. Provokatordeki yıkım gücünü, dağıtma gücünü, en değme düşman ordusundan göstermeye çalışıyor de görüldü. Kadını nasıl yaklaştığı ve bir de bizim yaklaştığımız nasıl sandığını görüldü.

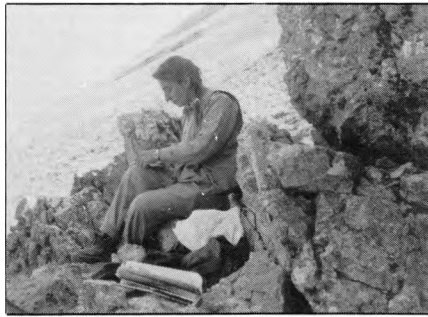
Tabii ki biz, ilişkiler sizin baktığınız gibi bakmayız. Biraz daha derin bir biçimde elimizden geldiği kadar, gücümüz ölçüsünde ilişkileri geliştirmeye çalışırız. Bazı ahkaki kızları bir dakikada nasıl bir arkadaşından birden tam kölesi olduğu bilini. Bunu, kemalizm dayalı olarak saflarda nasıl tahribat yaratır, bir provokator nasıl saflarda olumsuzlukları getirir, bunun örnek gösterilmesi açısından söylüyorum. Bu kadar köröresi bağlanan birine, bu kadar köleleşen birine elbette her şey yapılabir. Bir despot bu tavırlara yol açıyor. Böylesi kızlar, duyguları, kişiliği böyle düşürdükten sonra yücelemezler. Bir daha kendilerini de gelemezler. Özellikle zindandaki yoldaşları bunu daha iyi bilirler. Provokator orada bunu yaratmış. Zaten sizler de biliyorsunuz, çok namussuzca, çok işiçölücü, çok bastırmacı, en dierinş "kadın olsun, erkek olsun- değerdinmi" nasili yere serdiğini. Bu, değerdinmelerde de vardır. Bu kemalizm PKK'nin intikam aldığıdır. PKK'nin de PKK'nin devrimci militan yetiştirmesinden, özgür kadın yetiştirmesinden intikam alıyor. Ve gerçekten bu çok ilginç bir plandır.

Şimdi benim de bizzat yaşadığım gerçekler var. Gerek militanlaşmada, gerekse kadın özgürlüğesinde kolay kolay kendini düşürme ve yürüyebilir, yasavabilir bir konumda tutmadı açısından, sıcak savaşım cephesinden çok daha fazla taktik dayandıran bir konumda tutma gereğini duyuyor. Yani bir erkek olarak, daha okul çağlarında ben bir ilişkiler karşı hassaslığım vardı. Tabii şerh içerisinde bu daha da gelişt. Şu kemalist "modernizm" yaratığı anlayışının yavaş yavaş uğarttığı ilişkiler, çok okuduğuda daha fazla kenide dayatır. Biliyorsunuz, genelde Kürtlüğü küçümseme yaşıyan. Mesela benim iki izlenim şö oldu: "Allah kahretsin, Kürt aileden diün- yavaş gelişmiş" Daha ikokuldurken şunun için herhalde oluyordu: "Kürt- lüklün damgayı yediğim için benim önüm tıkalı." Sizin duyduğunuz nasil ilişkiler, bilemem. Yani, "Keşke Kürt- lük olmasaydı; acaba benim kökümde Türkük yok mu, araştırmam" biçiminde bir izlenim vardı. Böylece daha ikokula girer girmez, Kürt kaybetmişim oldu. O zaman Türkiye zentli duyacaksn, bunun için artık çok oku, usak ol, kılını ve her şeyini değiştir, belki memur olabilirsin! Bu- nu gözlemliye görüldü. Yani bir Türk öğretenim olmak için, kıtlıktan kılga kendilerini nasıl sattıkları, en yakın arkadaşlarından, çocukluk arkadaşlarından görüldü.

Biliyorsunuz bu zaman da, buna karşı bir tavır geliştiryorduk. Bir yandan bu tip tutumlar bizde gelişir- ken, bir tepki de geliştiryordu. O yılları hatırlıyorum yine. Çocuk fantazisi tabii. "Nasıl bir ordu komutanı olalım da, gizli bir düşmanla savaşım" biçiminde bir yaklaşımdı vardı. Asker olma tutkusu o zaman gelişt. Ben bir rıportajda da belirtmişim. Benim askeri okullara girme niyetim, iyi bir Türk subayı olmak için değildi. Sanırım bunda, güç merkezinin orduya yoğunlaşmasından etkisi olabilir. Kuşkusuz aklımızda o za-

man, "ideolojik-politik çalışmayla askerî güce ulaşırsın" düşüncesi yoktu. Yalnız karışmada güç sahibi olan ordu gerçeği, askerî gerçeği var. Vurmak istiyorsan, güç sahibi olmak istiyorsan asker olacaksın! O zaman okulları var, okullarına gidecek-sin! Burada da, "Türk subayı gibi hareket edeyim" düşüncesinden yola çıkarak, duygu planında veya psikolojik bir etkilenme biçiminde de olsa, askerî kişilik edinme istemi var. Yani asker, gücü ifade ediyor, böylese birşeyler yapmaktır kişi asker olacağını! Bir insanlığı belirtirsinde içinde. Hatta, "bu okullara girmeyeceğim" diye oldukça üzülümüş. En derin edisigeli günleri o zaman yaşadım diyebiliriz.

Çoğunun yöneldiği bir dünya vardı o zaman; biz de yöneliyorduk. Çok bunalmış süreçlerinden de geçtik. Kendiniz yeniden yorumlamanız için, ayra çıkar oluyorsunuz, komutan oluyorsunuz ve özgür ilişkilerden bahsediyorsunuz, buna açıklık getirmek için söylüyorsunuz. İşte kadın ilişkisi de bu aşamada kendisini gittikçe bize dayatıyor ve "yaklaşım nasıl olmalı" sorusuna yöneliyorduk. Feodal gelenekler içerisindeki kadını bizi çevremizde, almamızda gördük. Zaman zaman bunları sızlara anlattım. Bu ilişkileri yaşadığımız o zaman; bunı başka düzeni altında, çok uzak alanlarda, hiç görmedim, tanımadım, gelip senin yakınlarını veya kız kardeşini böyle meta alıyabilir, hiç çırpıda böyle birdenbire alıp götürmelerini, tam özgürce bir tavırla almadı da yadırgadım. Yani, "nasıl oluyor bu iş, birdenbire hiç tanımadın, kız aldı gitti" biçiminde bir yaklaşım, sınırlı da olsa, duygusal da olsa bir tepki, "böyle olamazdı" gibi bir endişe, izlenim vardı.

Kemalist "modern" yaklaşım daha değişik yansıyor. Orada kadın veya kız kendisini daha değişik sunuyor. Bir defa zenginlik ölçütleri çok egemen. Çoğunun bunu biliyor-sunuz. Halen de böyle. Egemen sınıf, zengin sınıf ölçütleri bu konuda hala esaslır. Biz bunu her zaman açıkça gördük. Mümkün mü o koşullarda bir kadın ilişkisine özgürlüğü dayatmak! O zamanki güç, yetkinlik buytu-muz çok sınırlı ve ilişkiler buytu-na mülak anlamda hakim olan, daha çok kemalist kültürü, kemalist zenginliği, gücü elinde bulunduranlar oluyor. Bu her iki cins -kadın ve erkek- açısından hiç farkıymıy ve gittikçe bir baskı biçiminde kendisi-ni bize dayatıyor. Böylece feodal değer yapılarına oldukça kadar, kemalist modern değer yapılarına da tepki geliyorduk. Biliyorsunuz bu konuda kendimizi gittikçe bir savaşın içinde bulduk. Sanyorum bu kollarında benim yaptıkları, biraz sizin yaptıklarıyla ve yaşadıkları-nızan farklı. Artık bu alışkanlıklar oldu, olundu, oluşum özelliği ya da yetişme tarzı mı biliyorsunuz. İşleri oldu-bittiyse getirmiş, işleri üzer-de çok derin ve endişe duyarak derin-

ma... Kolay başları olmaz, ama yenil-gici de kendime kolay kolay yedir-me ve bunu çok iyi bir hesaplama biçimi olarak değerlendirmede, bir yaklaşım tarzı oluyor. Genel güç me-selesine -ekonomik, siyasi- yakla-sım kadar, kadın konusunda da bu-tavır böyle geliştirmeye çalışıyoruz.

Şunu gördüm bu süreçte: Bizim ilk grup çalışmalarına el attığımızda, düzen dahilindeyken, kadının yanı-nı kemalist ölçüt temelinde yakla-samayacağımı anladım. İstanbul'da, Ankara'da bulundum. Fakat yakla-smaya ne gücüm, ne cesaretim, ne de eğilimim vardı. Sizler mesela, ben-ce bu konuda kendinizi aşırı dayata-bılırsınız, kandırabilirsiniz. Benim bu yıllarda öyle değildi. Bir Diyarbakır arkadaşım vardı o zaman, hatırlıyo-rum. Olduğu belalı bir arkadaştı. Sağ mı, ölü mü, bilemiyorum. Bu bir mesele çıkardı. Siyasal'da, duma-yanı kalmadı. Bir kız yüzünden her gün kavgı ediyor, bazarı bicipeni çukur, kıyamet koparıyor. Bizim Kürdî, sürekli ben tutuyordum. Tut-maya çalışıyordum ama o her gün kendisini yapıp biliyordu. Bir de bu olayı görüyordum. Dünyanın en rezil bir Kürdî tavır ortaya çıktı. Koptum ve korktum. "Aman ha, başa böyle bir bela gelmesin" diye kendimi kollama-yaya çalıştım. Fakat özellikle devrim sürecine girdiğimizde, bütün bunlar biraz daha çıdım işleri tabii.

Özellikle bu genç arkadaşlara kat-kı sunabilişme, konunun ziyşeyssel ve basit ele alınması açısından konu-yu açmaktaki fayda var. O dönem-de geliştirmek istediğimiz bazı iliş-kiler vardı. Yaşadığımız bazı deney-ler var. Şunu gördüm bu süreç için-de: Mecut kadın düzeyi, mevcut kadın-erkek ilişkisiyle, toplumsal dü-zey -özellikle yani kemalist, yani feo-

doideir, oraya bağlanmıştır. Şimdi belki Avrupa'da da bağlanmıştır. Bu çok yaygındır ve Kürdî kadını bundan büyük darbe yemiştir. Kürdî ağası, Kürdî ileri geleni, eğer, kemalist ölçüt-lere doğru kendisini ifahtı temelinde, kadın temelinde dönüştürür-ken, kadın bir tekme daha yemiştir. Dolayısıyla hor görülmüş, daha dilsiz ve çözümsüz birkakıma gibi bir dur-umla derinliğine karşı karşıya kal-mıştır. Bunu bir belirleme olarak sö-yedikten sonra parti ortamına girişte, "Normal düzenden verili ölçütleriyle me-sele almanın imkanı var mı?" soru-suna yanıt bulmak lazımdır.

Ben bazen sizleri ölçülerine bakı-yorum. Ya bilmeden bu verileri bir-çok yansıyorsunuz ya da biraz bi-linçli bir şekilde yapıyorsunuz. Ha-len o küçük-burjuva tutum dediği-mi, kendini partiyetle tam kalmak yeri-ne yüzüyle ya da hesaplı katmanın altında verili düzenden ölçülerle yarı-yor. Erkek ve kız farkıymıy. Yani bir nevi verili düzenden sizleri adeta tere-tmiş, yetiştirmiş ve sağlam ortalga. Belki size doğal bir yaşam gibi gele-bilir ama geliz tarzınız feodal-işbir-liği ve kemalist politikaların imbiğin-den geçilmiş; ya onun üstünde ya altında, ya uşağı-işbirliği ya da efendisi olma biçimiyle veya işisi-nin içiçeliğini yaşayan bir pozisyon-da olmaktadır. "Katılamadım, bunal-dım, düşünemedim" analıyış, kay-nağını kesinlikle bu tarifi somut me-lmede buluyor. Ben kendim devrim-ci-leşme sürecinde bunların hepsini çözümlüdim. İlişkilere bakıyorum -erkek veya kız- bir küçük-burjuva oluşum tarzı... Veya biraz bağlan-ış tabakaya dayanıyorsa, işbirlikçilerle dayanıyorsa, daha farklı. Bir'in her şeyden habersiz. Alın'ın zavallı-sı, diğeri işle kemalist bastırmacı; gi-bidir. Dikkat edin, benim en büyük partiyici savasımı; bu yönü dayat-maları, tutum-davranışlara, altın-daki kültüre, yaşam tarzınıza karşı-dır. Buna karşı derinleşme, te-melinde bir tutum, pozisyon belirleme çok önemli ve bu bizde çok boyut-landı.

Çözümlemede epey açmıştım. Halen de düzeyi geliştirmeye çalışı-yorum. Kadının durumunu iyi kavra-maya çalışıyorum. Yüzyıllardan beri düzenden, kadını böyle meta haline getirmenin bir aracı, bir biçimi ola-rak, nasıl politika da satmaya çalıştığını görüyorum. Umarım özgürleş-me temelinde bu sorunu hallederiz. Birçoklarının yaşadığı ilişkilerden -tabii küşümsemek için söyleyö-müm- oldukça çekiniyorum. Sözü-ma kocanın kadını, kadının kocaya dayatıklarını gözününe getirdiğim-de, basımı kesseler bir gün böyle yaşamayam diyorum. Bu nasıl er-kektir, bu nasıl kadındır, birbirleriyle böyle yaşayabiliyorlar! Dolayısıyla ür-kememek elde değil. Bu bir anlayış. Ben "herkes böyle olsun" demiyor-m. Denemeler aslında birçok ger-çeği gösterir. Fakat bu konuda da öyle denemeye gelecek bir konu değil. Dolayısıyla çoğunun tutukluğunu, bir-birine ifahten kadar gitmesini, ko-nun özgürlüğünden ötürü anla-mak mümkündür. Bu konuda oldukça iyi niyetliyim. Ben hiçbir kuzu, hiç-bir kadına -radesi dışında bir dayat-mada bulunamam, bunu söyleyeyim. Ne tür ilişki oluşsa olsun, o pozisyo-nu önemli olarak alırsın. Yani gele-nekssel anlayışın etkisi altında, ken-dimi o bahsettiğim Kürdî tavır bir anormal duruma ya da vurdulu-kırdılı duruma sokmak kadar, uşağılaş-tırma pozisyonuna yatırmam da aş-tım aslında. Kaldı ki, başta da buna yönelik mücadele vardı.

Biliyorsunuz, duygular planında-ki mücadele çok zor geçer. Fakat yine de bir mücadele, bir özgürlük mücadelesi gerekir. Yok duygularım,

aşklarım büyükümüş, yok bilmem ilişkilerim şöyle küşumsam, namus anlayışım şöyleymşeydim, ben bu özvgü bu aşamaya getiremez-dim. Değil bu aşamaya getirmek, adını bile koyamazdım. Bu önemli. Yani başlıkların kadının özgürlüğüne anlam verilemez dedik. Ve bu tutum içinde olmasaydık buna ulaşamaz-dık. Bir Kürdî namus anlayışına ucuca bağlanıyorduk, daha baştan yitirmiş-tim. Hepsini bağladıkları gibi beni de bağlamaya çalıştılar. Benim ailem oldukça zayıf, babam ana otorite-si en zayıf olan bir ailedir. Denile-bilir ki en az otorite altında büyüyen Kürdî insanlarındın biriyim. Aslında bu başla-başına bir olaydır. Sonuçta ebeveynlerin etkisini fazla yaşama-kı tutulduktuk. Bir bir özgürleşme adı-mıydı. Bz de o konuda biraz şanslı sa-yılız. Belki başıboş yetişmiş olabili-ri ama daha sonra kendimizi topa-ladığımızda, özli iradeyle bazı pozis-yonları sınırlı da olsa kalayamayı bil-di. Dayatılmak istenilen ilişki, daha o zaman başlanı olsaydı, ben bu iş-le-re daha işle işle çağındayken, o me-slek okulunu bitirdiğimde adım ala-mazdım. Benim tutkularım, iltihazım, amaçlarım, bız büyük darboğaz-dan çekip kurtardık. Sanırım sizin halledemediğiniz odur. Bu darbo-gazda, bir yandan düzenden sunduk-ları, biraz da klasik otoritenin üzeri-ndeki hakimiyeti sanırım siz önemi-li oranda baştan çıkardık. Baştan çı-kardı derken, size bazı kayıplar ver-dirdi demek istiyorum. Bu araştır-maya değerdir veya partiyet katılma-nızı gerçekleştirmek bu önemli dar-boğazı yeniden gözden geçirmeli-siniz. Mümkündür, çok şey yitirdiniz veya çok şey farkedemediniz. Fak-ak ikisi de sakat, sağlığı değil, in-karçılık da doğru değil. Bu yaşamın firtınalı, buhranlı bir anlamı vardır. Bunu duymamak, bir kole gibi aılık-ça karşısında vaziyet almak da doğru değil. Bu dönem firtınalıdır, buhranlı denondir. Eger o zaman yapama-dıysanız, yeniden gözden geçirecek, hiç olmazsa şimdiki bunu gerçekle-ştirir. Devrimci eğitimin yaptığı, bız da budur. Ben kendimi genelizede-letoriten elinden zor kurtardım.

Bir de kendinir adamı. Halen peşimizde olanlar var. Kemalizm de dayatmasıyla karşı karşıya kal-dık. Partileşmeye adım atmadan ön-ce de vardı. Fakat önemli olan partile-şmeye süredir. Sınlaşma olay var PKK'de. Aslında çok direndirdi PKK'leşmeye karşı. Bz gerçekten feodal ve kemalist ölçülerle karşı ol-dukları direndik. Kimisi bizimle iki iş-yürüdü, kimisi kolcece yürüdü. İşi halen de ortaya çıktığı gibi neden gücü yetmez, neden kuramaz, ne-den işle edemez, neden yönete-mez, neden ledirbiz dedimiz tarz-da yürürl. Neden de bastırmadık, ağavardılar, onlar da yürüdü. Tabii biz hiçbirisine bugün eymedik. Dikkat ederseniz bir önder güç olarak as-keri, siyasi, ideolojik alanda güç bu-bende. Bugün Kürdistan'da sanyo-nen en etkili konuma da gelmiş bu-lunuyoruz. Bu şunu daha iyi öğre-tiyor: Geçmiş örneklere baktığımız-da, eğer kendimize dikkat etmezsek rahatlıkla bir sultanlaşma olayı içine girebiliriz.

Şimdi M. Kemal'i çok iyi görü-yorum. Onunla karşı karşıya olmayı, kurnazlıkların, alçaklıkların yüzüne söylemeyi çok isterdim. İktidarlara

layış, Osmanlı otorite anlayış, biz-deki ağa-otorite anlayış, bizim otorite anlayışımızdan çok farklıdır. Bu-nun yanında parti içinde, bu gele-nekssel veya kemalist anlayışlı otorite dayatmaları da az çıkmadı. Daha yönelik olarak kopartılan firtınalar, provokasyonlar, dayatmalar az de-ğil. Yüzlerce kişi öldü. Yata. Halen bir-zer sezişler bırıksak, kaçta kaçınız neileri, nasıl dayatırız, belli değ-il. Bu bir sosyal savasımızdır aslında, yadırgamıyoruz. Belki hakkınızın, madem öyle yetişmişsiniz, işle-yeceksiniz. Fakat caezesizsiniz. Kem-alizm döküldü, feodal kalıntıları döküldü. Yeni bir Atatürk çağıra-mıyorsunuz, yeni bir Kürdî çağıra-mıyorsunuz. Bizi biz de boş durmadık.

Ben emekçinin aynı zamanda. Teri karşısında yaşamın en anı mas-geldiğini bilirim. Ve yine bazı sosya-list değerler kadar, demokratik hak, emek değerleriyle de büyüdük. Bir küçük-burjuva veya feodal anlayış bürokrasiye tımanarak veya mülk edinecek güç elde etme gibi bir yolu tercih etmedim. Kendi emeğime da-yanarak maddi-manevi güç kadar ideolojik, siyasi veya askerî gücü bizzat oluşturdum. Yani hiç kimse eline bir sopa bile alamaz iken, biz ulusal kurtuluş doğrultusunda bir tek işle elde etmek için bile her şeyimizi ortaya koyduk. Tabii bunlar kolay elde edilemedi. İdeolojik yü-rütme-turmakta politik ilişkiler geliştirmeye ve giderek bir güç haline gel-meye kadar yoğun bir çaba, bir çalı-şma temposu içine girdik. İşle so-nuç bugün geldiğimiz düzeydir.

Bütün bunları bız yanıls anlama-mız için söylüyorum. Bizim güç oluşturma tarzımız çok önemlidir. Bu-ğün kemalizm ve feodalizm karşı ayaklaşıksa, bunun emekçilerle başla-şlarını iyi görmek gerekir. İşte kar-şınızda! Dolayısıyla "söyle özgürlük istiyordum, yetki istiyordum, otorite istiyordum" diyenler, birdenbire biz-de komutan oluyor, "aştiğim astık, kestikim kestik" diyenler, kurnazlık yapıyorlar, birçok şeye hakkı yetmiş-tilmiş haldde el koyanlar bu ger-çeklere dikkat emeldirler.

Her zaman size söyleydim, PKK'de önderlik gereğini bütün yönle-riyle kavrayıp sonuç çıkarmalısınız. Dolayısıyla kadın konusunda da ö-nederlik, kendini biraz daha iyi seki-lenlendirmek durumunda. Bu nedenle halen, bugün kollektif düzeneğe karşı savası geliştirmek, kadının düşürl-me gereğini de gözönüne getire-rek bunu yürütüyorsunuz.

Kadın kendisini nasıl kazanır ve ya bir kole olarak kendisini nasıl dü-şürmeye çıkarır? Bunu iyi görmek ge-rekiyor. Bunu kadın açısından söy-lerken, aynı durumum eğer açısından da ele almak mümkündür. Örneğin, bir erkek, bir kadın karşısında ken-dini nasıl ifade eder? Eğer bu erkek bir de Kürte ve özellikle malını-mukünü kaybetmiş, en son elinde karnı kalımsa, onun için tek emek, karnı olur. Bu mülk karşısında er-keğin nasıl mülk zihniyeti birisi ola-cağı aşık. Yani her şeyini kaybetmiş, ne namus, ne şeref, ne toprak ve ne de özgürlük, hiçbir şeyi yok ve ala-bildiğine düşürmüştür. Dolayısıyla sa-hiplenince, düşürmüştür. Olayın aca-basını çıkarcasına üzerinde egemen-liği kuracağı tek mülkü karnı oluyor. Ve böylece erkek, bir anda sözüme-na "avantajlı" bir kişilik oluyor okey! Bütün bunları küşümsemek için be-lirliyoruz. Sadece bir gerçeği ila-de etmeye çalışıyoruz. Bu arada kendine edebiyatçıym diyenlere bir kez daha seslenmek istiyorum. İnce-lemesini bilmiyorsunuz? Tahten kopmuş, atomlarına kadar parçalan-mış böylesi bir toplumsal gerçektik var karşınızda. Bunun tarışel, gün-cel boyutları var. Alın inceleyin!

Adam işsiz, eğitimsiz, okulsuz; var olan da yutuyor. Kemalizm bu konuda mutlak egemendir. "Okula git yut, işte ayanlar" politikası da yutuyor. Bu adam ne yapacak? Bu adam deli-divane olacak. İşte Kürt delisi dedimiz olay böyle ortaya çıkar ve bir de kadın karşısında buna bir pozisyonu, bir namus anlayışı vardır. Zaten ben baştan beri bu namus anlayışını ciddiye almadım. Bolyesine namuslu olacağıma namussuz olsam daha yerindeydim. Bir pozisyon da budur. Daylısıyla Kürt erkeğinin de durumu bitkiler. Bu anlamda, sadece kadın diye almak yetmez diyorum.

Alt düzey söz konusu edildiğinde, adam Kürt geçceği açısından neyi ifade eder? Bizde kadın, düzen basamaklarında yürümeye başlamış olmaları, hissi, feodal yapılarla dolu bir durumdadır. Ve yaşamı henüz tam değil, 14-15 yaşında, bir erkeğe bağlanır. Daylısıyla yaşamı tanıması, işleri nedir bilmeyen bir kız ne yapabilir? Burada bir kadın kişiliğinden bahsetmek zor. Gazetede okuduğum bir haberde, "Kadın da var!" sloganıyla kadınlar yürüyüş düzenleyecekmiş. Burada, ben diyorum ki kadın yoktur. Çankaya'da veya herhangi bir parkta belki var, fakat burada kadın yoktur. Zaten tarikte de, toplumdaki da yitirilmiştir. Bir eşya gibidir, kim alırsa onun elinde kalır. Yani söz özgürlük savagılarına bunu hatırlatırken, şunu somak istiyorum: Nasıl oluyor? Kimin parası, biraz kuvveti varsa, kadın bir eşya gibi satın alabilir bu işiyle ne ad verceği? Çoğunuz bu işiyle ilgili belki budur diyorsunuz. Çok tehlikeli. Benim bir savasımın da bu işiyle normal bir işi olarak görmek olmadı. Belki çoğunuz "orf-adet" diyerek bu işiyle kabul etmiş ve belki böyle yaşamışsınız. Fakat bu işi, en aşağılık durumdan başka bir şey değil. Toplumdaki kopuş, geleneklerden kopuş, biraz da bu nedenle oldu. "Daha bir üst tabakaya çıkalım ya da o yan-kemalist, yani küçük-burjuva kişilere özenelim" biçiminde bir yaklaşıma bu nedenle girimdek. Bugün biraz yaygın bir kesim buna giriyor. Örneğin, Batman'ı ele aldık. Petrol etrafında zenginleşme var ve bahsettiğim bu işiyle kuran oldukça yaygın. Öğrencisizin, biraz düzene teması geçme imkanınız var, tam bir buhran ve fırtına döneme girдіңiz sanırım. Şimdi bu konuda söz korumak, söz özgürlüğü çekmek sanıldığından daha zordur. Belki açığı dışıma yazıya getirebilirim, ama bu çaprazık, oldukça tehlikeli durumdadır, söz çekip kurtarmak çok daha zor. Tam bir buhran durumundan bahsedebiliriz.

Zaman zaman PKK içinde bu sorun kendini nasıl dışa vuruyor? PKK'nın bazı oluşum özellikleri var. Yadrıgamalısızdır. Derdimizi sizleri işi yoksunu kabul ediyor. Özellikle insel işi, bilirsiniz çok güçlü bir güdüdür. Hatta birçokunun ideolojiden, politikadan daha güçlü olduğunu söyler. Fakat bu tamamen düğmeye götürülürse, bu tamamen her şeyin elimizden alınmasına götürülürse, cinselliğin de fazla bir anlam ifade etmeyeceğini bilmiyoruz. Böyle bir cinsellik her şeyi götürür. Vatandan götürüyor, özgürlükten götürüyor ve onurdan götürüyor. Ayrıca bu ilişkinin basit bir latminde öteye hiçbir sosyal değeri de yoktur. Sadece siyasal düğmeye, vatanseverlik ya da benzeri sosyal, yüce değerlerden koparma edili, sosyal yönünden de tam bir bunalmış kişi suyuorsa, bu cinsellik üzerinde çok durmak gerekir. Eğer bu Kürt ilişkisi, Kürt ilişkisinin çözümlememesi, sünenekce daha çok şey var. Kendi tecrübelerimle ben bunu söy-

lüyorum. Bilirsiniz Kürt çözümlemesi, insel işi biçimini beninden daha kapsamlı, derin yapan yaktır. Dağıtma, kadın, yeniden birstiren yaktır. Dikkate alınması. Halen bir ameliyatla uğraşıyoruz. Derdim, sizi sıkıntıya sokmak değil. Ben hemen şunu da söyleyeyim: Kişi olarak kadın-erkek ilişkisine kapalı değilim. Aksine kadın-erkek ilişkisi boyutunda, kendini en kapsamlı yenden kişiyim. Geleneksel ahlaki yaklaşımlara hiç kimse bizim kadar cesaretili karşı koymadı. Yine kemalist yaklaşımlara karşı koymada bizim kadar çaba harcayan olmadı. Lakin halen uğraşıyoruz. Belki siz çok daha değişik beklentiler, tutumlar içinde olabilirsiniz, ama ben halen bu işlerin çözümlememesi, organizanesi ve kurulumasına en başta gelen bir yer veriyorum. Nedenizi değil.

Mevcut toplumu anlayışım kimin parası, gücü konuşsa, işi çevresinde her şey yapıyor. Bugün adeta bütün aileler kendileri satıyor. Toplumsal düğürülüşün 12 Eylül'de hangi düzeye vardığını bilirsiniz. Fuhuş, mülk edinme, kadının kırk türlü alınıs-satılıs meselesi; bütün bunlar 12 Eylül'de oldukça yaygınlaştı. Ama diyelim ki, onlar direkt düğümde ve bazı faaliyetlerdir. Lakin bizim parti içi ilişkiler bir yeniden oluşum, yeniden kurulumlaştırmaya göre yönelimdir. Ve size parti birbeyisi işi almış. Partinin kişiliği ölçünerse size katma gibi bir görüşüm de var. Siz PKK diye bir olayın içine geliyorsunuz. Bu, gerçekten, varlığını ki en değerli varlığı yaşıyor: ortaya koyarak gerçekleştiren bir katilimdir. Daylısıyla bu katilime en yüce, en kapsamlı yaklaşım göstermek de benim görevimdir. Dikkat edin, gelge tarzınızla her türlü çıkar ilişkisini, mülk ilişkisini ve yaşam ilişkisini bir tarafa bırakıyorsunuz. "PKK'nin temel kurtuluş değerleri vardır, ben onları kendim adanmaya geldim" diyorsunuz ve bu tartışma götürmez. Katsalır, yücedir, esas almak gerekir. İşte bunu işlemeye çalışıyoruz. İlk söz verme, ilk katilim yetisini belirleme, yemiyor. Bunun işiyle ağıni çözmek, yeniden kurulumlaşma çalışmak büyük ustalık ve yaratıcılık istiyor.

Bazı eleştiriler var bize. "PKK kadın-erkek ilişkilerini nereden götürüyor istiyor. PKK evliliklere söyle karışmış" biçiminde. Bunlar dıştan yapılan değerlendirmeler. Çok kısa da olsa tarihi açtığımızda çok deşetli gelişmeler olduğunu görürüz. Yine mevcut sosyal durumu gözönüne getirdiğimizde, işlerin ne kadar bunalmış olduğunu görürüz. Biz kolay çözüm dayatmayız ne kadar gerçekçidir? Ben halen şunun doğru olduğunu kanısım taşıyorum: Parti içinde erkek, karşısındaki kadın gerçeğine doğru yaklaşmadıkça, doğru çözümlerde, yeniden yenden özgürleştirilmede hiçbir işle işle girmese daha iyi olur. Sevdiğim, duygularımı ve evlilikmiş, bütün bunlar başımı sadece belaya sokar. Bir kız, beyne ve yüreğine küleşe gibi inebilen bir olayla karşı karşıya olduğunu bilmeden, özgür yaklaşımı, eşit yaklaşımı: geliştiremez. Birakalım bunları, duyguyu düşüncüyü, mantığı yerle bir eden bir erkek işle sistemle ki tarihi anlatırken erkeğin nasıl şekillendiğini açıkladım: karşı karşıya olduğunu bilmeden, çözmeye ve mümkünse onun eşitlik, özgürlük kurulumu çekmeden hangi işiyle kurabilir? Kursa da sonuçları katlanabilir mi? Tabii kendisi yitirmedi, özgürlük ve eşitliği esas alırsa! Osmali erkeği, kemalist erkek ya da Kürt ağası, her şeyi adamdır. Ne laftan anlatır, ne sözden, ne mantıktan, ne eşitlik ve ne de özgürlükten. Kendine göre bir namus an-

layışı, egemenlik anlayışı vardır. Sorğusuz, sualsiz karşısındaki kadınlaştırmak ister.

Gerçek bu. Bunu ben yaratmadım. Tarih bunu böyle söylüyor. Güncelik bu temelde kurulumuştur. İster-seniz deneyin. Sonuçlarına katlanmak şartıyla. Partiyi uğraştırmadan, bizi uğraştırmadan istediğiniz türden işiyle yaygın. Savaş boşu çikarmasın, özgürlüğü, hatta kendi kişiliğini zediletmesin, ben her türlü işiyle işiyle aksılayayım.

Yücelik istemek, sizler için özgürlük istemek kötü bir şey değil. Erkek yutulmuş, kadın koleği aşın diyoruz. Bunlar ne kadar sağlıklıdır? Şimdi, "Ez birbirmeye çok kırptık, aklımızı çeldik" demekle iş bitmiyor. Geleneksel veya mevcut yaklaşımların düzeyi bu kadar yükseldir. Şunu söyleyeyim: Benim bir özgürlük savasçısı olarak kadına ilişkinememe gibi bir durumum yok. Bizim tavırımız büyük özgürlükçü tavrıdır. Kürt kadını bizden hep güç olarak tarih sahnesine çıkmıştır. Dili çözülmüştür. Belki de Ortadoğuda hiçbir hareketin, hiçbir halkın gerçekliğinde ortaya çıkmayacak düzeyde dağlara kadar kendini vurmuştur. Yine sizlerin burularda olmasında kesinlikle bizim tavırımıza ilgilidir. Bizim gücümüz olmasaydı, çok iyi bilirsiniz ki evlerimizden dışarı adınm dahi atamazdınız. Ama yine de şunu söylüyorum: Acaba çok şey halledildi mi? Fakat ortaya çıkan örnekler, bu konuda yüzeysel olmamak gerektiğini, böyle duygularmış, çok yüzeysel bazı ilişkilerle birbirini adınm etmemiş, bunun PKK'nın kurtuluş çığışını, özgürlük çığışında fazla sonuç alamayacağı gösteriyor.

Belki bazılarınz sıkılırsınız veya "bize bu kadar da yapılmı ş" dersiniz. Ben kendimi her hangi tarihsayma ayırmıyorum. Öyle bir işi ki, dikkat etmesem en büyük hırsızın ve ikü-yüzlüğün, kandırmacının olabileceği bir saha haline gelebilir. Bu sahanın öyle kullanılması da gerçekten çok kötü. Bu saha gerçekten en sağlam yaklaşımın, hem düşünce hem duyguyu düzineden gerçekliğin. Bunsöz işleli olmasa, yaşam olmaz. Fakat kadını bir köle gibi kendini sunmaya, erkek bir despot gibi kendini dayatmaya hazır. Şimdi ben bir özgürlük savasçısı olarak nasıl onay vereceğimi bu işlelere? Yani Hz. Muhammed gibi yapabilir miyiz? Fatih gibi yapabilir miyiz? M. Kemal gibi yapabilir miyiz? Osmali yenici ağası gibi yapabilir miyiz? Kürt ağası gibi yapabilir miyiz? Bu bunalmış tipi, o Dersim, Batman veya küçük-burjuva tipi gibi yapabilir miyiz?

Özgürlük genelde zor bir olaydır. Özgürlüğün yüceliğinden bahsedilir. Yücelik de zorla çok yakından bağlantılıdır. Eğer ben yıllık böyle düğümde varsa, her türlü düğürülen biçimde bir yaşamı bu sahada yaşamışsa, ben nasıl bir günde veya PKK tarihinde, hem de hiç suya-sakna dokunmadan herkesi rahatlıkla yaşayabileceği bir düzeni oluş-

turayım? Diğerleri gibi yapabiliriz. Doğru mudur? Yani işin büyüklüğü biraz da şurada: Bu yaşa geldik ve elimizde muazzam güç de var, fakat onu kullanma tarzımızdaki baki! Bir parti saflarında bazı otorite odaklarına bakalım, ne yapıyorlar? Emri atındaki bir gücü, bir kadını nasıl kullanıyor? Birak nasıl kullanması gerektiğini, Kürt kadını kendisini nasıl kullanmaya çalışıyor?

Kendi pozisyonumda şunu yakaladım: İktidar olarak bir öyu. Muhatabın olan kişilik ne diyor: "Acaba nasıl eleştirebilirim?" Ben şunu söylüyordum: "Bu yükselen iktidar olayı halk içindir; mesele bir kişilikte bugün var, yarın yok." Fakat yaklaşım, "Özel bir işiyle bu kişiyi bağlarız, ardından onun mirasına konarız ve çaktırmadan değer gaspını gerçekleştirelim" tarzında oldu. Bunun yüzlerce örneğini gördük. Bu yüzden de işleri çok hassas adınm etmeye çalışıyorum. Adamın gözü iktidara doğru kamayıyor. Bilirsiniz, paranın, iktidarın satın alamayacağı bir güç yaktır. Güç, bizzet biraz yoğunlaşırken, bazı yönelik hesaplar, kompolar da bir o kadar etkili. Çoğu ne yapıp? "Parti Önderliği'nden sonra ben gelirim" diyenler oldu. "Kıncı adamlar", bilmem "kaçınıcı sırada ki adamlar" diye kendilerini takımı etmeye çalıştılar. Ve bunlar daha iktidara nedir, nasıl oluşur meselelerini bilmeden kendilerini adeta yakarısına işin içine atıyorlar.

Doğrudur! Bu iktidar olayı bizde geliyiyor. Fakat bazen, "Keşke başta bir Kürt yapasaydı da ben bin defa uzaklaşsaydım bu işten" diyorum. "İkinci gün kendini satmamız, bu iktidarı, bu otoriteyi satmamız, ben her

partinin maddi-manevi her türlü etkisidir, oluşum tarzı, yöneliş tarzı, önderlik tarzıdır. Bütün bunları oldukça anlam içerir ve bu anlamı kesinlikle kavrayacak, özümseyecek esas alacakmış. Bununla bağlantılı olarak kadın özgürlüğü ve işleşi sorununa gelince, bu konuda da çok hassas olmanın ötesi, PKK'nın yaklaşımını yakalamaya ve bu temelde kendinizi dönüştürmeye, eşit ve özgür kimliğe bizzet geçerek verecekmiş. İşleşirizizinde özele ve genellede geliştirir, bu çerçeveye çok dikkat etmelisiniz. Daylısıyla saflarımızda kadın olgusuna yaklaşımda geleneksel özellikler kendini konuşturamayacağı bilimlidir. Geleneksel yaklaşım, kadının bir meta durumuna düşmesidir. Kadının buradaki aktivitesi fizyoloji, kurmalıyız, sınıfsal ve sosyal durumıyla belli bir kişiliğe ulaşmasa -tabii bu anlamda bir kişilik bana göre fazla anlamı değildir-, bu kadını daha iyi pazardan bir duruma sokmadır ve dağıtıyor bir yaklaşımdır değildir.

Bilirsiniz, PKK'de özellikle on-sel sorun, cinsler arası ilişkiler yenden düzenleniyor. Bu konuda bir çok sorun var. Bu sorunları çok uzuc çözmeye, tutkuları çok kötü konuştur-ma bence tehlikelidir. Ne kadar "Ağır sorunlardı" ya da ne kadar "önünde durulması sorunlarıdır" denilirse denilsin, bir bir olsun, bir halin ve hatta daha da ötesi, kapsamlı sosyal, demokratik bir işleşim düzenlenmesi çalışıyoruz. Bir örnek da hareyem: Osmali. Yeniçeri Ocağı'nı oluştururken evlenme yasaktı. Adam 20-30 yaşına kadar evlilik durumu yoktu. Biliriz ki, Osmali ordusuna da ordu yapan, Osmali devletini de devlet yapan yeniçerilerdi. Kuşkusuz ben böyle bir işleşi dayatmıyorum. Fakat ordulardam bazı izlenimleri edindim için vur-guluyorum. Ayrıca doğrusu budur da demiyorum, çünkü yencerleşme en aşagılık köleleşmedir. Fakat bir geçce ifade ediyor. Bizde istenilen o değı. PKK hareketi, bir uşsal, toplumsal özgürlük hareketidir. Daylısıyla aile içi çözümlerime, kadın ilişkilerinde çözümlerime veya bir bütün olarak kadın-erkek olgusundaki çözümlerime karşı mutlak çözümlemeyi dayatır. Kadın-erkek ilişkisi çözümlemekten yenisı yaramaz.

Bu, PKK'de böyle geliyiyor. Ben ne yapayım? Benimki yalnızca bir önderlik. Kendimi bu duruma yüzye-bulmuş bulmuş ve başka türlü gelişme imkanı da bulamadım. "Başka yolu-yöntem vardır" diyen olursa, yetti ki bizi işi günde satmamız, yenilgiye uğratmamız, gökleri karamız bu kişiyi. Bazi tipler şunu demlerdi: "Parti Önderliği diye birakın, bizi işi günde bu meseleleri halledelim." Nasıl halledecekmiş? Beş kurup paramız varsa, kişisel yaşam için dağıtacak herhalde! Yani kızlar-erkekler varsa, işi günde hepsini evlendiricektik! Tabii ev gerekcek -çünkü yurdışıdır-, yiyecek gerekcek, kıyacak tepeden taraya parama bağlamak gerekcek her aileyi. Ve böylece işi günde işleşi meseleleri çözümlenmiş olacak. Dört dörtlük bir PKK'nın isteyip de başaramadığı parti adına, hem de sözümden önderlik adını -önderliği de beğenmeyecek- yaparsa, bu daha az tehlikeli bir yaklaşım değıldir. Bunu yaparken de nerede durulacak, savası nasıl bitireceği belli değıldir. Kaldı ki savas değıli bir şey kalır mı? Şimdi bu işi günde mudur? PKK içinde dikkate alınacak bir anlayış olabilir mi? Yetkisi var, otoritesi var, adı, kıymış, böyleyse "kendime şöyle bir yer tutsam ne olur" diye düşünmek oluyorum. Çünkü ikinci gün sonunu nasıl getireceği açıktır.

Bazı olaylar ilke içinde ortaya çıktı. Bir mahalli yetki vermişsin, so-

rumluğunda birkaç bayan var; o sığınaklarda, hem de o savaşı için de, sosyal bağlarını da gözönüne getirmeden her türlü aşşık ilişkiye yönelebiliyor. Sonuçta arkadaşları yakanıyor, şehitler veriliyor. Şimdi en değme düşman bunları yapamaz, zaten düşmanın da safılara yolladığı ajanlar bunu örgütlemekte uğraşır. Kendine saygısı olan hiç kimse bunu kabul edemez ve hatta affedemez. Biz hangi savaşa karşıydık ya? Her şeyini kaybeden kim? Vatan you, özgürlük you, kişilik you, saygı-şeref, hiçbir şey you; kaybeden bir de. Dolayısıyla şimdi bazı değerler birkimsi, "onu da dilediğimiz gibi harcayalım" demek, affedilemeyecek bir tutumdur. Zaten çoğunun içinde girdiği bir tutum da budur. Yani, "var olan yeteri, bizi de üzerine yata"lı tutumları ortaya çıkıyor. Bir de gel bana son bu değerlerin nasıl yaratıldığını? Karşımda olan düşman kim? Bir çırpıda her şey imha etmeme isteyim kim? Bununla kim savaşıcağım? Bazi savaşımlar değerliyeşer, savaşçılar oluşmuş, onlar günceler, aylarca senin yaşatabilir mi? Ayrıca bunların oluşumunda arkası keşilmen benim cabalarımı gözönüne getir! Bunlar olmazsa sen o dağlarda kaç gün ayakta kalabilirsin? Bütün bunları düşünmüyorsun, işte gaflet burda.

Cözümlemler parti bünyesinde geliştirilirken, ilişkilerin savaşı, siyasetle bağlanması çok aklı. Fakat bunun yanında bu konuda kadın ve erkeğe eşit bakılmaz. Özgür kalmamın ikisine bağlı olarak tabii. Çünkü her yerde bu ilke işliyor. Hiç kimse bu kadar saygı gösterip de bu kadar genç küi içiçe yaşatmaya cesaret etmemişti. Hiçbir ordu çabasında böyleleri bir örnek yoktur. Biz sadece cesaret etmekle yetinemedik, önemli oranda gerçekleştirmeye de başladık.

Bizim buradaki hiçbir küi ve erkekle mal müdeğildir. Bu önemlidir. Belki bazı tutuklar yeterince tamim olmamıştır, ama safılamızdaki kadın şunu derinden duymuyor: "Ben gitmiş işinisiyati kazanıyorum, bir düşünce gücü kazanıyorum". Özellikle küi nu yalnız başına yapması da çok önemlidir. Yani birisinin koltuğunda olması doğru değildir. Baza gençler buraya gelirken -tabii aplayımyorum, bir zamanlar ben de böyledim- aşşıkına dayandırmadan, bilmem sevdiğine dayanmadan, güç bulmakla zorlanır. Genelde Kürt eğitici böyle der. Ailesine dayandırmadan yaşayamaz. Şimdi bu bunu da biraz geçersiz kılıyoruz. Neden? Çünkü sahte koltuk değneklerine savaşıyla alınamaz. Bir defa ilişkilerin temelinde biraz önce bahsettiğim tarih-toplumsal nedenler var. Daha sonra zaten bu bulgay geldiklerini ikinci gün bu bulgayı parçalamayı kendin? Belki de özgürlük ortamıyla -tı-özgür ortamla yüzleşme gelince -kayıyor ki, yaptığını büyük bir h- ve birden bire kopuyor. Yani tarih-sosyal durum biraz da bunu yansıtmış. Dolayısıyla özgürlüğü bulur-bulmaz o da kopuyor. Yadrıgarmamak gerekiry. Yüzüldürden birer kaybettiklerini en azından anlayış düzeyinde buluyorlar. Bu önemlidir.

Bir kadın düşünün, bir küi düşünün; daha orbesineye gelmeden dilisz, kulaksız, kısaca her şeyisiz olarak bir erkeğe bağlanıyor. Neymiş, işi bir aile küi, işi bir aile eş olmuş! Ne biçim eş olmalıdır bu? Bir köledir aslında. Öi desen ölü, kal desen kadir. Ne bir tutuk, ne bir sevgin varır. Adeta çocuk yapma makinesi olarak görülür. Bu kişiliğe yasam yürür mü? En büyük düşürümde, kişiyen en büyük hakaret bu temelde değil midir? Bizde emgen olan ilişki, yasam bu değil midir? Şimdi, bunun yanında biz neyi yaşatmaya çalışıyo-

ruz? Dikkatle üzerinde durulup sonu- çu çıkarılması gereken nedir?

Aslında bir küi verilecek en büyük değeri şudur: Safılarda istediği gibi kendi başına yaşasın, varsa mantık gücü, duygü gücü yükselsin. Onu herhangi bir baltaya sap yapmadan, kendini tanıtmaya çalışsın, kendini duymaya çalışsın. Yani dörtür tarafa bir egemenlik kuşatması almasın almadan yaşamla tanışsın, erkekleri tanışsın, aileyi tanışsın, siyaseti tanışsın. Bu çok önemli değil mi? Mesela zor durumda, dört tarafı egemenlikle kuşatılmış, maldan-mülkten de kopuk bir küi haklı olarak serbest bırakıldığında kayıyor, değil mi? Kayıyor ve ikinci gün de sokağa düşüyorlar. Artık oteldir, pavyondur, bardır, bu belli değil. Zaten bu konuda Türkiye ortamını biliyorsunuz. Kaldı ki bu durumlara düşme bile, ikinci gün herhangi birisine kendini derhal köle eder, mal eder. Yani evinde de sağlanan bu, evden kaçışta da başına gelen bu.

Peki bugün küi değeri var mı? Bu özgürlük müdür? Sanmıyorum. Parti ortamı bu konuda neyi esas alıyor? Bu aşamada parti ortamı da dışa karşı, işi karşı muazzam bir savaşımlar halinde. Tarihsele kölelikte uğraştığı kadar günlük düşmanla da hem duygü düzeyinde, hem de onun oplak zoruna karşı muazzam bir savaşı içinde. Bu bir gerçek. Bunlar da PKK'nın önderler gerçekiyi ifade ediyor. Buşun yolunu açmak işi kendi ortamına dikkat etmeye çalışıyor. Yani yüzüldürden beri, "maldir, eşidir, güç-kuvvete halledilir" dediğimiz alırdı burda olmaz diyoruz.

Evet, Osmanlı sultanları, yeniçeri ağaları, kemalist hükümetler de değişik bir söylemle bu meseleleri halletmeye çalışıyor. Ama PKK önderliği gibi bir önderlik ortaya çıkmış ki, bir şeyler söyleyiyor. "Boyle olmaz" diyor. Hem geleneksel hem de güncel yaklaşımları bu söylemlerle görüyor. Getirdiği yaklaşımlar, çözümlemler var. Bunların dikkatle değerlendirilmesini istiyor. Önderlik budur. Gücü var, bu biraz oluşmuş durumdadır. Uygulayabilir mi çiziyi? Evet, yaşıdıkça gücü var. O zaman size düşen anlık, kavramak ve mevcut bir közümlerle güçle ilişki gücü duruma gelebilmeştir.

Yeni bir toplum inşa ediyor. Yeni toplumu en temel bir ilişki tarzı oluşturulmaya ve kurumsallaştırılmaya çalışıyor. Gerçekten Kürt ailesinin durumu bittir. Sömürgecilik çöplüğü haline gelmiştir. Her türlü sosyal kurumsallaşma you denedek kadar azdır. İnsan düşüyor. Peki neyi ka- bul edeceğiz, esas alacağız? Her şeyi PKK içinde alalım. PKK içinde çözümleme ve olası bir ilişki kurumsallaşma tarzına göre çabasıyız. Haten de bu işin operasyonlarıyla uğraşıyoruz. Ayrıp değil. Aksine yaşıdıkça kendine çok ayıptır. Bu konuda öze olarak kendime biçtiğim rol, "mademki bazıları tarihte böyle derinlerine el koymuş, düşürmüş, zapletmiş, öyleyse ben de bu sorunu değişik veya ona tam tezat teşkil eden bir tarzda çözeceğim" biçimindedir. Ayrıca bundan çekme alacağım, alıyorum. Madem elim güc, yetki geçmiş ve bu konuda tamama inat bir önderlik tutumunu geliştirmek, bir yeniden kuruluş toplantısı, yeniden bir kuruluş çabasına devam etmek sorumluluğu bana atılır.

Tabii, bir önder bazı şeyleri oluşturabilir, kurumsallaştırabilir. Eğer küi bir çizgi biçiminde ve hızla unutulup gider bir önderlik olmak istemiyorsa, tarihin köklü bazı problemlerine sağlam yaklaşım gösterebil-

meli, eğer bu sorunlar çok boğucuysa, yaşanamaz duruma you açarsa, temel değerleri kaybetmeye götü- rürsora, çare olmasını bilmezdir. Tabii bu, cesaret ister, fedakarlık ister. Aynı zamanda bu, devrim her adı- mı ve her alanı için geçerlidir. Kadın özgürlüğü, kadın-alesi sorununda büyük kavrayış ve bu temelde kaybedişler gerçekleştirilmesi değil ki, biz de kolay kazanalım. Bahsettim size, ilişkiler nasıldır, mülkle, zorda, tanhle, ıktıdarla ilişki nasıldır? Var mı içinde zınnık kadar gönüllülük? Zınnık kadar sevgi, saygı? Yok! Hani eşitlikler, özgürlükler, ayaga kalkınlar? Hani yüce sevgilerden, aşklardan bahsediler? Nerede? Senin bir yuva kuracak kadar küçük bir dağ yamacına olmazsa, nerede aşk kurabilirsin? Nerede yaşayabilirsin? Ben bunu geçmişte de söyledim. Vatansızın, yandama gelir, senin varsa karını, kızını alırlından. Ki zaten alıyorlar. Ayrıca bir de pulusuzun, çulsuzsun. İşte bu gerçekler görüldüğünde kazanılması gereken hakla, sağlanması gereken özgürlükle, kişiliğin arasında ilişkiyi, aşkımlar arasında ilişkiyi işi kurunuz.

Şimdi ben, "Bazi büyük aşkımların olmadır, bazi büyük evlilikleriniz olmadır" derken, boşuna söylemiyorum. Kürtler için yeni aşık ve gerçek aşıkardır. Bana da fazla bağlanm demiyorum. Ben söyledim, psikolojik olarak, ruhi olarak fazla önderlik sevdalısı değilim. Ama toplumdaki bir önderlik aşkı da var. Ben söylemiyorum, her gün adam başının-çadırını diye. O da bir aşık. Onu da bu şekilde ifade ediyor. Ve hem de dülmüne yapıyor. Yani eskiden bir jandarma geldiğinde hepsi yerin dibine kaçardı, şimdi en son bu eleştiridğimiz Batman'da bile 50 bine yakın insan etrafı yüzlerce taktıla, topla kuşatılmış bir şekildeydi, hiç korkmadan sonuna kadar bu büyük aşıkla bağli biçiminde yürüyor. Bunlar değeri aşıkardır. Ve bu aşkların derinliğine mülaka girmelisiniz. Eğer yaşam içinde küi bir aşkıne geçecekse, bu gerçekleri gözönüne getirmelisiniz.

Kadının da yürüyüşü, ayaga kalkış, kendi başına büyük bir tutkuyu ifade ediyor. Aşk denilen olayın en önemli bir nesnesi de böyle ortaya çıkıyor. Şiz başka nasıl seveceksiniz? Özgürlüğü kalmayana sevebilir mi? Büyük aşklar kazanılmadan, küçük aşklar kazanılabılır mı? Büyük duygular kazanılmadan, küçük duygular olabilir mi? Halleriniyi görüyoruz, sevgiden, aşktan eser yok! Kendi övmekten ölmeye kalkılır, fakat yabancılar daha işi değerlendirir. Birisi diyorodu, "Sen bu işi aşkla götürüyorsunuz". Benim ne kadar bilimsel ölçülerle hareket ettiğimi bilirsiniz. Fakat işin bir aşk yanı da var. Çoğunuzun durumuna bakıyorum, gerçekten ölü gibi. Ben bu küiük dar parçasına bile nasıl yapıyımşın... Şiz en güzel alanlara, göremli dağ doruklarına ve vadilere dahi bağlanamıyorsunuz. Gerçekten bizim o vatanlaştık istediği şeyler alanlar çok görkemlidir. Objektif olarak, bizim vatanımız olduğu işi söylemiyorum. İnsan oldukça sevdalanabileceği alanlardır. Sıradan bir duyarlılık, onların bile, bu dağlarda kendini romanı bir havaya kapırmamazlık edemez.

Tarihten, 4 bin yıl öncesinden kalma bazı insan ilişkileri, muazzam bir tarihsel birikim var. Avrupa'da da başka bir alanda ilerlemiş ilişkilerden bahsediyorsunuz. Ben bir şey göremem burada. Sizlerin bir yillik bu çok geri kalmış değizmiş ilişkilerde, kişiliklerde insan büyük bir zenginlik, insanlık görür. Bunlar bizim halka, özgürlüğe bağli kurumlardır. Şiz bunları görüyorsunuz, ilişkiler nasıldır, ayaga kalkınlar? Bunlara aşık olabiliyor musunuz? Yoksa kayıyor musunuz? Görünen o ki kayıyorsunuz. Eğer bu dağlara öyle sevdıyla bağlanasaydınız, şimdi dağlarda bir tek düşman asken bulunabilir miydi? Veya gençlilerle dağ ilişkisi amansız ve benlik bir aşkla değizilseydi, işi gibi geriller mülak alanına egemen olamayacak mıydı? Olacaklardı! Eğer bu halkımız sevmesini bilseydiniz, bu halka hiçbir şekilde ters yaklaşımlarda bulunur muydunuz? Biraz özgürlüğü kalkan insanı görülebilseniz neler yapmazdınız ki! Sizde irade gücü yok, sevgi gücü yok. On dan sonra kalkıyorsunuz sorun yaratıyorsunuz. Yani eski Kürt tarihiyatıyorsunuz: "Ben yine bildiğim gibi aşık olmaz istiyorum, dağdan kaçmak istiyorum, halkımdan nefret etmek istiyorum". Ayrıca karısından kayıyor, bu sefer gözü başka yerde. Hayır, en büyük namussuzluk budur.

Dikkat edin, önderlik hareketi, bu na der deme hareketidir. Ben böyle erkekle, böyle kadın tanımam, hepsini yerin dibine batırım. Böyle yaşama yetmi diyemeyiz. Diliyorsunuz, büyük aşklar yeni bu temeldir. İstiyorsanız, bu temelde kendinizi biyütün; küçük aşkımlar için de bir yer sağlayın. Halkınıza, kadınırlarınıza, eşlenize, dostlarınıza ve bütün sevdiklerinize onurluca, "ben varım, kimlik sahibim, şerefim aklımdır, adım şerefimdir" diyebilecek bir gelişmeye tutunur ve sevebilecek değerler yaratın etrafınızda. Bizim bu önderlere söyleyorum: Etrafınızda sevilen, büyük özgürlük tutkulu küi, erkekler oldu olsun. Yine çıkmıyor? İkinci gün imhaya terk ediliyor, boğulmaya getiriliyor. Önderliği bu temelde kavramak, uygulamak hep düşmanın yatağı işleridir. Bütün o düşkünlere, işbirlikçilerimize asırlık sanadır.

Bu çerve dahilinde görüyorsunuz ki, bizi size değeri biçiyor. Sanırım, kendi gerçekiyi insan için gereken neyse siyasi olarak yolu aç tutukuyor, bunun ısrarı çabaları eksik ediliyor.

Yunğarlık tarihi boyunca gelişen sınıfsız, aynı zamanda kadının bütün gücünden, kişiliğinden, güzelliğinden kopuşma sürecidir. Bu kesin. Bizde bu, en aşşık düzeyde sevgi vardinmiş durumdadır. Çok güçlü bir devrimi düzenlerken PKK siyasetinde doğruluğu, kaybedilen, bitirilen genel özgürlük kadar, kadın özgürlüğü de kaleleri aşık tutmak ve yavaş yavaş bu kalelere yürümeleri- ne imkan sağlamak, böylece yine toplumun zengin yaratılmasına yol açmak, aynı kadınıs bir toplum, erkek egemenlikli bir toplum yerine, kadının oldukça yer aldığı, bunun güttükçe eşitliğine, özgürlüğüne, yaygın kişiliğe bağlı olarak gerçekleştirildiği özgür kadın ve erkeklerin toplumunu yaratmaktır. Bana gözükuak olarak, eğitim çabalarımdan savaşı çabalarından kadar bütün ilişkilerde bunu esas almalı, bir parti tavrınız olarak geliştirecektir. Belki zordur ama, en köklü ve derinden

kazandıracak olan tutum budur.

Osmanlı egemenliği ve kemalist egemenlik altında kadınlara bün günün halkları ve yaşamın pahasına bundan kurtulmak isteyenlerin anısına düzenleyebileceğiniz en önemli devrim hareketi, bunların tarihi oldu kadar günümüzdeki yansımalarına karşı da böyle bir mücadeleyi pekiştirmeniz gerekir. Zorla düşülen duruma ancak zorlu bir savaşımla karşılayı verilecek kaybedilmişlikler, ilişkiler ve güzelliğleri, bir de gözde yaşamlar yakalanabilir. Ben kendim, bu toplumdaki işe ucu kadar yaşamak için yer göşeydim yardım. Fakat sanırım hiç kimse bizi şimdi kadar yaşama saygı ve değeri biçmedi ve bu kadar büyük çabaları sahibini de olmadı. Yine hiç kimse bizim kadar kadını, küi etkileyip mücadeleye çekemedi.

İşte en çok ihmali ediliyor, yaşamdan koparılan, yaşam adına üzerine her şey denenen kadın gerçeğini bizim gösterdiğimiz yaklaşımdır. Ve inanıyoruz ki, bu yaklaşımlar giderek daha fazla, herkesden önce kaybedilen nedir, onu görmeye, kazanılması gereken nedir, bunu edinmeye, bunu siyasi-ideolojik temelde yakalamaya ve bunun örgütsel-partizn çabası içinde olmaya götürür. Partimiz daha şimdiden bu temelde edindiğimiz olduğu gücü kullanarak, ikiyezdi, feodal ve hatta müteşşik ilişkilerine üstüraştı üstüraştı yaşamla mal olan bu alanı, tamamen özgür iradenin, büyük özgürlük seçiminin bağında bir ilişkiye dönüştürüyor. Bunun da savaşıla kazanılacağına, hem de savaşı içinde en büyük fedakarlığı yaparak götüyoruz.

PKK'de daha şimdiden oluşmuş muazzam değerler vardır. Ve bunda bazı kadınlr, kızlar da rol oynamış. Teslim olmaksızın ölümler- cih eden kahramanca tutum sahibi küi buna bu yıl da etkilenler olduklarımız var. Sanıyorum anlaşılması gereken bir noktadır. Bu aynı zamanda PKK'de teslimiyetiçisi olma- o düşmanın geleneksel dayatmalarına nasıl karşılayı verileceğini de getirtilir. Ve bu çerveede teslim olmaksızın imha olma göze alm- karımlarımızda saygı duyacağımız ne varsa ona sahipleniriz. PKK bu- nun gerçeğini ifade etti. Gerisi biyü- lüğü savaşımla kazanılacaktır. Yalnız kadın değil, daha fazla bitmiş-tüküş erkek de yeniden yaratılıp kazandırılmaya çalışılacaktır. Namus adına en büyük namussuzluğun işlendiği bir ülkede, bir halk içinde, gerçek bir namus anlayışına ulaşılacaktır.

Yine söyleyorum: Bu savaşı belki zor, ama uğrunda savaşıma değeri bir savaşıdır. Bütün partiler ve partizn- den dostlarının bu gerçeklerin de derin bilincine göreverenler daha sağlam yüzyücekleri kesindir. Yine kadının kurtuluş görevlerine de bu temelde daha sağlam yüzyücekleri kesindir. Ve diyorum ki, bu yürüyüşün sonunda onurlu yaşam, gü- zel yaşam, vatanla bağliydır. Bir halkın özelliğiyle bağliydı yaşamı kazanılacaktır. Yaşam bu temelde bile de örnek bir biçimde kazanılacaktır. Bir de kendi savaşımlarına bu temelde yüksek bir anlam biçiyor. Bunun çok yüksek çabası içindir. Daha işi kavrandıkça, bu savaşı da- ha işi gelistireceğiz. İnanıyorum ki, savaşı daha işi veridükçe, bu özgür ve güzel yaşamı tam ve bize yarışır, layık olduğu biçimle kazanacağız ve yine diyecem ki, böyle bir yaşamın dışında hiçbir yaşama metelik kadar değeri veremeyeceğiz. Veremeyecimiz gibi, böyle bir yaşamın kazanılması için her şeyimizi ortaya koyacağız ve başaracağız...

PKK Genel Sekreteri Abdullah ÖCALAN yoldaş, Türkiye ve Kürdistan halklarını çeşitli konularda bilgilendirmek ve Türk sömürgecilerinin çarpıtma ve demagojilerini bertaraf etmek için, zaman zaman çeşitli gazetecilerin röportaj tekliflerini kabul etmektedir. Bunun son örneklerinden biri de Milliyet gazetesi yazarı Yalçın Doğan şahsında yaşandı. 20-21 Mart 1992 tarihlerinde Yalçın Doğan'ın Abdullah ÖCALAN yoldaşla yaptığı röportajdan bölümler 24-27 Mart tarihleri arasında Milliyet gazetesinde Y. Doğan'ın kendi görüşlerini yayınladı. Ancak röportajdan oldukça kısa paragraflar vermekle kalmadığı gibi, önemli çarpıtmalar da yapıldı. Y. Doğan, gazetecilik mesleğinin ilkelerinden uzaklaşma pasasına, devletin mevcut politikasına hizmet edecek, kafaları bulandıracak iddialar ortaya attı. Özellikle HEPT ve milletvekillerini hedef aldığı PKK'nın çeşitli devletlerden aktif destek aldığı iddiasını yaratarak, tam da günün şoven saldırganları denk düşen ifadeler kullandı. PKK'yi ve önderliğini halkın can güvenliğine önem vermeyen, halkı ölüme süren güçler gibi göstermeye çalıştı. Bu ve benzeri çeşitli çarpıtmalarla, röportaj olduğundan farklı yansıttı. Gazeteciliğin iktiden ve onuru ile bağdaşmayan bu tutumu kinyor ve kamuoyunu doğru bilgilendirmek amacıyla, yapılan röportaj olduğu gibi yayınlıoruz.

Serzwebün

"PKK"yi imha politikasını devam ettirirlerse, halkı topyekün karşılarına alırlar!"

A. ÖCALAN: Her şeyden önce, bu görüşmenin anlamı üzerine bir iki noktaya değinmek istiyorum. Bir ilyorusunuz. Milliyet'te bu ilk ciddi görüşme; daha önce yapıpık ve çok büyük etkiye yol açtı. Hatta en üst düzeyde büyük bir sansarıya da neden oldu. Ve sonuçta bir yasakla mayla karşı karşıya geldi. Daha sonra bu surec devam etti. Sanyorum, kamuoyu da bu röportajlardan memnun kaldı. Ne olup bitiyor, bu meselelerin özü nedir biçiminde katalardan oluşan sorular kısmen yanı bulmuş oldu. En son sizin bu gelişini de, ben şu temelde ele aldım: Gerçekten Newroz'la birlikte çok sıkı bir döneme giriliyor. Hemen hemen bütün dünyanın da dikkatini çeken bir gelişme aşamasının öngünüdeyiz. Zaten, yitbaşınan birer, azgın uçak bombardımanları ve çok yoğun güç aktarımları oldu. Ayrıca kilitlerin bilmek bilmeyen yüzölçüsü ve kesilmeyen çatışmalar söz konusudur. Bunun haberleri alınıyor. En önemlisi de bunların, hükümet bünyesinde bir nolü güden maddesi olarak durmasıdır. Cumhurbaşkanı'nın sık sık bu meseleye ilgili hükümeti, eleştirilmesi veya bu meselelerin Türkiye'nin siyasi gündeminde çok duruyor ve hassas hase getirmesi söz konusudur. Yine ordu için, "çok okel" diye tabirler geliştiriliyor. Zaten o Milli Güvenlik Kurulu'nun bütün toplantılarında baş mesele olarak devam ediyor. En son zın MIT müsteşarıyla yaptığınız görüşmede de sanırım konu ağırlıklı olarak bizim etrafımızda dönüp dolaşmış. Ayrıca kamuoyunun da, çok ilgiyi duyduğu, tek tarafı bir bilginime değil, diğer tarafları da az çok gerçeklere nasıl yaklaşım gösterdiğini öğrenmekti. Bu anlamda, halkın doğrudan bilgi alma hakkının karşılanması bir biçimi bir geliş olarak karşılyorum, sizin buraya gelişini. Görüşme istemizde de bu temelde önümü cevap verdim.

Gerçekten koşullarımız zordur. Geçenlerde yine bir grup Türkiye'li gazeteci geldiği. Bu nedenle görüşme yapmak niyetinde olduk. Kısa bir açıklama yapayın, ardından sonrası zaten eyerlemlerle kendini gösterir diyordum. Ama yine de sizin bu görüşmeyi kabul etti. Bu da konunun ardan dremi ve biraz da, basın olarak yasalar gözününe getirebile, artık gerçekçi bir tartışmaya, değerlendirmeye zemin teşkil edecek yaklaşım gücünde olmanıza duyduğum güvenden ötürüdür. Ve Milliyet gazetesinde de bu konuda açık ve bu temelde geliyorsa, gelsin dedim. Sanırım bu işle ilgili, Bu temelde kabul etti. Bu ve önemlidir. Bundan sonra da bazı gelişmeler olacak, benzer görüşmeler olabilir. Bu bir PKK propagandası için değil, onu ısrarla vurguluyoruz, bizim böyle bir şeyi iltiyacımız yoktur. Halk umduğumuzdan daha fazla bilgi değerlerimize bağlı, ama yine de basının biraz gerçekleri yansıtmaya görevi ol-

duğuna inanıyoruz. Türkiye'de de bunun az çok imkan dahilinde olduğunu inanıyoruz. Değerlendirmeye gerekıyor. Türkiye halkı her şeyden önce gerçekten sağlıklı haber istiyor. Gerçekten bir arşıs içinde ve çok soruyla yüz yüze ortamı değerlendirilemeye çalışıyor. Siz halka karşı sorumlusunuz. Hükümetlerin emri ve talimatlarına göre değil, halk gazeteciliği yapıyorsunuz biraz. Ben de buna saygı duyduğum için, halkın haber-yorum hakkına işlerlik kazandırmak için gelişini kabul ettim diyorum. Umarım buna bağlıyız. Ben de gelişinize teşekkür ederim.

Y. Doğan: Şimdi önemli bir problem var. Bütün bu hareketler nereye götürecektir? Daha önceki gelişlerimizde, kırk-elli yıl daha bağımsızlık istemiyoruz dediniz, fakat son zamanlarda gerek yaptığınız açıklamalar, gerekse dergilerdeki, halk ayaklanmasını doğru gördüğünü yorular... O zaman, şimdi bir taktik durum mu ortaya çıktı. Sizin amacınız nedir? Yeni bir dönemde yeni bir amaç mı var?

A. ÖCALAN: Hayır, bizim Türkiye ile birlik anlayışımızda köklü bir ayrılık veya bunu farklı ele alacak, zorlayacak gelişme yoktur. Blikas doğrudan temelde ilişkilerin nasıl ele alınması gerektiğine ilişkin kanıtlar çokaldı. Ben daha önceki görüşmelerde Türkiye tarihinde Kürdün yerini ne olduğu, sorunu üzerine açıklık getirdiğime inanıyorum. Sizleri şuna özen göstermeye davet ediyordum: Gerçekten üniversiteler, bilim adamları, aydınlar rolümlerine gelince oymuyorlar. Türk-Türk tarihinde, hani deniliyor ya, "ben yidir kardesiz, birlik, bütünlük halindeyiz" diye, böyleyse, Kürdün yerini nedir, size ben bunun araştırılması öneriyorum. Ve bu gerçekten gözardı ediliyor. Kürtsüz Türk bence tek ayaklı Türkiye. Diktatörünle sunanım yanı, ben baktı. Diktatörünle temel iplacıları da verdim. Selçuklular doğudan batıya doğru yayıldık. Kürt gerçeğiyle karşılaştık. İslamla, Timur gibi. Moğollar gibi hareket etmiyorlar. Çok dikkat edin, onlar da fetihlerle, ama sonuçta çok uğultu. Ama Türk varlığı az çok duyuyor. Bunun nedenleri nedir sizce? Az çok Anadolu'da ve Ortadoğu'da kalıcı olmasını isteyen Türklerin Kürtlerle biraz iyi geçimine zorunluluğu var. Ama böyle yapmak, koleleştirmeye geçmeye zorlar. degildir. Başlangıçta oldukça itilfaka benzer statüler vardı. Kesinlikle bir Türk boyu bir Türk boyundan farklı veya üstün durumda değildir. Kürdistan aktif vardır. Kürt beylikleri aktif vardır ve hatta Kürdistan'a gelen Türk boyları Kürtler içinde eridi, bel sayda Türk de Kürtleşti. Yavuz'un doğuya beşyüz yıl aradan sonra, 1500'lerin başlangıcında bir seferi vardır. Doğuda yükselen bir güçtür. Şia kökenli Safevi devleti ve Anadolu'da da Türkmenler onu epey köstekler. Yine Şiir'da Kölemenler devleti vardır. Şiir, Osmanlı devleti de

diyorusunuz ama, Torosların ötesine varamamıştır. Tabii Doğu ve Güneydoğu dediğiniz kısımlara ulaşmış olmaktadır. Safevi devleti ve Kölemenler etkiledi. Yavuz bir cihan imparatorluğuna girmek ister. Tam bu noktada uygulağı. Kürt politikası vardır. Danışman gibi bir İdris-i Bitlisi vardır, o tarihi ile birçok uzun yazışmaları söz konusudur. Kürt beylikleri üzerinde o zamanlar İranın etkisi var biraz. Bunların nasıl kazanılması gerektiğine, ne tür tavizler verilmesi gerektiğine dair bir yazışmalar. Halka tarihte çok belirlir, Yavuz imzalı kağıtlar gönderir ve "İstediğiniz fermanı yaz" der. Tarihte buna sabittir. Heybeler dolusu altın gönderir. Ve hatta şu bile Yavuz'un görüşüdür: "Bu Kürt beyleri birleşsin de, kendilerini bir beylerbeyi tayin etsinler, bu onlarla itilfaki yürütsinler." Bu çok sabit bir sözdür. İdris-i Bitlisi'nin de böyle bir cevabı vardır: "Bir araya gelmezler, birbirlerini hazzetmezler, ancak siz bir tane tayin ederseniz olabilir." İşte o zaman sanırım bir tane beylerbeyi Diyarbakır'a tayin edilir. Hikaye böyle... Yani böyle emzelle, kırmayla, yok etme ve baskı altında almayla buraya hakim olma durumu yoktur. Ve beş tane hükümet, bilmem kaç tane emirlik var. Yavuz'un fermanında, Kürtlerin çok hükümeti vardır, çok emirlik vardır. Bazılarının onbin askeri vardır. Bunlar da fermanlarla yer alıyor. Yani şu gerçek ortaya çıkıyor: En güçlü Osmanlı padişahı Yavuz bile, çok geniş bir özerklik ve ottonom içinde, hatta Kürtlerin hükümet düzeyinde görece kadar bir uzlaşma ve itilfaki anlayışıyla Kürtlerle ilişkilerini götürüyor.

Beşyüz yıl aradan sonra bir Mustafa Kemal deneyim vardır. Kürtlerle karşı son derece toleranslıdır. Erzurum ve Sivas kongrelerinin bileşiminde Kürt aşiret reisleri, ağa ve şeyhleri ağırlıklıdır. "Biz iki milleti halkız, Türk-Kürt kardeşleriz" denir. Emperyalizme karşı şöyle, şu tehlikeye karşı böyle otuk mücadele eden söz edilir. Ve bu durum, ta cumhuriyetin kuruluşuna kadar devam eder. Meliciste bir Kürt aşiret reisi kalkar, milci yafetlini de gymış olarak Kürtçe konuşur. Ve hatta "iki halkın ortak otuursunuz" denir melicis için. Misakı Milli öyle belirlenir. Hatta "güneydeki parçayı da alalım, katalım" biçiminde bir anlayış da vardır. Ve bu gerçekten arkan biçiminde gelişiyor. Dikkat ederseniz, bir tarafın, "seni imha ederim, yok ederim" biçiminde inkarcı bir yaklaşımıyla bu politika çizilmiştir. Bu sabittir. Ama cumhuriyet kurulumu kabulmaz, biraz yaygın sağlam basar basmaz, bilyorusunuz kapitalizm gelişir, kapitalizme dayalı milliyetçilik Türkiye'de çok ileri olur. Ve Osmanlı'nın bile aratmayacak bir terör dönemi başlar, bir ayak tohane, asimilasyon dönemi başlar. İsyarlar bahane edilerek tasfiye, ezme politikası uygulanır ve ardından eğitim politikasıyla

"Kürt türku" tarzında inkarcılık geliştirilir. Çocukları alınır, Türkleştirilir. Tabii ki, bu gidermek doğrudan imhal etmeye götürür. Doğuda Kürtler daha da geriler. Ekonomisi gerilesinde, işte böyle bildiğimiz çok gerçekleşsin denilir. Kişisizleştirir. Sonuç, PKK'nın ortaya çıkışıdır. PKK bütün bu uygulamalara karşı çıkışın adıdır. Bunu başka türlü anlamamın imkanı yoktur. Sen tarihini çok kötü kullanmıssın. Sen devlet yetkisini ilen bir biçimde eline geçirip onu kötü kullanıyorsun. Tabii ki bir gün birisi kalıpk da diyebilir ki, "sen haksızlık ediyorsun, tarihi çarpıttıyorsun, halkların kardeşliğini çok kötüye kullanyorsun". Aslında öyledir, kötüye kullanmadır. Başlangıçta müslümanlık, "gavru karşı mücadele, İran kizbaşına karşı mücadele" deyin biraz destek al. Yerin sağlamaştırdıkları sonra tek taraflı olarak, bu defa diğer kardeşini at, dışla. Hikaye budur aslında.

Bin yıllık kardeşliği kim en tahripkar bir imhaya düşmanlaştırdı? Kesinlikle ben sorumlu değilim bundan. Ben daha yeni yeni ortaya çıkan bir kişiliğim. PKK yeni ortaya çıkan bir örgüttür. Feci bir politika uyguladılar. Özellikle cumhuriyet döneminde bu böyledir. Bu, tasfiye teminde meseleden kurtulmayı. Önce katalımlar, sonra asimilasyon. Bence bu politika tehlikeli... Kardeşlik, hatta insanlıkla bağdaşmayan bir politika. Bu günün doğrudan, değerlendirdik, ortaya çıktı ve sonuç bildiğiniz gibi yaşanan gerçeğiştir. Halk bu mesajı iyi aldı. Halk tarihin çarpıtılmasından nefret ediyor. Muazzam bir boşluk içine düşürüldüğünü fark etti. Bizim eyerlemler de aslında bu mesaj iletim çabları gibidir. Askeri eyerlemlerden ziyade, kimlinin haykırma, haklarını bilince, kimlinin sağlama eyerlemleri. Ve çapının çok ötesinde bir gelişmeye yol açtı bu eyerlemler. Şu anda da devrim giden bir halktır, hakkın arayın, kimlinin arayan ve öldürsen de, imha edeyim desen de, kolay kolay kırıp bitiremeyeceğin bir halk gerçekliği karşı karşıyasın. Sorun bu noktaya gelmiştir. Şimdi bir birlik imdi, ayrılık mıdır? Bana kalırsa birliği bozan, ayrılık getiren politika sahipleri kendilerini, PKK'nın aradığı ve öncülük ettiği, "boyle kimliklilik olmaz, böyle haksız yaşamak olmaz, bu kabul edilemez" anlayışdır. Türkler birliktirlerse, gerçekten halkların kimlinin, haklarını, şeref ve haysiyetine bağlı olmalıdır. Çocukca aldatmayla, ikide bir sopayı göstererek, "seni böyle imha ederim, ağzımdan şöyle ateş piskürüyor, yakma söz" biçiminde alayışlarla gerçekten ayrılığa da, bölücülüğü de çok tehlikeli boyuta vardiran resmi çevrelerdir. Asker olsun, sivil olsun, bu konuşmayalım cemiyorum, diyalog içinde olamayım demiyorum, saygı yöntemlerle konuşalım demiyorum. Bütün bunlara varız. Ama

karşı taraf da gerçekten bizim bir kimliğimiz olduğuna, bunun tarihten sürüp geldiğini, böyle aktif ettiğimiz bir olay olduğumun kabulüsün. Saygılı, onurlu bir yaklaşım içinde olmalarını, karşı dakilerin içinde muhatap kabul etmelerini ve bunu da hakla hukuka bağlı bir biçimde ele almalarını istiyoruz. Yoksa, "halk ayırdır, terörist PKK ayırdır", "halka şefkat, PKK'ye rahmet" gibi yaklaşımlarla gerçekten sonuç alamayacaklar. Halk etle-timrak gibi bizimle kaynaşmış durumdadır. Ve hatta en büyük koruyucu halkın ta kendisidir. Üstelik daha şe başlarken kendilerini bir kandırmacılığa yüzeye getirirlerse, bir kandırmacılığa öngörürlerse, hiç ciddi bir politikayı yapamazlar. PKK'yi imha politikasını devam ettirirlerse, halkı topyekün karşılarına alırlar, nitekim son iki ayda bu ortaya çıktı. Halk bizi daha çok destekledi, çünkü hileyi seçti, iyizliyi seçti. Bugün Cizre inanılmaz ölçüde bize bağlanmıştır. Bir BBC muhabiri İngiliz gazetecisinin tesbiti var. Enafna soruyor, "Yüzde dokuz dokuz PKK'ye bağlıdır" cevabını alıyor. Ben söylemiyorum bunları. Halkta ki yanlış bir politika; PKK'yi destek ayırmak mümkün değil, o zaman birileri diyorlar ve sen de çözüm için ciddiyisen kendini ortaya koy. Bu konuda doğrudan yaklaşım içinde olan biz, politika şifreli şifreli verdiren biz, demokrasiye işlerlik şifreli verdiren biz. Ben çok dedimdir. Demirel'e de yeniden başbakanlık yoluna açan bizim hareketidir. Bu siyasi gelişmelerin temelde bu hareketi kendisi vardır. Bütün bunları görmemizle ten gerekerek politika yapamaz, yapılsa da başları olmaz.

Sizin MIT müsteşarının "yok edeceğiz" hikayesine de geleceğim. Kısaca ben birlik konusunda bunu söyleyebilirim. Yani öyle çok köklü hesaplar yok, "şöyle ayrılız Türkiye'den" gibi. Ama şöyle usakça, çok haksız bir temelde birlik içinde olunuz gibi bir anlayışa da karşımız isten zorda bile dayatılan böyle birlikler, isterse siyasi yollarla dayatılsın, mümkün değil eşitliği, özgürlüğü, haysiyeti gözönüne getirmeye bir birliğe bütün muhatap olamaz. Kendi şeref ve haysiyetimize, kimliğimize aykırı oluruz. Fakat eğer gerçekten meseleler ortakaşsa halledilecek istenirse, yesayet altında değil, dayatma altında değil, terör ve imha tehdidi altında değil, özgül ortamında halkımızın da işi açilsin, istediği gibi reyini ortaya koyusun. Bunun temsilcileri vardır, onları da dilediği gibi reylerini ortaya koyunsun. Bu çerçeveye açması gereken ben değil, kendileridir. Uygun çerçeve yaralırsa, demokratik, demokrasiye yol gözükür, siyasete yol gözükür. Ve biz de elimizden geleni yaparız tabii. Ama siz daha dün bir görüşme yaptınız, "biz imha peşindeyiz" diyor devletin en yetkili adığı. Amaç imha ise, Demirel'in politikadan bahsetmesi bir aldatmaca de-

ğil mi, İnönü'nün şefkat politikasından söz etmesi bir aldatmaca değil mi? Ve sizce burada aktif politika var mı devrede? Ben bunları size soruyorum. İki taraf da dinliyorsunuz, bidden ne diye ikide bir "aynıkçılardır, bölücüdürler" diye bahsediyorsunuz? İhna ne demek? İhna, ayırmak, bölmek de değildir, bir taraflı yok etmek ve hatta yüzde doksan dokuz bizimle birleşmişse, bir halkı yok etmek demektir. Ve dolayısıyla meşru savunma hakkımızı kullanacağız diyoruz. Mesela şöyle kullanalım: Burada sorun, birliktin mi, yoksa ayrılktan mı yanasınız sorunu değildir. Ben söylüyorum ki; meşru var olma hakkımızı kullanacağız. Sorunun özü budur.

Y. Doğan: Peki burada dediniz ki, karşı taraf kimliğini kabul etsin. Kimliğini kabul edilmemesi nasıl olacak, hangi biçimden olacak?

A. ÖCALAN: Kimlik falta kabul edildi, ama ardından şu getirildi: "İm-dir örgütü ayırdı, halk ayırdı." Şimdi, bu kimliği kabul ettirilmezse, tamamen bizim mücadelemizin sonucunda, çok iyi biliyorsunuz, ben ortaya çıktığım zaman bir kişi, "Ben Kürdüm" demiyordu. Ankara'da Siyasal Bilgiler dediyim, anıym yine, rahmetli Muammer Aksoy hocaya karşı benim yaptığım en büyük iş neydi? Hoca anıyma dersini anlatırken, "İkna göre, Türkiye'nin birlik-bütünlüğü şöyle şöyle vardır, milliyet birliği gerçekleşmiştir" diyorodu. Belki bunu inanmıyordun. Ana anayasa maddesini anlatıyordun. Ben de kalktım, "Aslında diye değil, ilk halk gerekçesi var Türkiye'de, ilk millet gerekçesi; azınlıklar da var" dedim. Ben bunu şöyle söylemez, beşyüz kişilik anıl beni ayakta alkışladı. Hepsi de Türkiye'di, halen hatırlamda ve o zaman en büyük eylemim oldu. Hatırlarlar, o dönemden kalma bir sürü Siyasal'ı vardı. Hepsi alkışladı. Ve biz bu işe böyle başladık. Yani bir Kürt kelimesini, paz ortaya koydük. Kalkıp da, "Kürt vardır, bunu kabul ediyoruz" diyecekisin, ama bunun yatacaların, yirmi yıldır ayanız bir biçimde bu işi şeyin adanması da yok sayacaksin. Bu büyük bir çelişkidir. Ve bence bu politikaların geçersizliği de kendini burada ele veriyor. Bir defa bu haksızlık kabul edilemez. Öte yandan diğerleri, devletin en temel odağı, çok odağı, politika belirleyen odağı diğer ki, "Yok edeceğiz." Peki ben nasıl insanıym şimdi? "Kimlik verildi, daha ne istiyorsunuz" diyorunsun. Ama ortada mızrak gibi çuvala sığmayan gerçekler var.

Y. Doğan: Peki, diyelim ki PKK'nin de kimliği kabul edildi, bir siyasi çözüm anıyor musunuz?

A. ÖCALAN: Dedimğ her şeyet dahilinde hiçbir zaman bir siyasetten kaçıyoruz. Kesinlik i' çağımızda, savas yontemlerini öyle toplumsal-ulusal olarak... kullanılmak mecburiyetinde bulacaksınız bir çağışılığı gösterir. Ve bu çağışılığa da bir sebep değildir; kurbanız. Bunu israrla vurgulayayım. Ama ben her zaman kendime şunu da söylerim: Bak kaç altındayız. Bir koyunu bile keserken, ayaklarıyla tekmler, boynunu kolay vermez. Ben de yaşadıkça boynumu kolay vermem. Belki diyecekisin ki bu abartımdır; abartma olmadığın günlük tehditlerden anlamak mümkün. Bombalamalar var ortada. Cizre dört taraftan çemberlenmiştir, çember üstüne çember alınmıştır. Bunlar idam ipidir. Kimile demeden önce, bu idam ipiyle nasıl kalkacak? Bütünüyle ordu her gün yığınak yapıyor, bu nedir? Diyor zaten, "huduudu şöyle kesim, şehitleri şöyle kuşatmaya aldım." Ne malum ki, sen yarım çingirca bizi imha etmeyeceksin? Kaldı ki, bu kadar ku-

şatmaya alınan bir halkın kimliğinden bahsetmek, o halkla daha önce mekme demektir, alay etmek demektir. Ve yine PKK'nin kimliğinden bahsetmek demek, "kuzu kuzu seni yiyeceğim" anlamına gelir. Bunun güvencileri yok, laf var. Tedbir, müthiş şiddet, ordu ihna gücü! Biz çocuk değiliz ya! "Gel bebek, ben senin ardını güzel çağırıyorum, sevgili çocuk, sevgili bebek!" lafı, ama, senin aslanların var benim karışında, onlar da "bebek, babanın kucagina gitmezsen, seni yerim" diyor. Taktik bu değil mi, gerçekten? Şunu söylüyorum yani, bebek olmayacağım, kurbanlık koyun gibi de boynunu yatır-mayacağım. Başka ne yapayım ya? Şimdi biraz sorulmaktan doğru anlaşılmıyordun. Kimlikten diye şeyler var, yok etme tehlikesiyle karşı karşıyız.

Y. Doğan: Diyelim ki yok etme tehlikesi ortadan kalktı, birlikte...
A. ÖCALAN: Anayasal çerçeve gerekli, yasal çerçeve gerekli. Bir de fiili çerçeveler gerekli.

Y. Doğan: Tamam, bu anayasal, yasal çerçeveyi nasıl tanımlıyorsunuz, nasıl olacak? Diyelim ki bu tekrar bitti...

A. ÖCALAN: Bütün bunlar görüş-me konusu edilebilir. Siyasi görüş-me konusunda edilebilir. Zaten eğer de-mokrasii işlerlik kazandıracaksa, kapsamlı görüşmelere ihtiyaç vardır. Şimdi biz fayt olabiliriz. Tecrübesiz olabiliriz, fakat kapsamlı anayasa görüşmelerine ihtiyaç olduğu açıktır. Yasal düzenlemelere ihtiyaç olduğu açıktır. Şimdi bu üniter devlet politikasından da ikide bir, bahane gibi ileri sürmeme gerekli. Bugün Al-manya federaldir. Amerika federal-dir. Sovyetler Birliği federasyonun bile ötesine geçti. Yugoslavya ötesi-ne geçiyor. Yani, bu üniter devlet asıldık, asılıyor. Aşırı merkezileşmiş bir defa Türkiye'de de getiriliyor, bu-nu size söyleyeyim. Bu kadar güç merkezizin Ankara'da yoğunlaşma-sı, şu anda Türkiye'nin de başına bela. Bir İstanbul'da bile bu kadar güç merkezleşmesi muazzam so-runları yaratıyor. Bu ulusal sorunda, hele hele hiçbir demokratik geliş-me olmayan bir halk için, bu mer-kezileşmiş ölümlü demektir. Üniter devlet son derece boğucu bir at-mosfer yaratır. Nedir Sovyetler'in çözülüşü. Doğru blokunun çözülüşü? Aşırı merkezileşmişlikten ve so-nuçları ortada. Şimdi, ikide bir buna sarılıp ardından sonra da "ben demok-rasiden yanayım" demek, tutarsızlık. Birak onun, parlamentonun gücü var mı? Partiler yassasın gerçekten partilere siyaset yaptırıldığına inanı-bilir misiniz? Yüzde on baraj! Her Ecavit bile her gün şikayet etmekte-dir, "ne kadar demokratiktr" diye. HEP seçime konulmadı, biliyoruz-nu. Yüzde ondan belki çok çok fazla bir oy potansiyeli vardı, ama de-mokratik çençenler sokurtmadılar. Bu-nun bunlar hangi demokratik durum-lardır yani?

Y. Doğan: Dolayısıyla bir anaya-sal değişikliğe ihtiyaç var diyorsu-nuz?

A. ÖCALAN: Çok. Anayasal, ya-sal, bütün...
Y. Doğan: Yani bununla şuraya mı geliyoruz, bir federasyon, üniter devletler, Türkiye için?

A. ÖCALAN: Ve ona, gayet tabii açık olma durumunda...

Y. Doğan: Federasyona...
A. ÖCALAN: Tabii, çerçeve daha şimdiden hazırlanmak zorunda. Ol-mazsa Türkiye'nin problemi halledi-lemez. Kürt kimliğini kabul etti mi? Ettirilemediği mi, çok açık. Kendileri "12 milyon" dediler. Hatta bir-tan milletvekili de, "baba da 20 mi-yon var" dedi. O zaman 20 milyon yakın insanı itiraf ediyorsan, bir

de kimliği varsa, o zaman bunun dili olacak, bunun kimliği olacak, bunun siyasi iradesi olacak, bunun yanasta-çak araçları olacak, yasaları olacak, meclisi olacak, yürütme gücü ola-cak, bunlar olmadan birlik olmaz di-yorum. Bunlar olsun ki, birlik için muhatap ortaya çıksın ki, Türk halkı-nın temsilcileriyle vey partileriyle, siyasi görüşleriyle, halk ordusuyla iş-likler düzenlenebilsin. Karşı taraf da hiçbir örgütsel, siyasi, yasal güven-çesi olmadan birlik olabilir mi? Olur-sa bu kandırmaça değil midir? Ve cumhuriyet tarihi boyunca da bu bö-le yapıldığı için sorun daha da böyle büyüyerek karışmaya cıkımdı mı? Bastrarak, hiçbir kimlik tanımay-a-rak sorun çözümüldü mi? Bir kez daha bu denense, yani üniter devlet adı altında bir kandırmaça ile böyle yürünse, sorun daha da ağırlaşma-yacak mı? Gerginliğin temel kayna-ğı bu değil midir? Entfasyonun te-mel kaynağı bu değil midir? Aclanın, işçeninin kaynağı bu değil midir? Ve Batı karşısında Türkiye'nin güç-üzü düştürsün temelinde bu ya-mıyormu şu? Türkiye böyle yapmaka kendi tarihini bir ayağını kopar-mıyormu şu? Ben her zaman söylerim, Türklerin tarihinde, Kürtler bir ayak-tır, bu ayağı böyle çürütürseniz tek ayak kalsınız ve Anadolu Türklüğü fazla ayakta kalmaz. Böyle çürütür-se, çok şey kaybedersen ve kaybe-diliyordur da. İşte görüyorsunuz, maddi-manevi tahribatın düzeyinin ne ka-dar ilerlediğini kabul ediyorsunuz.

Y. Doğan: Peki, diyelim ki şim-di Türkiye bunu kabul etsin. Siz yeni bir yol getiriyorsunuz, yavaş yavaş bir ulusal meclis kuracağız diyorsu-nuz, bu nasıl olacak?

A. ÖCALAN: Gayet tabii, ulusal meclisiz halk olur mu? Dünyanın da, milyonlarca insanın sorunla-rına en üst düzeyde, halk iradesi olarak, kim sahip çıkacak? Ulusal meclis sahip çıkabilir. TBMM (Tür-kie Büyük Millet Meclisi) böyle bir rol oynuyormu mu? Oynamıyor. Çünkü, Kürt milletvekilleri ki tane gerit tak-ları diye tutukla edildiler. İlk Kürt ila-etleri diye kürsünden aşağıya edil-di. Şovnisti dalga diye aşırı ilk! As-lında bu girişim bir denemeydi. Eger uluslararası kamuoyunun baskısı ol-masaydı, o milletvekilleri belki de linç edildilerdi orada. Bu çok bariz. Bana anlatılır. "Eğer biraz dışarda-ki gerçekler olmasaydı, bu buradan sağ çıkamazdık" diyorlar! Bu, Tür-kie parlamentosunun ruh durum-u ifade ediyor. Kürt kendisini nasıl ifade edecek? Orada dayatılan, çok aşşğılık bir kimlikliziştir. Her söz için on defa "geri al" biçiminde hay-siyetini bile çığneye çıkıyorlar. İm-di başka birçoğ neden var, ben bunu çok basit bir neden olarak ileri sürüyorum.

Bir halk kendi iradesini açığa kavuşturmak için bir toplanmaya, bir meclise ihtiyaç duyar. Bana göre bu, biraz bu sene gerçekleşir. Bu tamamen ayrılmak demek değildir; bir-lik için kendi özgür iradesini ortaya çıkarmak demektir. Yani özgür birlik için kendi koşullunu yaratmaktır. Ve bu makul görülmelidir. Hatta buna yardımcı olunmalıdır. Rusya içinde, Tatarların referandumla bağımsızlık ilan edecek, Çeçenler devlet ilan ediyor. Ayrıca Bulgar Rusya içinde, Sovyetler Birliği içinde de-ğildir. Yine küçük Türk cumhuriyetler var. Hepsi bağımsızlık ilan etti. Üç mil-yonluk var, iki milyonluk var. Bos-na-Hersek, Karadağ, Makedonya bağımsızlık ilan etti. Herbirinin nüfusu üç-üç milyondur. Şimdi, kendi deyiş-le-riyle, onbeş milyonu aşkın Kürt hal-kının ki hükümetin telafuz ettiği ra-kamlarda bir meclisi olmasını! Bu, nasıl kimlik tanımadır? Bu, nasıl ul-sal meselelerin demokratik çözümü-

dür? Bu konuda herkesin biraz yar-dımı olması gerekir diye düşün-üyorum.

Y. Doğan: Peki bunu fiilen nasıl gerçekleştirebileceksiniz bu şartlar altında?

A. ÖCALAN: Kendi bölgelerimiz var. Uluslararası sähadi ilişkiler var. Bir FKÖ'nün de Ulusal Meclisi var-dır. Irak altındadır ama yasal meclis-si vardır. Afrika Ulusal Kongresi var-dır. Bizim dünyamız şimdi onların çok ilerisinde, onların çok çok iler-indeyiz. Dolayısıyla hem ülke için-de, hem dışında böyle bir ulusal meclise çağrı yapılabilir. Her şehir, örneğin bir Cizre ayakta'dır. Tam bir halk cumhuriyeti yaşıyoruz Cizre'de. Halk iradesi, yönetime vardır. Rahat-lıkla kendi temsilcilerini, delegeleri-ni ortaya çıkarabilir. Yoğunlukla ola-rak bütün bölgeler uygun bir biçim-de deleğe çıkarılabilir. Biz çağrı yapıp-zaten. Hemen hemen Kürt yö-nüklerinin olduğu bütün yerlerde; yalnız Türkiye'nin egemenliği altın-dakinde değil, bütün Kürt parçala-rında az-çok katılm gücü olaeblecek-lerin çağrımıza verecekleri cevapla başının nitelikli bir meclisi ortaya cık-abilir. Bunu Türkiye'nin ulusal kuv-vetleri savasındaki o Erzurum, Si-rus kongreleriyle ve hatta Ankara'da TBMM'nin toplantısıyla karşılaştı-rıldığında, biz çok daha ilerideyiz. O zaman doğru dürist bir meclis yok-tu. Yani birkaç aşiret ağası veya e-srafın temsili vardı. Dolayısıyla biz y-lardır muazzam halk gösterileri içi-nde, savas içinde halkın iradesinin bu kadar açığa çıktığı bir ortamda, ra-hatlıkla bir meclise ulaşabiliriz.

Y. Doğan: Peki, bunun pratiği nasıl olacak; yani bu çağrıyı yaptınız, fiilen nasıl gerçekleştireceksiniz?

A. ÖCALAN: Sanırım halk her-yerde kendi konferansını yapıyor. Me-sela Cizre konferansı yapıyor. Bu kon-fereansı kendi delegelerini seçerler. Nusaybin konferans yapıyor. Nusay-bin delegeleri; Diyarbakır konferans yapıyor, Diyarbakır delegeleri seçilir. Böyle konferanslar da zaten yapı-lıyor. Mesela Kürt konferansların, Ankara'da, İstanbul'da daha şim-di den yapıyorlar. Halk da yavaş-ça kendi delegelerini ortaya çıkarır. Hep ay-dınlarm tekelinde olacak değil ya! Halk konferanslarını düzenlesin ve kendi kendisini seçsün, delegeleri-ni ortaya çıkarsın... Demokrasi bu değil midir?

Y. Doğan: Ankara ve İstanbul'da toplanmış mı konferanslar?

A. ÖCALAN: Hükümetin de iz-niyle öyle hazırlık var sanırım. Fa-kat, Avrupa'nın oynadığı bazı aydın-lar var. Zaten bir de öyle bir eğitim var. Biliyorsunuz, Avrupa'nın gücündendiriz diye adamları kon-fereans yapıyor. Bizimki halktır, yani halk bağımsız konferanslar yap-sın diyoruz.

Y. Doğan: Ankara'da, İstanbul'da bu nasıl olacak?

A. ÖCALAN: Var, öyle komiteler var. Toplatılır birkaç tane. Bence on-lar icazeti ve fazla icareli değil. Biz-im düşüncümüzde konferanslar ise halkın özgüçüne dayalı, köy ve ken-tin geniş kesiminden katıldığı, yüzle-re kişinin katıldığı konferanslardır ve daha meşru ve demokratiktir. İs-terinsen özgür seyrederisin. Tama-men halk yarı olacak, onlar konuşa-cak, ancak tartışacak, onlar kendi gö-rüşlerini, önerilerini dile getirip de-ğerlerini tayıp edecekler, belirleye-cekler. Bence son derece demo-kratiktir.

Y. Doğan: Halkınz delegeleri be-lirleyecek?

A. ÖCALAN: Tabii. Bana bence -eğer demokratik yaklaşıldığı iddia ediliyorsa- olarak sunulması gere-kir.

Y. Doğan: Peki bu delegeler ne-

rede toplanacak?

A. ÖCALAN: Bunları yolları var. **Y. Doğan:** Nasıl?

A. ÖCALAN: Uygun vatan kö-çerinde olabilir. Yani şu anda yerini size tam söyleyemeyişim ama, me-sela biz birçok dağı çıkmışız. Bir bakarsın Gabar'da yapılır. Bir bakarsın Hersekof'da yapılır. Bir bakarsın Behdinan dağlarında yapılır. Filistinler, Filistin'de yapılır yapıyorlar. Bir ba-karsın yurt dışına da yapılır. Şimdi çok sayıda insan yurt dışına gidebi-liyor. Zaten hudutlar da büyük oran-da aşılıyor. Irak-Türkiye hududu yok. Değil mi? İstendiği kadar geçilebilir. Başlı bir düzlenme meselesidir; teknik bir meseledir. Onu fazla so-lorum olarak görmeye gerek yok.

Y. Doğan: Peki bunun sayısı filan belli mi?

A. ÖCALAN: Saniyorum, normal bir meclis 500'ü aşmaz, 300'ün altın-dadır.

Y. Doğan: Peki, bunlar bir an-lamda milletvekili mi olacak?

A. ÖCALAN: Öyle. Yasama me-clisi gibi bir meclis olacak. Bu yoğun gelişmelerin doğal sonucu gibi ola-cak. Yani ayağa kalkan bir halk var. Bu halk, bunu bir yasama meclisiyle taçlandırılmak isteyecektir. Ayrıca de-mokratik bir kurumdur. Yani yüzde yüz bir halk seçimi. Katkısız bir halk seçimi. Saniyorum, Ortadoğu'da geliş-gemisin en demokratik bir meclis de olabilir. Bir de biz bu ağaların etkisini kırmışız, aşiret reislerinin et-kisini kırmışız. Bu, Ortadoğu'da ilk defa oluyor. Sıradan halk insanı, dağ-daki çoban ve kadın tayın ediyor bu meclisi. Çok demokratik bir meclis kurulur. Hiçbir meclisin bu kadar demokratik olacağını sanıyam, A-rupad'daki deneyimler de dahil.

Y. Doğan: Yani bu meclisiz siz fiilen federatf bir yapı oluşturun-uz?

A. ÖCALAN: Onun ayağını olus-turuyoruz. Doğru bir şey yani. Bir federatf ayağı olmadan federasyon-dan bahsedilebilir mi? Kıbrıs ör-neğini vereyim. Kıbrıs kendisini bağımsız bir devlet haline getirdi değil mi? Hala federasyon için uğraşıyorlar. Derin Denktaş, "Dünya bizi tanı-mıyor, eğer birlik istiyorlarsa, önce var-lığımızı kabul etsinler" diyor. Sen 100 bin Kıbrıs Türki'ni için buna yapa-rsan, ben 15 milyonluk, 4 bin yıllık tarihi olan Kürt insanı için ne yap-mayalım? Eger Kıbrıs için bu kadar düşünüyorsanız, Kürdistan için veya Kürtler için de düşüncün kamuoyu.

Y. Doğan: Bu, bu yıl gerçekleşe-cek mi?

A. ÖCALAN: Büyük ihtimalle. A-normal koşullar olmasa, genel ha-zırlıklarımız dahilinde gerçekleşme ihtimali yüksektr.

Y. Doğan: Peki, ayrıca bir refe-randum düşünüyor musunuz?

A. ÖCALAN: Ona da meclis ka-rar verebilir.

Y. Doğan: Bizat meclis toplan-dıktan sonra mı?

A. ÖCALAN: Şöyle bir referan-duma karar verilebilir: Federal bir-lige de açık, bağımsız ve özgürlüğü esas olan bir referandum. Yani şöyle bir maddeyle, bir referandumda gide-bileceğiz: Türkiye ile bağımsızlık ve özgürlük temelinde birliğe evet mi, hayır mı?

Y. Doğan: Bir dakika, Türkiye ile bağımsızlık ve özgürlük temelinde...
A. ÖCALAN: Birliğe evet mi, hayır mı? Bu da doğağ olarak su an-la-ma sahiptir. Mevcut zoraki birliğe var mısınız, yok musunuz? Böyle bir-kaç soru sorarak, referandumda ha-zırlamaya çalışacağız. Yani zoraki bir-lige hayır, bağımsız ve özgür birliğe evet! Referandum götürülecek mad-de budur.

Y. Doğan: Çok önemli, şunu tek-

rar edeyim: Türkiye ile bağımsızlık ve özgürlüğe evet mi, hayır mı? Zoraki birliğe var mısın, yok musun?

A. ÖCALAN: Evet.

Y. Doğan: Referandumla götürülecek madde bu. Bunu mecliste yapacakmış. Meclis karar verecek.

A. ÖCALAN: Meclis karar verebilir. Ve o temelde referandumla gidilmesi uygundur diyorum.

Y. Doğan: Halka gideceksiniz...

A. ÖCALAN: Tabii...

Y. Doğan: Meclis bu referandumla karar verecek ve doğrudan halka gideceksiniz.

A. ÖCALAN: Meclis toplandığında böyle bir karar verecek sanırım.

Y. Doğan: Referandum kararı mı çıkaracak?

A. ÖCALAN: Evet. Şimdiden dünyanın birçok yerinde bu tip referandum var. Bilyorsunuz Kanada'da da Kebekler yapıp, Yugoslav cumhuriyetlerinde yapıp; Sovyet cumhuriyetlerinde özerk bölgeler bile yapıyor. Biz de rahatlıkla yapabiliriz. Gizli de olsa yapabiliriz. Nüfus suretiyle daha şimdiden başlatılacak zaten yüzde 60'ı katılır rahatlıkla.

Y. Doğan: Referandum mı?

A. ÖCALAN: Tabii.

Y. Doğan: Bunu şu anda yapabilir misunuz?

A. ÖCALAN: Pratikte yürütmüyoruz, fakat gücümüz var.

Y. Doğan: Anca meclis toplanırdan sonra...

A. ÖCALAN: Daha meşru olur o zaman.

Y. Doğan: Peki, Türkiye buna izin verecek mı? Türkiye böyle bir referandum izin verecek mı?

A. ÖCALAN: Biraz Türkiye'nin rızası dışında olur. Dedim ya, anayasal ve yasal düzenden değişmesi gerekir. Zaten Türkiye'de de şu anda anayasal ve yasal düzen çok tartışılıyor, değil mi?

Y. Doğan: Tamam, ama bu anlamda değil.

A. ÖCALAN: Ama tartışmada zenginlik olsun diye, ben de size bu açıklama yapıyorum. Gözünüzde getirebilir tartışmalar daha derinlikli olur, sonuç alıcı olur bence. Önemli değil mi? Böylece yaşıyorsa tartışmaları olurken, geçmişi değeri ya da bu. Şimdide kadar anayasaya bunu nasılsa geçirdi? Türkiye, ilkesi, milleti ve devleti ile bölünmez bütündür" dedi, başka bir şey demedi. Kimse de bu maddeyi anlamıyor. Aslında bu madde beladır. Bu maddeyi yerine daha kardeşçe, daha eşit ve özgürce birlik maddelerine ihtiyaç vardır diyorum. Tartışmalar bu temelde derinleştirilmeli. Gerçekten, sorun kökünden halledilmek isteniyorsa ve ben yıldır kardeşçe edebiyatına kendilerini inandırıyorlarsa, bu safasata ortadan kalkmalı artı. Zaten biraz kamuyunu verimli tartışmaya götürmek için size bu açıklamaları yapma gereğini duyuyorum. Zengin tartışmalar, gerçek önerileri ortaya çıkarsınlar. Dolap beygiri çok kuru etrafında dönmüşsen. Çünkü bütün cumhuriyet tarihi biraz böyle döndü dolandı. Sonuç: Daha da ağırlaşan sorunlar. Hiç olmasa bundan sonra, düzenlemelerle mevcut tarihi gerçekler gözardı edilmez.

Y. Doğan: Enteresan. Şimdide kadar siz bunları bu netlikle açıklamadınız aslında.

A. ÖCALAN: İlk defa derli toplu açıklamaya çalışıyorum. Sanırım kamuyu da böyle soruları soruyor sık sık.

Y. Doğan: Tabii. Yani herkes neye gidiyor bu diye soruyor.

A. ÖCALAN: Nereye gidiyor bu? Nasıl bir durumla karşı karşıyayız? Kardeşçe birlik filan deniliyor, bazı çok hamasi nutuklar çekiliyor, ama gerçek yok. Şimdi ben buna açıklik getirmek için söylüyorum.

Y. Doğan: Tamam, bu anlaşıldı. Aslında çok çarpıcı oldu ve ilk defa açıklandık. Peki bu hareket sırasında, sizin Barzani ve Talabani ile ilişkileriniz nasıldı?

A. ÖCALAN: Bu kişilerle teması oldu. 1980'lerden beri görüşüyorum. Bunları Türkiye'nin resmi yetkilileriyle görüşmelerinde nasıl konuştuklarını da ben merak ediyordum. Sanırım onların önemi şundan arttı: "PKK Güney'de gelişebilir, özellikle bu son Körfez Savaşı nedeniyle boşluk doğurdu. Bu boşluğu PKK dolduruyor. Bu adamları çağırırım, PKK aleyhtarını koalisyonla çekelim. Ayrıca Musul-Kerkuk senaryoları var. O kapsamda da biraz görüşelim" diye düşündüler. Bu ihtiyattan kaynaklandı ve bizimle onları karşı karşıya getirme gibi çıkıncı bir politika içine girdi veya çıkıncı bir politika içine girdi. Biz sosyal temelde emekçilerle dayanıyoruz; bunlar feodal aşiret önderleri. Bir de bu yönüyle ilişkilerimiz var. Bu kişilerle de kullanılmak istendi, özellikle Barzani ile bizim aramızda. Bir de bunların TC ile ilişkileri köklüdür. Mesut'un bizzat kendisi değişirdi; "1962'den beri" der, "biz Türkiye'ye her türlü yardımı sunduk". Bu aslında ahlak ve işbirlikli temelde bir yardımdır. Sanıyorum bunu MIT çok iyi bilir. Kendisi de bunu sık sık tekrarlıyor. Sanıyorum, kendi feodal-aşiret önderliğini Türkiye'ye dayanarak sürdürebek istiyor. Hatta Kuzey Kürdistan'da da egemen kılacak istiyor bu önderliği. Bence bu son görüşmelerim temelde bu zihniyet vardır. Bir nevi böyle, Amerika'ya ve Avrupa'ya da biraz yanına çekerek, Güney Kürdistan'da da Türkiye'ye monte ederek, kendisi adeta bir melik olmuştur. İşte Güney Afrika'da Zulu kabile başkanı nasıl ki Afrika Ulusal Kongresi'ne karşı bile olmuşsa, buralarda da modern ulusal kurtuluş hareketine karşı, bir Zulu kabilesi işi gibi hareket ediyorlar. Türkiye aslında bu durum destekteli ve bu da çok ciddi. Dikkatimizi çekiyor. Tipik, böyle bir olayla karşı karşıyayız.

Barzani aşireti Kürdistan'da şu anda en gözükara süren duygularla yüklü bir aşirettir. Kürtlülüğe bile şüphelidir, onu da size söyleyeyim. O kıtlık kiyafetine bakmayın, herkes biliyor. Bunu geçenlerde vefat eden Melle Abdullah'tan duyduğum, bir Osman Sabri var, ondan duyduğum. Diyormuş ki, "Bunların Kürtlülükle de alakası yok, bizi öldürceklerdi, biraz Türkiye'ye sahip çıktığımız için". Türkiye şimdi karışmış Zulu kabile başkanlığı gibi -sanırım oradaki partinin ismi İnkata'dır- bir olay çıkarmak istiyor. Ben görüşmelerinde bu bir kez daha ortaya çıktı. Sanırım birçok çevreye görüşmeler yapıldı. Beyhude bir çabadır; onu söyleyelim. Kürdistan halkı, Türk halkı bu aşiret-aga önderliğini kabul etmeyecektir ve bunları teşhir, tecrit edecektir. Türkiye de fazla umut bağlamasın. Ben Özalı'da uyarılmışım. Bunlara bel bağlayarak, "Bize söz verdiler, tehlikeni içini Güney'de birlecekler" diyor. Ben de, bir temelde diyorum. Yani, Kürdü Kürd kırımdan da böyle sağlığı bir politika olmadığının tekrar hatırlatıyor. Demirel'e de hatırlatıyorum. Demir edilecek kendileri kaybederler. İsvafler böyle. Yani, sağlığı bir yön göremiyorum fazla. Fakat Güney halkı yidir. Onlar arasında dostluk ilişkilerimiz çok iyi geliyor. Yine, Partiya Azadiya Kürdistan-PAK diye bir örgüt de inşa ediliyor; destekteliyoruz. Etkisi oldukça geliyor.

Y. Doğan: Peki, PKK'den ayrı olarak, neden PAK diye ayrı bir kuruluşa gidiyorsunuz orada?

A. ÖCALAN: Oranın koşulları farklı. Tarihi, siyasal, sosyal koşullar farklı.

Yalnız bir kardeş örgüt gibi destekler. Şimdiden, taraftarları olsun, kadroları olsun, eyley artıyor. Ve bizim etkimize Güney'de çok geliyor. Mesut Barzani'nin kendisi de bunu itiraf etti. "Hızlı gelişen PKK ilişkisi" diyor. Zaten Türkiye'yle ilişkileri açığa çıktı. Çok kopuyor onlardan. Ve bir de o halkları bombardıman ettikçe, neredeyse bizlerle bütünüleştiriyorlar. Umuluyor yani; Güney'de bu temelde büyük gelişmeler olabilir.

Y. Doğan: Peki, niye PAK diye ayrıldı? Siz mi kurduunuz PAK?

A. ÖCALAN: Gençleri geldi, biz de yol gösterdik.

Y. Doğan: Peki, PKK olarak değil de, neden ayrı bir örgüt olarak gırıyorsunuz Kuzey Irak'a?

A. ÖCALAN: Şimdi, bizim PKK, ağırıklı olarak Kuzey-Batı Kürdistan için Türkiye'nin gerçeklerine karşı mücadele yürütüyor. Şu anda Saddam'a karşı, Irak rejimine karşı, hatta Barzani ve Talabani'ye karşı bir savaş geliştirilmekte mümkün değil. Bu Irak parçasındaki Kürt halkının işidir, biz de destekleriz.

Y. Doğan: PAK, Irak'taki Kürt halkının...

A. ÖCALAN: Evet. Kürt halkının strateji ve taktikini esas alarak mücadele ediyor.

Y. Doğan: Yani sizin bir anlamda Irak ayadığınız mı?

A. ÖCALAN: Dost gücümüz, temel dost gücümüz.

Y. Doğan: Ama kuran siz misiniz?

A. ÖCALAN: Gençler onlardan; ideolojik, siyasi çerçeveyi çizen de biz. PKK modeli temelde geliştirme çalışıyor. Kısaca, Bu PKK modelini ortaya uyarlıyoruz.

Y. Doğan: Irak'a uyarlıyorsunuz diye mi?

A. ÖCALAN: Kaldı ki Türkiye'de de böyle bir gelişme beklenebilir.

Y. Doğan: Nasıl?

A. ÖCALAN: PKK'den esinlenmiş Türkiye devrimi grupları daha hızlı bir biçimde ortaya çıkabilir bundan sonra. Bana gelen izlenimler göre, sanırım böyle devrimci gelişmeler de daha şimdiden ortaya çıkıyor. Türkiye gençler de epey iyi gösteriyorlar. Birincisi şu anda bizden böyle bir girişim bekliyor veya girişimden ziyade bizim görüşlerimizle diyorlar, gelişiyor...

Y. Doğan: Seçimleri girecek mi; Kuzey Irak'ta eğer olursa hala?

A. ÖCALAN: Bağımsız adayları destekleme biçiminde.

Y. Doğan: 3 Nisan'da seçim var mı orada?

A. ÖCALAN: Hayır, 25 Nisan'a kaydırıldı.

Y. Doğan: Olacak mı peki?

A. ÖCALAN: Olsa da o seçime'nin fazla demokratik denilebilir. Belki de kavraya daha derinleşir. Talabani-Barzani çelişkisi de açığa çıkarabilir. Bu arada yetersiz adaylar ortaya çıkabilir. Bunların karşılığı geliştirilmekte başka bir fonksiyon olmuştur. ABD'nin, İngiltere'nin ve Almanya'nın desteğiyle, Kürt halkı özellikle bula yapılmak isteniyorlar; özellikle Barzani. Halk buna musade etmeyecektir. Bence teşhir ve tecrit olma devam edecektir.

Y. Doğan: Yani dolayısıyla bundan sonra Saddam'da PAK'la uğraşmak zorunda kalacak...

A. ÖCALAN: Yaşayayavaş, böyle bir gelişmeye karşılaşıp. Ya ilişkileri demokratik yollarla halleder de ya da savaş sürer. Fakat PAK'ın bir Barzani gibi olmadığını anlayacak. En azından tutarı bir federasyonu temsil edebilir.

Y. Doğan: Daha sonra PAK ile PKK birleşecek ve...

A. ÖCALAN: Hemen o konuda senaryolar çizmeye gerek yok. Biz

hemen birleşelim diye bir yaklaşımda içinde değiliz. Fakat sık bir dayanaşma olacaktır. Etle-tirnak gibi birbirine bağlar. Aynı aşiret, yarısı bu tarafa, yarısı o tarafa. Artık bu biraz da Ortadoğu dengesine bağlı bir durum. Ama Kürtlerin birliğinde özellikle de haz kazanıyor. Şu çok açık: Irak'ta, Kürtler olursun, bu Türkiye'yi siddetle etkileyecektir. Bu çok önemli. Çünkü, Kürtler eğer İran'da, Irak'ta, Türkiye'de federasyonu kavuşurlarsa bu, Arap, Fars, Türk birliği, yani ortada Kürtlerin yer aldığı tarihi bir birlik ya da Ortadoğu federasyonu demektir. Aslında bu müthiş bir güçtür. Zaten Batı'nın da korkulu rüyası budur.

Y. Doğan: Kürtler Türkiye'de, İran'da, Irak'ta...

A. ÖCALAN: Federasyona ulaşırsanız, bu ne demektir? Türkiye'deki Kürt Türkiye'de federasyon kurmuş, İran'daki Kürtler İran'da federasyon kurmuş, Irak'taki Kürtler Araplarla federasyon kurmuş; bu da eşitler ne demektir? Kürtleri hepsini birleştirirseniz; Türk, Arap, Fars ve başka azınlıklar da var, hepsinin yer aldığı muazzam bir Ortadoğu federasyonu... Ben bu çerçevede Türk, Kürt federasyonlarının ta Orta Asya'ya kadar yayılacağını düşünüyorum. Yani çok sayıda Kürt cumhuriyet, İran'da birkaç cumhuriyet, yine Araplar da var, epey böyle cumhuriyet, çok büyük bir bölgesel federasyondur ve herhalde dünyanın sayılı güç merkezlerinden biri olacaktır. Tarihi temelde var, bilyorsunuz. İslami kültür var biraz, yine çok muazzam doğu kaynakları var. Kürdistan da en az petrol kadar suyla da kontrol edilecek bölgeyi. Birleşmenin etkilenen çok. Tanışel yakınlık, doğa kaynakların zenginliği, coğrafi zorunluluklar, hatta siyasi zorunluluklar... Öyle değil mi? Birinden bence apayrı Kürt devleti yerine, Ortadoğu genelinde bir federasyonla yaşayacağın model daha gerçekçi görünüyor. Çünkü dünyada da böyle eğilimler var aslında: Batı Avrupa'daki birlik eğilimi, Sovyetler'deki yeni birlik eğilimi, İngiliz Milletler Topluluğu ve Afrika Birliği gibi. Yani bence gerçekçidir, Ortadoğu'da böyle bir federasyonla böyle hayali olarak geçerdendirilmeli. Ortadoğu halklarının da tarihi geleceğinde birçok imperatorluk tarzı birliği ifade eder. Güçümüzde biz bunu biraz daha değişik yapacağız. Daha demokratik, daha halkların çıkarlarını gözönüne getiren bir siyasi birliğe dönüştüreceğiz. Niye yadırgıyor? Bence oldukça iyi bir ilkedir. Ve herkes başlangıç için üzzerne diyor yapamıdır. Uslu mesele ve demokrasi meselesi de en iyi bu çerçevede çözüme gidebilir.

Y. Doğan: Peki, İran'da ne yapıyorsunuz bu bağlam içinde?

A. ÖCALAN: Etkimize bu çerçevede görüşüyor Ortadoğu'da.

Y. Doğan: Peki, bunun görüşmelerini yürütüyor musunuz şimdiden?

A. ÖCALAN: Yok, sadece etkisi geliyor. Biz esas itibarıyla Türkiye ile görüşmeler yürütmüyoruz, İranla ve Irak'la değil. İli halledersek, İran ve Irak çok kolaylaşır veya İran'la halledilirse diğer parçalar da çok kolaylaşır. Belki bir bakarsın İran daha iyi bir çözüme gidebilir. İran daha esnek davranabilir, Kürtleri bir federasyonu öne alabilir.

Y. Doğan: Peki siz olaya bu taraftan bakıyorsunuz hep. Diyelim ki bu Kürt...

A. ÖCALAN: Bu soruyu biraz şundan anlamış buluyoruz: Türk milliyetçiliği çağın geçmiştir. Kernalizm

bir yerde Türk milliyetçiliği; İttihatçı; Terakki Türk milliyetçiliği; Türk milliyetçiliği Türklerle bir devlet kazandırmakla, Türk dilini, Türk kültürünü geliştirilmekte bildiğimiz, Türk ulusunu ortaya çıkarma rolünü iyi oynamıştır. Asrı bir milliyetçilik tahribata götürür. Sizin, bir aşırı milliyetçiliğe değil, demokrasiye ihtiyacımız var. Birlik için eşitliği esas almaya ihtiyacımız var. Dolayısıyla ben aşırı milliyetçiliğin, laydadan çok zarar getireceğini düşünüyorum. Çok zarar vermesinde bazıları sahsi menfaat gödebilirler; bir MÇP, hatta bir Refah Partisi o kaygılarla söz vermiş kırkbeylebilir. Birisi dini, birisi milliyetçiliği kırkbeylebilir ve belki sayıları da olsa bazı gelişmeler sağlayabilir. Ama, Kürtlerin topyekün olarak Türklere karşısına çıkması anlamına gelir. Bundan sık korkuyoruz musunuz mesela? Düşünün ya, her türden düşmanlık 20 milyon aşkın Kürdün yokvutması demektir. Yani "korkuyoruz musunuz" diyor sunuz da bize, ben size soruyam: Böyle bir Türk milliyetçiliğinden size de korkuyor musunuz? Birbirlerce karşı direnirlerse, yıkılcık, Lübnan'ı ve Güney Afrika'yı bile geride bırakabilir. Filistin'daki gibi deride bırakabilir. Bir de içiciler, mahalle mahalle, köy köy birbirlerine girerler. Yani bu İspanya'ya da benzemeye. Bilmem hani, Bask filan var, oraya da benzer. Kürtler biraz kavgaçdır. Kendilerini böyle ortamda buldular mı biraz kavgaçdır. O iyi yönlerden, Barzani tehdit gibi ileri sürüyorlar bu olguları, ama ben uyarırım. Yani MÇP gibi gelişmeler öne çıkarsın; bu bir yereye büyük gelişmedir bizim için, fakat karşısı da biz bundan epey yararlanırsın. Hızla güç kazanır ve netikam daha şimdiden kazanıyorsunuz da. Orta Anadolu'daki Kürtler var, muazzam PKK'nın taraftarları haline geliyorlar. Bu tehlike olmasaydı hızlı hızlı birleşmezlerdi bizim etrafımızda.

Y. Doğan: Peki, sizin hareketinizi desteklemeyecek, ama Türkiye'ni de değişik yerlerinde yaşayan Kürtler yok mu?

A. ÖCALAN: Çok az.

Y. Doğan: Yani İstanbul'da, Ankara'da, İzmir'de, Manisa'da, Türkiye'nin batısında yaşayan...

A. ÖCALAN: Ezici bir biçimde uyarınır; her Kürt PKK'lı olur. İsn tuhaf tarafı burada, bu da anlaşılır bir husustur, PKK etkinliği olmasa Kürtlik olmaz. Çünkü gözüni bu gerçekle açmış, adam nasılsan PKK'den ayrı bir Kürt, oraya akına getirebilir? Doğusunu, varlık nedenini PKK'nın altınına borçlu.

Y. Doğan: Türkiye'nin batısında yaşayan Kürtler bu hareketi tasvip ediyor mu? Emeyen?

A. ÖCALAN: Hayır...

Y. Doğan: Biz burada rahat yapıyoruz, orada o terör oldukça bizim rahatsızlık kayıyor, bütünlüğümüz kaçıyor diyenler var.

A. ÖCALAN: Kürtlerden? Sınırı o. Belki çok az sayıda zengin olabilir. Ama emekçilerin ezici bir çoğunluğu ki büyük bir kısmı emekçidir taraftarlardır. Son miting de bunu pek yanıtsımdı. Şu anda verilere göre bir İstanbul mitingine 100 bin Kürdü çektileriz. Onbin toplanıyor ama, planlı bir hazırlıkla şimdiden yüz bine tirmandırabilir. Gelişmeler oldukça ileri boyutlarda.

Y. Doğan: Yani oradaki insanlar, batıda yaşayan Kürtler ayrılmayı mı bekliyor diyorsunuz?

A. ÖCALAN: Yok, yok onlar bütünüleşmeye hazır.

Y. Doğan: Sizlerle bütünleşmeye hazır!

A. ÖCALAN: Tabii, güç buluyorlar. Böyle çok ilginç bir durum yanı. Onlar ortaya asimilasyona uğrasınlar diye alınmışlar, oysa şimdi Kürdistan'daki Kürtlerden daha iyi uyanıyorlar, biz daha iyi anılıyorlar. Neden? Çünkü, biraz böyle etrafırlar kuşatılmış ya, tehlike içinde kendilerini hissedince, Kürtlük bilinçleri çok erken doğuyor. Bu da garip bir gelişme, ama nedenleri var: Bir kişi, tehlike ile yüz yüze geldi mi hızla bilince ulaşır. Ve bu cumhuriyet politikası ters tepti. Mecburi idare, işte oraya taşır, buraya taşır, şimdi nedenlerini anılıyorlar ve birdenbire şu anda en aktif Kürtler bunlar oluyor. İnanır mısınız; şimdi batı Kürt-

öyle mi? Tolerans göstermiyor mu? **A. ÖCALAN:** Yok, yok. **Y. Doğan:** Yayınlar, şurda burada. **A. ÖCALAN:** Yayınlar her yerde çıkartılıyor. Yayınlar, bütün Avrupa ülkelerinde kazanılmış demokratik bir hak, yani hükümetle alakası yok. **Y. Doğan:** Fransa? **A. ÖCALAN:** Her tarafta çıkar yayınlar. **Y. Doğan:** Hayır, hayır desteği? **A. ÖCALAN:** Yok. **Y. Doğan:** Yunanistan? **A. ÖCALAN:** Hepsi fanatik PKK düşmanı. Siz bilirsiniz, o sizin gazetede de yayınlandı sanırım, dünyada kalan tek marksist-leninist ha-

leri, doğu Kürtlerinden çok daha hızlı bir uyanış ve örgütlenme içindedir. Son yıllardaki en önemli bir gelişme onun bu budur

Y. Doğan: Peki, bir başka konu: Sizin dış destek görüşünüz. Batı'dan; Almanya'dan, Fransa'dan, Yunanistan'dan...

A. ÖCALAN: Kelin merhem olsun kendisi süredir dedi. İnkayır musunuz yanı, bunları PKK'ye yardım edileceğine?

Y. Doğan: Hayır, siz ne düşünüyorsunuz?

A. ÖCALAN: Gölge etmesinler, başka işsan istemeyiz. Onlar çok komik iddialar. Sözümün, ABD'li ABD: dağın paket atmış! Ya, şimdi ABD, Almanya, biliyorsunuz NATO çerçevesinde ve ikili ilişkilerle 60 yıldır, 40 yıldır yaptıkları bu bizim rejimleri, hükümetleri, PKK'ye bir paket atmış mı gerçekten? Onlar paket değil bombaydı. Onu da size söyleyeyim.

Y. Doğan: Öyle mi? Evet.

A. ÖCALAN: Tabii, ilk bombaları biz, o kobra helikopterleri midir, o Çevik Güç denilen helikopterlerden yedik. Herhalde olive yapmak için o söz söylendi. Eğer Ecevit gibileri de gerçekten buna inandırımlarsa, tam piye oynatılan kulluklarıdır. Buna belirteyim. O helikopterler bomba yağdırdı. Kaldı ki PKK'ye bir helikopterlerden paket almak yardım olmadığı gibi. Genelkurum Başkanı'nın kendisi de söyledi, "Her birisinin yanında da bizim subay vardır" diye. Sanıyorum. O helikopterler o çılgınlara askerler taşıdı. Yok, Türkiye'ye yardım yapıyorlar, bize değil. Bomba atıyorlar, kuşkunuz olmasın.

Almanya da öyle. Almanya'dan herhangi bir yardım yoktur. Almanya, Türkiye'den daha fazla "bu PKK sosyalizmi diriltiyor" diye. Yani bize düşmanlık yapıyorlar. Yani büyük bir düşmanlık karşı karşıyayız Almanya ile ilişkilerde. Çok ofikeller, Soyvetler'de sosyalizm yıkılmış, da yine PKK varçevirmemiş! Yani Almanya'nın derdi biraz daha başka, Almanya kendini biraz şampiyon sayıyor, o Soyvet çözüldüğünde, Almanya bizimle anlaşmaz bir düşmanlık içinde.

Y. Doğan: Size yardım etmiyor

reket PKK'dır diye bir şey. Bir ABD'li senatör de, "Kafası parçalanmalı" diyor. Bunlar fanatik PKK düşmanı. Biz eskiden Bolşevikler gördükleri gibi görüyorlar herhalde. Miçotaks hükümeti de öyle, o da Demirel'in yanında, bize pek hayran baktığını söyleyemem

Y. Doğan: Suriye?

A. ÖCALAN: Şimdi genel Arap ailemdeki sorunlar ele alırsanız, genel İsraili tahkesinin kendileri için ne anlamla geldiğini ele alırsanız, Türkiye'nin bu politikalarındaki yine nedir diye sorarsanız ve yine kendi içinde Kürtlerin durumu var, onu da biraz anlamaya çalışırsanız, Suriye'nin bize yaptığı, "İste Lübnan'da 70 örgüt vardır, sen de kalabilirsin" çerçevesinden ibarettir. Bize göre bu da anlamlı bir tavır, bize özel düşmanlık yapmaması biz değeri buluyoruz. Destegi de bu kadardır, bunu abartmanın anlamı yoktur. TC istiyor ki, kendisi gibi her devlet bizimle savaşsın, bu mümkün mü yani? Politik gerçeklere şüphe mi? Kendi askeri gibi Suriye'yi bizim üzerimize yürütmek istiyor! Ne Suriye'nin buna da çıkarı vardır, ne bunun gereği vardır ve ne de yapabilir. Gerçekçi olmak lazım, kaldı ki Suriye üzerinde Türkiye'nin baskıları var, şu üzerinde kurduğu denetimler var. Hatay meselesi var, diğer ekonomiler baskılar var. Bunlar da Suriye'yi haklı olarak Türkiye'ye karşı kuşkuyla yapar. Ama gerçekten öyle somut bir silah desteği, bir para desteği yoktur bize. Hatta kanunlarını dört dörtlük bize uygular. Hudutta bulunmuyoruz mesela, yakanlarını zindana atıyor, gerçekten kesin bu. Bunu yine Türkiye abartıyor, anlamadım yanı. Herhalde güçsüzlüğünden kaynaklanıyor. Suriye'nin de kendi içra kuvvetleri gibi, istemize gelmesini istiyor. Bu da mümkün değil.

Y. Doğan: İran'a?

A. ÖCALAN: İran'da da pozisyonu belli zaten. Yani o da, "Ortadoğu çelişkileri uğrunda ve artan Kürt tehlikesi karşısında PKK'ye düşmanlık yapmak zorunda değiliz" olur. Özellikle Türkiye'nin, ABD ile stratejik ilişkisi içinde olması, İran'ın son zamanlarda ürkütüyor. Halen şu anda

İran'da gerçekten bize öyle, ciddi destek yaptığı söylenemez. Yalnız bazı adamlarımız diğer tarafta gelişce, yaklaşıyor Türkiye'ye teslim etmiyor. Yardım bu kadardır. Biz dağdayız orada, İran'da kampımız filan yok. Suriye'de kampımız filan yok. Dost evler vardır. Bizim Avrupa'da da ki Türkiye'nin mütefakirleri: birlerce evimiz var, onlara dermiz var. Artık bu bir demokratik kazanımdır, her yerde kullanılır. Bunu yarım diye ileri sürmenizi ben yadırgıyorum. Niye yardım diyorsunuz ki bunlara? Yok yanı, bize öyle özel yardım yapan kuruluş yok.

Y. Doğan: Irak'ta?

A. ÖCALAN: Yok, hiç...

Y. Doğan: Ne kadardır?

A. ÖCALAN: Yani birkaç aykalanmayı idare edebilir, bir gerilla ordusunun kuruluşunu idare edebilir, biz 50 bine yakın gerillayı silahlandırabiliriz. Yine birkaç aykalanmayı yürütebiliriz. Bunları finanse edilecek gücümüz var.

Y. Doğan: Bu ne kadar dolayında aşağı yukarı?

A. ÖCALAN: Ben de tam tahmin edemedim, ama herhalde PKK'nın mali bütçesinin 100 milyon dolarları aşması gerek. Fakat böyle ayrıntılı hesaplarımız yok.

Y. Doğan: 100 milyon dolar, doğrudur mu söylüyorsunuz?

A. ÖCALAN: Size göre çok mu? Milyonlarca her gün gelir ve 10 bin kişi yemek yiyor, hasta 10 bin kişi kişi.

Y. Doğan: Her gün 10 bin kişi yemek yiyor?

A. ÖCALAN: Tabii. Yalnız onların yemek, içmek ve giyimine ne kadar gider, onu siz düşünün. Yalnızca Avrupa'da şimdi ki gelir-giderimiz sanırım 50 milyon markı bulur. Genel hesapla 100 milyon dolarından aşağı alamaz. Bu normaldir yanı, bir halk kendi kendini devletleştiriyor, kendi kendisini siyasallaştırıyor. O'lur, hatta daha fazla da olabilir. Yani bu mali durum bile bizim ne kadar kitleselleştirmiş olduğumuzu değil mi? Bu öyle soyguncu, bister diğ destekle yürüyebilecek bir durum değil. Halkımızın buyutunu gösteriyor.

Y. Doğan: Hiçbir sıkıntınız yok değil mi bu konuda?

A. ÖCALAN: Mali yandan yok. Açık değil, isteyen herkes mütevazı bir biçimde yaşayabilir. Fakat bazı yaşamda da körüklemeye o zaman. Çok kat kanat çenelebilir.

Y. Doğan: Özel yaşam...

A. ÖCALAN: Ve tabii, özel yaşamın gelişmesi de, muazzam bir masrafları kesme ve diğer yandan üstün bir yaşamı gerçekleştirme biçimi oluyor. Biz yaşam tarzımızda üstünlüğü yakalamış durumdayız. Ben biraz daha derinliğine önemini vurgulamak istiyorum.

Y. Doğan: Neden?

A. ÖCALAN: Meselelerin çözümünde gerçekten demokratik, demokratik siyasetin işlevi var mı, yok mu Türkiye'de? Bunu biraz önemli görüyorum. Özellikle Milli Güvenlik Kurulu tartışmaları var. İşte bu MIT tartışmaları var. Ordu tartışmaları var. Ben daha önce de bir görüşümü şöyle beyan etmişim: Demokratik siyasetin anlamı Türkiye'de çok daralmıştır. Suriye asırmıyorsunuz? Açık da niye köklü değerlendirmelere gidemiyorsunuz, ona şaşıyorum. Demokratik siyaset Türkiye'de işlevsizdir. Mesela en temel kanunlar, tasarıların ordunun güzi güç odaklarına hazırlanır, Milli Güvenlik Kurulu'da tartışılır, tavsiye adıyla sunulur ve hükümette onaylanır. Hükümet de TBMM'ye götürür. Şimdi parlamento pratiğine bakarsanız, bu bir demokratik işleviğe ters düşmektedir. Çünkü parlamentoya sıradan bir o'nalama aracına dönüştürüldükten sonra, halkın iradesi anlamına çıkar. Adamlar korduyu diyor, o Milli Güvenlik Kurulu buyurdu diyor, o birliğin çikıyor bütün bu yasalar! Şimdi işte Türkiye'nin en büyük problemi burada. Herkes adeta asker yapılmıştır. Ben size bunu çok açıkça söyleyeyim. Parlamenterler bir asker gibidir. Emir-komuta zinciri dahilinde çalışır. Bu, demokrasinin inkardır. Bir de çok doğa karşıyolar bunu. Şimdi ben bunu Kürt meselesinde olduğu için söyleyiyorum. Birçok köklü demokratik sorun bu durum var. O emir-komuta zincirine bağlı olmakta parlamento kendisini kurtarmalı. Aslında biliyorsunuz, emir-komuta göre bir yasaklama konuyor, parla-

mento kendiliğinden dağılır. Diğer yerlerde bu, muazzam direnme ile, kanla bastırılır Türkiye'de gerçekten emir-komuta zinciri dahilinde tasfiye gerçekleştiriliyor. Sorun burada. Yani "parlamenter demokrasiye bağlayız" diyorlar, "siyasetin işlevi olacaktı" diyorlar. Siz söylüyorsunuz, yani Demirel'e söylüyorsunuz, bu konuda parlamento itibarı sağlayabildi mi? Temel demokratik bir kurum olarak, bir onaylama aracı olmanın kurtuldu mu? Türkiye parlamentosu, kendi özgür iradesiyle tartışıyor mu? Ben o diğer pratik işlere yasa demiyorum; bütçe ve benzeri, o işler ıvır zıvırdır. Yani temel siyasi yasaların, demokrasinin işlevi içinde temel konularda, Milli Güvenlik Kurulu'nun emirleri dışında hareket ediliyor. Bu bir emirdir.

Daha da derin yaklaşılmaz. TC'de siyasi yön zayıftır. Ordu geleneli oldukça hakimdir, Türkiye'ye darıltmıştır. Bir ara buna Bismarcklık deniyordu. Yani Türkiye toplumu sert emir-komuta altına alınmıştır. Ve bu onun siyasetine yansıyor. Demokrasinin yaşamama, demokratik olamama, biraz demokratik olmaya çalışıldığı m'herhalde darbelerle bastırılmış ve sonuç, bildiğimiz gibi tam çıkmazdır. Ulusal meselede de bu böyledir. Neden siyasi yolla halledilemiyor, demokratik yolla halledilemiyor? Çünkü emir-komuta zinciri emrediyor da ondan. Ve biz işte bu temelde şiddetle zorlanmız. Devrimci şiddetli ortaya çıkarmaya zorlanmız. Ben bunun bilimsel olarak biraz daha üzerinde durulması gerektiği kanısındayım. Biraz böyle belli siyasi tartışma konusu değil ama, bilimsel olarak net cevaplar konulabilir diyoruz. Kaldı ki siyasetin de bilime ilişkisi vardır. Oraya çıkarılması gereken budur. Ciddi politikacı kıymı. Bakın, Türkiye tarihinde kaç tane değeri diğer politikacı var? Yok! En iyi politikacı ordunun emri en iyi gelen politikacıdır! Demirel biraz haddini bilmedi, şimdi dersini iyi almıştır sanırım. Özal onun biraz daha zekiydi. Genel erleri arasını iyi yaptığını iyi irmanış gösterdi. İnönü'nün de herhalde bir kulagi süreklilik komuta kademesinde, hatta askerlerde. En basit bir sayıma yok.

Dolayısıyla bu dırpaz ya, özel savunsa karşı karşıyayız, bu da bir gerçektir. Onun için demeyen yanı "niye siyasi yöntemlere demokratik esaslarla bağlı hareket etmıyoruz?" Ben de size diyorum ki, cumhuriyet yapılmaması, anti-demokratiktir. Mecvut somut statü siyasete rolünü oynama işasını vermiyor. Emir-komuta zinciri ile her şey yürütülüyor. Buna karşı da yapılmaması gereken, demokrasinin buna karşı koru maktr ve inanıyorum son yılların demokratik hareketi de böyle. Kürtler için değil, Türkler için de bizi. Orduya karşı biraz ayakta kalalım. Türkiye'de demokrasinin kapısını aralamız. Ve eğer Türkiye'de şimdi demokrasinin tartışılması biraz gerçektir, biraz derli toplu bir biçimde yapılmıyorsa, bu PKK'nın orduya karşı ayakta kalışı ile çok yakından bağlantılıdır. Yoksa ne bu kimlik tartışmaları olurdu, ne de parlamento itibarı olurdu. Son parlamento ortaya çıkış süreci ve DYP'nin ortaya çıkış süreci araştırılın, bizim ayakta kalışımızla çok yakından ilişkisi vardır. Ve bu anlamda söyleyeyim; ister düzen daladılar, ister düzensiz dışında demokratik kıpırdanışları bizim çok yakından irtibatımız var. Bundan dolayı da Türkiye'nin demokratik gelişmesinde rolümüz son derece belirleyicidir. Biz bir ayırlık kuvvet olarak değerdirmeye yerine, demokratik kuvvet değeri önemli bir rol oynayan kuvvet olarak değerdirmelisiniz, bu daha gerçek-

çidir ve belirleyicidir. Bu konuyu önemli görüyorum, yani Türkiye'nin demokratik gelişmesinde PKK'nın rolünü tartışması açıkça kazansa da daha çok gelişme ortaya çıksa, Bölücülik, ayrılıkçılık yönünden daha fazla bu yönü vardır. Ve bu da sağlıklı birlik için sınırlı oldukça zemin sunuyor. Sorunları sapırmamın anlamı yok. Gelişim başka türlü değerlendirmenin anlamı yok. Birçok veriler bunu ortaya çıkarmıştır diyoruz. Paralelterler bunu görmezden, Demireli'nin görmezden ve hatta Özal'ı görmezden, bu kendi miyopluklarından dolayıdır. Ve görüyor da söylemiyorlarsa, emir-komuta zincirine ne kadar bağlı olduklarından.

Y. Doğan: Peki, bu HEP milletvekillerine nasıl bakıyorsunuz?

A. ÖCALAN: Bu genel gelişmeler içinde onların durumunu izah etmek zor değildir. Demokratik bir araç olsun diye biraz desteğimi oldu böyle kısısına. Ve netikim biraz bu rol oynanıyor şimdi. Halbuki düzensiz amacı değıştiği, Özal'ın amacı değıştiği, İnönü'nün de amacı değıştiği. Fakat biz daha çok demokratik açımda bir yelpazeye teşkil etsinler diye destekledik. Ama gerçekten bunlar PKK'lı değil. Öyle PKK'lı olacak güce de değiller, ama düşmanlık yapıyorlar PKK'ya. Zaten ya parlarsa teşhir ve tecrit olur, biterler. Güçleri de sınırlıdır. Türkiye'nin ortamı demokratikleşirse, siyasete işley düşerse HEP'ileri rollerini biraz oynayabilir. Veya diğer bir deyişle, HEP'leri önümüzde gelişmede giderek önemi kazanabilir. Demokratik platform gelişmesinde HEP daha da ileri bir sıçrayma neden olabilir.

Y. Doğan: Bugüne kadar HEP milletvekillerinin meciste koydukları tavrı onaylıyor musunuz?

A. ÖCALAN: Yetersiz buluyorum. Ayırtıyenden de çok yüksel ve gerçekçi bir tartışmaya yapamadılar. Ben olsaydım ö kürsüde, kendinize gelin derdim. Türkiye için tartışmam derdim. Kürt tartışmasını bir tarafa bırakalım, Türkiye için tartışmam derdim. Bence daha cesur tartışabilirler. Nedir o sovenist dalgaya karşı bu yorum eğmeleri? Bu tartışmayı kordordlarda devam ettirmeleri lazım. İçinde olmasa dışarı taşımaları lazım. Ortada ucube var. Paralelteronun saygınlığı kendileri gölge düşürdü. Buna karşı daha çok iş yapılabilir. Yetersiz buluyorum, öyle çok asırıya gittiler biçiminde değerdendirme diye, tam tersine çok yetersiz ve biraz da pasif kaldılar. Onlarda da güçlü bir politik deneyim olmalıdır, çin, bu rollerini layıkıyla oynayamıyorlar. Şans diye bir şeyler de var. SHP'nin politikaları var. Bir türlü bence demokratik rollerini layıkıyla oynayamıyorlar, ama bundan sonra daha iyi oynayabilirler. Sanırım bundan sonra içine girecekli yönelim budur.

Y. Doğan: Buna nereden biliyorsunuz? Bağlantınız var mı?

A. ÖCALAN: İzlenimlerim buna göre. Halk bu biçimde parlamentodan durumlarını kabu etmiyor artık. Bağlantım şudur: Halk ne istiyorsa, halkın beklediği tavrı alacaklardır. Yani Demireli-İnönü hükümeti demokratik davranmadığı, sorunun çözümünde rol oynayabilecekleri ihtimali olmadı için, tavrı bundan sonra tepkidir. Milletvekilleri de sanırım buna uyar, umulan gerekir. Özel savas destekler duruma geçilirse, halkın içine bir adım bile atamazlar.

Y. Doğan: Peki, bu koalisyondaki konularına nasıl bakıyorsunuz?

A. ÖCALAN: İçindeki mi?

Y. Doğan: Önce SHP'nin koalisyondaki?

A. ÖCALAN: SHP bunlarla koalisyondaki, biliyorsunuz. Fakat, da

haya sonra hükümet ortadığı olduğunda, bu kez "durum değışikmiş" diye. Protokolde Ölağanızın Haf'ın kaldırılması, koruculuğun kaldırılması vardı. Yine buna benzer bir sürü anti-demokratik yasaya karşı çıkmayardı. Fakat hiçbirini yapmadı. Koalisyonda aslında bu temelde kuruldu. O konuda da muğlaklık geçirdi. Dolayısıyla HEP'ilerin, bağli oldukları iktelen böyle aşılmasıyla, orada kalmaları anlamsızdır. Kalırlarsa, kendilerini aşsınlar. İşler böyle kalmaz, sıradan bir memur durumuna düşerler, bir parlamentoları duruma değil.

Y. Doğan: HEP'ilerin SHP'de kalmaları anlamsızdır, öyle mi?

A. ÖCALAN: Anlamsız görüyorum artık, bu haliyle. Hükümeti desteklemelerini fazla anlamı bulmuyorum. Bu, özel savas destek anlamına gelir. Bunlar, Özal politikalarıdır. Yani hükümet değışti, politikaları aynı kaldı. O politikaları aynen, hatta daha tehlikeli sürdürülmüş durumu vardır. Özal, bu kadar uçak kaldırdı mı, bu kadar tank-topu Cizre'nin etrafına yerleştirdi mi? Dolayısıyla desteklemeleri, daha tehlikeli duruma düşmeleri anlamına geliyor. Hatta, Özal'ı destekleseler, belki de daha yararlı bir adım atarlardı. Yani ben ehveni-şükkü uyandırıyor demiyorum, çünkü kişisine de karşımı. Fakat izlenimim farklı değerdendirilir bu öyle. Yoksa farkı yok. Politika aynı demektir istedik. Hatta Özal'da da, Demireli'de de, İnönü'de de politikayı dayatan başka güç kaynakları, onu da belirler. Ve bence, onlar da politikalarına inandıkları kadar; siyasi önderler üstelik. Bu görüşümü yanlış anlamasınız. "Demireli" değil, Özal'ı destekliyor" biçiminde. Hayır. Onlar da, bence bazı politikaları mahkum edilmişlerdir. Demirda ya Türkiye'de politika işleyiyor. Demirel, birçok şeyi karşıydı, bu kadar boyun eğiyor. Ne yapayım yani. Türkiye'de politikanın şansı bu kadar. HEP'ileri ne yapabilir? Çok daha çok gerçekleri açıklayabilirler. Alet olmaları da inandırıcı ve halkı afetmez. Ayrıca bu ben istediğim için değil, halk istediği için böyledir. Onu seçen halk çok uyanıktır. Hesap sorma kabiliyeti de yükseldi.

Y. Doğan: Peki, mesela bugünkü politikalar alet olmaları inandırıcıdır, yorsunuz. Ama Ölağanızın Haf'e evet deselerdi bu bir alet olmalı, fakat hayır dediler.

A. ÖCALAN: Bunun doğu sonucu şudur: Bu özel savas yürüten hükümet, dolayısıyla desteklemekten vazgeçebilir. Yani bir "evet" in doğal sonucu karşı koymadır. Özel savas gücünü oranda tabii karşı koymadır. O tutarlılığı da göstermem gerekir. Evet'ten de öteye, sürekli demokrasinin yolunda bazı adımlar atmaları gerekiyor. Bu gücü gösterirler, halk içinde yerlen olur. Göstermelerize, asınp giderler.

Y. Doğan: Buna biraz karşı mısınız? Yani bu, Ölağanızın Haf'a her dememin ötesinde.

A. ÖCALAN: Tabii. Demokratik platforma yönelmeleri gerekiyor, buna göre. Türkiye'de demokratik güçler de var. Hatta SHP içinde de varlar. Yine diğer partiler var. Hepsi bence, bir demokratik platformda, yeni bir arayış içine girsinler. Hatta bir demokratik cephe, ittifak kurulsun. Benim görüşüm bu. Çünkü, SHP eniyer. SHP artık bir demokratik seçenek olamaz. Demokratik çözüm aracı olamaz. Eriyor, zayıf düşüyor sağ karşısında. Erbakan geliyor. ANAP bile bu haliyle ayakta kaldı. Halbuki, SHP yüzde 40'a kalmalıydı. Tutarlılığı yüzünden asıynor. Bu boşluğu dolduracak olan, yeni bir demokratik oluşumdur. Bu demokratik oluşumda, bir parlamentogrubu da iş yapabilir. Ayrıca bu, Türkiye

içindir, Kürdistan için de değildir, onu da söyleyeyim. Ağrılıklı olarak, Türkiye'nin demokratik çevrelerinin de yoğun olarak katıldığı bir siyasi oluşuma şiddetle ihtiyaç var. Biz buna, kitle gücümüzle destek sunabiliriz. Bu arada, HEP'i de bu temelde değerdendiririz.

Y. Doğan: Benim aklima gelen sorular bunlar. Benim aklima gelmeyen, ama sizin belirtmek istediğiniz bir şey var mı başka? Yani genel çizgiyi çizdik zannediyoruz.

A. ÖCALAN: Evet, sanırım biraz üzerinde durduk, ama sıcak yazı biraz daha değerdendirilmesi alınabilir. Doğrudur, böyle bir sıcak yazı aşağıca benziyor.

Y. Doğan: Newrozla birlikte?

A. ÖCALAN: Başlamış bulunuyor. Silahlar susmayı biliyoruz şimdi. Kamouyunu ürtüktenemekteyiz, bade, bazı alanları gelişmelerine karşı doğru tutmak açısından belirleniyor. Bizden de, ordundan da kayıplar geçen yılınke göre en az on misli artabilir. Yuma yöntemi esas alınmıştır. Biz teslim oluyacağımız, birlikte yaptığımız hazırlıkları çok iletir boyuttadı. Daha şimdiden sınırı boylandı bade bine yakan gücümüz yoğunlaşmış durumdur.

Y. Doğan: Nerede?

A. ÖCALAN: Hudut boylarında. Ülke içinde de bir o kadar güç yoğunlaşıyor. Her gün yüzlerce kişi safalara katılıyor. Örtülmüş oramız buyuyla birlikte büyük bir hız kazandı. Silahlanmamız sorun değil. Ayrıca, belli bir tecrübe de gelişti, coğrafyanı hemem hemem büyük bir kısmına ulaştık. Şimdi bütün bunlar, ordunun, imha edile, söker atar" savını biraz geçersiz kılıyor. Kaldı ki, hudutlar delinmiştir. Bize Irak-Türkiye hududunda güçlölüz. Diğer yerlerde de öyle. Türkiye'de de güçlölüz: İstanbul da, Ankara da, İzmir'de kitleli gücümüz sürekli geliyor. Burada da eylemler tirmandırabilir. Eğer özel savas ızırmız çok kötü gelirse, hele halkın da çok zarar göreceği eylemleri gerçekleştirir, özellikle bizim de Türkiye'nin o düzeni ayakta tutan kurumlarına yönelmemiz, özel savas hizmet veren, destek veren kurumlarına yönelmemiz hiç kazanabilir. Yani Türkiye'de bu işe biraz daha karşı bu sene. Hatta, ordu içinde tepkiler daha gelişebilir. Birkaç paltama filan oldu, daha da gelişebilir. Türkiye sölu silahlı mücadeleyi biraz daha yükseltebilir. Bizden güç alarak maddi-manevi yünden sanırım biraz tirmandırabilir eylemleri.

Y. Doğan: Türkiye'nin kurumları üzerine dediniz, hangi kurumlara?

A. ÖCALAN: Her türlü. Bu sene bağli; özel savas "Özal bile ağında kaçırır: "dağ-lası vururuz" diyor. Eğer böyle bir gelişme oluşsa, tabii tirmandırma da olur. Şu çıkıyor ortaya: Giderek şiddetin gelişmesinde tirmandırma beklenbilir, kayıplar çoğalabilir. Mesela ben kişi de kayıp versek - bu sene bilançomuzda buna yer vermizmiş - ama onlar on bir kayıp verinceye. Bire on artar, kayıp bizden bir olursa karşından da en az on kat artar. Bu yönü tedbirler almış. Belki kayıplar büyük olabilir ama sonuçta bizim bulunumuz kaçınılmaz hale gelir. Bilançoyu bu yönüyle gösteriyorum. Şerhlandırılar yayınlasın. Cizre türü yerler onlarca artar. Kuzeyden tut güneye kadar, hatla Güney Kürdistan'da da olur. Bu konuda da tedbirlerimiz var. Çok yayın bir kitle, halk yürütüşleriyle karşı karşıya kalacağız. Şimdiden başlamış zaten, getirilay içine oluyor, onun koruması altında oluyor. Kırmla, bazı köyleri imha etmekle önlenebilir, daha da alevlenir. Daş ilişkilerde de benzer destekler gelişebilir.

Y. Doğan: Peki, yaygın kitle yü-

rüşüşleri nerede olacak?

A. ÖCALAN: Hemen hemen bütün şehirlerde, köylerde yayılır. Böyle sürekli yürüyüşler biçiminde gelişecek. Güneşle doğru da gelişecek. Nasıl Güneyden Kuzeye bir göç akını başlarsa, Kuzeyden de Güneye doğru olabilir. Biraz önemli bir gelişme olacaktır.

Y. Doğan: Yani Kar'stan aşağıya doğru mu o anlamda mı?

A. ÖCALAN: Oradan da var. İrandan da var. İrandan da var. İrandan açılabilirler. Çünkü İrandan mülteci kabul eder. Türkiye'de de bir milyona yakın İrandan mülteci var. Kürtler de oraya gidebilir. Yani zorlarsa gidebilirler.

Y. Doğan: İran'a geçeri öyle mi?

A. ÖCALAN: Tabii, o yol açıktır.

Y. Doğan: Yani şu an Türkiye'de bulunan Kürtler, İran'a geçeri öyle mi?

A. ÖCALAN: İsterlerse gidebilirler. Yani Türkiye'ye teslim edilmeyecekler. Bu da yeni bir gelişmedir. Çünkü Türkiye'de de İran ayletleri yarım milyon İrandan var. En azından geçen açısından bile düşünsek, tahmin ediyorum - yani öyle analıstık filan biçiminde değil de, tahmin ediyor - mülteciler İran fazla karşı koymaz. Zorlarsa da, zaten Suriye'ye geller, 60-70 yüz Kürtler var. En eskiliteri yarı Suriye'dir altında. Suriye Kürtlerinin yüzde 70'i Kuzeyden gelir.

Onlar da bizim şu anda doğudatrafından durumdur. Suriye'de gelse Suriye çok demez herhalde.

Y. Doğan: Peki, neden İran'a ya da Irak'a gidecekler?

A. ÖCALAN: Başkılar gelirse, ordu imha seferlerini gerçekleştirir, bu yürüşlere kaçınılmazdır. Böyle gelişmelerle tanık olabiliriz diye düşünüyorum. Fakat kesin öyle olur demiyorum. Yani ihtimaler dahilinde ilerliyoruz. Ayrıca halk genelde bir ayaya kalış sürecindedir. Bol-bol kentlerde gosteriler olur. Bu açıdan da bu 1992 yılında önemli gelişmeler olacaktır. Acaba bir siyasi yönün devreye girer mi? Bu süreç içinde eğer zorlanır, asıtır bana göre. Dun Özal ne diyorodu: "Bu hükümet dört ayak düşer." Bunu söylerken bu gelişmeler o da görülebiliyor du. Sanırım şu andan itibaren bu düşüş başlayıyor. Tabii bu ihtimaldir, olur da, olmaz da. Biliyorsunuz siyaset kesinlik yoktur, ihtimaller söz konusudur. Bir yeni erken seçimi gündeme getirebilir. Veya Çankaya meselesini gündeme getirebilir. Buharanlı bir dönem, giderek kaosun da oluşabileceği bir dönem olurdu. "Ordu da olabilir mi" diye bir soru sorulmuş. Bana göre bize karşı yapılan yapılmıştır, her türlü birlik üzerinde koşuturulmuştur. Bu anlamda sanırım doğru. Zaten darbenin işlevini gören bir özel savas var, kolordu değil, ordular var. Askere faydası olur, çünkü çıplak bir gelişme rejim dünyadan daha kolay tecrit edilir. Zaten onun için geliyoruz. Gelişirize bir çekimiyiz. En ufak farklar bir konuma kendimizi sokmayız. Tedbirlerimiz daha dayalıdır, yurtdışında dayalıdır, muazzam zorluklara yaşamaya tecrübesine dayalıdır. Ordu da yapacağı her şeyi 8 yılda yapmıştır. Daha fazlasını beklemiyoruz. Kırınasıl silahları da kullanılsa, bu ona karşı da tedbirliyiz. Gazları kullanılırlar, hepsine karşı ayakta kalabiliriz. Bol-bol belki halkı topalayabilir, studayınlanı doldurur, kentleri kuşatır. Bütün bunlar da dünyada bizim prestijimizi artırarak, halkın tepkisini artırarak. Yani ordu seçeneğinin bundan daha fazla rol oynayacağını sanmıyorum. Bana belki da varabilir, bu daha eylemler. Ama siyasi sonuç lehimize değildir. Ülke içinde, ülke dışında kendileri tecrit olur. Bu hususlar bence daha da açığa çıkabilir.

Bütün bunlar Türkiye'nin yeni bir dönemece girdiğini gösteriyor. Sorunların daha köklü görmesi gerekiyor, daha köklü çözüm yollarına gimesi gerektiğini, geleneksel ordu yöntemiyle sorunlarını aşamayacağı gösteriyor. Bu bence önümüzde kazanacaktır ve artık burada rol getiren çaplı politikalarla düşüyor, çaplı aydınlarla düşüyor ve bizzat halkın kendi demokratik yöntemini bulmasına düşüyor. Halk kendi demokratik araçlarıyla politikaya müdahale etmeli artık diyoruz. Yani bu tasra politikacıları deniyor ya -ki ben emir-komuta zincirine bağli politikacı diyorum-, artık onlar sorun çözmüyorlar. Halk çok acı görecektir. Enflasyon da buna bağli birliyorsunuz. Açımdın meseleyi ama bir iktisatı açıkla rahatsızlık şu bunu test edebilirsiniz. Çok büyük bir enflasyon halkı kırıp geçiriyor, en az savas kadar.

Bütün bunlar halkın aktif politikayı yapma hakkını kendinde görmesi, politikanın hayati çıkarları için vazgeçemedi olduğunu görmesi anlamına gelir. Şimdiden bence bunun arayışı içindedir. Ve önümüzdeki günlerde, kendi demokratik araçlarını geliştirmesi gözardı edilemez. Bu ihtiyaç derindir ve giderilmesi için ırsat da doğmuştur, ihtiyaç da kesindir. Bu yönü gelişme bekliyoruz. Yani yeni bir demokratik açılım olmayı burada diyorum. Bu geleneksel tasra politikacıları yerine, bade ilkelere bağli, bade cesur çıkışları yapabilecek politik seçenек, demokratik seçenек ortaya çıkar. Türkiye ortamında bu olabilir. Refah Partisi de biraz belki gelişme gösterebilir. Bence boşluktan ötürüdür. Tasra politikacıları aşırılardan halkın demokratik araçları geliştirmesi, Refah bu boşluktan yararlanırlar. Refah'ın gelişmesi bir boşluk içindir. Eğer halkın demokratik seçeneği ortaya çıkarsa Refah mevcut konumundan öteye geçmez. Hatta sovenist MÇP'de fazla ilerlemeye kaydedemez. DYP, ANAP gibi partiler de bence zayıflar, bundan daha fazla gelişme imkanı bulamaz.

Y. Doğan: Refah'la gelişmeye nereden görüyorsunuz, yani o ihtimali?

A. ÖCALAN: Eğer demokratik seçenек ortaya çıkarsa Refah Partisi gelişir. Çünkü biraz daha demokratik geçiyor, biraz daha rejimin söyleminin dışına çıkıyor, biraz daha halkın manevi yanlarına hitap ediyor. Bu gelişir, bir yeni demokratik rol oynayan tek araç olarak kendini ortaya çıkarıyor. Ama, yanlışlamasın; ben Erbakan'ın da en az diğerleri kadar, bade şakıncalı buluyorum. Ve tutarlı bulmuyorum. Söylediği sözlerle pratiği farklı. O kadar anti-demokratik ama belki de bir Alman ajandır, belki de bir Amerikan müslümanları veya belki de ABD'nin istediği bir müslüman çizgiyi uyguluyor. Yani Erbakan islamı çizgiye dönüştürüyor. Fakat iyi manevra yapıyor, kitle psikolojisini iyi yakalamaya çalışıyor. Karşısında da güçlü bir demokratik araç yok. Bu anlamda gelişebilir diyoruz. Fakat biz biraz gerçek demokratik yaklaşımları halka ulaştırırdık, herhalde tecrit olurdu. Türkiye'de de halk biraz demokrasıye kavuşursa, bu Eccevi'nin de ıyutmasından kurtulursa, Erbakan'ın gelişmesi sınırlanır. Türkiye'de de demokratik parti olayı ve halkta dayalı gerçek bir demokratik oluşumun şansı var gibime geliyor.

Son zamanda moda olan Hizbullah olayı için de bir-iki şey söyleyeyim. Devlet resmi ideolojisi asıldı, yani kemalistin fazla etkisi kalmadı. Bunun yerine ancak islamik boşluğu doldurabiliriz. 12 Eylül'de tarikatchılık besledi. Bu yüzden yüzbinlerce tarikatchı, beslediklerini söy-

Devamı 26. sayfa

"Halkın 1992 Newroz kalkışı PKK'nin önderliğini ölümüne onaylamasıdır!"

Başarılı 14. sayfa

nu hep tartışırız. Mesela biri şu de-
ğerlendirmeyi yapıyor: "O hınzır oğ-
lu hıncı markisist bir taktisyendir. Her-
şeyde işi taktikten alır. Sonuçta da
haklı". "Düğmanın yazar-çizerleri-
nin değerlendirmeleridir bunlar. Akıl
almaya çalışıyorlar sözde. Neler va-
neler yok! Bol bol tartışıyorlar. Kürt
işbirlikçiler de var aralarında. Onlar-
la da görüşecek hesabımız var. Me-
sela sizlerde hesap sorma özelliği
braz bireseldir ve bir o kadar da
zayıftır. Her hesabı buldum ve yay-
dım her tarafa. Kimlerle nasıl ça-
rışıyor, bunları ortaya koydum. Hem
de her ziyade. En son, Alman ba-
kanın ne söylediyini biliyorsunuz.
Dostlar bile birbirleriyle çarpıştı du-
ma geldi. Devletler derin derin sa-
nıyormu hergün sizler bile kendiniz-
le çarpıyorsunuz. Savaşın; savaşta
hayır var. Savaş kişiliği açığa çık-
ıyor ikisidir. Bizim gerçekliğimiz or-
tamdır, kendisiyle savaşmayan faz-
la başarı elde edemiyor ve savaşan-
lar da kazanıyor. Bu alevi sürdür-
mek istiyorlar. Fakat iş isten geçi-
ki. Tarihi bir aşamayı sağladık. Duş-
man Kürt kimliğini kabul etmek zo-
runda kaldı.

Halkımızın ayakta kalan nesli va-
sa, soylu değer adına ne varsa biraz
sahip çıkabilmek, bunları yaşanılır kı-
lma istiyoruz. Bende yorumluk yok.
Tebdir almak istiyorsunuz ebe, fakat
sizlere de birşeyler verebilmenin ca-
bı içindeyiz. Zorlanmayın, ben dev-
rim yükünü yirmi yıldır taşıyorum.
Benim ilk eylemim, biliyorsunuz, Ki-
zildere olayları nedeniyle 31 Mart ta-
lolu. Yani tam 20. yıldönümünü ge-
nide bıraktık. İlk boykotu biz yaptık
12 Mart fazlasına karşı. O günden
bugüne kadar, Türkiye devrim de
dahil olmak üzere ve giderek uluslar-
arası çapta da devrimci değerleri
çığnatmeme için oldukça kendimi-
zi verdik. Yirmi yıldır gerçekten bu
işe önderlik yapıyor. Buraya kadar
geldik. Fakat henüz bıkma, yorulma
yok. Tam tersine, direnen o bütün
devrimcilerin anısını temet etmeye
çalışıyoruz. Yapılan işçilerin her-
sahını sormaya çalışıyoruz. Gençsi-
niz, belki bilmezsiniz. Fakat bizde
bu temelde bir çaba vardır, buna ka-
tılımlı Devrimcilerin kanı, boşuna ak-
madı, çekilen işçilerin boşuna ol-
madı diyorum. Bincircesei Avrupa'da
kendini yere attı; onbinlercesi ülke-
de kendini yere attı. Yine de bence

ayakta tutulması gereken, korunma-
sı gereken değerler var. Benim gibi
siz de biraz vicdan sahibi olun veya
birazlık bu değerlere bağlı kalın.
Şahitler şahitsiz olmamalı.

Halkın iş devrim gerektiriyor. Ba-
zıları çok ucuza simsarlık yapmak
istiyorlar. O işbirlikçi önderlik çık-
mış Ankara pazarnası, beş para ya-
sırmak istiyor o kadar peşmege
kanını. Ben yaptıklarıma kesinlikle
övünmüyorum, vazgeçim bir gö-
revdir diyorum. Fakat işler tehlike-
de. Sahip çıkılması gereken de-
ğerler var. Benim babamın borcu de-
ğil aslında. Herkesin, az-çok insanın
diyenin borcudur. Onun için siki-
mayın, öfkelenmeyin. Bu borcu öde-
meniz lazım. Bu şeref burcudur, na-
refes alalım, biraz kendimizi tanyai-
lım. Fazla birşey istemiyoruz. Bizi bu
kadar düşürme. Bizi bu kadar hiçe
sayma, bu kadar sürme. Yeter yu-
duğun, düşürdüğün, sürdüğün... Evet,
bu sözü söyleyeceğiz. Kaldı ki, fazla
aşın bir söz de değil. Kendimizi tanı-
dığımızdan beri, ilk gün de bu sözü

biraz bunu istiyor bizden. Biz de
böyle katılmıyorduk. Umarım şimdi ka-
dar çektiğimiz sıkıntıları halkımızın
davasında iyi yer etmekle unuttur-
muş. Bu temelde, işlevden de gele-
bilirsin, dağdan da gelebilirsin, bütün
bunlar gerçekten mutlaka yerine ge-
tirilmesi gereken işlerdir. Varsa ek-
siklikerimiz, kusura bakmayız deriz.
Ben de şimdiye kadar yaptıklarına
bakarak, sizi suçlamıyorum. Ama söy-
liyorum ki, bundan sonrasında da iyi
yapalım.

Birileri kalkıp da "böyle bastra-
cağı, şöyle yok edeceğim, şöyle
geberteceğim" diyorlar ve bunların
hedefi en başta biz ise, bu de şunu
söyleyeceğiz: Birak biz zaim! Bira-
nafe alalım, biraz kendimizi tanyai-
lım. Fazla birşey istemiyoruz. Bizi bu
kadar düşürme. Bizi bu kadar hiçe
sayma, bu kadar sürme. Yeter yu-
duğun, düşürdüğün, sürdüğün... Evet,
bu sözü söyleyeceğiz. Kaldı ki, fazla
aşın bir söz de değil. Kendimizi tanı-
dığımızdan beri, ilk gün de bu sözü

söyledik, şimdi de söylüyoruz. Bu
söylemiz gereken sözdür de. Ama
şimdi bunu daha öncüyü yaraşır,
daha halkımızın savışına uygun
bir biçimde söylemek istiyoruz. Me-
sele budur. Abartılmıyor ve kendi-
mizi de herşeyin yerine koymuyoruz.
Bir hizmettir, kabul görürse ne mutlu
bize. Halkımız kabul etmiştir, bun-
dan mutluluk duyuyor. Sizler de de-
ğerli görüyorsunuz, çalıştığınız.
Biz bundan da mutluluk duyuyoruz.
Fakat herşeyden önce görevimiz
de vardır. Halkın da savaş görevleri,
mücadele görevleri vardır, sizinle-
ri. Görev de herşeyden önce ge-
lir. Bu da ancak doğrunun bütün
tedbirleri alınarak, oldukça binleşe
ve örgütle üzerine yürünerek başa-
nılır.

Her zaman söylediğim gibi, göv-
reli başarmaktan başka bir yürü-
şümüz, bir yaşamımız olamaz. Do-
laysiaız sadece başarıyı isteyenler
değil, başarıyı mutlak anlamda mah-
kum olanları öncüleriz, ta kendi-
leriyiz. Sizlerle bu temelde, bundan

sonraki günlerde de, yine bu dev-
rin başlangıcı dolayısıyla da, oldukça
yararlı çalışmalar yapacağımız
dar inancımız. Özellikle ulusal kurtu-
luş ve partimizin önemli görevlerini
başarma konusunda değerli ça-
lışmaları başlatmaya çalışacağız na-
iyoruz. Hep bunun çabası içinde-
yiz. Elimize değinince çok duyuru,
en ufak bir kırıcılık ve yetersizlik
ine anlamıza çağırdığımız katima-
ya çalışın. Partimizin de kanıtıdır;
gibi, daha fazlasını başarmayı büyük
bir şans olarak değerlendirelim. Ba-
şarıdan başka hiçbir şey kabul et-
meyelim. Her gün hepimize sonuna
kadar ilgilenmeyi, bütün meseleleri
yoğun tartışmayı, çözüme götürmeyi
isteriz. Şimdi bunu böyle yapıyoruz.
Bu da aynı anlamda gelir. Bütün parti
iş ve halkımız için de bu anlamda
gelir. Bu hizmeti amansız bir biçim-
de bundan sonra da sürdüreceğiz.
Umarım siz de böyle sürdürünüz ve
başarılısınız.

2 Nisan 1992

"PKK'yi imha politikasını devam ettirirlerse, halkı topyekûn karşılarına alırlar!"

Başarılı 25. sayfa

leyebiliriz. Surtu parası da geliyor-
du. Fakat batıdaki bazı katkılar fazla
işlevini göremedi; daha radikal bir
Hizbullah taktiğine oynadı polis. Sa-
nırım Abdulkadir Aksu polisi bünye-
sinde, o İran'da gönderdikleri çok
sayıda aday içinde yeri tuttu, polisi
braz Hizbullahlaştırdı. Ben bütün
Hizbullahçılar böyledir diyorum.
Dürüst ve kendini böyle görmek karşı-
sayan Hizbullahçılar olabilir. Fakat
polisin de el altına darıdı emale-
riler var. Bunlar, sanırım mücadele-
miden zarar gören o bazı aşiretler
var, korucular var, onlara sahip çı-
kıyorlar. Yine polis aracılığıyla Hiz-
bullahi (Hizbul-kontra mi diyorlar ne
diyorlar), onlar da bizden zarar gören-
leri örgütüyorlar ve bu sefer Hizbul-
lah kişisi altında üzerimize yürü-
yorlar. Şimdi direkt koruculuk da
tehlikeli, dolayısıyla Hizbullah işte
bizaz İran'da da kullanacak iyi bir tak-
tik olarak düşünüldü, cinayet de iş-
lediler. Ama polisin parmağı da çok
açık bana göre. Özellikle ANAP i-
çinde 1985'de kurulan, Korkut Özal-
im katliamıyla ve o Kırıkkale toplan-
larında oluşan örgütler ve başta
kendini bünyelerinde bir ıstıbarat or-
gütü de oluşturalar. Basına da da
yanışmıştır. O bazı cinayetlerden
bence bu sorumlu tutulabilir. Bana
göre, o gazeteci cinayeti olsun, o
diğer cinayetler olsun, yine bize yö-
nelik de bir cinayet işlendi, hepsi
polisin yan koruması altında or-
taya çıkan cinayetlerdir. Erbakan da
bundan yararlanılmak istiyor. Anti-
demokratik ve şakancılık buluyoruz. Bu-
nun yerine, Türkiye'nin gündemini
tutan bir demokratik mücadele ol-
dukları için açıcı olabilir. Yan gele-
cekte böyle siyasi gelişmeler ortaya
çıkabilir. Anayasa tartışmaları san-
ırım epey önem kazanacaktır.

Y. Doğan: Pek, Erbakan'la Hiz-
bullah çerçevesinde, siz bizi dağıt-
tığınız bildirilerde, Bismillahirrah-
manirrahim diye başlıyorsunuz...

A. ÖCALAN: Onlar, bazı melleiler
var; saygı gösteriyoruz onların din-
düşüncelerine.
Y. Doğan: Bazı neler var?
A. ÖCALAN: Melleler; yani din
adamları, dostturlar. PKK'da din
yüzlerce var. Biz bu mellelere oldukça
değer veriyoruz ve kendileri de
partide oldukça bağlılar. Mesela, o
Melle Abdullah çok güçlü bir insan-
dı, büyük bir etkisi vardı Kürdistan'da.
De, Veyi bir gelenek de söz konusudur.
PKK etrafında mellelerin yoğunlaş-
ması var. Barzan'den de koptular
büyük oranda. Onun özellikle Tür-
kiye ziyaretleme gerçek yüzünü
gördük. Mellelerin de büyük bir
yoğunlaşması var, bu da sanırım PKK'n-
ın desteginin gelmesinde iyi bir
rol oynadı. Devlet bazı imamları ya-
ratmaya çalıştı. Bu imamlar şimdi tu-
tuyorlar, teşhir ve terit olu-
yorlar. Dinin politikada kullanılma-
sı çok hızlı oldu, yoğun oldu Tür-
kiyede. Biz de braz bu politikaya
tutarlı bir karşılık geldik. Devletin
dışınması yoluyla yapmamak istediği
tahribatı kısmen önledik. Ve bu da
demokrasinin çıkmasına bir geliş-
medir.

Y. Doğan: Pekizi siz dini kullanıyor
musunuz?

A. ÖCALAN: Hayır! Biz tam ter-
sine, dinin anti-demokratik temelde
kullanılmasının önüne geçilmesi için
din konusunda doğru ele almaya ça-
alıştık. Ve dinin anti-demokratik bir
temelde işlev görmemesi için dü-
rüst, "dinime bağlamı ama devrimle
karşı değilim, demokrasiye karşı de-
ğilim, ulusal kurtuluşu karşı değilim"
diyen bir gelişme modelini esas al-
dik ve bu yönü bazı gelişmeler oldu.
Y. Doğan: Bunu tekrarlar mısın-
ız? Dinin anti-demokratik temelde
işlev kazanmaması için...

A. ÖCALAN: Kazanmaması için,
"demokratik gelişmeye, ulusal kur-
tuluşu gelişmeye karşı değiliz, des-
teklilikler" biçiminde bir akımla, bir
çalışmaya karşılık verdik. Sanyo-
rum kapsamlı çevaplar verim işti-
re. Her çereve iyi konuştur. İlaveten
söyleyeceğiz: iyi niyetimiz gös-
terdik. Yine söyleyelim politika yap-

mamda halk esastır. Halkın demok-
ratik yürüyüşü esastır. Öyle ne ucu-
z ayrılık için savaşırız, ne zoraki birleş-
me için kalmayı kabul ederiz. Bu açı-
dan da sonuç var mı yok mu tarzi-
dak soruları anlamız buluyoruz. Mo-
rakı, birliğe sonuna kadar karşımız.
Ama kardeşçe, eşitçe, özgür birliğe
çok inançlıyız, bağlıyız. Özüne
sadık kalarak onun biçimlerini bul-
maya büyük özen göstereceğiz.
Ben bu temelde kendimi kamuyu-
na karşı sorumlu hissediyorum; çün-
kü dediğim imajlar yaratılıyor, bu doğ-
ru değildir diyorum. Türkiye hakkı
bir olduğu gibi tanyabilir. Şiz basın
mensuplarına ilişkin de yaklaşımlar
bu çerçevededir. Halka karşı müş-
terek sorumluluklar vardır, sapırma-
nız gerekir. Çok zorlu bir yol-
culuktan sonra sizlerle bu görüşme-
ye bu temelde büyük önem verdik.
Umarım sizler de gerçeklere bağlı-
sınız. Bu iyi bir bağlık olur ve bun-
dan sonra da daha sağlıklı olur. Tek-
rar buraya kadar gelişinize bu çer-
çevede teşekkür ediyoruz.

Y. Doğan: Ben de çok teşekkür
edirim. Yani hem bu görüşme için,
hem de bu kapsamlı tartışma için.
Gerçekten de teşekkür ediyoruz.
Çünkü çok önemli oldu bu. Yani tüm
bu olayların bu gelişme aşamasında
hem sizin açıpından, hem Türkiye açı-
sından çok belirleyici, çok önemli.
Dolayısıyla önümüzdeki dönemde ne
yapılması gerektiğini şimdi herkesin
bir kere daha düşünmesi lazım.

A. ÖCALAN: Bu bireseldir. Yani
genel savışın bence bu görüş-
ler çerçevesinde daha iyi savışabi-
r bize karşı. Bizimkiler savışın
gerçekleri braz daha iyi görürler,
anlamız şeylere girmezler. Türkiye
halkları var; Türk halkı var, Kürt halkı
var, onlar gerçekleri braz daha iyi
görebilirler. Bu daha iyi politika ya-
pıya fırsat sunabilir. Ve bu da gereki-
li bir şeydir sanıyorum. Bu ihtiyaçtan
kaynakladık; sizinle görüşmeyle ve
bu anladılar.

Y. Doğan: Çok teşekkür ederim.

21 Mart 1992

SERXWEBÛN

Abone fişi

Adı, Soyadı: _____
Adres: _____

6 Aylık

Almanya içi:

DM 30 ☐

Almanya dışı:

DM 32 ☐

1 Yıllık

Almanya içi:

DM 68 ☐

Almanya dışı:

DM 62 ☐

Abone hesap numarası:

Stadtparkasse - Köln

Konto Nr.: 27 93 29 53

BLZ: 370 501 98

Yazma adresi:

SERXWEBÛN

Postfach 10 16 83

5000 Köln 1

Not: Bu fiş doldurarak ödeme makbuzu ile birlikte yukarıdaki yazma adresine postalanız.

V.i.S.d.P.

H. Berceodimgus

Vogelsangstr. 288

5000 Köln 30

Yazma Adresi:

Serxwebûn

Postfach 10 16 83

5000 Köln 1

Hesap numarası:

Stadtparkasse - Köln

Konto Nr.: 27 93 29 53

BLZ: 370 501 98

Australya

5.00 A \$

Austunya

30.00 s.

Belçika

90.00 lit.

Denimarka

16.00 dkr.

Fransa

14.00 fr.

Hollanda

4.50 flit.

İngiltere

2.00 £

İsviçre

16.00 skr.

İsviçre

4.00 sfr.

Norveç

16.00 nkr.

"An serkeftin an mirini!"

Baştaraf 28. sayfa

leyman YETİŞECEK, Mustafa ÖZDAMAR, Selahattin ÇINAR, Baran, Kendal, Rezan, Kemal OK, Mustafa OK, Hidir DEMİRTAŞ, Nezir, Stevrin Bekosta köyünden 3 girilmiştir. Bismil'in Dengiza köyünden 1 ve Berres köyünden 1 girilmiştir. Adil KILIÇ, Orhan KILIÇ, Aybul İLHAN, Abdulkadir KURT, Abdülkerim KORTAK, Kazım KORTAK, 68. 17 Nisan 1992: İstanbul'da sömürgeci düşman kuvvetlerinin gerekçelendirildiği baskınlarda, 11 Dev-Sol militan katledildi. Şehit düşen devrimci militanların isimleri şöyle: Sinan KUKUL, Ahmet Fazlî Ercümevî ÖZDEMİR, Sabahat KARATAŞ, Ayşe Gülen ÜZUNHASAN-ÖĞÜL, Dile YÜKSEL, Ayşe Nil EREN, Şaden ÖNGEN, Satı TAŞ, Hüseyin KILIÇ, Taşkın USTA ve Arif ÖNGEL.

69. 17 Nisan 1992: Wan şehir merkezinde bir polis otosu tarandı, 1 polis öldürüldü.

70. 18 Nisan 1992: Nisibin'in Kertwin (Duruca) nahiyesi karakoluna yönelik gerilla birliğimiz bir baskın eylemi gerçekleştirdi. Eylemde 3 düşman askerinin öldüğü bildirildi. 7 düşman merminisin isabet ettiği karakol yerle bir edildi.

72. 18 Nisan 1992: Bismil'e bağlı Brek köyü, düşman güçleri tarafından abluka alındı. Kadın ve çocukları ahlaklara kapatan düşman güçleri, köyün erkeklerini kendilerine götürdüler. Ardından Benan'ın Sayran (Kavazetep), Kesteki, Kesingyha ve Brek (Ağılı) köyleri ve çevre dağları günbuçu havadan ve karadan bombalandı. Ali Yaşar YAMAN (Çekdar), Agir ve ... KAYA (Mervan) adlı gerillalar şehit düştü.

74. 18 Nisan 1992: Hezax, Bismil, Stevr ve Nisibin ilçe esnafı, TC'nin katliam ve bombalamalarını protesto etmek için kenpek indirdi.

75. 18 Nisan 1992: Stevr'in Selanik köyünde bütün halk yürüyüşe geçerek cenaze töreni yapmak istedi. takvye güçlerle halk önünde barikat kurarak düşman, töreni engelledi.

76. 18 Nisan 1992: Devlet memuru olan Muğdat Kutlu, Bismil Emniyet Müdürlüğü'ne işkençeye katledildi.

77. 19 Nisan 1992: Gever (Yüksekova) de kenger ve yeşiltili toplayan 3 çocuk, Gever askeri taburundan düşman askerlerinin yayılım ateşine hedef oldu. Çocuklardan 1'i olay yerinde katledilirken, 1'i ağır olmak üzere diğer 2 çocuk da alıdkılar kurşun darbeleriyle yaralandılar.

79. 19 Nisan 1992: Midyad'ın Çalınar köyü minibüsleri ilçeyle doğru yolu alırken, Kayalar köyü mevkisinde yüzleri maskeli korucular ve özel timler tarafından durdurularak tarandı. Olayda 11 yurtsever köylü katledilirken, 9 kişi de yaralandı. Kanlı yüzlerini gizlemeye çalışan sömürgeci TC devleti, gerçekleştirdiği katliamların ARGK'ye mal etmek istedi.

80. 19 Nisan 1992: Nisibin ilçe merkez: Köprubası mevkisinde pusu kuran ARGK gerillaları, çemekte olan askeri aracı yayılım ateşine tuttu. Açılan ateşte çok sayıda asker öldü.

81. 19 Nisan 1992: Sörmürgeci düşman kuvvetleri barikatla kesildi. Gün boyu eylemini sürdüren halk daha sonra evlerine dağıldı.

82. 20 Nisan 1992: ARGK gerillaları, Nisibin ilçe merkezinde bulunan Fevzi Deniz Polis Karakolu'na yönelik roketli saldırıda bulundu. İki roket merminisin isabet ettiği karakolda 4 polis öldü. Karakol yardımına giden polis minibüsü istasyon civarında tarandı.

83. 20 Nisan 1992: Mardin'in Mehsert ilçesine bağlı Şakî ve Site köylerinde, Nisibin'de cezaevinde yatan yankıların görmeye giden köylüler, Tınatê (Kutubey) köyü yakınında korucular tarafından durdurulup kurşuna dizildiler. Köylülerden 7'si olay yerinde hayalları kaybederken, 12 kişi ağır yaralandı. Yarımlarını yitiren köylülerin isimleri şöyle: Hasan Akkalan (37), İsmet Akar (48), A. Kadir Akman (20), Süleyman Akar (30), Mehmet Ağmaz (32), Mehmet Akar (70) ve Sebrî Akar (35).

84. 21 Nisan 1992: Eñihte polis otosu tarandı, 1 polis öldü.

85. 22 Nisan 1992: Nisibin şehir merkezinde polis karakolunda bekçi yaban Beşir isimli kişi gerillalar tarafından alkonurak sorgulandı; mücademize karış suç işlediğinden dolayı serbest bırakıldı.

86. 22 Nisan 1992: İzmir'de yurtsever Kürdistanlı esnaflar kenpek indirerek, düşmanın Kürdistan'daki terör ve katliamlarına protesto etti.

87. 22 Nisan 1992: Eñihte 2 polis, şehir gerillalarının ölümüne ceza landı.

88. 23 Nisan 1992: Düşmanın son dönemlerde artan baskılarına protesto etmek amacıyla Cizira Botan ve Nisibin'de indirilen kenpekler, düşman güçlerinin katli ordu tarafından kırıldı ve dükkanları yağmalandı.

89. 23 Nisan 1992: Nisibin'de tüm okullar boykot edildi; bazı okullarda da asılı olan TC bayrağı indirilerek yakıldı.

90. 23 Nisan 1992: Newroz'dan sonra Yeni Ülke gazetesinin Wan'daki bürosu özel timler tarafından tahrip edildi ve çalışanları gözaltına alınarak tutuklandı. 23 Nisan günü açılan bütün polisler tarafından terör basıldı. Büro kapatılarak, bürö çalışanları da yeniden gözaltına alındılar.

91. 23 Nisan 1992: Kürdistan'daki katliamların ve artan gözaltılara protesto etmek amacıyla, Mamik-Dersim'de İHD binasında açlık grevi başlandı.

92. 23 Nisan 1992: Katliamların protesto etmek amacıyla, Kosar esnafı kenpekleri açmadı.

93. 23 Nisan 1992: Bismil'deki cezaevinde bulunan 50 tutuklu, katliamların protesto etmek için açlık grevi-ne başladı.

94. 23 Nisan 1992: Mehsert ilçesine bağlı Kizne köyünü basan gerillalarımız, köy halkını ve korucuları toplayarak, propaganda yaptılar. Korucular, silahlıların barakacıklarına dahi söz vermemek üzerine serbest bırakıldılar.

95. 23 Nisan 1992: Nisibin'de evine gidenler kontroların saldırısına uğrayan Adnan Karakaş yara almadan kurtuldu.

96. 24 Nisan 1992: Nisibin merkezinde kontroların saldırısına uğrayan Hamit Karataş ağrından yara-lanırken, Davut Şişçin ve Cemil Tay adlı kişiler yara almamışlar.

97. 24 Nisan 1992: Nisibin'in Abdükdür Paşa Mahallesi, Şirin Sokak'ta pusu kuran ARGK gerillaları 1 panzeri imha ettiler. İki roket merminisin isabet ettiği panzerde 2 polis ağır yaralandı.

98. 25 Nisan 1992: 22 Mart günü Nisibin'deki halkın üzerine panzerle iki ateşi açan bir polislin evi, gerillaların hedefi oldu. Yaptıkları roket saldırısında ev imha edildi, ancak kayıp konusunda bilgi alınmadı.

Erkeği, kadını, çocuğu, demokrati, aydını, parlamenterleri ile tüm Kürdistan halkı!

1992 Newroz silahlı ayaklanmasını topekün savaşına yeni hedeflere ulaştırdı. Tarihi Newroz bayramı, TC ile Kürdistan halkı arasında büyük hesaplaşmayı yeni bir aşamaya ulaştırdı. Yığıl ve yurtsever halkımız her türlü engellemeye ve uluslararası capa hazırlanan bir komploya rağmen, PKK önderliğinde, PKK, Kürdistan bayrakları ve "Bij Serok APO", "Bij PKK", "Kahrolsun sömürgecilik" sloganları altında meydanları doldurarak sömürgeci asker, polis, özel tim ve diğer tüm görevlilerle açık kırsal silahlı çatışmalara giren topekün savaşını devamlıya taşıdı.

Çok kan döküldü; onlarca yığıl Kürt erkeği, kadını ve çocuğunu kan caddelere aktı. Halkımız düşmanın üstüne silahlar, kasmalar ve taşlarla hücum edip kendi meşru savunmasını yaptı. "Bölücülük" için taşıdığı kararlığı son derece kahramanca gösterdi. Yüzbinler meydanları, ovalar, dağlar, zangir zangir sarıya yürüdü. Kırılarda, köylerde, şehirlerde dağılıp sığıp Newroz ateşleri yığıl yığıl yandı. Kurşunları gülmeye sürükledi konuştu. Büyük şehir merkezden gerilla tarafından tamamen ele geçirildi. TC bayrakları alsağı edip PKK, Kürdistan bayrakları göndere çekildi. Vahşi bir biçimde işçileri, evleri, mahalleri tarayan tankların, panzerlerin üstüne yığıl Kürt çocukları, erkekleri, kadınları çıplak ellerle saldırdı ve Kürt silahlı ayaklanmasını böyle yarattı.

Şanlı Sırmex halkı, bayrağı gökmenice Kürdistan'ın burclarında dikti. Kahraman Cizira Botan halkı tarihine yararış şekilde en yığıl evlatlarını tanklara super edip sömürgeçlerin canavandın vurdu. Nisibin, sömürgeçlerin halkımıza kırkmetresine bir gün içinde öfkeliye cevap verip ulusal onuru yığıl yığıl yandı. Wan, Çolamerğ (Hakkani), Eñi (Batman) ve daha nice yerler Şirîn'i, Cizira Botan'lı kardeşlerini yalnız bırakmadı. Halkımız Kürdistan'ın her köşesine, Türkiye'ye, Avrupa'ya gibi gıbi yayıldı ve ayaklanma şehit düşen onlarca Kürt erkeği, kadını, çocuğu ulusal kahramanlık göstererek tarihteki yerlerini aldılar.

Kürdistan'daki sömürgeci düzen artık bozuldu. Newroz, TC'nin Kürdistan'da nasıl atladan kalma katliam ve soykırım peşinde olduğunu ve bunu nasıl sinsi, halkı sefket ve demokrasi maskesi altında yapmak istediğini gün gün açığa çıkardı. Newroz günü bütün dünyanın gözü önünde halkımız üzerinde açık bir katliam yapıldı. Aylarca hazırlanan plan sonucu, halkımız şiddet eylemine basıyormadı halde, sömürgeçler, tanklar, jetler, panzerlerle birlerce köylü kitleleri rastgele tarayıp açık bir katliam gerçekleştirdi. Ve bunu günlerce devam ettirdiler. Ezer sömürgeçler daha büyük bir katliam yapılmadıkça, bunun nenden, halkımız katliamı silahlı ayaklanma ile cevap vermesi ve parızın özünden tedbir almaya yemeliş olmasınıy. Parızın, halkımız zıya kamuğunu bu konuda yığıl ve parti, gerilla, halk birikte kesin tedbir eylemlerle bunun sonucu TC'nin bütün katliam planı basıyırda, tedbir eylemler, terle, tepti. Kitleler tamamen gerillaya baki bir şekilde silahlı ayaklanmayı yükseltmek düşmanın yenilgisini ilan ettiler.

Newroz, TC'nin Kürt sorununu çözmeye hiçbir silahlı, başarılı çözüme yansımadığını ve Kürt halkının özgürlüğünün ancak topekün direniş ve mücadde ile gerçekleştirileceğini halk nezdinde bir kez daha göstermiştir. İste örneği: İnsanlarımız hastanelerde kafalarından kurşunların kanak katledildiler. İste örneği: Newroz günü, TC'ye sunulan çipek demetleri halkımıza düğün getirdi. İste örneği: Mazlum halkımızın yaşadığı yerler uçaklar ve tanklarla bombalanıp yerle bir edilecek imha edildi. Öyleyse Kürdistan halkında direniş ve topekün savaşına başka hiçbir yolu bırakılmamış, bırakılmıyor. Kürdistan halkı adına bütün olanakları zorlayarak TC'ye son bir kez daha çağrı yapıyoruz: Daha fazla kan dökülmesine neden olmayan Kürdistan gerçeği kabul edilecek sağduyulu yaklaşımlar içinde olunmalıdır. Aksi takdirde çok kan dökülecek ama, kesinlikle kaybeden taraf sizler olacaksınız. Çağrınıza yapıyoruz ve topekün savaşını gelişmeye devam ediyoruz. Savaş bundan sonra Kürdistan'daki kadınlar, çocuklar ve sağlık görevlileri dışında tüm devlet görevlileri ve memurları da kapsamına alacaktır. Bu nedenle de tüm bu kesimler Kürdistan'ı terk etmelidirler. Ya da devlete hizmet barmaklıdır. Aksi takdirde doğacak sonuçlardan bir sorumlu olmayacağız. TC ordusuna erzak, silah, cepnane vb. ihtiyaçları taşıyan tüm sivil vasıtalar derhal bundan vazgeçmelidirler. Yoksa bu vasıtalar her yerde imha edilecektir.

Kahraman Kürt halkı!

Büyük Newroz ayaklanmasını ve topekün savaşına kalkışa çokşuyla selamlıyoruz. İyice açığa çıkıyor ki, meşru savunmamız ve kurtuluş için, topekün savaşına kalkışa girmekten başka yolu yoktur. Ezer Newroz ayaklanmasını kendimizi silahlı korumasaydık daha büyük katliamlara uğradık. Ezer daha iyi ve daha örgütlü silah kullanılabilsedik, kendimizi daha iyi korur ve düşmana daha iyi darbe vururduk. Herkes daha iyi yığıl silahlı. Her kesme silahlı düşmana katırmamız! Düşmanın ev ve köy aramalarına topluca karşı çıkın! Sığınak ve mezlemlerinizi iyi yapın!

Gençler, askerler!

Kitleler halinde dağlara çıkıp gerillaya katılın! Gereksiz aletlerinizi parızın, görevlileri yerlere çekecektir. Şehirlerde, köylerde huzla silahlı savunma biriklerini ve misli örgütlenmesini yaygınlaştırsın! Biz, klasik tip ayaklanma tarzı yerine, örgütlü ve silahlı savunma biriklerini, misillerini yığıl başına yığıl da gerilla ile birlikte düşman hedeflerine saldırıp imha etti, çeşitli hedefleri yöre halkıyla birlikte darbedeği ayaklanmaları gerçekleştirdi. Halk olarak bizim ayaklanma tarzımız budur. Biz halk olarak gerillaşacak zorundayız. Onun için her Kürt insanı bulunduğu her yerde gizli bir gerilla odacı gibi düşmana yönelik saldırı eylemleri yapmalıdır.

Yurtsever halkımızı!

Bu grüde ve bu taktikle her yerde polis, özel tim, karakol vb. lerine saldırın! Devletin resmi kuruluş ve işyerlerini imha edin, yığın! Kürdistan'ı terketmeyin. Devlete hiçbir bırakmayın Kürdistan'daki memurları ve devlet görevlilerine yemelin! Ülkemizin kovun! Ama bunları yaparken; kadınlar, çocuklar, doktor ve diğer sağlık görevlilerine şiddet yönelme! Terketmeyecek özen gösterin! Çünkü, onları vurmak bütün politikamız ve ahlakımız soddadır. O, ancak TC'nin canavarlığıdır.

Türkiye'deki Kürt halkı!

Siz de aynı şekilde silahlı ve devletin askerne, polisine, görevlilerine şiddet temininde yemelin! Devletin kurum ve kuruluşlarını, işyerlerini, azgın Kürt düşman özel işlemleri, Türk halkından olan insanlara zarar veremeyecek şekilde imha edin, zarar verin! Savaş artık pratikte ulusallaşmıştır. Sürekli gösteriler yapın! Onurumuzu ve namusumuzu iyi koruyacağız.

Avrupa'daki Kürt kitleleri!

Kürdistan'da insanlarımızın, küçük çocuklarımızın kanının barbarca dökülmesine kesin sessiz ve pasif kalmaz. Siz de aktifte yurt dışında düşmanımıza yönelin! TC'nin elçilik, konsolosluk, Türk Hava Yolları binaları gibi kuruluşlarına kitleler halinde daha etkili saldırın, tahrip edin! Onlar bizim her şeyimize uzanıyolar, ama bu eylemlerle bir Türk halkından insanlara zarar veremeyecektir dikkat etmeliyiz.

TC ordusundaki Kürt askerler!

Yeter artık, siz ne yapıyorsunuz? Nasıl kendi insanlarınıza, kardeşlerinize karşı silah kullanıyorsunuz? Nasıl bizi her gün hunharca kaleden bir faşist ordunun içinde yer alıyorsunuz? Yapacağınız en şerefli iş, TC ordusunu terk edip gerillaya katılmak veya Türk halkının arasına girmek. Askerlikten topluca kaçın! Faşist subaylarımız imha ederek gerillaya ulaşın! Yoksa bu yere kardeş kanı dökülecektir ve Kürt halkı, tarihte hiçbir zaman söz aitemezcektir!

Kürt ulusuna mensup tüm parlamenterler ve siyasi kişilikler!

Her yanda artık butunluklar kopuyor. Bu durumda size hangi tarihi görevler düşmektedir? Ya herşeyi göze alarak parlamenter ve siyasi kişilik olarak oradan da mücaddepi yürütün ya da parlamenterden kopup kurtuluş mücaddepi ile halkın içine dönün! Hangi partiden olursanız olsun, Kürt ulusuna mensup tüm parlamenterler, siyasi kişiliklerin görevi budur. Ya bu tarihi görevi halka sahip çıkın ya da o hak, bir daha hiç kimseye tanınmaz. Çünkü, masum ve mazlum insanlarımızın dökülen kanlarını üstüne basılamayacaktır. Ya gerçekten Kürt kimliğine sahip çıkın ya da ulusal kimlik değiştirilir. Bu nedenle de buradan Kürt ulusuna mensup tüm parlamenterleri ve siyasi kişilikleri görevlerini en iyi bir şekilde yerine getirebilmeleri amacıyla ter bir çatı altında -bu parti olabilir, blok olabilir- bir araya toplanmaya ve isyan etmeye çağırıyoruz.

- Yaşasın Newroz silahlı halk ayaklanmamız!

- Kahrolsun faşist-sömürgeci cephe!

- Yaşasın Başkan APO önderliğindeki kurtuluş mücaddelemi!

25 Mart 1992

ARGK

Merkez Askeri Konseyi

Her gün köyleri ablukaya alınan, evleri yakılıp yıkılan, eşyaları çalınıp talan edilen, işkenceye alınan, diri diri ateşe atılan, köy meydanlarında kurşuna dizilen ve bütün bunlara karşı direnen Kürdistan köylüsünün sloganı:

"An serkeftin an mirin!"

1. 25 Mart 1992: Diluk (Antep)'ta Abdo Zeren, Tahir Mat, Mehmet Taşkın ve Şerif Bayar adlı yurtseverler, kontrolünün saldırsı sonucu katledildi.

2. 25 Mart 1992: Şerhux (Mazdağ)'te bağlı Meykir (Kayanlı) köyünde köklü toplanmaya çıkan bir grup köylü, düşman güçlerinin silahlı saldırısına uğradı. Olayda 7 yaşındaki Mehmet Ekinci adlı çocuk ile Yusuf Kinar yaşamımları yitirirken, 2 köylü de ağır yaralandı.

3. 28 Mart 1992: Mirdin'in Stewr (Savur) ilçesine bağlı Cinde (Taşlık) köyünü silahlı tarayan düşman güçleri, 5 yaşındaki Mahmut Kılıç adlı çocuğu ağır yaradılar.

4. 28 Mart 1992: Olaban (Uludere) ilçesine bağlı Mijin (Akdamar) köyü, korucuların roketatörleri saldırısına uğradı. Olayda 5 köylü ağıra yaralandı.

5. 30 Mart 1992: Farqin (Silvan) şehir merkezinde kontrolün bir elemanı olan Hacı Bıçer, halk mislinde tarafından ölüme cezalandırıldı.

6. 31 Mart 1992: Nisebîn (Nusaybin)'de şoförleri yapan bir yurtsever, kontrolünün silahlı saldırısı sonucu ağır yaralandı.

7. 31 Mart 1992: Farqin'de Ramazan Yavuz Kılıç, kontroler tarafından uğradığı silahlı saldırı sonucu katledildi.

8. 31 Mart 1992: Pîrin (Adıyaman)'in Bésni (Besni) ilçesine bağlı Sivilkapı köyünde ARGK'ye bağlı bir kişi birliğimiz ile TC ordusu güçleri arasında çıkan çatışmada 2 ARGK gerillası şehit düştü, 3 özet elemanı öldürüldü. Şehit gerillaların cenazelerini almak isteyen köylüler, düşman güçleri tarafından tarandı, 2 köylü yaralandı.

9. 1 Nisan 1992: Amed (Diyarbakır)'ın Çermük (Çermik) ilçesinde gerilla birliğimiz ile düşman güçleri arasında meydana gelen ve birliğimizde kayıplar vermediği çatışmada, ilk belirmelere göre 5 düşman askeri öldürüldü.

10. 1 Nisan 1992: İstanbul-Silivrikapı mevkisinde gerçekleşen askeri servis otobüsü Kürdistanlı yurtsever bir grup genç tarafından tarandı. Olayda 1 astsubay, 1 çavuş öldü, 11 binbaş, 2'si astsubay toplam 6 kişi yaralandı. Süren takip sonucu meydana gelen kilit bir çatışmada YCK üyesi Cafer DEMİREL şehit düştü.

11. 2 Nisan 1992: Hênê (Hani) ilçesine yakın olan D. C.ık alında ARGK birliği ile düşman ordusu arasında meydana gelen çatışmada 1 düşman askeri öldürüldü.

12. 2 Nisan 1992: Kış sürecinden itibaren başlatılan, belirli aralıklarla devam ettirilen ve bu süreçte gidermek yoğunlaştırılan hava saldırıları tüm şiddetle devam ediyor. Türk savaş uçakları, Botan'da Beşir, Cudi, Misare ve Güney Kürdistan parçasındaki Xan Kûrk, Hatfeni ve Durji yerleşim merkezlerini ve dağları bombalıyor.

13. 3 Nisan 1992: ARGK gerilla birliği, Mirdin merkeze bağlı Eftan (Pınardere) köyü karakoluna yönelik bir baskın eylemi gerçekleştirdi. Eylemde karakol binası tamamen çöktü.

14. 3 Nisan 1992: Sömürgeci TC ordusu güçlerinin halk üzerinde yoğunlaştırdığı terör protestosı etmek için, Amed'in Cinar ilçesine bağlı Or-

taşar ve çevre köyleri, Amed-Mirdin karayolunu bir saat trafığa kapattılar. Ardından gerçekleşen yürüyüşle sonuçlanan eylemde, "Bijî PKK", "Bijî Serok APO", "An serkeftin an mirin" sloganları atıldı.

15. 3 Nisan 1992: Dersim'in Munzur dağlarında gerilla birliği ile düşman kuvvetleri arasında meydana gelen çatışmada, çok sayıda düşman askeri öldürüldü. Haydar AKSAY adlı gerilla da şehit düştü. Şehit gerilla, yoldaşları tarafından toprağa verildi.

16. 3 Nisan 1992: Mirdin-Stewr karayolunda kimlik kontrolü yapan gerilla birliği, korucuların içinde bulunduğu bir aracı durdurarak, koruculara ait silahlara el koydu. Bir daha bu işi yapmayacaklarına söz veren korucular serbest bırakıldılar.

17. 3 Nisan 1992: Nisebîn'e bağlı Akarsu nahiyesine bir baskın gerçekleştiren gerilla birliği, işi karakoluza nokte vurdu. Olayda 2 düşman askerin öldürüldüğü bildirildi.

18. 3 Nisan 1992: Mirdin merkezinde bağlı Xirabê Kepe köyünde bir panzer jandarma karakoluna basan gerilla birliğimiz, 7 düşman askeri öldürdü, 8'ini de yaraladı.

19. 4 Nisan 1992: Ramazan bayramı vesilesiyle Amed, Nisêbin, Cizira Botan, Hexez (İdil), Wan (Van), Colamer (Hakkari), Gercew (Gercüş), Kerboran (Dargeçit) vb. Kürdistanın birçok il ve işe köylerinde onbinlerce Kürdistanlı şehitlerini mezarlarını ziyaret etti. Şehitliklerde dişi vecibeler yapıldı, şehitlerin yaşam ve mücadeleleri dile getirildi, bağışlık yemlinler okıldı.

20. 4 Nisan 1992: Çewîk (Bingöl)'ün Kehri Reş (Karlıova) ilçesinde çıkan çatışmada şehit düşen Akif HEZER adlı gerillanın cenazesi alınmak için yüzlerce araçtan oluşan konvoy Kızı Reş'e gitti. Konvoy, düşmanın barikatıyla karşılaştı. Konvoy üzerine yürüyüşe geçen binlerce kişi, "An serkeftin an mirin", "Bijî Serok APO", "İktidar Botan" da yürüyüşte dağlarda" vb. sloganlar haykırarak, Ardından, cenaze alınarak dişi vecibeler için camiyeye götürüldü. Cenazenin kaldırılacağı diğer gün düşman sokağa çıkma yasağı ilan etti.

21. 5 Nisan 1992: ARGK gerilla birliği, Amed'in Licé ilçesi jandarma karakoluna yönelik bir baskın eylemi gerçekleştirdi. Baskın eylemi karşısında varlık gösteremeyen düşman birlikleri, gerillanın içinden çekilmesiyle kahvelere yönelik operasyon düzenledi. Ergün Kırathanesi'ne giren özel timler, kahvede oturan 55 kişilik Hikmet Menekşe adlı kurşun yargıyla şehit düştü. Süleyman Ergül, M. Şirin Korkmaz ve Tahsin Demirhan ağır yaralandılar.

22. 5 Nisan 1992: Çewîk'in Hamamlar mntıkası Alkard köyü civarında gerilla birliğimiz ile düşman arasında çıkan çatışmada, 4 ARGK gerillası şehit düştü.

23. 5 Nisan 1992: Farqin'de Bayram Gülec' adlı yurtsever, kontrolünün saldırsı sonucu öldürüldü.

24. 5 Nisan 1992: Nisebîn'de halk mislinde PTT binasına ateşe verildi.

25. 6 Nisan 1992: Kosar (Kiziltepe)'a bağlı Erban köyünde düşman birlikleri ile gerillalar arasında çıkan çatışmada Pirozê YILDIRIM (Bêrivan) ve Mehmet KARAASLAN (Fi-

rat) adlı 2 gerilla şehit düştü.

26. 6 Nisan 1992: Farqin'de Ahmet Turan adlı yurtsever bir işçi, kontrolerla katledildi.

27. 6 Nisan 1992: Farqin'de kontroler tarafından katledilen Bayram Gülec'in cenaze törenine 15 bin kişi katıldı. Cenaze töreninde, "An serkeftin an mirin", "Bijî PKK", "Bijî Serok APO" sloganları haykırıldı.

28. 7 Nisan 1992: Farqin'de Selim Fidancı adlı bir kontrolerla elemanı, halk tarafından ölüme cezalandırıldı.

29. 8 Nisan 1992: Nisebîn'in Akarsu nahiyesi karakoluna ikinci bir baskın daha gerçekleştiren ARGK gerilla birliği, karakolu yerle bir ederken, yurtsever misiller de PTT binasına ateşe verildi. Olayda 10 askerin öldürüldüğü bildirildi.

30. 8 Nisan 1992: Nisebîn şehir merkezinde, şehit gerilla birliğimiz, 1 polis otosunu 1 panzeri roketlerle imha etti. Bu araçlarda bulunan 5 özet tim elemanı öldürüldü. Aynı akşam Köprübaş mevkisinde başka bir panzer roketlerle imha edildi. Burada da 4 özet tim elemanı öldü.

31. 8 Nisan 1992: Çewîk'e bağlı Sevçak köyü muhtar, mart ayında yaptığı ihbarla 6 ARGK gerillasının şehit olmasına yol açtığı için, ARGK'ye bağlı bir birliğimiz tarafından ölüme cezalandırıldı.

32. 8 Nisan 1992: Mirdin'de Stewr-Mehser (Ömerli) karayolunu denetim altına alan gerilla birliği, kimlik kontrolü yaptı, korucuların silahsızlandırarak bıraktı.

33. 8 Nisan 1992: Nisebîn'de Yeni Turan Nahallesi'nde kontrol-gerilla ayı bir evi basan gerilla birliği, 4 kontrolerini öldürdü.

34. 8 Nisan 1992: 6 Nisan günü Kosar'da şehit düşen Pirozê YILDIRIM ve Mehmet KARAASLAN adlı gerillaların cenazelerini almak için, Hêşarê köyünden 5 bin kişi yürüyüş yaptı. Cenazeleri düşmandan alan halk, düzenledikleri bir törene şehit gerillaların naaşını toprağa verdiler.

35. 8 Nisan 1992: Çewîk'in Alkard köyünde çıkan bir çatışmada şehit düşen gerillaların birinin cenazesi Kozluk'a götürülerek toprağa verildi. Cenaze töreninin olacağına haber alan düşman, sokağa çıkma yasağı ilan etti. Tören şehit gerillanın yakın çevresi katabildi.

36. 8 Nisan 1992: Kerboran'ın Çuruka köyüne binlerce çapulcu askeriyle operasyon düzenleyen düşman, silah bulamamış evleri yaktı, halkın değerli eşyalarına el koydu. Düşman, halkı sindirmek için, Celal Acar ve Hasan Çelik isimli yurtseverleri kurşuna dizedi.

37. 8 Nisan 1992: ARGK gerilla birliği Hexez'te düşman taburuna yönelik bir saldırı eylemi gerçekleştirdi. Dört koldan şehit merkezinin giren gerillalar, roketler ve otomatik silahlara, düşman taburunu harebeye çevirdiler. Saldırı eyleminde, 33 düşman askerin öldürüldüğü ve tabur komutanının yaralandığı keskinleşti. Baskının ertesi günü halkın iş yerlerini ve evlerini tarayan düşman güçleri, büyük maddi zarara yol açtılar.

38. 9 Nisan 1992: Hexez HEP İlçe Başkanı Yusuf Adıbelli, özel timler tarafından dövülerek öldürülmek istendi.

39. 10 Nisan 1992: Cudi dağı çevresinde gerillalar ile düşman güçleri

arasında çıkan bir çatışmada 3 düşman askeri öldürüldü.

40. 10 Nisan 1992: Gîrgê Amo (Silopi) ilçesi düşman tarafından yaklaşıp onbeş dakika panzerlerle tarandı. Taramalarda çok sayıda ev ve işyeri hasar görürken, Ramazan Demir adlı bir yurtsever ağır şekilde yaralandı.

41. 10 Nisan 1992: Êlih (Batman)'de ise öğrencilerle saldıran kontrolerla gerilla elemanları, Ahmet Solmaz ve Burhan Gökrem isimli öğrencileri ağır yaradılar.

42. 10 Nisan 1992: Şîrnex (Şırnak)'ın Elk (Beytüşşebap) ilçesine bağlı Remkap köyünde korucu olan iki aşiret birliğiyle çatıştı. Olayda 2 kişi öldü, 6 kişi yaralandı.

43. 10 Nisan 1992: Sêrt (Siirt)'in Dih (Erzurum) ilçesine bağlı Ayne (Bağdöğ) nahiyesi ile Tille (Çimencik), Bêdare (Salımbağlar), Geveşi (Ekinoli), Kuşê (Yerliciban) ve Basîne (Bozali) köylerini basan düşman güçleri, evleri yakıp yıktılar.

44. 10 Nisan 1992: Kerboran şehir merkezinde operasyon gerçekleştiren düşman, çok sayıda insanı gözetim altına aldı, ayrıca HEP binasını tahrip etti. Gözetim alanı yurtseverlerden Tahir Seyhan işkenceyle katledildi.

45. 11 Nisan 1992: Şîrnex'in Gîrgê Amo (Silopi) ilçesine bağlı ve Cudi dağı eteğine kurulu olan Bepin (Görmürlü) köyü taburuna doğru gitmek olan bir düşman askeri konvoyuna pusus kurdu ARGK gerilla birliği, 55 düşman askeri öldürdü, 20'ini üzerinde askeri de yaraladı. Baskında çok sayıda askeri mühim ve belge ele geçirdi.

46. 11 Nisan 1992: Nisebîn'de kontrol-gerilla elemanı Yusuf Zengin ve oğlu Mehmet Zengin gerillalarla ölüme cezalandırıldı. Ardından başka bir kontrol grubuna yönelen gerillalarımız, 2 kontrolerini ağır yaradılar.

47. 12 Nisan 1992: Gûrgum (Maraş) merkeze bağlı Tekir köyünde gerilla birliğimiz ile düşman ordusu arasında meydana gelen bir çatışmada, 4 düşman askeri öldürüldü, 2 asker ağır şekilde yaralandı.

48. 12 Nisan 1992: Dersim'in Mêzger (Mazgirt) ilçesi kışal kesiminde gerilla birliğimizin düzenlediği bir saldırı eyleminde 4 düşman askeri öldürüldü.

49. 12 Nisan 1992: Dersim'in Kisilê (Nazimiyê) ilçesi yakınlarında ARGK gerilla birliğinin kurduğu pusuya düşen düşman güçleri 17 ölü verdiler.

50. 12 Nisan 1992: Hasankeyf'e bağlı Xirabê Kür (Palamut) köyü karakoluna yönelik bir baskın gerçekleştiren gerilla birliğimiz, karakolu yerle bir ederken, 2'si astsubay 37 düşman askeri de öldürdü.

51. 12 Nisan 1992: Nisebîn cezaevinde baş gardiyanlık yapan M. Şerif Erdem ölüme cezalandırıldı.

52. 13 Nisan 1992: Mazra (Elazığ)'nın Palı (Palu) ilçesi kışal kesiminde gerillalar ile düşman güçleri arasında çıkan ve iki gün süren çatışma sonucunda 7 düşman askeri, 6 korucu öldürüldü, 8 asker ve 2 özet tim elemanı da yaralandı. Çatışmada darbe yirecek per çekilen düşman güçleri tarlada çalışan işi köylüleri katlettiler ve TV haber bültenlerinde gerilla diye yansıtılar.

53. 13 Nisan 1992: Çewîk'in Dara

Hênê (Genç) ilçesine bağlı Çamlıyurt köyü Şekheran yaylasında çıkan bir çatışmada çok sayıda genç Serdar YILDIZ (Dijwar) isimli gerillanın cenazesi Kozluk'a götürüldü ve törene toprağa verildi.

54. 13 Nisan 1992: Düşman güçleri Botan bölgesinde Misareye bağlı Ayne köyünü basarak halka işkence yaptı, 50 köylüyü gözaltına aldı.

55. 14 Nisan 1992: Nisebîn'e bağlı Tînatê (Kutlubey) köyünü basan gerilla birliğimiz, korucuları toplayarak işbirlikçilikten vazgeçmelerini istedi, yapılan uyarılar ardından koruculara ait bütün silahlara el koydu. Muhtlâtı Sayhan isimli korucubası ise ölüme cezalandırıldı.

56. 14 Nisan 1992: Mersin'e misarifiğide geçen Şîrnexi korucubası İdris Kaya, şehir gerillası tarafından ölüme cezalandırıldı.

57. 14 Nisan 1992: Bedlis (Btîlis)'in kışal kesiminde operasyondan dönen düşman birliğine pusus kuran gerilla birliğimiz, 6 düşman askeri öldürdü.

58. 14 Nisan 1992: Şîrnex'te bir düşman karakoluna basan gerilla birliğimiz 10 düşman askeri öldürdü. Eylem yaklaşık bir saat sürdü.

59. 15 Nisan 1992: Nisebîn'de ajanlaştıranlar gerilla saldırısına şiddetli mace istenen bir bayan, işlediği diğer suçlarından da ötürü ölüme mahkum edildi.

60. 15 Nisan 1992: Mirdin-Stewr-Mehser üçgeninde kimlik kontrolü yapan gerillalar, bir aracin içinde bulunan 1 astsubay, 2 asker ve 3 korucu esir aldı.

61. 15 Nisan 1992: Êlih'teki Batman Lisesi öğrencileri, özel tim ve kontra terörünü protesto etmek için, derslere girmeyerek, boykot eylemini başlattılar.

62. 16 Nisan 1992: Gûrgum'un Çaylağacent ilçesinde çıkan çatışmada 1 başkomiser öldürüldü, 1 polis ile 1 asker yaralandı. Gerilla birliğimiz kayıplar vermeden ilerlerine çekildi.

63. 16 Nisan 1992: Mirdin merkeze bağlı Şaten (Yaylaşab) köyünde 21 korucu istifa etmek için dilekçe verdiler. Barmer köyü korucuları da "görevlerini kötüye kullandılar" diye düşman tarafından silahsızlandırıldılar.

64. 16 Nisan 1992: Erzen ilçesi Kenger köyü korucuları istifa dilekçelerini teslim ettikten sonra gözaltına alındılar, yine Şîrnex'te Şahn Uğur isimli korucu da istifa talebini birdiğinden dolayı gözaltına alındı.

65. 16 Nisan 1992: Colamer'in Olaban ilçesinde esnafın uyguladığı ambargo sonucu bütün korucuların istifa ettiği bildirildi.

66. 16 Nisan 1992: Farqin'de 2 yurtsever, kontrol-gerillanın saldırsı sonucu katledildi.

67. 17 Nisan 1992: Bir ihanet sonucu, Stewr ilçesi Awînê (Sürgüç) nahiyesi Dêresê (Soylu) ve Kuzerip (Yazar) köyleri arasında ARGK gerilla birliği ile düşman arasında çıkan çatışmada aralarında yurtseverlerin de bulunduğu toplam 41 kişi katledildi. Çatışmada şehit düşen gerilla ve halktan isimlerini öğrendiklerimiz şunlardır: Necdet KAYA (Doktor ARKAN), Bêrivan, Mizgin, Sükran ARKAN, Turan KIZILTAŞ, Rûşan ALKALKAN, Ali ŞEKER, Emin BALIK, Osman AYDIN, A. Rahman ARKAN, Hüsamettin ŞİMŞEK, Südeyem